

ตรึมบ

สารคดีจากปก

เชี่ยมชี

กับความเชื่ออันยาวนาน

ถึงพรุ่งนี้

คุณจะรู้จักเรือนไทยกันบ้างไหม

ทวนกระแสนารานามว่าป่าสัก

สัมภาษณ์พิเศษ

คุณวรพจน์ ตำนชัยวิจิตร

ไม้สวยสำหรับบ้านคุณ

บริษัท หยวนเองลือตสาหกรรมไม้ จำกัด

47 หมู่ 3 ต.คลองสามพุด อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา 13000

โทร (035) 242-333-5 แฟกซ์ (035) 242-336

ดำเนินงานโดย
นายจตุรงค์ ผ่านชัยโรจน์
ประธานกรรมการ
นายธารพจน์ ผ่านชัยโรจน์
กรรมการผู้จัดการ

NEVER

ENDING STORY

$$\pi = 3.14$$

159265358979323846264338327950288419716999937519582087484459230
7816406286208998628034825342117067982148886513282308647093844609955058223172535940
812848111745028410278919385211055596446228489543030196442881097565593344612847564
9233786783165271201909114584856692346034861845432664821339388726024914127372458700
660631598017488152092886282925409171536436789259838801133053054882046652138414695
19415116894330572703675599195389218611738193261179310511854897446237996274956735
18855272489122793818301194912983367336244065664308682139494639522473719878217986
994378277053921717629317675233467481846768940513200056812714526356082778577134275
7788609173637178721466844099122495343014654958537105079227868925892354201995611212
8021960864034418158813629747713099605187872113499999937297864995105973173281609
631895950244954553469083826425230825334468503526193118817181000313783875288658753
32083814208171776681473835982534804287554887311585628638825337875937519578185778
853217152680661308192787681115590521642019893809525720106548586327886593615338162
796823880185203538185296899577362258941389124872177528347913151557485724245415069
995082953311686172785588907508838175463746493931925506040092770167113900984882481
2858361603563778601047101819429555861985467678374494482553797472684710404753464
628048604495862524512933136778289915210475216205666602405803815019351125338243003
558764024749647326391418927260426982279678235470163600934172164121992458631503028
6182974555706749838505494585868928956908272107975893029553211655449872482606023
84806654991198618347977535663898074285425278626618184175746728909777727388888164
760081614524919217217214772350141441873568548161381157352552133475184946843852
32239873941433345477624168625189935694855620992192221842725502545688767179049468
165346604495862723279178608578438382796797688145410095388378636095068086422512520
51173392848960841284886269456042419852850222106611863067442786220391494504712371
378696055636437191728746776465757962413898856832645995813390478027590093946576407
895126946893835258570982582262052248940772671847826848268147699030264013639443745
53050820349625245174939965143142980919065925893722169646151670995838741059788595
97729754983915175392468813826868386894277415599185592524595395943104997252468084
59873736446895848638367362226260991246080512438843904512441365497627807971569143
599770012961608944168486855584848063534220722582848864815845682850601684273545226
74676788952521385225495495466672782398645659611635488623057745649863559363456817432
411251507606947945108659809402522887971089314566913686722874894856018150330861792
8680920874760817824938589009714909675985261365549781893129784821682989894872265880
486758481427047755513237864145152374622343645428584447952658678210514135473573952
3113427166102135989536231442952484937187110145765482550279934403742007371057853866
219838744780847848966332144571386875194350643021845319104848100537061468067491827
81911979395520614196634287544406437451237119217999839101591956181467514268123974
89409071864942319615679452080951465502252316038819301420937621378555663893778708
303906879207734672218562598661501421503086303844773454920260541465592528148744285
073251866600213243408819071048633173464985145396578626856100556810665879698816357
4736384052571459102897064140110871208280439038759515677157700420337869883608723055
876317635942187312514712453292819182618612386732157919841484882916447060955727083
572209175671167229109816909152801735067127485832228718352893539657251210835791613
698826914442100675103346711031412671
1835155650884909988988988238734552833
420467525987091548141654985946163718
971208443357326548938239119325974636
291327666180937734440307074692112019
376698389522868478312355265821314495
731891544170104468232527162010526577
898985269186205647693125705863566281
768675324944166803962657978771855688
880078023787765913440171274947842056
466464588075727882668306343285878569
578158140826012622859413021647155097
477917450112996148803046399471329621
564750320319868151402870808599048010
530614228813758504306332175182979866
486284336639379003976826667214638530
638327166416274888800768925602902284
041900842296617119637792133757511495
472654736425230817703675169067350235
74351362224771589150495309844488933
938780654193414473774418426322980009
56851623968645730216315991931951673
672422924654366800980676928238298688
41631486589794892432379969706977942
837986230015937764716512289357860158
44684281512627203734314653157774158
929334419521541341999485444734567383
92777170388387734317720754585453220
962804909263601975886281613323186636
27356763035447762803504587723554710
56240145171806246436267945617531813
939449753824372058353114771199260638
309833913077109870408591337484144282
87847872019277192607317679077071572
492436931138358493163128404261219256
314701384701643788518520092854920116
434159552586586557055269049652098580
7285847831630577756068878446248246
80304802808587667582510474789164396136267604492562742042083208566119062545433721315359584588877

Minebea Group of Companies (Thailand)

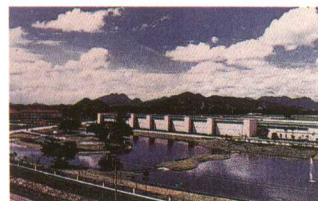
Challenge to the true circular constant π . That is the ratio of the circumference of a circle to diameter, π . There are so many mathematicians such as Archimedes, Newton, Gauss, etc., are find out a great number of this π value. But the true value are the decimal of never ending. In the 20th century of today, with the advent of super computer, the calculation can made to more than 500 million figures. Circle is close to us but mysterious. However because of curiosity we will not leave it, and it is lovable but difficult existence. At our Minebea Group also we have for many years continue to challenge the true circular constant π . Especially the development of bearing which is indispensable in various industry fields such as airplanes, computers and robot etc. Bearing functions as the joints in human being. In order for the machine to exercise fully its function it is ideal to have the precision close to the true circle. And now we are forwarding to semiconductor and electronics field to be one of the top producers. We are proud of being part of the sophisticated world developing of technology. In that way, we will continue working on it as the story of never ending.

BANG PA-IN FACTORY

AYUTTHAYA FACTORY

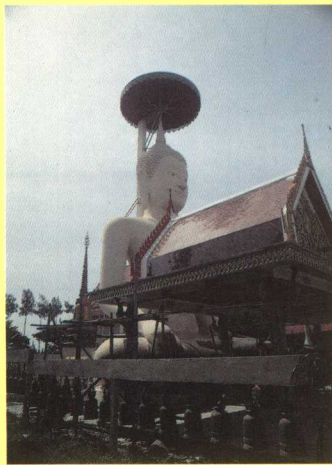
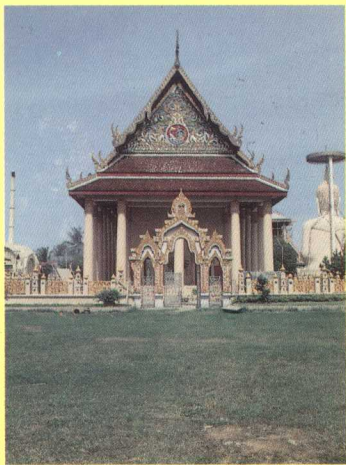
LOPBURI FACTORY

NMB

MINEBEA GROUP OF COMPANIES (THAILAND)

1 MOO 7 PHAHOLYOTHIN ROAD (KM.51) TAMBOL CHIANGRAKNOI AMPHUR BANG PA-IN AYUTTHAYA 13180 TEL. (035) 361439 (20 LINES)

วัดต้นสน

วัดต้นสน หลาย ๆ คนที่มีโอกาสผ่านไปจังหวัดอ่างทองคงต้องเคยได้ยินชื่อวัดนี้กันบ้าง เพราะถือได้ว่าเป็นวัดหนึ่งในจังหวัดอ่างทองที่มักจะมีผู้คนแวะเวียนเข้าไปกราบไหว้เที่ยวชมกันอยู่เนือง ๆ แต่สำหรับชาวอ่างทองแล้ววัดต้นสนเรียกได้ว่าเป็นวัดคู่บ้านคู่เมืองของชาวอ่างทองทีเดียว เนื่องด้วยกิตติศัพท์โด่งดังหลาย ๆ อย่างไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติธรรมที่เรียกกันว่า “บวชนกขัมมะ” ซึ่งเป็นการปฏิบัติธรรมถือศีล ประพฤติพรหมจรรย์ ปฏิบัติตนหาทางซึ่งความหลุดพ้นตามแนวทางของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในแต่ละปีจะมีพุทธศาสนิกชนหลังไหลเข้ามาปฏิบัติธรรมกันเป็นจำนวนมากทั้งคนภายในจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียง

อีกสิ่งหนึ่งที่ผู้คนแวะเวียนมาวัดต้นสนจะต้องเข้าไปนมัสการอยู่เป็นประจำก็คือพระพุทธรูปองค์หนึ่งที่มีนามว่า

“สมเด็จพระพุทธนวลโลกุตตรัชมมบดีศรีเมืองทอง” หรือที่ชาวเมืองนิยมเรียกว่า “สมเด็จพระศรีเมืองทอง” พระพุทธรูปองค์นี้สร้างด้วยโลหะทองเหลืองทั้งองค์นับเป็นพระพุทธรูปโลหะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทยในขณะนี้กล่าวคือมีขนาดหน้าตักกว้าง 6 วา 3 ศอก 9 นิ้ว สูง 9 วา 2 ศอก 19 นิ้วซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบันทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จแทนพระองค์มาทรงสวมพระเกศสมเด็จพระศรีเมืองทอง เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2538 พุทธลักษณะของสมเด็จพระศรีเมืองทองนั้นเป็นพระพุทธรูปเรือนแก้ว

ภายในวัดยังมีพระพุทธรูปอีกองค์หนึ่งที่พุทธลักษณะใกล้เคียงกับสมเด็จพระศรีเมืองทองอีกองค์หนึ่งพระพุทธรูปองค์นี้มีนามว่า “สมเด็จพระศรีเมืองเงิน” เป็นพระพุทธรูปก่ออิฐถือปูนทั้งองค์แต่เดิมสร้างขึ้นเพื่อเป็นต้นแบบใน

การสร้างสมเด็จพระศรีเมืองทอง ซึ่งทางวัดตั้งใจว่าจะทบทิมเมื่อสร้างสมเด็จพระศรีเมืองทองเสร็จ แต่เนื่องจากความศรัทธาที่ประชาชนมีต่อสมเด็จพระศรีเมืองเงินนั้นมีมากมายเหลือเกิน ทางวัดจึงเห็นว่าน่าจะคงไว้อย่างเดิมเพื่อให้เป็นที่กราบไหว้บูชาของประชาชนที่มีความศรัทธาต่อ สมเด็จพระศรีเมืองเงิน

หากท่านต้องการความสงบร่มเย็นในการปฏิบัติธรรมถือศีล ประพฤติพรหมจรรย์ “วัดต้นสน” เป็นอีกวัดหนึ่งของเมืองอ่างทองที่อยู่ภายในตัวจังหวัดอ่างทอง สะดวกในการเดินทางโดยสามารถเดินเท้าหรือจะว่าจ้างสามล้อถีบไปยังวัดก็ได้ตามแต่พลังความเลื่อมใสศรัทธาของผู้เดินทาง

พระครูอนุศาสน์โสภณ

หลวงพ่อเป็นชาวจังหวัดอ่างทอง สถานะเดิมชื่อนายประถม พงษ์สวัสดิ์ ซึ่งปัจจุบันหลวงพ่อก็ได้รับตำแหน่งเป็นพระครูสัญญาบัตร ชั้นโท เจ้าอาวาสวัดตันสน เป็นพระอุปัชฌาย์ เจ้าคณะตำบลบ้านอิฐ เป็นรองเจ้าคณะอำเภอเมืองอ่างทอง

แต่ขณะนี้หลวงพ่อก็ได้มีงานรับผิดชอบคือ ปกครองพระภิกษุจำนวน 45 รูป สามเณร 95 รูป แม่ชี 180 ท่าน เด็กวัด 10 นาย และหาทุนอุปถัมภ์การศึกษา 4 แผนก คือ แผนกนักธรรม, บาลี ปริยัติธรรมสายสามัญ, พุทธศาสนาวินัย, หาทุนในการก่อสร้างถาวรวัตถุทั่วไป เช่น กุฏิ สำนักวิปัสสนา ฯลฯ จัดการ

เผยแผ่ธรรมทางสถานีวิทยุกระจายเสียง เพื่อเผยแผ่ธรรมคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นประจำทุกวัน รับอาราธนาอบรมข้าราชการ ทหาร ครู-นักเรียน-นักศึกษา กำนัน-ผู้ใหญ่บ้าน พ่อค้า ประชาชนเป็นประจำ

นายแพทย์บุญชัย อิศราพิสิษฐ์

จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดล ในคณะแพทยศาสตร์ศิริราชสำเร็จการศึกษา เมื่อ พ.ศ. 2525 เริ่มรับราชการเป็นแพทย์ครั้งแรกในโรงพยาบาล ส่วนกลางออกมาเป็นแพทย์ใช้ทุนครั้งแรกที่โรงพยาบาลสมเด็จพระสังฆราช ต่อมาได้ย้ายไปทำงานที่โรงพยาบาลพระนคร-

ศรีอยุธยา เมื่อครบกำหนดเป็นแพทย์ใช้ทุนแล้วจึงลาออกจากราชการ เพื่อมาประกอบธุรกิจส่วนตัวโดยเปิดคลินิกที่ตลาดวังน้อย

ในการเริ่มทำธุรกิจโรงพยาบาลเอกชนที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ร่วมกับกลุ่มแพทย์ที่จบจากคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ร่วมทุนกันจัดตั้ง

บริษัท ออยุธยาเวชการ จำกัด เพื่อบริหารงานโรงพยาบาลราชธานี โรงพยาบาลเน้นในเรื่องของคุณภาพของการบริการ ให้มีความสะดวกรวดเร็วและประทับใจเสมอ ดังคำขวัญที่ยึดมั่นคือ “อบอุ่นที่บ้าน บริการตั้งญาติในราชธานี”

คุณสุบิน บุญชาญเลิศ

จังหวัดสุพรรณบุรีโดยกำเนิด จบการศึกษาจากโรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่ อำเภอศรีประจันต์ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้จัดการร้านอาหาร “สวนฝัน สุพรรณริเวอร์”

ในระยะแรกก่อนที่จะมาทำกิจการด้านร้านอาหารนั้นเคยประกอบอาชีพขายข้าว และเป็นคนขับรถให้กับหมอ้วนมา ทำ

อยู่ประมาณ 10 ปีก็เปลี่ยนไปเป็นคนขับรถประจำสถานีทดลองที่จ.สุพรรณบุรี ทำอยู่ประมาณ 7 ปี ก็มีความคิดอยากจะทำร้านอาหารจึงเปิดร้านอาหารขึ้นมา ร้านหนึ่งชื่อว่า “กึ่งลัดดา” ตั้งอยู่ที่ถนนเณรแก้ว สุพรรณบุรี เมื่อกิจการร้านอาหารเริ่มเติบโตจึงขยายกิจการมาอยู่ ณ.สถานที่แห่งใหม่และให้ชื่อว่า “สวนฝัน สุพรรณริเวอร์”

นิสัยส่วนตัวเป็นคนที่มีอัธยาศัยดี ชอบความเป็นระเบียบมีน้ำใจโอบอ้อมอารีย์ มีเมตตากรุณา หน้าที่ยิ้มแย้ม ชอบช่วยเหลือและให้บริการแก่บุคคลทั่วไป

คุณสุรชัย สุวพันธุ์

เเป็นชาวจังหวัดอ่างทอง จบการศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงในสาขานิติศาสตร์ และได้รับมหาบัณฑิตกิตติมศักดิ์ ได้รับการเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองอ่างทอง เมื่อ พ.ศ. 2518 และดำรงตำแหน่งดังกล่าวมาโดยตลอดจนถึงปัจจุบัน ในระหว่างดำรงตำแหน่ง

นายกเทศมนตรีได้เข้ารับการศึกษาดูงานหลักสูตรนักปกครองระดับสูงที่วิทยาลัยการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ในปี พ.ศ. 2525 ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการบริหารสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย เมื่อ พ.ศ. 2529 เป็นประธานนายกเทศมนตรีเทศบาลกลุ่มภาคกลางจนถึงปัจจุบัน

ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 เดือนกันยายน 2535

ปก : เชื่อมชื่อกับความเชื่ออันยาวนาน
ภาพ : กัสสะ คินคลิบ

เชื่อมชื่เป็นการเสี่ยงทายที่มีผลกับผู้เสี่ยงในด้านของจิตใจเป็นส่วนใหญ่ สร้างขวัญและกำลังใจในสังคมที่วุ่นวายเต็มไปด้วยปัญหามากมาย เชื่อมชื่เกิดขึ้นในประเทศจีนที่มีผลมาจากความเชื่อในเรื่องผีसावเทวดาหรือเทพเจ้าของชาวจีน ซึ่งบางคนจะมองว่าเป็นเรื่องเหลวไหลไร้สาระบ้าง แต่บางคนจะเชื่อเหมือนกับว่าทำนายนั้นมีผลต่อชีวิตในอนาคต แต่บางคนก็ต้องการความสบายใจมากกว่า

จากบรรณาธิการ

วันเวลาผันผ่านไปรวดเร็วราวกับสายน้ำที่ไหลเชี่ยว หลายสิ่งหลายอย่างผ่านเข้ามาในชีวิตเข้ามาในความรู้สึกแล้วก็พัดผ่านไปตามกาลเวลา บางครั้งเราก็ปล่อยให้มันผ่านไปโดยไม่ได้เก็บเกี่ยวอะไรไว้เลย แต่บางครั้งเราก็เก็บเกี่ยวมากเสียจนลืมนึกไปว่าเราเก็บอะไรไว้บ้างในช่วงเวลาที่ผ่านมา

นิสัยของคนไทยส่วนมากมักเป็นเช่นนั้น เข้าใกล้ลักษณะที่เขาเปรียบเปรยกันไว้ว่า “ไฟไหม้ฟาง” ลูกชื้ออยู่เพียงชั่วเวลาชั่วครู่ แล้วก็ดับหายไป ลืมไปตามกาลเวลา

ขออย่าให้เป็นเช่นนั้นเลย สำหรับการปลูกฝังจิตสำนึกในประชาธิปไตย ที่ถูกต้อง ในโอกาสที่เราจะได้ใช้ อำนาจ ที่เรามีอยู่ อำนาจที่ต้องตามครรลองประชาธิปไตย ก่อนที่เราจะยื่นให้ใครก็หน้าที่จะใคร่ครวญเสียก่อน บทเรียนที่เจ็บปวด มีหลายครั้งหลายครา มันน่าจะเป็นเครื่องเตือนใจแก่ทุกคนได้ดี อย่าเพียงแต่คิดที่จะทำ แต่อยากจะขอร้องให้ทุกคนช่วยกันทำ ช่วยกันดูแลบ้านเมืองของเรา.....

ตรีมุข ฉบับนี้ถือได้ว่าเป็นก้าวที่ 2 ที่เราเติบโตขึ้นอย่างมากแต่เราก็ต้องขอยกตัวกันก่อนว่าเราไม่ใช่มีอาชีพ เราเพียงแต่เรียนรู้และฝึกประสบการณ์งานวารสารเท่านั้น เพราะฉะนั้นเราจึงไม่อาจจะเทียบเคียงกับหนังสือดี ๆ มีคุณภาพที่วางอยู่ตามแผงหนังสือได้ และก็กรุณาอย่านำตรีมุขไปเปรียบเทียบกับหนังสือเหล่านั้นด้วย เรารู้ตัวดีว่า “มือยังไม่ถึง”

แต่เราจะต้องเติบโตต่อไปอีกอย่างแน่นอน แต่ทั้งนี้ก็ต้องขึ้นอยู่กับหลาย ๆ ฝ่ายที่จะมาสนับสนุนเกื้อกูลกัน ทั้งบุคลากรของหนังสือเอง ผู้มีพระคุณที่คอยให้การสนับสนุนเสมอมาและที่สำคัญผู้อ่านที่ช่วยให้คำแนะนำและติชมตลอดมา ทุกส่วนที่กล่าวมาล้วนมีความสำคัญและมีส่วนที่ทำให้ตรีมุขคลอดออกมาเป็นเล่มได้ ส่วนฉบับต่อไปจะเติบโตขึ้นมากน้อยแค่ไหนก็ต้องฝากความหวังไว้กับรุ่นต่อไปที่จะมารับหน้าที่ **สานฝันสานแสงทอง** ของนิเทศต่อไป

ขอขอบพระคุณผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้กำลังใจ ให้คำแนะนำที่ดีกับเราเสมอมา ตั้งแต่หนังสือยังไม่เป็นรูปเล่ม จนกระทั่งสำเร็จออกมาเป็นตรีมุขอย่างที่เราเห็น แต่เราก็ตอบแทนทุกท่านได้แค่เพียงการตั้งใจทำงานกันอย่างเต็มความสามารถเท่านั้น และทั้งหมดของความรู้สึกที่เรามีก็คือ **ตรีมุข 2** ที่เราตั้งใจจะให้

บรรณาธิการ

ภาควิชาการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์
คณะวิทยาการจัดการ
สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
เจ้าของ
อ.หงลักษณ์ แซ่มโซติ
ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา
กัสสะ คินคลิบ
บรรณาธิการ

คณะที่ปรึกษา
อ.วันชัย แสนศักดิ์
หัวหน้าคณะวิทยาการจัดการ
ผศ.ดวงจิตต์ กล้าพากร
หัวหน้าภาควิชาการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์
ผศ.บุปผา แสงผล
อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยี
และนวัตกรรมทางการศึกษา
ผศ.นิพนธ์ ทวีกาญจน์
อาจารย์ประจำภาควิชาศิลปะ
ผศ.ดร.ไพโรจน์ อลิต

อำนวยการ
ธำตรี ราชจันทร์
บรรณาธิการบริหาร
พูลศรี คล้ายคลึง
เลขานุการประจำกองบรรณาธิการ
สุธรรม กันดำ
หัวหน้าศิลปกรรม
พันธ์ศักดิ์ อัครราชย์
หัวหน้ากองโฆษณา

กองบรรณาธิการ
สาโรจน์ มีวงษ์สม
พิเชษฐ ประสงค์
รุ่งทิพย์ เข้มทอง
ปิ่นกัญญา เขียวโรจน์
ศรวิรัตน์ มุขดา
เสาวคนธ์ จันทนิยม
ฝ่ายศิลปกรรม
ตะวัน โตสวัสดิ์
สุเทพ ดวงแก้ว
มาลินี เจริญวิจารณ์กุล
กนกวรรณ คำศรี
ฝ่ายพิสูจน์อักษร
อาบีดิน ชันธสนธิ์
วนิดา อุนพงษ์รักษาติ
มลสุดา พึ่งทอง
ประทุมวรรณ ศรธรรมลี
กาญจนา กลั่นเชื้อ
สุวรรณา การสมพิศ
ราตรี พูลิสสาร
กองโฆษณา
สมมาศ กระจำพัฒนา
จินตนา ใจพราหมณ์
สมยศ เมืองหมุด
จงกล มีสา
ประภา เลิศดี
ศิราณี ปัญจโคตร
กองจัดจำหน่าย
ลัดดาวรรณ พูลเจริญ
ประกาศณ์ บัตตา
จิรพันธ์ ธนวงษ์
คอมพิวเตอร์กราฟิก กราฟิก ชีสเต็มส์
พิมพ์ที่ เทียนวัฒนาการพิมพ์
สำนักงาน อาคาร 7 สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

สารบัญ

คอลัมน์ประจำ-ปกิณกะ

จากบรรณาธิการ.....	
ผู้มีอุปการคุณ.....	3
ตรีมุขบันทึก.....	9
ส่องกล้องมองความจริง.....	11
สิบทอดเจตนา.....	19
อยู่อย่างคนอยุธยา.....	29
เรียงร้อยถ้อยคำ.....	31
ปลายทางปากกา.....	80
เที่ยวไปกินไปในอยุธยา.....	85
คู่มือคนเดินทาง.....	86
อยุธยาวันพรุ่งนี้.....	136

สารคดีประจำฉบับ

สารคดีสิ่งแวดล้อม

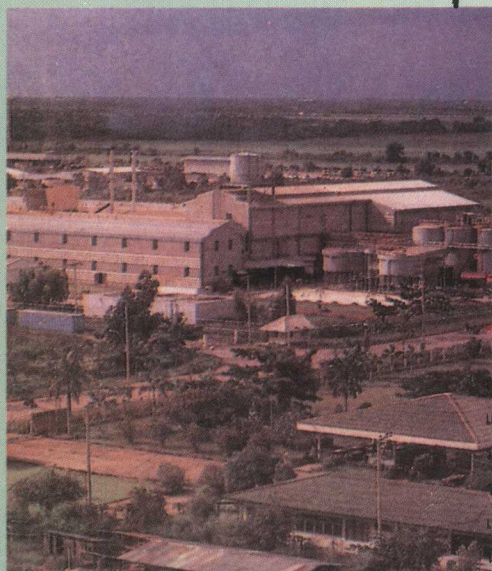
อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ตอน วิกฤตแห่งน้ำ.....	20
นิคมอุตสาหกรรม วิธีที่เปลี่ยนไป.....	23

ศิลปะ

ศิลปะ อ.นิพนธ์ ทวีกาญจน์.....	98
ดนตรี มงคล อุทก.....	103
แวดวงสื่อมวลชน คำรณ ห่วงหวังศรี.....	108

เรื่องสั้น

เมืองสีน้ำเงิน ก. กาญจนนา.....	112
ถึงกระนั้นก็ทนไม่ได้ จินตนา ใจพราหมณ์.....	117
อรุณดับ ลัดดาวรรณ พูลเจริญ.....	120

23

“สังคมเกษตรกรรม” กลายเป็น “สังคมอุตสาหกรรม”

พระภิกษุเหล่านั้นต้องการความมีเสถียรภาพของชีวิต และเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ คนชนบทจึงอพยพเข้ามาหาถิ่นเมืองหลวงเป็นจำนวนมาก และนั่นเป็นที่มาของความหนาแน่นของประชากร ทำให้เกิดมลภาวะเป็นพิษ ต่าง ๆ ซึ่งสืบเนื่องมาจาก “สังคมอุตสาหกรรม” นั่นเอง.....

36

ทวนกระแสน้ำ นามว่า “ป่าสัก”

สายน้ำที่เป็นแหล่งชุมชนชีวิตเหล่าสรรพสิ่งต่าง ๆ บนพื้นโลก อันเป็นสายธารต้นกำเนิดในป่าแถบเหนือเมืองเลย ไหลหลากเข้าเขตอยุธยาที่อำเภอท่าเรือบรรจบกับแม่น้ำเจ้าพระยาที่ตำบลบ่อเมฆ รวมระยะทาง 500 กิโลเมตร เราอรอนแรมไปรับรู้แล้วนำกลับมาบอกเล่าสู่กันฟัง มีทั้งเรื่องราวของรูปรอยแห่งอดีตและสัมผัสวิถี มวลชีวิต สองฟากฝั่งที่คนไทยผูกพันกับสายน้ำอย่างลึกซึ้ง

58

การละเล่นของเด็กไทย...ภาคกลาง

เท่าที่ปรากฏเป็นหลักฐาน มีมาตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ก่อนประวัติศาสตร์ โดยมักจะเล่นกันเป็นกลุ่ม มีกฎเกณฑ์ กติกา วิถีเล่น ตลอดจนท่วงทำนอง และจังหวะประกอบกัน การละเล่นจัดเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมพื้นบ้านที่มีอยู่ในท้องถิ่นต่าง ๆ ของประเทศไทย มีการถ่ายทอด จดจำ ถือปฏิบัติสืบทอดกันมาในวิถีชีวิตของคนไทยตั้งแต่โบราณกาลจนถึงปัจจุบัน

74

ค้างคาวแม่ไก่

แทบทุกคนคงเคยมีความเชื่อว่าค้างคาวเป็นสัตว์ปีศาจ ด้วยบุคลิกที่ประหลาดโดยการห้อยหัวลง ซ้ำกลับโฉบเฉี่ยวว่องไวในยามค่ำคืน จนเกิดเป็นตำนานค้างคาวผี แวมไพร์ ค้างคาวที่ทุกคนคุ้นเคยว่าเป็นสัตว์ที่ลึกลับอัปมงคล แต่ค้างคาวที่เป็นพระเอกในสารคดีเรื่องนี้ชื่อว่า “ค้างคาวแม่ไก่” ค้นหาตอบว่าค้างคาวเป็นสัตว์ที่น่ากลัว...จริงหรือไม่ จากสารคดีเรื่องนี้...

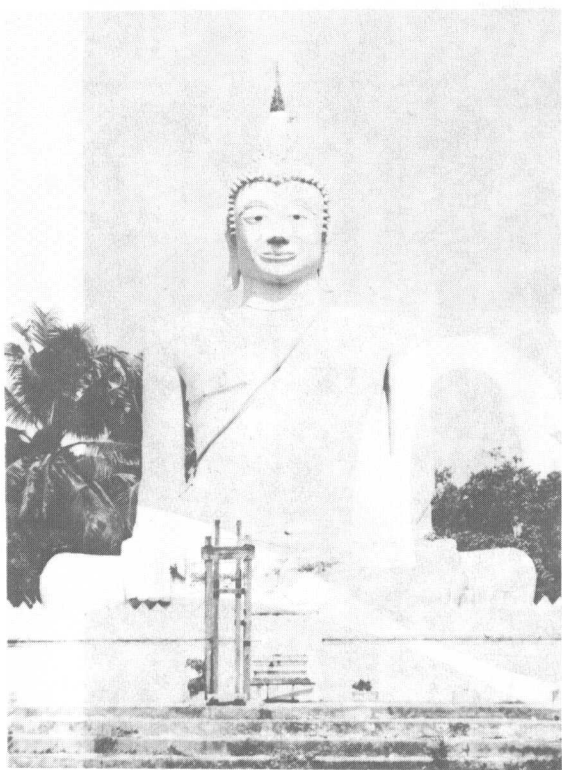

รูปเหมือนสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)

วัดไชยวรวิหาร จังหวัดอ่างทอง

เนื้อทองเหลืองใหญ่ที่สุดในโลก หน้าตักกว้าง 5 เมตรครึ่ง สูง 7 เมตรครึ่ง

ขณะนี้กำลังสร้างวิหารครอบ ใช้เงินก่อสร้างวิหาร 16 ล้านบาท

พระพุทธมหามุนีศรีมหาราช (หลวงพ่อดำ)

สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) ท่านได้สร้าง

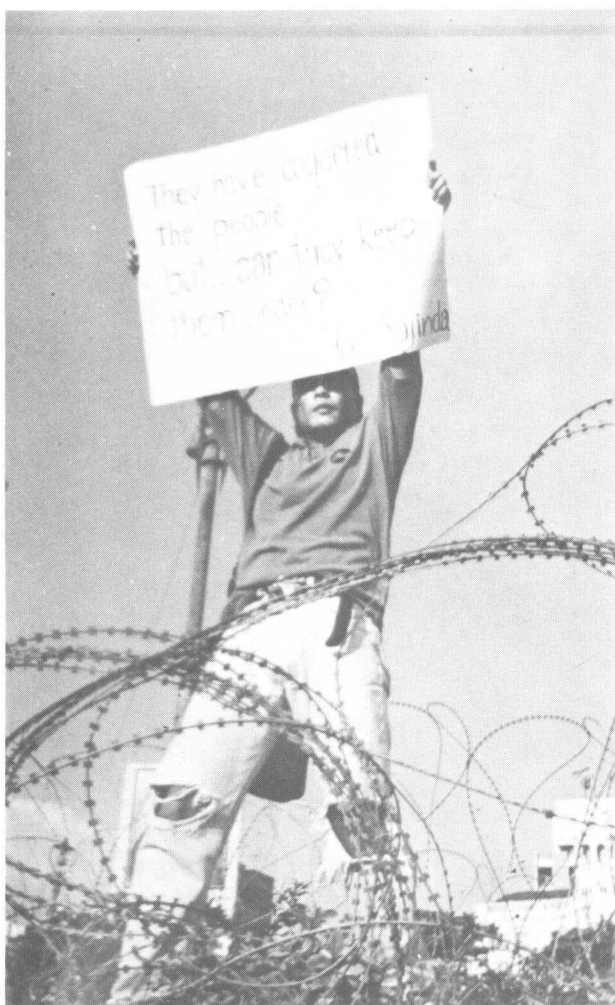
สิ่งอนุสรณ์ งานปฎิมากรรม ที่รู้จัก 6 แห่ง คือ

1. พระพุทธรูปไสยาสน์ วัดสระคี่อ จ.พระนครศรีอยุธยา
2. พระพุทธรูปนั่ง วัดไชโย จ.อ่างทอง
3. พระพุทธรูปยืน วัดอิทรวิหาร
4. พระเจดีย์นอน วัดละครท่า ธนบุรี
5. พระพุทธรูปยืน วัดกลาง คลองข่อย จ.ราชบุรี
6. พระพุทธรูปนั่ง วัดกุฎีทอง อ.มหาราช จ.พระนครศรีอยุธยา

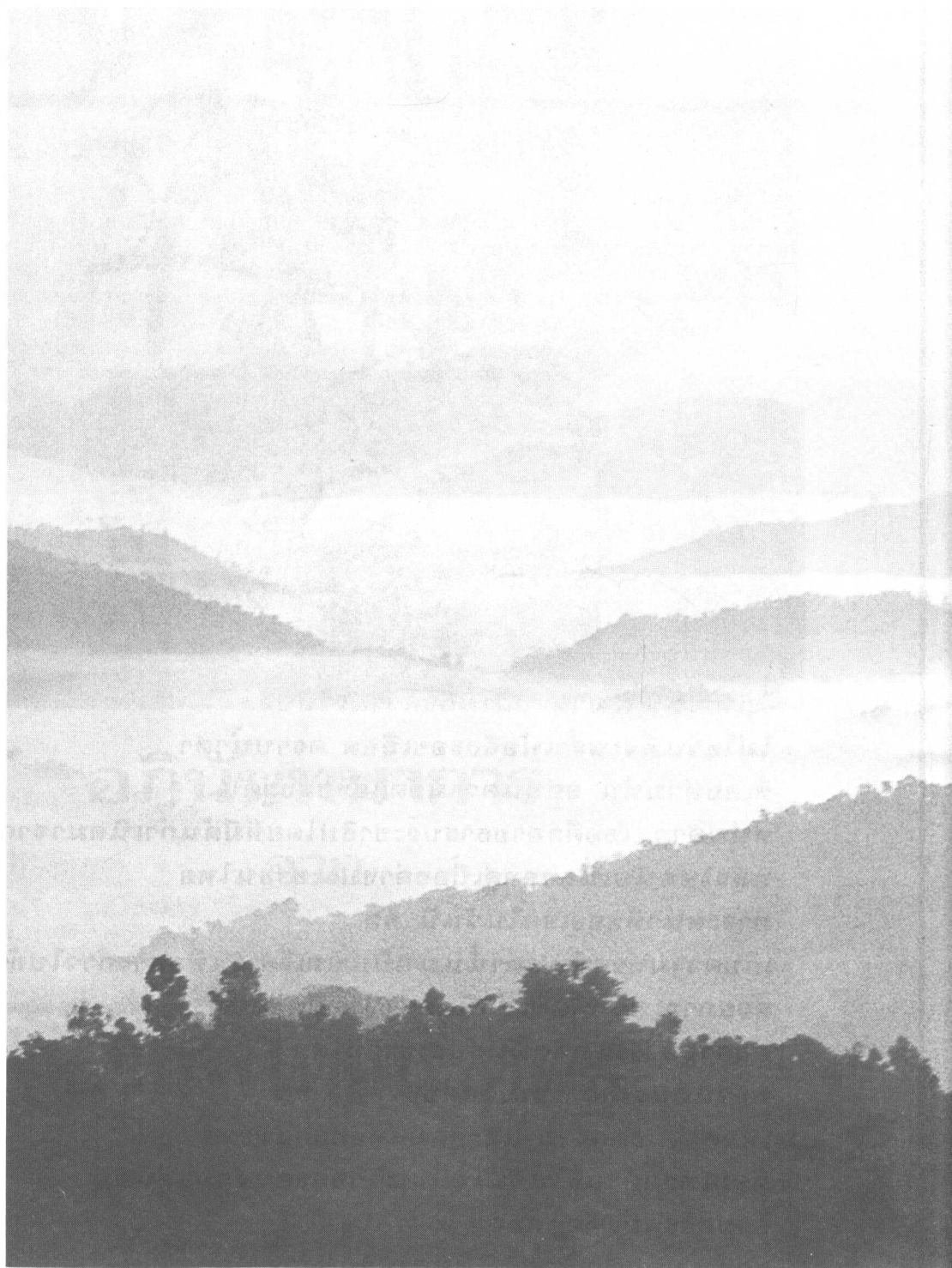

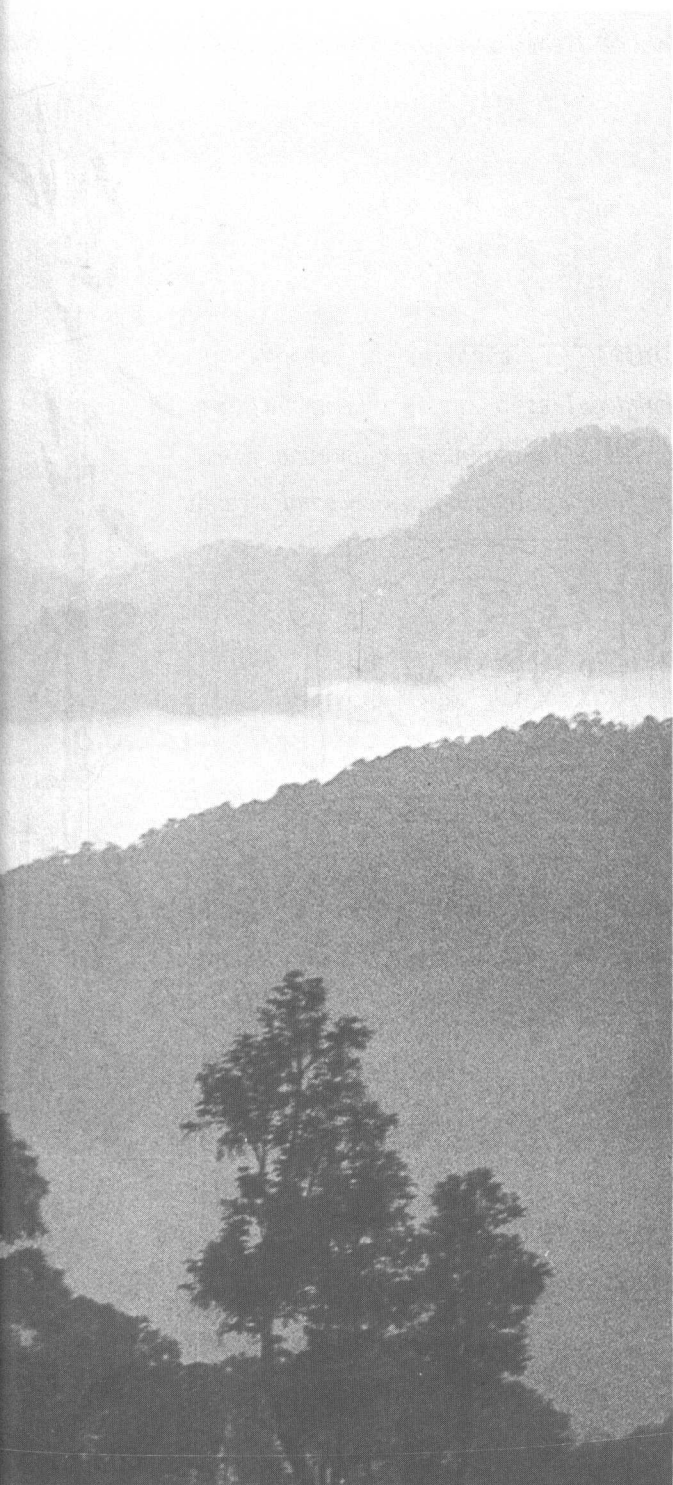
อธิปัทนการ
จาก

บริษัทไทยน้ำทิพย์
(สาขาอ่างทอง)

ไม่ใช่วันที่จะมาทวงถามถึงความเจ็บปวด
ไม่ใช่วันที่จะพำเพ็ญถึงรอยเลือด คราบน้ำตา
ที่เคยท่วมท้น อยู่บนความขัดแย้งของผู้คน
หนุ่มสาว...เธอคือสายธารประชาธิปไตยที่มีต้นกำเนิดมาจากวันนั้น
หลังไหลนับเนื่องลงสู่เบื้องล่างประชาชนไทย
ภาระหน้าที่ของเธอในวันนี้ คือ
เก็บความทรงจำเหล่านั้นมาเป็นบทเรียน เพื่อการก้าวไปข้างหน้า
ด้วยภาระหน้าที่และสำนึกความรับผิดชอบ
ต่อการหวานเมลิ็ดพันธุ์ประชาธิปไตย
พรวนดินรต่น้ำความถูกต้อง
เพื่อความงอกงาม และอุดมแห่งดอกและผล
ที่จะแทรกตัวลงในจิตใจ และวิถีของคนร่วมแผ่นดิน
ตามครรลองที่ถูกต้อง
ของระบอบซึ่งเชิดชูสิทธิและเสรีภาพของประชาชน
หรือนี้...ไม่ใช่ภาระหน้าที่ของเธอ...คนหนุ่มสาว

ภาพนี้ที่ภาพที่คนอยู่เห็นผ่าน
กว่า: กว้างในสวนบ้าน
ทะเลอีกที่ เว้นที่นิรพาวธัยจินน้ำ
กว่า: ได้ในวังหลวงเขาทราย
จีนใหญ่อยู่ข้างวัดวัด
ต่าง: เว้นเสียชั่วนี้วัน
ต่าง - หนึ่งอื่นอื่น ล่องลอยในสายลม
ต่าง: เว้นเสียชั่วนี้วัน

BLOWN 'IN THE WIND
BY K. KASSA

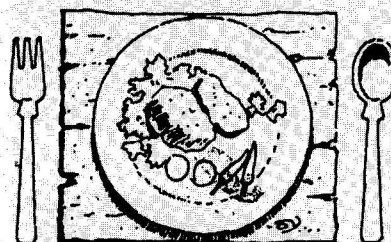
อาหาร & ที่พัก

FOOD & HOSTEL

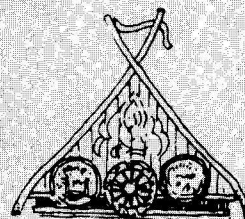
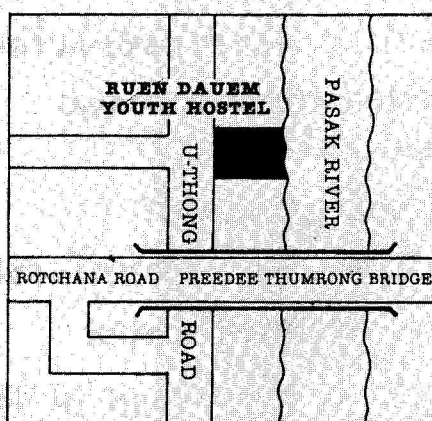

ริมน้ำ • อุทัยฯ

“เรือนเดิม” ร้านอาหารไทย ในบรรยากาศแบบ
ไทยสมัยเก่าที่คุณจะได้อร่อย คลอเคล้าเสียงเพลงอันไพเราะ
ทั้งเก่าและใหม่พร้อมกับชมทิวทัศน์ริมน้ำที่เย็นสบาย หรือจะ
ปล่อยอารมณ์ให้ล่องลอยไปกับธรรมชาติและสายน้ำพร้อมกับ

จับเครื่องดื่ม หรือเบียร์เย็น ๆ ก็แสนเพลิดเพลินนัก หรือ
ท่านที่ชอบทานอาหารอร่อย ๆ เป็นหมู่คณะด้วยกันไปพลา
งชมทิวทัศน์ไปพลากร้าน “เรือนเดิม” ยังมีเรือขนาดใหญ่ไว้
คอยบริการพาคุณและคณะล่องเรือชมธรรมชาติสองฝั่งแม่น้ำ
ในสนนราคาแบบไทย ๆ

เรือนเดิม

Ruendaem

TEL. 241978

คอยพบกับ... เสียงทิวระเฒ่าพันที่... ความบันเทิงและความบันเทิงที่ไร้ขีดจำกัด.. PUB & MUSIC HOUSE... แล้วคุณจะมาพบเพื่อนใหม่... ก็นี่..!

FEATURE

14 เชียมซี กับความเชื่ออันยาวนาน
ศรียรรณ มุขดา

36 ทวนกระแสนารา นามว่าป่าสัก
ลาโรจน์ ปิ่นฤทัย

43 ถึงพุ่มนี้ คุณจะรู้จักเรือนไทยกันบ้างไหม
เสาวคนธ์ ศิราณี

51 ครอบครัวไทย
ลัดดาวรรณ : ศรียรรณ

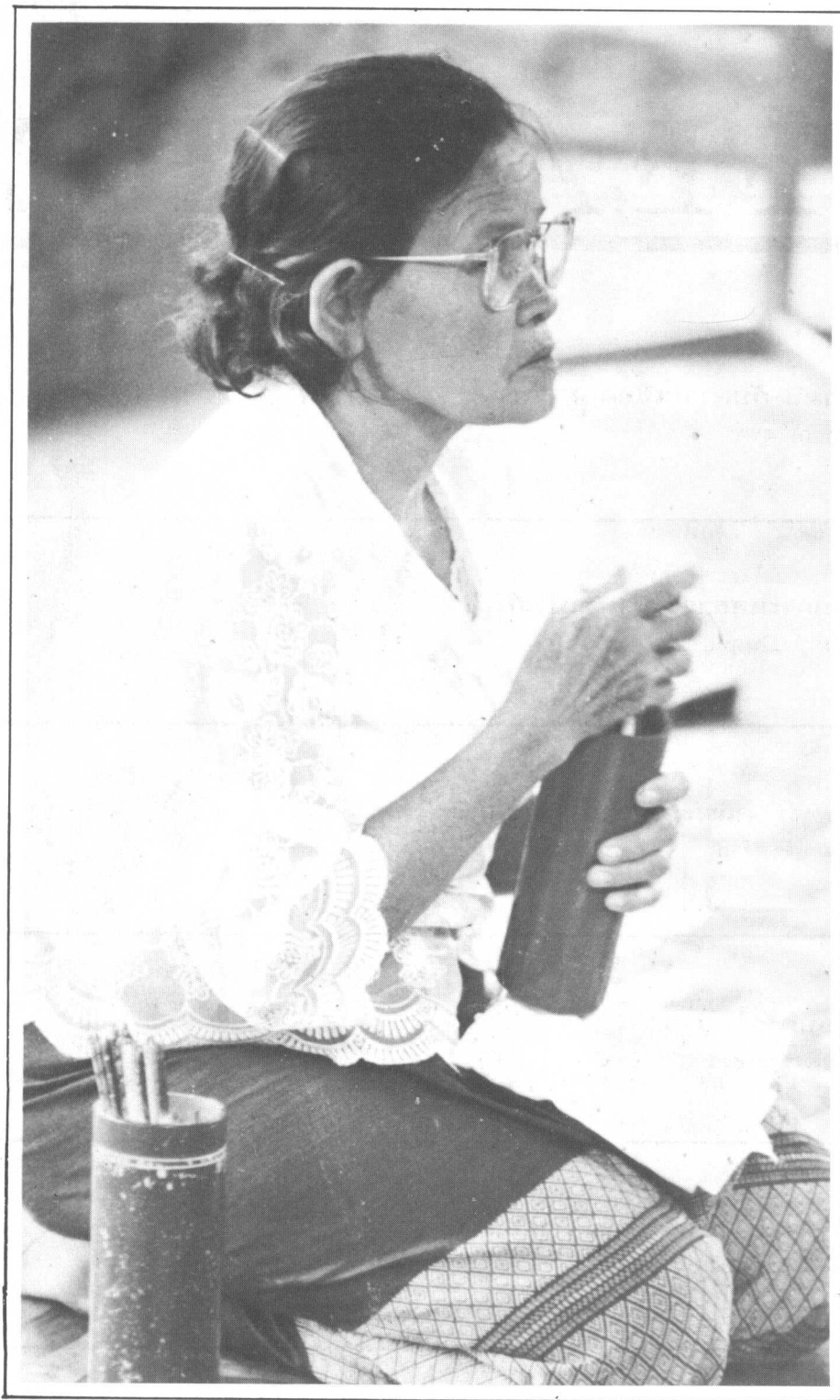
58 การละเล่นของเด็กไทย ภาคกลาง
รุ่งทิพย์ เข้มทอง

74 ค้างคาวแม่ไก่
ลาโรจน์ มีวงษ์สม

ไอเอไอไอ

มกมกมกมกมกมกมก

กตมกมกมกมกมกมก

เชียมซี

กับความเชื่ออันยาวนาน

ศรীরรณ มุขตา

“ท่ามกลางกลิ่นควันธูป ความร้อนจากเทียนที่จุดสว่าง และผู้คนที่พลุกพล่าน เสียงเขย่ากระบอกไม้ไผ่ดังแกร๊ก ๆ แกร๊ก ๆ แข่งกันดังไปทั่วโบสถ์ บางคนก็นั่งตั้งจิตอธิษฐานอย่างแน่วแน่ โดยไม่สนใจเสียงที่ดังรบกวนเลย แต่ทุกคนที่มากราบไหว้หลวงพ่อก็นั่งต่อคิวกัน เพื่อที่จะเขย่ากระบอกไม้ไผ่กระบอกนี้ ซึ่งเป็นที่สนใจของชาวต่างชาติมาก หรือเขาอาจสงสัยว่า...ทำไมคนไทยถึงต้องมาเขย่ากระบอกไม้ไผ่ที่มีไม้เล็ก ๆ อยู่เต็มกระบอก”

พฤติกรรมเหล่านี้จะพบมากกันตามศาลเจ้าที่ศักดิ์สิทธิ์ของชาวจีน หรือตามโบสถ์ที่ศักดิ์สิทธิ์ของวัดไทย ซึ่งเรียกกันว่า “การเสี่ยงเซียมซี”

การเสี่ยงเซียมซีเป็นการเสี่ยงทายอย่างหนึ่ง ที่ทุกคนให้ความสนใจ เพื่อจะลองเสี่ยงทายว่าตัวเองจะมีความทุกข์หรือสุขต่อไปในภายหน้า ซึ่งทุกคนยังมีความเชื่ออยู่ การเสี่ยงทายไม่ใช่เป็นโหราศาสตร์ เพราะว่าไม่ได้นำเอาดาราศาสตร์เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เป็นเพียงการตั้งกฎเกณฑ์หรือกำหนดข้อเขียนขึ้นมาเอง

จะเห็นได้ว่าการเสี่ยงทายในประเทศไทยมีมานานแล้ว เห็นได้จากวรรณคดีเก่า ๆ ก็จะมีการกล่าวถึงการเสี่ยงทาย เช่น เรื่องอิเหนา ตอนบุษบาเสี่ยงเทียน เรื่องรามเกียรติ์ ตอนที่นางสีดาลุยไฟเพื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตัวเอง เป็นต้น การเสี่ยงทายได้เข้ามามีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตไม่น้อยเหมือนกัน เช่น จะช่วยทำให้จิตใจหายกังวลไปได้บ้าง หรือจะตัดสินใจอะไรก็ง่ายขึ้น

คนไทยนั้นมีความเชื่อมานานแล้ว เช่น การจุดเทียนแข่งบุญวาสนากัน คนไหนมีบุญหรือวาสนามากกว่ากันเทียนจะสว่างนานกว่า ตามพงศาวดารกรุงศรีอยุธยา ในปี พ.ศ. 2089 เมื่อสมเด็จพระไชยราชาธิราช สิ้นพระชนม์ พระโอรสซึ่งยังเยาว์อยู่ขึ้นเสวยราชสมบัติแทน โดยมีท้าวศรีสุตาจันทร์พระราช-

มารดาเป็นผู้ทำหน้าที่สำเร็จราชการแทน
ขณะนั้นได้เกิดเรื่องราวไม่ตีต่าง ๆ ขึ้น ขุน
วรวงศาวิชานั้นได้ลักลอบเป็นชู้กับท้าว
ศรีสุดาจันทร์ และท้าวศรีสุดาจันทร์ก็
พยายามที่จะให้ขุนวรวงศาขึ้นครองราชย์
เสียเอง จนข้าราชการชั้นผู้ใหญ่คิดที่จะ
หาผู้ที่จะมาปกครองบ้านเมืองเสียใหม่
จึงได้ไปทูลเชิญพระเจียรราชาซึ่งทรง
ผนวชอยู่มาปกครองบ้านเมือง จึงได้จัด
ให้มีการเสี่ยงทายกันขึ้นที่วัดพระศรี-
สรรเพชญ์ระหว่างเทียนของพระเจียร
ราชากับเทียนของขุนวรวงศา ปรากฏว่า
เทียนของพระเจียรราชาสว่างนานกว่า
เทียนของขุนวรวงศาซึ่งดับก่อน จึงได้ผู้
ขึ้นครองราชย์ที่เหมาะสมและมีบุญวาสนา
จริง ๆ ในการเสี่ยงทายนี้อาจมีผลต่อ
กำลังใจของทหารในการที่จะยึดอำนาจ
ในเมื่อเจ้านายของเรามีบุญมากกว่าก็ต้อง
ปกครองบ้านเมืองด้วยความสงบเรียบร้อย
ดีกว่าที่จะต้องไปเสียเวลา เสียเลือดเนื้อ
กัน การเสี่ยงทายนี้ก็คล้ายกับการเสี่ยง
เข็มชี้ของจีน คือ เป็นการสร้างขวัญและ
กำลังใจ

การที่มีการเสี่ยงทายด้วยเข็มชี้
เกิดจากการที่คนเราเชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์
ผีสงเทวดาหรือเทพเจ้า ต่างเชื่อกัน
ว่าสามารถชี้ชะตาหรือดลบันดาลให้
เป็นไปอย่างไรก็ได้ เมื่อมองเห็นว่าผีสง
หรือเทวดา หรือเทพเจ้าให้คุณให้โทษแก่
มนุษย์ได้ จึงได้สร้างศาลเจ้าขึ้น เพื่อให้
เทพเจ้ามาสถิตย์อยู่

ชนชาติจีนเป็นชาติหนึ่งในอีกหลาย ๆ
ชาติที่มีความเชื่อในเรื่องผีสง เทวดาอยู่
ด้วย ศาลเจ้าจึงเกิดขึ้นมาหลายแห่ง ทั้งนี้
เพื่อความสะดวกในการกราบไหว้บูชา ใน
ระยะแรกที่มีศาลเจ้า สันนิษฐานว่าจะ
ต้องมีผู้ริเริ่มหรือผู้รู้ประจำอยู่ที่ศาล เพื่อ
ทำหน้าที่แนะนำในการปฏิบัติหรือประ-
กอบพิธีกรรมแก่ผู้ที่เข้าไปกราบไหว้ หรือ
อาจสำคัญถึงขนาดทำหน้าที่เป็นผู้แทนใน
การติดต่อกับเทพเจ้าที่ศักดิ์สิทธิ์ สามารถ
ให้คำอธิบายหรือพยากรณ์เหตุการณ์
ต่าง ๆ ให้แก่ผู้ศรัทธาด้วย ต่อมาก็หมด

ความสำคัญไป อาจเป็นเพราะผู้รู้เหล่านี
ขาดความรู้ในด้านปัญญาก็ได้ จึงเพียงแค่
ทำหน้าที่แนะนำพิธีเช่นสรวงเทวดา และ
ดูแลความเรียบร้อยของศาลเจ้าเท่านั้น

ต่อมาก็คิดได้ว่าการกำหนดเอาสิ่ง
ใดสิ่งหนึ่งเป็นเครื่องหมายที่ไม่ชัดเจนและ
รวดเร็วทันใจ จึงได้คิดเครื่องเสี่ยงทาย
ขึ้นมาแทน โดยหาวัดที่มีอยู่มาทำ ซึ่ง
ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีไม้ไผ่มาก จึง
นำมาตัด ผ่า แล้วเหลาเป็นซี่บาง ๆ สั้น ๆ
ขนาดพอสมควร เอาสี่เขียนทำเครื่อง-
หมายเป็นตัวหนังสือหรือตัวเลขตรงปลาย
ไม้หลาย ๆ อัน แล้วก็เอาไปใส่ในกระบอก
ไม้ไผ่ซึ่งมีก้นตัน และมีคำทำนายที่มีทั้งดี
และร้ายเท่ากับจำนวนไม้ที่ใส่ในกระบอก
เวลาเสี่ยงก็อธิษฐาน แล้วก็เขย่ากระบอก
ไม้ไผ่จนไม้ไผ่หล่นมาหนึ่งอัน แล้วไปตรวจ
ดูกับคำทำนายก็จะได้คำตอบ ซึ่งถือว่า
เป็นคำพยากรณ์จากเทพเจ้าหรือสิ่งศักดิ์-
สิทธิ์ที่จะให้ดีหรือไม่ดีแก่คนทั้งหลายก็ได้

คำว่า “**เข็มชี้**” นี้มีผู้สันนิษฐานว่า
เป็นคำที่เพี้ยนมาจากคำว่า “**เขียนชื่อ**”
ซึ่งหมายถึงผู้ศักดิ์สิทธิ์หรือผู้ทรงอิทธิฤทธิ์
มีความสามารถพิเศษเหนือมนุษย์ธรรมดา
ที่จะให้คุณหรือโทษแก่บุคคลทั้งหลายได้
บ้างก็ว่ามาจากคำว่า “**เข็มชี้**” มาจาก
คำว่า “**เข็ม**” แปลว่า ไม้ตัวเสี่ยงทาย
กับคำว่า “**ชี้**” แปลว่า โคลง กลอน ซึ่ง
แปลรวมกันว่า สลากบอกผลเสี่ยงทายจาก
ไม้ตัวที่พิมพ์เป็นคำกลอนนั่นเอง

ความเป็นมาของเข็มชี้เริ่มใน
ประเทศจีนก่อน มีนักปราชญ์ชาวจีนใน
สมัยราชวงศ์ซ่งตอนปลายและต้นสมัย
ราชวงศ์โจว ซึ่งได้รวบรวมเอาความคิด
เห็นของนักปราชญ์ในอดีตสร้างคัมภีร์
ขึ้นหนึ่งเล่มชื่อว่า “**คัมภีร์อี้จิง**” คำว่า
“**อี้**” นั้นหมายถึง เปลี่ยน ส่วนคำว่า
“**จิง**” นั้นหมายถึง คัมภีร์ ในคัมภีร์ได้
บรรยายถึงการเปลี่ยนแปลงของชีวิต
ตามกฎธรรมชาติ นักปราชญ์ได้ให้หลัก
สำคัญว่า การเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติ
ย่อมอาศัยฟ้า และดินเป็นหลัก

ในคัมภีร์อี้จิง มีการบรรยายถึง

66

การเสี่ยงทายไม่ใช่เป็นโหราศาสตร์
เพราะว่าไม่ได้นำเอาดาราศาสตร์เข้า
มาเกี่ยวข้องด้วย เป็นเพียงการตั้งกฎ-
เกณฑ์หรือกำหนดข้อเขียนขึ้นมาเอง

99

การเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติที่ว่าดีและร้าย นั้นย่อมมีความสับสนเวียนกันเป็นระเบียบ ซึ่งไม่มีการแก้ไขอย่างเด็ดขาด นอกจากนี้แล้วยังมีการเสี่ยงทายขึ้นในสมัยนั้น โดยอาศัยข้อความในคัมภีร์อิจิง ซึ่งมีอยู่ 64 บทนั้นเป็นหลัก ผู้ที่ทำพิธีเสี่ยงทายจะต้องมีความชำนาญในเรื่องนี้โดยเฉพาะ ที่สำคัญต้องมีจิตใจบริสุทธิ์สูงส่งด้วย การเสี่ยงทายแบบนี้มีสืบทอดกันมานาน และได้วิวัฒนาการมาเรื่อย ๆ ตามลำดับ

สำหรับประเทศไทยเชื่อกันว่าเชียมซีมีมานานแล้ว ชาวจีนที่ได้เดินทางมาเมืองไทยเมื่อใด มักจะสร้างศาลเจ้าขึ้นที่นั่นตามความเชื่อของเขา ขณะเดียวกันการเสี่ยงเชียมซีก็มีอยู่คู่กันด้วย แต่ประวัติความเป็นมาที่ค้นคว้าอย่างละเอียดนั้นไม่ได้ทำ แต่ถ้ายึดเอาศาลเจ้าลิ้มโกเหนียวในจังหวัดปัตตานีที่สร้างขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1573 จะเห็นว่าเชียมซีมีขึ้นในประเทศไทยไม่ต่ำกว่า 400 ปีมาแล้ว

แต่ถ้าเป็นเรื่องราวที่เป็นหลักฐานแล้ว เกิดขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 ได้จัดให้มีการเสี่ยงเชียมซีขึ้นที่วัดกัลยาณมิตร ธนบุรี โดยมีผู้รู้หรือเจ้าการ ได้จัดให้มีการเสี่ยงเชียมซีขึ้นมีใบพยากรณ์ที่เป็นภาษาไทยก่อน ต่อมา

ได้มีผู้สนใจซึ่งรู้ทั้งภาษาไทยและจีน คือนายเปลี่ยน แซ่ส่อง โดยขั้นแรกจะแปลจากภาษาจีนเป็นภาษาไทยแล้วจึงพิมพ์ถวายวัด ต่อมาทางวัดก็ได้จำหน่ายเชียมซีแก่ผู้มาเสี่ยงเชียมซี จึงได้เขียนไว้บนกระดาษใตตามลำดับว่า “ข้าปอง” (ซึ่งหมายถึง เจ้าปู่ผู้เฒ่าหรือผู้ศักดิ์สิทธิ์สามองค์) ที่ 1, ที่ 2, ที่ 3 ฯลฯ จนครบคำพยากรณ์ 28 หมายเลข ถ้าเสี่ยงได้หมายเลขใด ก็อ่านตามแผ่นกระดาษที่เขียนไว้ โดยคำทำนายก็เขียนเป็นคำกลอน ปัจจุบันการเสี่ยงเชียมซีนั้นมีมากมายตามสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ทั้งวัดไทย และศาลเจ้าจีน เป็นต้น

ในการเสี่ยงเชียมซี มีอุปกรณ์ประกอบในการเสี่ยงหลายชิ้นด้วยกัน คือ

กระบอกไม้ไผ่ก้นตัน ตัดให้ข้อและปล้องอยู่ตรงกัน ใช้ไม้ไผ่ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง $3\frac{1}{2}$ นิ้ว ถึง 4 นิ้ว ยาว 6 นิ้ว ถึง 7 นิ้ว เพื่อใช้สำหรับไม้ไผ่ตัว

ไม้ตัว ทำด้วยไม้ไผ่ยาวประมาณ 7 นิ้ว ถึง 8 นิ้ว เพื่อให้ใส่กระบอกไม้ไผ่และปลายไผ่หล่อออกมาเล็กน้อย เหลาให้ปลายข้างหนึ่งเรียวเล็ก ปลายอีกข้างหนึ่งแบนออก และตรงปลายนั้นอาจสลักให้มีรอยหยักหรือมีลวดลายให้ดูสวยงาม ตรงปลายแบนนั้นจะเขียนตัวเลขบอกไว้ตัวเลขหนึ่งหมายเลข ตั้งแต่ 1-28 ครบตามจำนวน

66

ชนชาติจีนเป็นชาติหนึ่งในอีกหลาย ๆ ชาติที่มีความเชื่อในเรื่อง ผีสาง เทวดา จึงทำให้มีศาลเจ้าเกิดขึ้นมาหลายแห่ง ตำนานเชียมซีจึงเกิดขึ้นที่ประเทศจีนแห่งนี้

99

ของไม้ตัวซึ่งมีอยู่ 28 อัน

ใบเชียมชี เป็นกระดาษที่พิมพ์คำทำนายไว้ตามหมายเลข ตั้งแต่หมายเลข 1-28 ซึ่งแต่ละใบนั้นมีคำทำนายที่ต่างกันออกไป มีทั้งเรื่องคู่ครอง ความรัก การเงิน โชคลาภ คดีความ ลูก การงาน หรือเรื่องทั่ว ๆ ไป ซึ่งมีทั้งดี และเรื่องไม่ดีปนกันไป ข้อความที่เขียนเป็นคำกลอน มีทั้งภาษาไทยและภาษาจีน บางแห่งก็ชวนไว บางแห่งก็ไล่ลั่นชักไว้ ทั้งนี้ก็เพื่อความสะดวกในการหยิบได้ง่าย

การเสี่ยงเชียมชี สิ่งสำคัญก็คือ การตั้งจิตอธิษฐานให้แน่วแน่ ระลึกถึงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เราเคารพบูชา เช่น พระประธานหรือเจ้า แล้วก็อธิษฐานขอคำทำนายที่เป็นจริงกับโชคชะตาของเรา โดยยกกระบอกตัวขึ้นอธิษฐานเมื่ออธิษฐานเสร็จเรียบร้อยแล้วก็เขย่ากระบอกตัวกลับไปกลับมา ให้เสียงไปข้างหน้าเล็กน้อย เสียงมันจะดังแกร็ก ๆ แกร็ก ๆ แสบแก้วหูเหมือนกัน เขย่าไปเรื่อย ๆ จนกว่าตัวจะหล่นออกมาจากกระบอกหนึ่งอัน ถ้าหล่นมากกว่าหนึ่งอันก็เก็บใส่คืนเข้าไปใหม่ แล้วก็เขย่าจนได้ตัวหนึ่งอัน อ่านหมายเลขว่าได้เลขอะไรก็ไปตรวจกับใบเชียมชีหมายเลขนั้น ถ้าได้ใบทำนายดีก็จะยิ้มมีความสุข ถ้าได้ใบไม่ดีก็จะอธิษฐานแล้วเสี่ยงใหม่

อีกครั้งจนได้ใบทำนายที่ดี คนที่ได้ใบไม่ดีขึ้นถ้าไม่เสี่ยงใหม่ก็ถือว่ามีเคราะห์ก็จะทำบุญเพื่อเป็นการสะเดาะเคราะห์ให้กับตัวเองแล้วจะหมดเคราะห์ ใบเชียมชีนั้นก็ฝากไว้กับต้นไม้ที่วัดหรือที่ศาลเจ้า ซึ่งถือเป็นเคล็ดที่จะฝากความไม่ดีมีเคราะห์ไว้กับสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้ บ้างก็จะไปตีระฆังเพื่อความสบายใจของผู้เสี่ยงเอง

ดังเช่น เชียมชีใบทำนายที่หก หลวงพ่อวัดมงคลบพิตร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ใบที่หกยกทายสบายจิต
เทพประสิทธิ์ล้ำเลิศประเสริฐศรี
คิดสิ่งใดขอให้สมหวังดังฤดี
จะเปรมปรีดีสิ้นโศกโศกประดัง
ถามถึงลาภจะได้มาข้างหน้า
ถามถึงพวกพ้องลูกหนี้มีหวัง
จะประสบพบทุกสิ่งเป็นจริงจาง
ไม่ปิดบังความจริงทุกสิ่งอัน
ถ้าถามถึงคนใช้หายสนิท
สบายจิต สุขีทวีสันต์
ถามหาคุ้ใบนี้ว่าศิครันตามจ้านรราช
ใบที่หกยกมา เอย.
ถือว่าเป็นใบทำนายที่ดี

มีการเสี่ยงทายอีกอย่างหนึ่งที่อยู่กับความเสี่ยงเชียมชีตลอด ก็คือ “ไม้คู่” ไม้คู่นี้จะทำเป็นรูปถั่วคือ เมล็ดถั่วผ่าครึ่ง

การเสี่ยงเชียมชี สิ่งสำคัญในการเสี่ยงทายก็คือ การตั้งจิตอธิษฐานให้แน่วแน่ ระลึกถึงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เราเคารพบูชา เช่น พระประธาน หรือเจ้า แล้วก็อธิษฐานขอคำทำนายที่เป็นจริงกับโชคชะตาของเรา

๒๒

การเสี่ยงเซียมซีมีอยู่ตามวัดหรือศาลเจ้า คนจีนและคนไทยนิยมเข้าไปเสี่ยงเซียมซีกันมาก บางคนมองว่าเป็นสิ่งล่อใจให้คนเข้าไปทำบุญสร้างกุศล แต่บางคนมองว่าเป็นการหารายได้เข้าวัดหรือสถานที่นั้น บางคนก็มองว่าเซียมซีต้องอยู่คู่กับวัดหรือสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เสมอ

๒๓

2 อัน ด้านหนึ่งโค้งนูน อีกด้านหนึ่งแบน ไม้คู้นี้ถือว่า เป็นความเชื่ออย่างหนึ่งของชาวจีนเหมือนกัน แต่ไม่มีคำทำนายให้ผู้เสี่ยงจะต้องตั้งจิตอธิษฐานให้แน่วแน่ เช่น จะถามเรื่องการทำงานจะมั่นคงหรือไม่ ก็จะต้องตั้งเกณฑ์ไว้ว่า ถ้าไม้คู้ว่าสองอันหรือหงายสองอันถือว่ามั่นคงในการทำงาน แต่ถ้าคู้ว่าอันหนึ่งหงายอันหนึ่งก็หมายถึงการทำงานไม่มั่นคง แล้วก็จับไม้ทั้งสองอันโยนขึ้นไปในอากาศให้ตกลงบนพื้น แล้วก็ดูว่าตกลงมาในลักษณะใด คู้ว่าหรือหงาย ถ้าโยนลงมาในลักษณะคู้ว่าอันหนึ่งหงายอันหนึ่งก็จะมีโยนอีกหลายครั้ง เพื่อเป็นการยืนยันว่าเป็นจริงดังที่เราได้อธิษฐานไว้หรือไม่

ปัจจุบันการเสี่ยงเซียมซีมีอยู่เกือบทุกแห่งตามวัดหรือศาลเจ้า คนจีนและคนไทยนิยมเข้าไปเสี่ยงเซียมซีกันมาก ซึ่งเป็นสิ่งล่อใจให้คนเข้าไปทำบุญสร้างกุศลมากขึ้น แต่บางคนก็มองว่าเป็นการหารายได้เข้าวัดหรือสถานที่นั้น เพื่อผลประโยชน์อย่างเดียว บางคนก็มองว่าคนที่เข้าไปไหว้พระหรือไหว้เจ้านั้นก็ต้องเสี่ยงเซียมซีด้วยเป็นของคู่กัน เพราะสถานที่นั้นศักดิ์สิทธิ์อยู่แล้ว ท่านก็ต้องให้แต่สิ่งที่ดีและก็ต้องเป็นไปตามนั้น

บางคนเห็นว่าการเสี่ยงเซียมซีเป็นความเชื่อที่เป็นเรื่องเหลวไหล ไร้สาระ แต่ก็มีคนให้ความเชื่อถืออยู่มาก ซึ่งก็เหมือนกับการทำนายของหมอดูหรือโหราศาสตร์ต่าง ๆ ที่ยังคงครองความนิยมของชาวบ้านอยู่ แม้สังคมจะเจริญแต่สิ่งเหล่านี้ก็ยังหลงเหลืออยู่ เป็นทัศนคติหรือความเชื่อที่แก้ไขให้เปลี่ยนแปลงได้ยากมาก แต่คนที่มีความเชื่อหรือไม่เชื่อก็ขึ้นอยู่กับความคิดของแต่ละบุคคล บางคนคิดว่ามีจริง แต่บางคนคิดว่าเป็นเรื่องหลอกลวงสำหรับสังคมที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสูง แต่ไม่ว่าจะเป็นความเชื่อหรือเรื่องเหลวไหล มนุษย์ทุกคนที่มีความรู้สึกหวาดกลัวต่อภัยอันตรายจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ หรือภายในตัวของเรานั้น ก็ต้องการหาที่พึ่งทางใจกันทั้งนั้น เพราะต้องประสบกับปัญหาต่าง ๆ ที่รุมเร้าเข้ามามากมายในปัจจุบัน ซึ่งเป็นลักษณะนิสัยของมนุษย์ที่ต้องการหาความสุข ความสบาย ไม่ต้องการมีความทุกข์ ซึ่งการเสี่ยงเซียมซีก็ช่วยได้บ้างเหมือนกัน...จะเชื่อหรือไม่เชื่อ...ก็ลองเสี่ยงกันดู แล้วจะรู้ว่าการเสี่ยงเซียมซีช่วยได้หรือไม่...หรือใครจะว่าไม่จริง.

ข้อคิดส่งท้าย

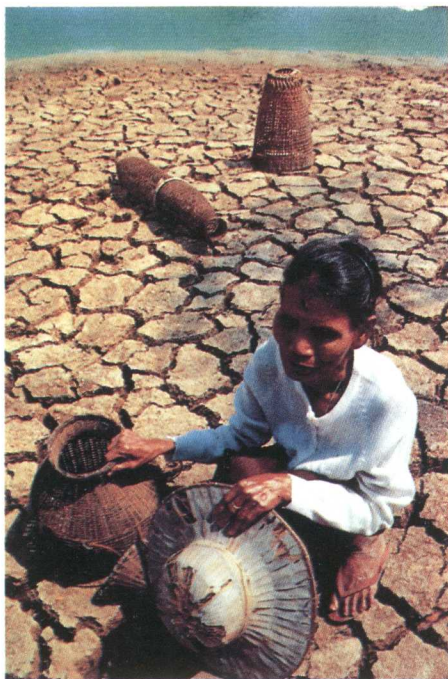
ปาธธรรมชาติถูกทำลาย...ดินสูญหาย...น้ำเหือดแห้ง...อากาศร้อนแล้ง...เกิดภัยพิบัติ สัตว์ป่าขาดที่อยู่...ขาดอาหาร...ถูกล่าถูkJับขาย...พ่อแม่ถูกยิงตาย...ลูกถูกพร้าออกจากอกซื้อขายเป็นว่าเล่น...เอ็นดูเมื่อยังเล็กและน่ารัก...ผลักไล่หัวฟงเมื่อโตขึ้นและดูร้าย...กลายเป็นธุรกิจทำเงินมากมาย...หากกลัวบาปโทษ...กฎหมายไม่ศักดิ์สิทธิ์...สมคิดกันแก้ไข...หวังเอาแต่ประโยชน์ตน...จนสัตว์ป่าต้องสูญพันธุ์...ช่างหัวมันเพราะไม่ใช่ตนคนเดียว...นั่งฝันว่าได้ทำบุญหรือบาปช่วงสมมติเลกสรร...ปั้นแต่งตั้งตัวว่าประเสริฐ...มีสิทธิเลิศในปฐพี...จะฆ่าสัตว์...จะมีตบชาจะตีตำ...จะฆ่าแกง...ไม่เคยแสดงความรู้สึก...เมื่ออยากขึ้นมาก็วิ่งเข้าหา...อ้างว่าเพื่อความรัก... (และเอ็นดู)...พอยามเกลียดก็หาคนช่วยลงเคราะห์...(แล้วไปหาลูกสัตว์เล็ก ๆ ที่น่ารักมาเลี้ยงอีก) ไล่ส่งไปให้คนอื่นรับ...บิดความรับผิดชอบ...เหม็นจนทนต่อแล้วทิ้งขว้างทิ้ง....เสียดจจนเดือดร้อนประสาลงเคราะห์ต้องรับเลี้ยง...สัตว์ป่าก็เช่นกัน...ซื้อหามาจากป่า...โตขึ้นมาก็ยกให้คนอื่น...เจ้าหน้าที่และมูลนิธิฯ ต้องรับไป...ทำไมต้องรับ...รับมาก็เดือดร้อน...เท่ากับส่งเสริมให้ไปซื้อหามาเพิ่มอีกคนเลี้ยงนั้นแหละต้องรับผิดชอบ...ชีวิต...อย่าคิดว่ามันเป็นสัตว์ป่า...มันมีความรู้สึก...มันเป็นสัตว์มันอยากลาอยากผสมพันธุ์เหมือนกัน...เอามาเลี้ยงในกรงก็ไม่ออกลูก...จะออกได้อย่างไรก็ไม่มีป่าให้อยู่โตแล้วเอาไปปล่อยก็ไม่ได้...หากินเองไม่ได้...ต่อสู้แย่งดินที่อยู่กับเจ้าของบ้านไม่ได้...ผลสุดท้ายก็ต้องตายก่อนขยายพันธุ์...แล้วอย่างนี้จะเหลือสัตว์ป่า...จะมีแต่พวกที่เขาล่าเอามาใส่กรงเลี้ยงไว้ดูเล่นไว้เป็นอาหาร...คำว่าอนุรักษ์...มีแต่นามธรรมตามลสมมติ...อนุรักษ์นั้น...อนุรักษ์นั้น...จะอินโทรดักขันธ์...จะผืนงบมารักษาป่าและสัตว์...ยังผืนยังป่าหมด...สัตว์ป่าก็สูญพันธุ์...สำรวจไปตาม ๆ กันช่วงมันพวกต่าง รุ่นลูกต่างรุ่นหลาน...ตะปัดตะปัดไขมัน ไทหมด...อนุรักษ์จนน้ำลายไหล...แล้วชาติไทยจะรอดหรือ...

สืบ นาคะเสถียร

รัฐบาล “สุจินดา” นอกจากเก้าอี้จะร้อนด้วยไฟแห่งอำนาจ ตั้งแต่เริ่มนั่งจนจากไปด้วยความร้อนของ พฤษภาทมิฬ แล้ว 48 วันแห่งการครองอำนาจยังเกิดเหตุการณ์ของความร้อนอย่างรุนแรงในเมืองไทยอีกด้วย คือเป็นที่ทราบทั่วอากาศในปีที่ร้อนที่สุดเท่าที่เคยมีมา และสิ่งที่มากับความร้อนคือความแห้งแล้ง ขาดแคลนน้ำดื่ม น้ำใช้

อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ตอน วิกฤตแห่งน้ำ

■ อุวัณน์ วัฒนพิชญากุล

ในปีที่ความแห้งแล้งระบดหนักไปทั่ว ระดับน้ำในเขื่อนลดลงเป็นประวัติการณ์ ซึ่งในภาคอีสานที่ต้องพบกับความเน่าเสียของลำน้ำชี-มูลด้วยแล้ว น้ำกิน น้ำใช้ที่มีน้อยอยู่ด้วยแล้วก็ยิ่งขาดแคลนลงไปอีก และรัฐบาลออกเตือนประชาชนให้ประหยัดน้ำอย่างสม่ำเสมอ

ปัญหาการขาดแคลนน้ำที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่อประชาชน มิใช่แก้ไขได้ด้วยการสร้างอ่างเก็บน้ำมากมายทั่วประเทศ ตามที่รัฐบาล “สุ” เคยอ้างไว้ หากแต่ผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องต้องเข้าใจว่าการขาดแคลนน้ำอย่างรุนแรงครั้งนี้สาเหตุมาจากการตัดไม้ทำลายป่า และไม่ควรหลงลืมหรือแกล้งไม่เข้าใจว่า อ่างเก็บน้ำที่ใหญ่ที่สุดคือป่าไม้ ต้นน้ำลำธารทั้งหลาย เพื่อตอบข้อสงสัยว่า ทำไมฤดูแล้งที่ฝนไม่ตกแต่ทำไมยังมีน้ำในแม่น้ำไหลลงสู่ทะเลได้ตลอดปี

เมื่อฝนตกลงมา ป่าไม้เหล่านี้จะช่วยอุ้มน้ำฝนไม่ให้ไหลลงสู่เบื้องล่างทั้งหมดในช่วงขณะเดียว แต่จะเก็บกักน้ำไว้ตามต้นไม้และผิวดิน แล้วค่อย ๆ ซึมไหลออกมาเป็นสายน้ำเล็ก ๆ จากสายน้ำเล็ก ๆ นับร้อยสายก็ไหลรวมเป็นลำธาร และจากลำธารหลาย ๆ สายก็รวมกันเป็นแม่น้ำ ไหลมาหล่อเลี้ยงชาวพื้นราบในฤดูแล้ง เราจึงมีน้ำไว้กินไว้ใช้ยามแล้งมาช้านานแล้ว

แต่ปัจจุบัน ป่าต้นน้ำลำธารถูกทำลายไปมาก อันเป็นสาเหตุให้เกิดภาวะน้ำขาดแคลน หาใช่เพราะขาดอ่างเก็บน้ำที่รัฐบาลอ้างเพื่อสร้าง แต่อย่างใด

คนเผ่าคนแก่มักสอนลูกหลานว่า จะแก้ปัญหาต้องแก้ที่ต้นเหตุ อย่างเชื่อมโยงและบูรณาการทุก ๆ เรื่อง ไม่ใช่แก้กันที่ปลายเหตุแบบแยกส่วน เพราะยิ่งแก้ยิ่งสร้างปัญหาใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้นอีก

ป่าต้นน้ำลำธารในเมืองไทย

ปริมาณน้ำที่ไหลในแม่น้ำลำธารในปีหนึ่ง ๆ ในหน้าฝนจะมีปริมาณร้อยละ 80 และร้อยละ 20 ในหน้าแล้ง ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ดี ส่วนในภาคอีสานจะมีประมาณร้อยละ 90-95 ในหน้าฝนและร้อยละ 5-10 ในหน้าแล้ง ซึ่งแย่มาก เพราะจะมีน้ำมากในหน้าฝนแต่มีน้ำท่วมและหลากไปหมดเก็บไว้ไม่อยู่ พอถึงหน้าแล้งก็เหลือน้ำ

นิดเดียวซึ่งเป็นช่วงที่เราต้องการน้ำก็ไม่มีน้ำให้ใช้เสียแล้ว

อ่างเก็บน้ำ น้ำจะเต็มอ่างในหน้าฝน แต่ชาวบ้านไม่ต้องการน้ำจากอ่างน้ำในหน้าฝนเพราะฝนตกชุ่มฉ่ำ แต่พอหน้าแล้ง น้ำในอ่างก็กับแห้งตามไปด้วย บางปีก็มีน้อยไม่พอใช้

จึงมีความจำเป็นต้องรักษาป่าต้นน้ำลำธาร ให้มีพื้นที่มากพอที่จะเก็บน้ำไว้แทนอ่างเก็บน้ำให้เพียงพอแก่คนทั้งประเทศตลอดปี

ก่อนที่น้ำฝนจะตกลงสู่พื้นดินในป่าเรือนยอดของป่าจะดูดซับน้ำไว้จนใบและกิ่งก้านของต้นไม้มีน้ำแล้ว บางส่วนจะไหลไปตามลำต้น และบางส่วนจะตกทะลุลงมาโดยไม่ถูกดูดซับไว้

ป่าเต็งรังจะมีต้นไม้ใบหนา จะดูดซับน้ำได้ร้อยละ 30-40 ของปริมาณน้ำฝน นอกนั้นจะตกลงสู่ดิน แต่ดินในป่าแบบนี้เป็นดินตื้น ไม่อุดมสมบูรณ์ จึงจะเก็บน้ำได้เพียงเล็กน้อย เมื่อแดดส่องมาน้ำในป่านี้จึงระเหยไป ในหน้าแล้งจึงแห้งแล้งและหน้าฝนน้ำจะหลาก

ป่าเบญจพรรณ มีพันธุ์ไม้หลากหลาย มีใบไม้ใหญ่ เช่น ใบสัก ซึ่งจะเก็บน้ำได้ร้อยละ 20-30 แต่ในสภาพดินในป่าแบบนี้ลึกอุดมสมบูรณ์น้ำจึงซึมลงไปข้างล่างเก็บไว้ได้มากพอสมควร

ถ้าเป็นป่าดิบเขา สภาพดินจะลึกและมีความพรุนสูงจากหินแกรนิตแปรสภาพเป็นดินจะเก็บน้ำได้มากถึง 2 เมตร

และในป่าที่อยู่บนที่สูง สภาพอากาศเย็น สภาพการระเหยของน้ำน้อยเพราะมีความชื้นสูงใบจะเปียกชุ่มตลอดเวลาใบจึงไม่ดูดซับน้ำเพิ่ม น้ำจะตกลงสู่ดินตอนกลางวันจะมีการระเหยของน้ำจากผิวดิน แต่พอตกเย็นอากาศเย็น ก็เกิดการกลั่นตัวเป็นน้ำตกลงมาอีก นอกจากนี้การอยู่ในที่สูงมีหมอกเคลื่อนที่เข้ามาปะทะ

กับป่าเกิดเป็นฝน เท่ากับว่าเกิดฝนได้ตลอดปี ป่าดิบเขาจึงเป็นป่าต้นน้ำลำธารที่ดีที่สุดและเป็นพื้นที่ให้น้ำคุณภาพที่พิเศษ เพราะผ่านชั้นหินแกรนิต

ป่าดิบเขาจึงเป็นสิ่งที่เราต้องหวงแหนไว้ เพื่อเป็นต้นน้ำลำธาร จากการสำรวจในปี 2528 (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย) ระบุว่าพื้นที่ป่าต้นน้ำลำธารเหลือเพียงประมาณ 9 ล้านไร่เท่านั้นเอง ขณะที่พื้นที่ป่าที่มีอยู่ในประเทศทั้งหมดอยู่ 90 ล้านไร่ หรือร้อยละ 28 ของพื้นที่ประเทศ

ป่าต้นน้ำโดยตัวของต้นไม้เอง อาจไม่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ แต่ปริมาณน้ำท่าซึ่งน้ำมีคุณภาพดี มนุษย์ไม่สามารถผลิตขึ้นมาเองได้

นอกจากเราต้องรักษาป่าต้นน้ำลำธาร เพื่อรักษาปริมาณน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ ให้เพียงพอใช้ตลอดปีแล้ว เราจำเป็นต้องรักษาสภาพน้ำตลอดเส้นทางของแม่น้ำลำคลอง เพื่อให้คงมาตรฐานคุณภาพน้ำที่ปลอดภัยเหมาะแก่การใช้

คนเฒ่าคนแก่มักสอนลูกหลานว่า จะแก้ปัญหาคือต้องแก้ที่ต้นเหตุ อย่าง เชื้อมโยงและบูรณาการทุก ๆ เรื่อง ไม่ใช่แก้กันที่ปลายเหตุแบบแยกส่วน

ปัญหาคุณภาพน้ำจากแม่น้ำ

ในปัจจุบัน มีการใช้ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ และสารเคมี เช่น ยาฆ่าแมลง ยาปราบศัตรูพืชกันมาก ซึ่งมีผลกระทบต่อแหล่งน้ำมาก

นอกจากผลกระทบจากเขตเกษตรกรรมแล้ว ในเขตอุตสาหกรรมและเขตชุมชนก็มีการทิ้งน้ำเสียและสิ่งปฏิกูลลงลำน้ำมาก จนเกิดปัญหาน้ำเน่า

ผลกระทบจากน้ำเน่ามี 4 เรื่องใหญ่ คือ 1) แหล่งสันทนาการหมดไปไม่สามารถลงเล่นน้ำได้ 2) ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในการบำบัดน้ำเพื่อทำน้ำประปา เพราะกรรมวิธีในการบำบัดจะมากขึ้น 3) สูญเสียทรัพยากรทางน้ำ เช่น สัตว์น้ำต่าง ๆ และ 4) เกิดโรคระบาดขึ้นได้ง่าย

คนทั่วไปจะรู้สึกว่าน้ำเน่าก็ช่างมัน เรายังมีน้ำประปา มีน้ำดื่มน้ำใช้ แต่สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งแสดงถึงสำนักต่อส่วนรวม

การแก้ปัญหาน้ำเน่าเสีย จึงต้องอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่ายว่าจะทำได้ อย่างไร เกษตรกรและผู้ที่เกี่ยวข้องจะ ทำอย่างไรที่จะลดสารพิษที่ลงสู่แหล่งน้ำ เป็นไปได้หรือไม่ที่จะทำปุ๋ยหมักปุ๋ยคอก จากธรรมชาติทดแทนปุ๋ยเคมี หรือใช้ สมุนไพรฆ่าแมลงที่กำลังมีความนิยมมากขึ้น ทดแทนสารเคมีฆ่าแมลงต่าง ๆ

โรงงานอุตสาหกรรมจะติดตั้งระบบ กำจัดน้ำเสีย ร่วมมือกับรัฐติดตั้งระบบ กำจัดน้ำเสียก่อนระบายสู่แหล่งน้ำ ของ แหล่งชุมชนต่าง ๆ โดยเก็บภาษีจากประชาชน ซึ่งในเขตกทม. ก็เริ่มดำเนินการบ้างแล้ว

ปัจจุบันเรามีกองทุนสิ่งแวดล้อมของ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อให้ราชการรัฐวิสาหกิจ เอกชน กุ๊ยืม ไปลงทุนจัดตั้งเพื่อแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม ระบบบำบัดน้ำเสีย บำบัดมลพิษของ ชุมชนและตัวเอง

และมีการออกพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่ง

ชาติ ปี 2535 เมื่อ 4 มิถุนายน 2535 ซึ่ง พรบ.ดังกล่าวจะเป็นกฎหมายสำคัญในการคุ้มครอง พิทักษ์ ปกป้อง สิ่งแวดล้อมมากกว่า ฉบับที่ผ่านมา แต่จะได้ผลมากน้อยในการกำกับดูแลในเชิงปฏิบัติดีกว่าเดิมหรือไม่ เป็นเรื่องที่น่าจับตามองกัน

รัฐมนตรีกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีปัจจุบัน (ก.ค. 35) กล่าวถึงการกำกับดูแลงานตามพรบ. ด้านสิ่งแวดล้อมฉบับดังกล่าวว่า “ปัญหาถ้าทำเรื่องนี้ไม่ได้ ไม่สามารถสร้างกลไกปฏิบัติจะทำให้บ้านเมืองอยู่ไม่ได้ เพราะไม่มีทรัพยากรเหลือ เรื่องนี้เป็นตัวกำหนดชะตาประเทศอีก 20 ปีข้างหน้าถ้าเราทำสำเร็จ เราจะรวยเหมือนประเทศพัฒนาทั้งหลาย ถ้าไม่สำเร็จเราจะจนไปตลอดชาติ”

บทสรุป

น้ำเป็นสิ่งสำคัญต่อการดำรงอยู่ของมวลสิ่งมีชีวิตในโลก แม้โลกจะมีน้ำทะเล 3 ใน 4 ของพื้นผิวโลกก็ตาม แต่น้ำทะเลดื่มใช้ไม่ได้และถ้าจะทำไม้ใช้ดื่มหรือใช้ จะต้องใช้งบประมาณสูง ไม่คุ้มค่า

เราจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อแหล่งน้ำธรรมชาติ จากป่าต้นน้ำลำธารมากขึ้น และร่วมมือกันรักษาคุณภาพน้ำในแม่น้ำลำคลอง

หาไม่แล้ว วิกฤติของการขาดแคลนน้ำจะทวีความรุนแรงมากขึ้น จนกลายเป็นปัญหาของโลกจนยากแก่การเยียวยาแก้ไข

ร่วมมือร่วมใจกับสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว ด้วยการประหยัดน้ำกินน้ำใช้ในชีวิตประจำวัน และปรับพฤติกรรมที่เป็นการทำลายแหล่งน้ำธรรมชาติ ให้เป็นการอนุรักษ์มากขึ้น

น้ำจะเพียงพอสำหรับทุกคนเพื่อดำรงชีวิต

แต่จะไม่พอสำหรับความมั่งง่ายเห็นแก่ได้ของมนุษย์

แม้โลกจะมีน้ำทะเล 3 ใน 4 ของพื้นผิวโลกก็ตามแต่น้ำทะเลดื่มใช้ไม่ได้และถ้าจะทำไม้ใช้ดื่มหรือใช้ จะต้องใช้งบประมาณสูงไม่คุ้มค่า

สวนอุตสาหกรรม วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไป

■ จีรพันธ์ • ประทุมวรรณ • ราตรี

“ประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนา ไม่ใช่ประเทศยากจน” ดังคำกล่าวที่ว่า “ทรัพย์สินในดิน สินในน้ำ” ปริมาณมหาศาล ทั้งที่เป็นผลผลิตทางการเกษตร เช่น ข้าว พืชไร่ ยางพารา สัตว์เลี้ยง และทรัพยากรธรรมชาติ นับได้ว่ามีโภคทรัพย์อุดมสมบูรณ์จนห่างไกลคำว่า “ยากจน”

แต่ในสภาพปัจจุบันปรากฏว่าประเทศไทยมีปัญหาด้านเศรษฐกิจ เช่น รายได้ของประเทศไม่มีเสถียรภาพ ประชาชนมีรายได้เฉลี่ยต่อบุคคลในระดับต่ำ จึงทำให้มาตรฐานการครองชีพต่ำตามไปด้วย จนกลายเป็นผู้ด้อยคุณภาพชีวิต ทั้งนี้เพราะเราไม่สามารถนำโภคทรัพย์จำนวนมากที่มีอยู่ และที่ผลิตขึ้นมาแปรรูปให้เป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้อย่างเต็มที่ จึงต้องขยายผลผลิตเหล่านี้ไปในราคาต่ำ ต้องซื้อผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมซึ่งมีราคาสูงเข้ามา ต้องตกอยู่ในฐานะเสียเปรียบทางเศรษฐกิจแก่ประเทศอุตสาหกรรม ซึ่งถือกันว่าเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ขณะที่ประเทศไทยเป็นประเทศ “กำลังพัฒนา”

นับย้อนหลังไปเมื่อประมาณ 50 ปีที่ผ่านมา อยุรยาเมืองอู่ข้าวอู่น้ำ ไม่ว่าจะอยู่แห่งหนตำบลใด ก็มีข้าวปลาอาหารอุดมสมบูรณ์ อาชีพหลักของประชาชนส่วนใหญ่คือ “เกษตรกรรม” ต่อมาไม่นานคนไทยเริ่มรู้จักการเรียนรู้และได้รับอารยธรรมของชาวตะวันตกเข้ามามากขึ้น ทั้งในด้านวัตถุและเทคโนโลยีต่าง ๆ ทำให้ค่านิยมและทัศนคติของบุคคลในสังคม เริ่มเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วจากเมื่อก่อนเคยเป็นสังคมเกษตรกรรมก็กลายมาเป็นสังคมอุตสาหกรรม

เมื่อสังคมอุตสาหกรรมเริ่มขยายตัวมากขึ้นทุกวัน จนทำให้บัดบังสังคมเกษตรกรรมไปมากกว่าครึ่งแล้ว จึงทำให้วิถีชีวิตดั้งเดิมของคนไทยเริ่มแปรเปลี่ยนไปตามกาลเวลา จากสังคมที่เคยอยู่ร่วมกันด้วยความสงบสุข ระบบการซื้อขายไม่มี หากแต่เป็นการใช้ระบบแลกเปลี่ยนซึ่งทำกันอย่างง่าย ๆ ขึ้นอยู่กับความพอใจและความต้องการของแต่ละบุคคล แต่ในปัจจุบันนี้มิได้เป็นดังคำกล่าวข้างต้นเสียแล้ว ประชาชนเริ่มมีจิตใจเลื่อมโทรมลงเห็นผลประโยชน์ของตนเองเป็นสำคัญ

“ทุกคนต่างก็มีงานทำไม่มีเวลาว่างมากพอที่จะมานั่งสังสรรค์พูดคุยกันเหมือนกันแต่ก่อนส่วนมากถ้ามีครอบครัวก็แยกออกไปอยู่ตามลำพัง จึงทำให้ครอบครัวมีขนาดเล็กลง”

โดยไม่สนใจต่อผลประโยชน์ของส่วนรวม มีการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกันเอง ยิ่งอุตสาหกรรมมีความเจริญก้าวหน้ามากขึ้นเท่าใด บุคคลในสังคมก็ยิ่งเห็นแก่ตัวมากขึ้นเท่านั้น

ถึงแม้เราจะกล่าวว่า “อุตสาหกรรม” ทำให้บุคคลในสังคมเห็นแก่ตัวก็ตาม แต่ผลจากอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ก็ทำให้ประเทศมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ประชาชนมีมาตรฐานการครองชีพสูงขึ้น และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทำให้ประเทศกำลังพัฒนาและด้อยพัฒนา ได้เริ่มส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรมกันเป็นอย่างมากสำหรับประเทศไทยนั้น ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับการลงทุนทางอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ และให้ประโยชน์บางประการแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และยังได้จัดตั้งหน่วยงานอื่น ๆ ขึ้นมาโดยมีวัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรมนั่นเอง ซึ่งส่วนสำคัญประการหนึ่งก็คือ การนำเอาเทคโนโลยีที่ทันสมัยจากต่างประเทศเข้ามาใช้แทนกรรมวิธีในการ

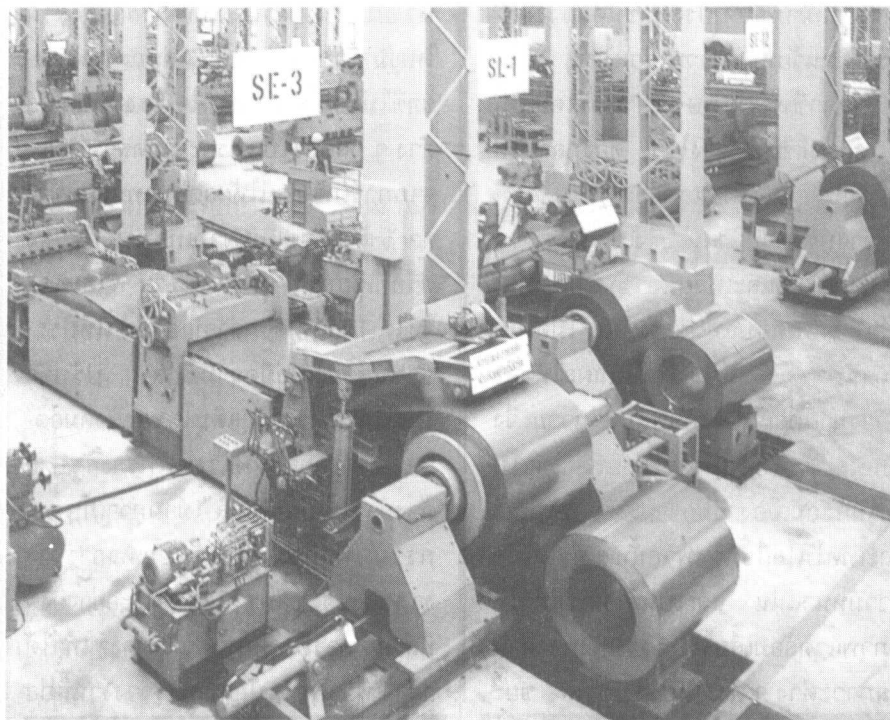
ผลิตที่ใช้อยู่แต่เดิมและต้องเป็นเทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาอุตสาหกรรมด้วย

จะเห็นได้ว่าการส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรม ไม่ว่าจะอยู่ในช่วงเวลาใดก็ตาม องค์ประกอบสำคัญยิ่งที่มีบทบาทต่ออุตสาหกรรมก็คือ เทคโนโลยี แม้ความรู้ความคิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีในแต่ละยุคสมัย จะมีแนวทางหรือรายละเอียดปลีกย่อยอื่น ๆ แตกต่างกันไป ก็เป็นเรื่องที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข หรือแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมในการประดิษฐ์คิดค้นและนำมาใช้ การที่จะปฏิเสธเทคโนโลยีขณะที่ต้องการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อนำประเทศไปสู่ฐานะประเทศพัฒนานั้นย่อมเป็นไปได้ยาก

ถ้าเราหวนกลับไปเมื่อครั้งอดีตจะเห็นว่า เกษตรกรรมก็ทำรายได้ให้แก่ครอบครัวมีใช้น้อย หลังจากเสร็จงานเกษตรกรรมก็สามารถทำอุตสาหกรรมในครัวเรือนหรืออุตสาหกรรมขนาดเล็กได้ เช่นการสานปลาตะเพียน การทำเครื่องจักรสาน การตีมีด เป็นต้น เป็นผลให้รายได้ของแต่ละครอบครัวเพิ่มมากขึ้น มีหน้าขายยังทำให้บุคคลในครอบครัวได้มีการพูดคุย ปรึกษาหารือ เกิดความสัมพันธ์รักใคร่ปรองดองกันยิ่งขึ้น เพราะได้คลุกคลีอยู่ด้วยกันมาตลอด ไม่เหมือนกับสังคมอุตสาหกรรมในปัจจุบันนี้ ซึ่งทุกคนต่างก็มีงานทำไม่มีเวลาว่างมากพอที่จะมานั่งสังสรรค์พูดคุยกันเหมือนแต่ก่อน ส่วนมากถ้ามีครอบครัวก็แยกออกไปอยู่ตามลำพัง จึงทำให้ครอบครัวมีขนาดเล็กลง จนบัดนี้ดูเหมือนจะเป็นครอบครัวแบบตะวันตกไปเสียแล้ว นี่ก็เป็นเพราะว่า ประชาชนทุกคนต้องการมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

หลังจากที่อาชีพเกษตรกรรมยืนหยัดอยู่คู่กับประชาชนมานานนับหลาย 10 ปี แต่ในปัจจุบันได้ก้าวเข้ามาสู่ยุคที่

สารคดีสิ่งแวดล้อม

มีความเปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตรกรรมมาเป็นสังคมอุตสาหกรรม สังคมอุตสาหกรรมเริ่มเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงปี 2530 ที่ผ่านมา โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ได้มีนโยบายกระจายอุตสาหกรรมมาสู่ภูมิภาค โดยเฉพาะจังหวัดอยุธยา ได้เน้นหนักให้มีการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมขึ้นนิคมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่มีอยู่ 2-3 แห่ง คือนิคมอุตสาหกรรมของบริษัทไทยอินดัสเทรียลเอสเตท จำกัด นิคมอุตสาหกรรมบางปะอินของบริษัทที่ดินบางปะอิน จำกัด และสวนอุตสาหกรรมโรจนะ นอกจากนี้ยังมีบริษัทที่เตรียมจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นอีก แต่ในขณะนี้ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีโรงงานอุตสาหกรรมมากกว่า 400 โรงงาน และคาดว่าจะในปี 2536 นี้ จะมีโรงงานอุตสาหกรรมประมาณ 500 โรงงาน

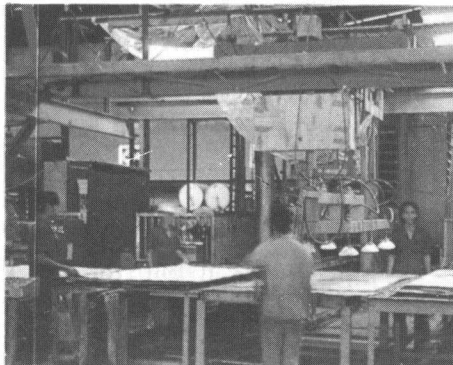
แหล่งที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ จะตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนและเป็นบริเวณริมแม่น้ำสายสำคัญ ๆ ที่ไหลผ่านอำเภอที่มีโรงงานอุตสาหกรรมตั้งมากที่สุดคือ อำเภอพระนครศรีอยุธยา รอง

ลงไปตามลำดับก็คือ อำเภอท่าเรือ อำเภอบางปะอิน อำเภอเสนา อำเภอนครหลวง และอำเภอบางไทร

เมื่อสภาพสังคมของบ้านเมืองได้แปรเปลี่ยนจากสังคมเกษตรกรรมกลายเป็นสังคมอุตสาหกรรม ทำให้สภาพความเป็นอยู่ของประชาชนนั้นมีทั้งดีขึ้นและเลวลง สลับซับซ้อนกันมากขึ้น มีผลกระทบต่อประชาชนทุก ๆ ด้าน เริ่มตั้งแต่เรื่องที่ดินทำกิน ปัญหาทางด้านที่ดินทำกินเป็นปัญหาสำคัญ ถ้าไม่มีที่ดินทำกิน ประชาชนก็ต้องย้ายที่อยู่อาศัย เพื่อหาที่ดินทำกิน และที่ทำกินก็ได้หดหายสูญสลายไปเรื่อย ๆ เพราะมีอุตสาหกรรมเข้ามาแทรกแซง เนื่องจากที่ดินที่จะทำการเกษตรกรรมสำหรับเกษตรกรในอนาคต ใกล้เคียงจะเข้าจุดอิมตัว เพราะที่ดินที่เหลือไม่เหมาะสมต่อการเกษตร หรือจะกล่าวอีกอย่างว่า “ยุคแห่งการบุกป่าเปิดที่ดินทำกิน” นั้นใกล้จะจบแล้ว จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการสร้างงานเพื่อรับรองการเพิ่มประชากรในภาคอื่น ๆ ด้วย นอกเหนือจากภาคเกษตรกรรม เมื่อสังคมอุตสาหกรรมเริ่มขยายตัวเข้า

“ในขณะนี้จังหวัดพระนครศรีอยุธยามีโรงงานอุตสาหกรรมมากกว่า 400 โรงงาน และคาดว่าจะในปี 2536 นี้จะมีโรงงานอุตสาหกรรม 500 โรงงาน”

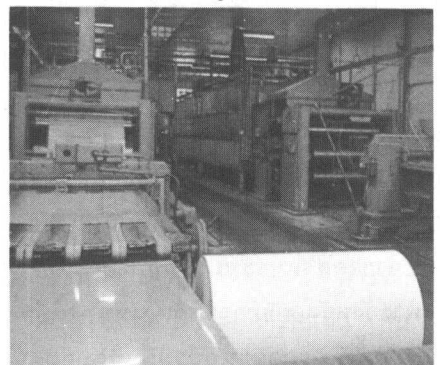
สู่ภูมิภาคมากขึ้น ประชาชนคนว่างงาน หรือ คนวัยหนุ่มสาว ส่วนใหญ่ ก็ได้เปลี่ยนอาชีพจากเกษตรกรรมที่เคยเป็น นายทุนไม่เป็นลูกจ้างใคร ต้องกลายเป็นหนุ่มสาวโรงงานอุตสาหกรรม เป็นลูกจ้างบริษัทเอกชน ซึ่งเขาต้องการที่จะยับยั้งและเปลี่ยนอาชีพของตัวเองเพื่อหวังผลตอบแทนที่สูงขึ้น เมื่อเกิดสถานการณ์เช่นนี้ขึ้นมา ก็เป็นผลให้ต้องมีการย้ายที่อยู่อาศัยกันหลุมุนวุ่นวาย จึงเป็นผลกระทบทำให้การย้ายที่อยู่เข้าไปอยู่ในสังคมเมือง ที่มีความเจริญก้าวหน้า และเทคโนโลยีขั้นสูงพวกนั้น ทำให้เกิดความหนาแน่น และเป็นตัวการที่ทำให้สภาพแวดล้อมเสียไป รวมทั้งทางด้านการมลภาวะต่าง ๆ ด้านเสียงรบกวน ขยะ

มูลฝอยก็เพิ่มมากขึ้น ส่วนสภาพสังคมเกษตรกรรมก็เริ่มจางหายไปทีละเล็กทีละน้อยจนหมดไปในที่สุด เพราะว่าขาดแรงงานเกษตรกรรม ซึ่งยังคงเหลือแต่ผู้สูงอายุหรือวัยชรา เด็กวัยเรียนและเด็กเล็ก ๆ ที่ไม่สามารถทำงานหนักได้ จะช่วยได้ก็เพียงงานเบา ๆ เท่านั้น

แต่ผลกระทบที่สำคัญต่อประชาชนอีกประการหนึ่งก็คือ การปรับตัวให้เข้าสังคมอุตสาหกรรม โรงงานอุตสาหกรรมจำนวนมากมักจะมีผลิตภัณฑ์ของเทคโนโลยีขั้นสูง เช่น การผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ชิ้นส่วนเครื่องจักรกล ชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้าเป็นส่วนใหญ่ ถึงแม้ว่าจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีวัดฤดูบิเพื่อ

นำไปป้อนโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งส่วนใหญ่มาจากการเกษตร แต่นักลงทุนต่างชาติไม่ค่อยให้ความสนใจ โรงงานสิ่งทอต่าง ๆ ก็ลดลงไป เพราะว่าอุตสาหกรรมจากการเกษตรนี้ให้ผลตอบแทนค่อนข้างต่ำ ผู้ผลตอบแทนจากเทคโนโลยีขั้นสูงหรือที่เรียกว่า อุตสาหกรรม “ไฮเทค” ไม่ได้ สาเหตุดังกล่าวนี้เองที่ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่มีความสับสน ปรับตัวไม่ทันกับการเจริญเติบโตของสังคมอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว เพราะรัฐบาลต้องการให้เป็น “นิคส์” มากกว่าเกษตรกรรม เพื่อที่จะได้รองรับปัญหาการว่างงานของประชากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่สำเร็จการศึกษาใหม่จะได้หางานทำได้ อย่างเพียงพอ ปัญหาการว่างงานนี้ก่อ

ให้เกิดปัญหาทางสังคม เช่น ปัญหาอาชญากรรม ความปลอดภัยของชีวิต และทรัพย์สิน ปัญหาการติดยาเสพติดให้โทษ ส่วนในเรื่องอารมณ์สังคมสุขภาพจิต เลยทำให้เกิดความคิดถดถอยลง เป็นคนก้าวร้าว ซึ่งมีความขัดแย้งในตัวเอง และชุมชน เป็นลักษณะของประชาชนที่ได้รับผลกระทบทางด้านอุตสาหกรรม ทำให้เป็นคนเห็นแก่ตัวมากขึ้น แต่ถ้ามองภาพรวม ๆ แล้ว เดิมสังคมไทยจะเป็นสังคมชนบทแบบเครือญาติหรือสังคมอุปถัมภ์ เป็นครอบครัวใหญ่อยู่ร่วมกัน คือถ้าลูกชาย หรือลูกสาวแต่งงานไป ก็สามารถอยู่ในครอบครัวเดียวกับพ่อแม่ ปู่ ย่า ตา ยายได้ ไม่ได้แยกครอบครัวออกไป พึ่งพาซึ่งกันและกัน ทำมาหากินร่วม

“ประชาชนส่วนใหญ่มีความสับสน ปรับตัวไม่ทันกับการเจริญเติบโตของสังคมอุตสาหกรรม เพราะรัฐบาลต้องการให้เป็น “นิคส์” มากกว่าเกษตรกรรม”

กัน แต่ปัจจุบันได้กลายเป็นสังคมและครอบครัวเล็ก ๆ พึ่งพาตนเอง ไม่มีใครพึ่งพาใคร ส่วนใหญ่แยกย้ายกันไปทำงานหมด

ในแง่ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ก็มีปัญหาดัง ๆ ตามมา ก็คือปัญหาทางด้านน้ำเสีย มลภาวะเป็นพิษ ทางอากาศ สารเคมี ผลกระทบทางด้านน้ำเสียก็เกิดจากสาเหตุหลายสาเหตุด้วยกัน เช่น โรงงานอุตสาหกรรมบางแห่งปล่อยของเสียลงสู่แม่น้ำลำคลอง ปล่อยมามาก ๆ เข้าก็รวมกันมากขึ้น ๆ ทำให้น้ำเกิดเน่าเสีย รัฐบาลจึงได้มีมาตรการการควบคุมการทิ้งน้ำเสีย โดยจัดให้ทุกโรงงานจัดทำบ่อพักน้ำเสียก่อน ก่อนที่จะปล่อยน้ำเสียลงแม่น้ำลำคลอง และทำให้น้ำบริสุทธิ์มากที่สุด การทิ้งขยะมูลฝอยก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เน่าเสียได้ ผลกระทบอีกส่วนหนึ่งก็คือมลภาวะเป็นพิษทางอากาศ โรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ มักจะปล่อยสารพิษไปในอากาศ ปัญหานี้เป็นปัญหาที่สำคัญต่อสุขภาพร่างกายของมนุษย์ สารพิษต่าง ๆ ที่ปล่อยไปในอากาศนั้น โดยไม่ได้คำนึงถึงโทษของมันเพียงแต่ขอให้ปล่อยไปเป็นไขได้ สารพิษที่ลอยอยู่ในอากาศเหล่านี้มักจะมองไม่เห็น และจะทำให้สภาพแวดล้อมเสีย ร่างกายของมนุษย์ก็ได้รับเอาสารเคมีเหล่านี้เข้าไป ทำให้ร่างกายสะสมสารเคมีเหล่านี้ไว้และได้รับเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ร่างกายจึงอ่อนแอ และเกิดโรคภัยต่าง ๆ ได้ง่ายเช่น โรคระบบทางเดินหายใจ โรคระบบทางเดินอาหาร โรคกระเพาะ และโรคต่าง ๆ สะสมไปทีละเล็กละน้อย

ทุกคนไม่อาจจะปฏิเสธกระแสการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นสังคมอุตสาหกรรมได้ เพราะบัดนี้สังคมอุตสาหกรรมมีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น บวกกับเทคโนโลยีใหม่ที่เกิดขึ้น รวมกับมันสมองของมนุษย์ที่มีความคิดสร้างสรรค์อยู่ตลอดเวลา

“ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรมและถูกทำลาย การทำมาหากินของประชาชนเริ่มฝืดเคืองหลายชีวิตจากชนบทเริ่มอพยพเข้าสู่ตัวเมืองเพื่อหางานทำทั้งในทางสังคมอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมและอื่น ๆ เพื่อขายแรงงาน”

เวลา ทำให้สังคมอุตสาหกรรมขยายตัวอย่างรวดเร็ว อย่างที่เราเห็นกันอยู่อย่างปัจจุบันนี้ จึงเป็นผลทำให้เกษตรกรรมดั้งเดิมของเรากำลังจะเสื่อมถอยน้อยลงทุกที ครึ่งนี้ชาวนาเป็นผู้สูญเสียบทบาทในฐานะเป็นผู้นำทางการผลิต ไม่ว่าจะเป็นทุนปัจจัยทางการผลิต ทรัพยากรธรรมชาติ แรงงาน รวมทั้งการตลาดและเทคโนโลยี ก็ถูกควบคุมโดยพ่อค้านายทุน ทำให้วงจรการผลิต ต้องพึ่งพาตลาดโลกและนายทุน ผลก็คือ ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ขณะที่ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรมและถูกทำลาย การทำมาหากินของประชาชนเริ่มฝืดเคือง หลายชีวิต จากชนบทเริ่มอพยพเข้าสู่ตัวเมือง เพื่อหางานทำทั้งในภาคสังคมอุตสาหกรรมพาณิชยกรรมและอื่น ๆ เพื่อขายแรงงาน เพราะชาวนายากจนไม่สามารถปลดหนี้สินของตัวเองได้ เว้นแต่ชาวนาที่ร่ำรวยก็สามารถปรับตัวและพัฒนาการผลิตของตนให้คงอยู่ต่อไป

ทั้งนี้ถ้าเรามีการร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด เพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมอันหมายถึง เศรษฐกิจของประเทศชาติ เราควรรวมเอาทั้งภาคเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรม ที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน และพึ่งพากันมาโดยตลอด ถึงแม้จะมีปัญหาหรือข้อขัดแย้งต่าง ๆ กันบ้าง แต่เมื่อรวมเข้าด้วยกันแล้วก็สามารถที่จะคลี่คลายปัญหาเกี่ยวกับวัตถุดิบ เทคโนโลยี และทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีคุณค่าและมีอยู่ในปริมาณจำกัด นำไปใช้ในเกษตรกรรมและโรงงาน ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาค้นว้างงานให้ลดน้อยลง ดังนั้น รัฐบาลจึงจำเป็นต้องหาหนทางในการพัฒนาการสร้างงานใหม่ ๆ ขึ้นมารองรับแรงงานที่เพิ่มขึ้นทุกปีอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

ฟังคนอยุธยาพูดบ้าง

คุณจิราภรณ์ สังฆธาตุ นักศึกษา
พัฒนวิชาการ ปวส.

อยากให้อยุธยาดีขึ้น ถนนหนทาง
ไอทีเป็นลูกวังอยู่ก็อยากให้ดีขึ้นและ
กว้างขึ้น อยากให้มีสะพานลอยสำหรับ
เวลาที่คนต้องข้ามถนนกันเยอะ ๆ และ
ส่วนของบึงพระราม อยากให้ปรับปรุง
ให้ดีกว่านี้ น่าจะมีการปลูกต้นไม้
เพิ่มขึ้น รักษาความสะอาดให้มากขึ้น

คุณฉวีวรรณ ชูรัตน์ ผู้ช่วยผู้จัดการ
ร้านอาหารเรือนรับรอง

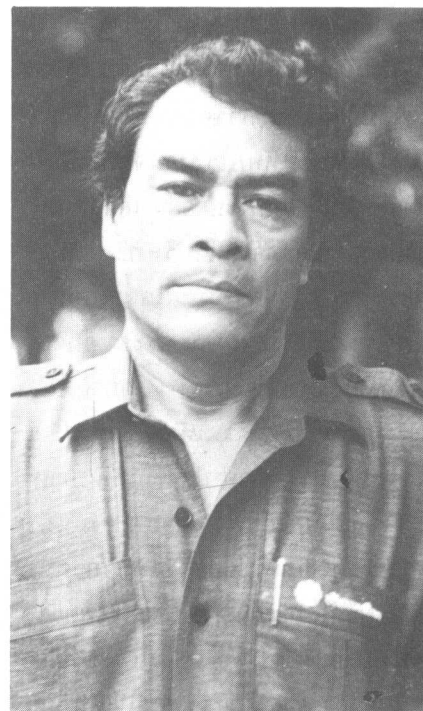
รายได้ประชากรในจังหวัดอยุธยา
รู้สึกค่อนข้างจะได้รับอยู่ทางเดียวคือการ
ทำนาและมีรายได้เพียงครั้งเดียวคิดว่
การเงินในจังหวัดอยุธยายังไม่สะพัดเพราะ
ตัวเองเคยอยู่จังหวัดอื่นมาด้วยและสามารถ
ทำเงินได้มากกว่านี้เพราะคนในจังหวัดอื่น
เขามีรายได้มาจากหลาย ๆ ด้านและมี
กำลังซื้อมาก น่าจะมีการส่งเสริมรายได้
ของคนในจังหวัดให้มากขึ้นกว่านี้ และใน
ฐานะที่ตัวเองทำร้านอาหาร
อยากให้มีย้ายบอกทางในการแนะนำ
สถานที่ท่องเที่ยวและร้านอาหารให้มากขึ้น
เพราะเท่าที่เห็นมีอยู่ช่วงเดียวคือสะพาน
ปรีดีและอีกกรณีคือเท่าที่สังเกตเห็นลูกค้า
ที่เข้ามานั่งทานอาหารบนกันก็ถือตาม
สถานที่ท่องเที่ยวของเรามันร้อน มันไม่มี
ต้นไม้คอยให้ร่มเงาไม่มีศาลาให้นักท่อง-
เที่ยวพัก อันนี้คิดว่าเป็นปัญหาที่ต้องรีบ
แก้ไข

คุณนิคม หันตรา อายุ 50 ปี หัวหน้า
ฝ่ายควบคุมโรคติดต่อ

สิ่งที่ต้องการในตอนนั้นก็คือรักษา
สภาพแวดล้อมที่มีอยู่ในปัจจุบันให้ดีขึ้น

ไม่อยากให้มันรก; อย่างเช่น ผักตบชวา
ที่มีอยู่ในแม่น้ำ เราลองมาคิดดูซิว่าทำ
อย่างไรจึงจะกำจัดผักตบเหล่านี้ให้หมดไป
ดีกว่าที่จะรอให้ธรรมชาติแก้ไขด้วยตัวเอง
และสิ่งที่ต้องการให้มีและเป็นที่เชิดหน้าชูตา
ก็คือคิดว่าน่าจะเป็นห้างสรรพสินค้าเพราะ
เท่าที่มีอยู่มันก็เล็กมาก มันน่าจะมีที่เป็น
ระดับมาตรฐานสักสองสามแห่ง อีกอย่าง
ก็คือ โรงแรม ที่เห็นอยู่ในปัจจุบันดูแล้ว
มันไม่เพียงพอน่าจะมีเกิดขึ้นมาอีก และ
ที่สำคัญก็คือถนนหนทางที่ติดต่อกับอำเภอ
หรือจังหวัดข้างเคียงน่าจะมีการขยายหรือ
เพิ่มถนนให้มากขึ้น

อาจารย์ลำ พงศรี

ศูนย์การค้าใหญ่ ๆ ไม่ควรสร้างขึ้น
ในบริเวณเกาะเมือง เราน่าจะมารณรงค์
รักษาศิลปะวัฒนธรรมของอยุธยาไว้ให้ได้
ถ้าจะเจริญขึ้นมาจริง ๆ อยากให้อยู่เป็น
ที่ที่ไป

คุณเบญจมาศ เพชรศรี อายุ 37 ปี

อยากให้มีห้างสรรพสินค้าหรือซูเปอร์มาเก็ตเพิ่มขึ้นเพื่อให้เราได้เลือกสินค้าได้มากขึ้น และพวกสินค้าราคาถูกหรือพวกสินค้าแปลก ๆ อยากให้มีมาจำหน่ายบ่อย ๆ ที่สำคัญก็คือรถเมล์อยากให้มีเพิ่มขึ้นเพราะเมื่อไหร่ย้ายตลาดจะลำบากมากเพราะรถมีไปน้อยมากที่มีไปจริง ๆ ก็รถตึกแต่ก็แพงเพราะต้องเหมาไปอย่างต่ำก็สิบยี่สิบบาทเข้าไปแล้วบางคนรายได้น้อยก็ไม่ไหว

คุณนพดล มหกรรมโกลา อายุ 39 ปี

เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนจังหวัดอยุธยา
อยุธยาเป็นเมืองเก่าแก่เพราะฉะนั้น

จะมีสิ่งที่เป็นประโยชน์ทั้งทางด้านวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว การติดต่อของแต่ละอำเภอยังไม่สะดวกทำให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวเพียงจุดเดียวคือในตัวเมืองและสถานที่ที่อยู่นอกตัวเมืองออกไปยังมีการไปมาลำบากจึงอยากให้มีการทำถนนหนทางดีขึ้นกว่าเก่า อย่างเช่นที่อำเภอนครหลวงที่มีดอรัญญิก ชาวต่างประเทศยังไม่ได้ไปแต่เดี๋ยวนี้มีการปรับปรุงถนนขึ้นแล้วก็อยากให้อำเภอต่าง ๆ ทำด้วยและอีกอันหนึ่งก็คืออยากให้มีการสนับสนุนในการสร้างมหรสพต่าง ๆ เพื่อดึงคนอยู่รยมาใช้จ่ายแต่ภายในจังหวัด เพื่อป้องกันเงินทองที่จะรั่วไหลออกไปข้างนอกอยากให้มีส่วนสรรพสินค้าและโรงภาพยนตร์ที่เป็นมาตรฐานเพื่อให้ชาวอยุธยาไม่ต้องพาครอบครัวไปถึงกรุงเทพ

คุณศักดิ์ชัย ยางรอด อายุ 36 ปี

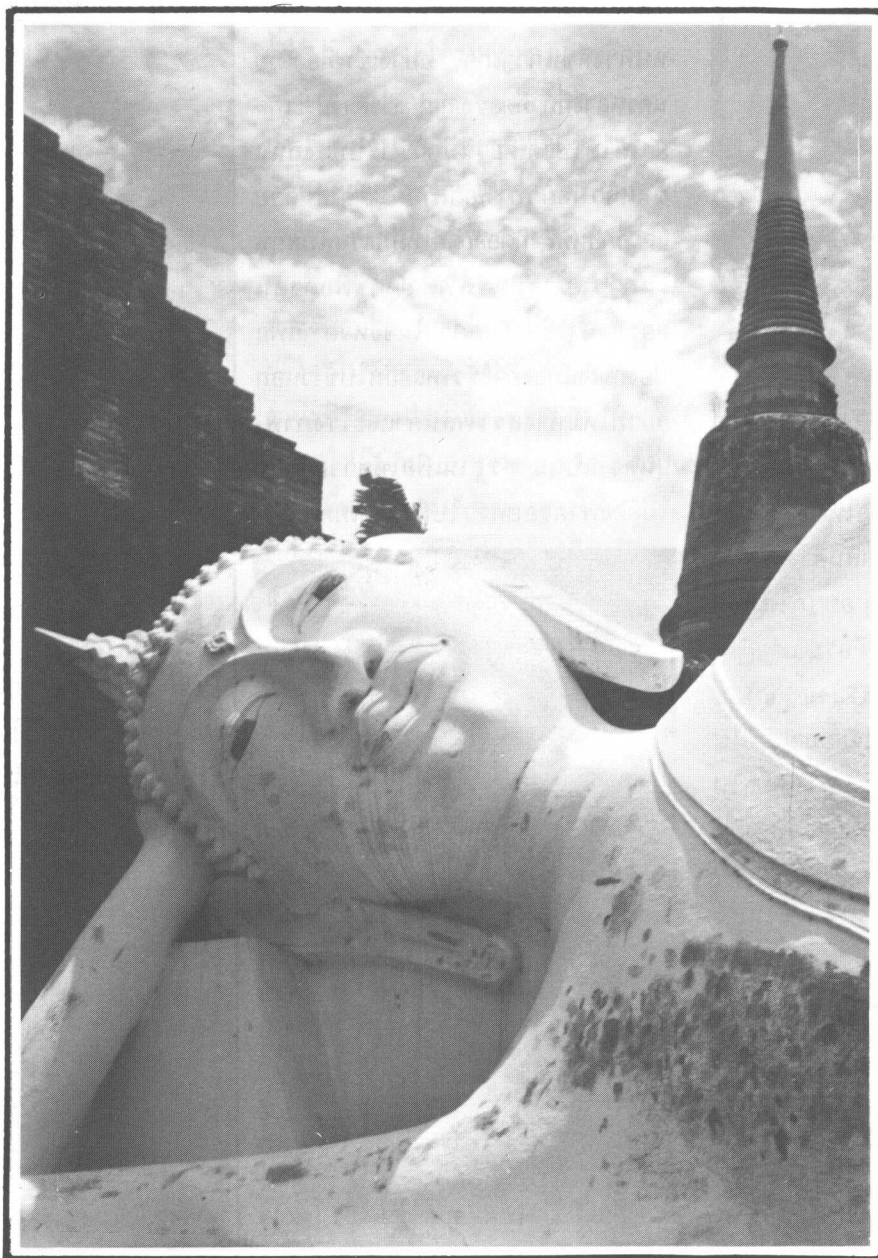
ดูแล้วไม่อยากจะอะไรใหม่ ๆ เกิดขึ้นความจริงอยากให้บูรณะของเก่าที่มีอยู่มากกว่า อย่างเช่นพวกโบราณสถาน โบราณวัตถุต่าง ๆ น่าจะทำให้ดีขึ้น เพราะสิ่งเหล่านี้จะแสดงถึงความเป็นอยุธยาอย่างแท้จริง หญ้าที่มันรก ๆ ก็น่าจะไปถางเสียบ้าง และเมื่อทำทุกอย่างให้ดีขึ้น บางทีอาจเป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เพิ่มมากขึ้นก็เป็นได้

ไม้ไผ่ลัดฟุ้ง

มองเห็นขอนแก่นไม่ผิด
บรรลุถึงเวลาที่ผ่าน
ชีวิตดำเนินมาแสนนาน
มาถึงกาลเวลาต้องดับไป
อยากเป็นขอนแก่นไม่ตระหนาน
ด้านทาสลมลอบไหว
แต่ความชรามาพรากรสังขารไป
เหลือไว้เพียงเก้าอี้ให้บูชา

ตะวัน

อภินันทนาการ จาก

ห้างขายยาอุ๋ทองเภสัช

ตลาดหัวรอ

จ.พระนครศรีอยุธยา

มาลัยนิตะ.

ร้อยมาลัยจากดวงใจได้ด้วยรัก
ร้อยความรักดีได้จากใจเพื่อน
ร้อยมิตร ไขเวลาหลายแรมเดือน
กว่าที่เพื่อนจะใกล้ชิดสนิทกัน

ร้อยในทศวิถีให้ร้อย
ใจดวงเดียวหลอมดี ร่วมสร้างสรรค์
ไข่มุกดี จากถ้อยคำดี
ร้อยชวนกันเล่นมาลัย

ณ ครานี้จึงที่กล่าวใจใคร่
หากร้อยความเหงาความสงสัยในบทที่
หาเทียบเท่าความปวดร้าวในฤดี
ที่เราเมื่อต้องพรากจากกันไป

ขอให้เพื่อนจงก้าวไปด้วยใจดี
พร้อมฝ่าฟันเพื่อฝันอันยิ่งใหญ่
ร้อยเมล็ดรักเล็ดลอดแท้จริงใจ
จะยวบยาบเพื่อนที่รักใดก็ไม่ได้
ในห้วงอ้อมใจ

สวนฝัน

ณ. สถานที่แห่งนี้ท่านจะได้เพลิดเพลินกับการรับประทานอาหารที่แสนอร่อย ท่ามกลางบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติของริมฝั่งแม่น้ำสุพรรณ ท่านจะได้ชื่นชมมวลหมู่ไม้จันทน์ที่แหวกว่ายอยู่ในสายน้ำอย่างคึกคัก คึกใจ

สำหรับอาหารมื้อค่ำของคุณ เรามีนักร้องสาวสวยเสียงดี ไว้อวยชัยร้องเพลงให้ท่านได้รับฟังกับดนตรีที่แสนไพเราะ

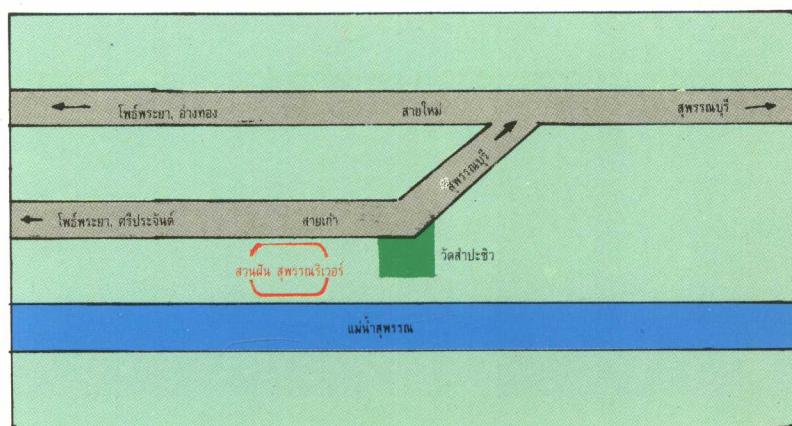
และที่พิเศษสุด

หากท่านต้องการจะจัดงานเลี้ยงสังสรรค์ งานเลี้ยงในพิธีต่าง ๆ และการจัดประชุมสัมมนา เรายินดีบริการแก่ท่านอย่างเต็มที่ พร้อมด้วยห้องแอร์เย็นฉ่ำ รับรองท่านจะไม่ผิดหวัง

อาหารถูกปาก รสชาติถูกใจ บรรยากาศเยี่ยม บริการเป็นกันเอง ราคามาตรฐาน

“สุพรรณบุรีเวยอร์”

ดำเนินงานโดย
คุณสุบิน บุญชาญเลิศ
โทร. (035) 523057

ตั้งที่ครัวสุพรรณ ถนนสายโพธิ์พระยา (สายเก่า) จ.สุพรรณบุรี

เปิดบริการ 10.00 - 24.00

ทวนกระแสธารา...นามว่าป่าสัก สัมผัสวิถี...มวลชีวิต...สองฟากฝั่ง

สายน้ำ เป็นแหล่งชุปชีวิตเหล่าสรรพสิ่งต่าง ๆ บนพื้นโลก การเดินทางของสายน้ำไม่มีที่สิ้นสุด อาจพูดได้ว่า สายน้ำเป็นมารดาแห่งชีวิต เป็นนักเดินทางที่เสียสละ เป็นผู้ชุปชีวิตให้ผืนแผ่นดิน พืชพันธุ์ สรรพสัตว์ และมวลมนุษย์ สายน้ำที่ไหลมาเป็นระยะยาวเอื้อประโยชน์มหาศาลแก่คนสองฟากฝั่ง ทั้งยังบังคับไปด้วยอารยธรรมเก่าแก่ ประเพณีบนสายน้ำเกิดขึ้นอย่างหลากหลายตลอดเส้นทางของน้ำไหลผ่าน

ในกระแสนารามว่า ป่าสัก ที่มีต้นกำเนิดในป่าแถบเหนือของเมืองเลย ไหลผ่านเพชรบูรณ์ หล่มสัก อำเภอเมืองวิเชียรบุรี ศรีเทพ ลพบุรี ชัยบาดาล พัฒนาคมน ถึงสระบุรี อำเภอเสนาให้เข้าเขตอยุธยาที่อำเภอท่าเรือผ่านอำเภอนครหลวง และอำเภอพระนครศรีอยุธยาที่หน้าวัดพนัญเชิง บรรจบกับแม่น้ำเจ้าพระยาที่ตำบลป้อมเพชรรวมระยะทางทั้งสิ้น 500 กิโลเมตร

ลุ่มแม่น้ำป่าสักเป็นอีกสายหนึ่งที่ได้ถูกเล่าขานสืบต่อกันเป็นเรื่องราวปรากฏในรูปบทประพันธ์ หรือบันทึกคติอยู่บ่อย ๆ หากสายน้ำป่าสักเล่าถึงความเกรียงไกรของขบวนพยุหยาตราทางชลมารคได้ก็ถึงเป็นตำนานอันน่าอัศจรรย์ยิ่งนัก ดังเช่นในพงศาวดารตอนหนึ่งเคยกล่าวถึงว่า ลุ่มแม่น้ำป่าสักเคยเป็นเส้นทางที่ใช้สัญจรไปนมัสการรอยพระพุทธรูป **จังหวัดสระบุรี** ของเจ้าฟ้าธรรมธิเบศ หรือ **“เจ้าฟ้ากุ้ง”** หรือแม้กระทั่ง สุนทรภู่ ยอดกวีก็เคยผ่านเส้นทางน้ำสายนี้ รวมทั้งเป็นสายน้ำแห่งศรัทธาของชาวอยุธยาที่ไหลนำไปนมัสการรอยพระพุทธรูปรุ่นแล้วรุ่นเล่า

ทุกวันนี้ วันเวลาแห่งการเดินทางของคนรุ่นเก่า ๆ ได้กลายเป็นเรื่องราวของอดีตและตำนานไปพร้อม ๆ กับกาลเวลาที่หมุนเวียนเปลี่ยนไป สิ่งนี้เองที่ทำให้เราอยากรื้อฟื้นความทรงจำเหล่านั้น ด้วยการเดินทางอีกรูปแบบหนึ่งที่แตกต่างจากอดีต ซึ่งใช้เป็นที่สัญจรไปนมัสการรอย

พระพุทธรูป หากแต่จุดหมายของเรานั้นอยู่ที่การล่องเรือทวนกระแสลุ่มแม่น้ำป่าสัก เพื่อศึกษาวิถีชีวิต และสัมผัสกับธรรมชาติของริมสองฟากฝั่ง

เราออกเดินทางในเช้าของวันอาทิตย์ ด้วยเรือหางยาว เริ่มต้นกันที่ศาลาท่าเรือหน้าวังจันทร์เกษมโดยมีทีมงานด้วยกัน 5 คน รวมทั้งคุณมนัส สัมมาพจน์ เป็นกัปตันบังคับเรือนำเราเดินทางทวนกระแสลุ่มแม่น้ำป่าสัก หลังจากที่เราถ่ายภาพและนักเดินทางพร้อมแล้วก็เริ่มลงเรือ ทุกคนต่างมีสีหน้าที่ตื่นเต้นเมื่อก้าวลงเรือ หัวใจที่เป็นปกติกลับเต้นอย่างไม่เป็นจังหวะอาจเพราะเป็นการเดินทางตามกระแสนารครั้งแรกของพวกเรา

เสียงเรือหางดังกังวานก้องทั่วท้องลุ่มแม่น้ำป่าสัก หากย้อนระลึกถึงอดีตคงเหมือนกับเสียงเห่เรือของขบวนเสด็จ

พลพายจ้วงพายพาเรือแต่ละลำลอยเลื่อนเป็นจังหวะอย่างพร้อมเพรียง
เรือครุฑยุคนาคหัว ลีวลอยมาพาผันผยอง
พลพายกรายพายทอง ร้องโห่เห่โห่เห่มา
(อียะยาวเยอว ผีพายรับ เยอว)

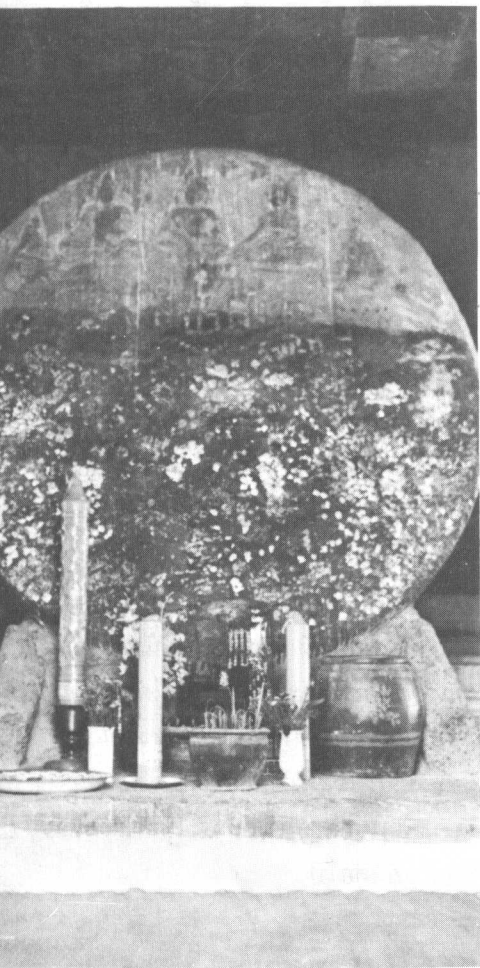
การเดินทางเริ่มต้นขึ้นแล้ว ระลอกน้ำระยิบระยับเป็นประกายยามแดดส่องผส้าน ลุ่มแม่น้ำป่าสักยังคงไหลเอื่อยรายรินราวกับนักเดินทางที่เหนื่อยล้า แม้จะย่างเข้าหน้าฝนระดับน้ำยังคงไหลรินอยู่เพียงเบื่องล่างทั้งแนวดิน แนวคอนกรีต ริมตลิ่งสูงลิ่ว บรรยากาศสองฟากฝั่งยังคงเป็นศาลาท่าน้ำที่เป็นเอกลักษณ์อันโดดเด่น ควบคู่ไปกับบ้านทรงไทยหลังเก่า ๆ ริมน้ำเพื่อทำให้ได้รับความเย็นยามที่สายลมต้องผิวน้ำยามพักผ่อน คงเป็นส่วนนี้กระมังที่ทำให้เกิดกิจการแพอาหารริมน้ำอย่าง **ดาซดินบริเวณริมฝั่ง**

ขณะที่เรากำลังเพลิดเพลินกับบรรยากาศสองฟากฝั่ง เราต่างมองหน้ากันด้วยความสงสัย เมื่อความเร็วของเรือชะลอลงที่ท่าเรือแห่งหนึ่ง แล้วก็เกิดคำตอบขึ้นกับตัวเอง เมื่อผู้หญิงคนหนึ่งถือกลอนน้ำมันจุประมาณ 10 ลิตรมาส่งให้คุณมนัส

หลังจากเติมพลังให้กับเรือเรียบร้อยแล้ว

แล้ว เราเริ่มเดินทางต่อ ผักตบชวาเริ่มมีให้เห็นลอยมาตามกระแสน้ำอย่างประปราย ช่างภาพเก็บภาพไปเรื่อย ๆ เสียงเด็กเล่นน้ำกันอย่างสนุกสนานดังมาจากคู้้งน้ำด้านหน้า เด็กประมาณ 7-8 คนกำลังเล่นน้ำโดยปราศจากเสื้อผ้า แสดงถึงชีวิตที่อิสระไร้เดียงสาของเด็กริมน้ำ ถัดไปเด็กกำลังไล่ต้อนไก่อายุสองสามตัวลงน้ำเพื่อทำความสะอาด ชาวบ้านพรวนดินพืชผักสวนครัว ตายายพายเรือเพื่อแกะปลาที่ติดตาข่ายที่แกมดักตั้งแต่เมื่อคืนสาว ๆ กระโจมอกอาบน้ำ นับว่าคนไทยกับแม่น้ำมีความผูกพันกันอย่างลึกซึ้งทุกคนให้ความสนใจขณะที่เรือของเราแล่นผ่าน พร้อมทั้งโบกมือทักทาย คุณมนัสบอกว่า **“มีเรือน้อยลำที่จะแล่นผ่านมาได้ขนาดนี้ นอกจากเรือโยง เพราะผักตบชวาที่แน่นผืนน้ำทำให้ไม่สามารถแล่นเรือได้สะดวก”** นับว่าเป็นโชคดีของเรา แต่จะโชคดีแค่ไหนก็ต้องดูกันต่อไป

พระจันทร์ลอยคือรูปหินทรายวงกลมเล่ากันว่าลอยนำมา

เราผ่านวัดมาหลายวัด แต่เห็นจะไม่
สะดุดตาเท่ากับวัดที่ทีมงานของเราจำชื่อ
ได้อย่างแม่นยำคือวัดป่าโค ตั้งอยู่ทาง
ด้านซ้ายของกลุ่มแม่น้ำป่าสัก ลักษณะ
พิเศษคือวัดนี้มีศาลาขนาดใหญ่ โดยมี
พระพุทธรูปปางค์ห้ามญาติ ตั้งดูเด่น
เป็นตระหง่านบนฐานของปฏิมากรรม
ที่โค้งเป็นรูปวงพระจันทร์....

เหนือขึ้นไปตามสายน้ำที่คดโค้ง
ท่ามกลางความงามสงบของการผสมผสาน
ระหว่าง วิถีชีวิตของคนไทยที่ผูกพันกับ
สายน้ำนั้น เป็นบรรยากาศที่สงบเพียง
ชั่วคราวเพราะถัดจากนี้ไป บริเวณสองฟาก
ฝั่งมีโรงงานตั้งตระหง่านอย่างน่ากลัวอยู่
เบื้องหน้า

สายน้ำที่เคยใสกับมีตะไคร้เขียว
ขุ่นคล้ำราวน้ำครำ น้ำเสียจากโรงงาน
มันสำปะหลัง โรงสีข้าวถูกปล่อยลงแม่น้ำ
ด้วยความเคยชิน โดยขาดการแยแส
ไม่คำนึงถึงผลที่ตามมาภายหลังว่าจะ
เป็นอย่างไร อากาศที่เคยสดชื่นกับเดิม
ไปด้วยละอองขาวที่ฟุ้งกระจายประดุจ
ราวสายหมอก อันเป็นผลงานจากโรง-
งานมันสำปะหลังทั้งยังส่งกลิ่นไม่พึง
ปรารถนาหนัก เล่นเอาพวกเราถึงกับ
จามครึ่งแล้วครึ่งเล่ากว่าจะหลุดพ้น
ช่วงเมืองแห่งสายหมอกนี้มาได้

ชีวิตและธรรมชาติริมฝั่งลุ่มแม่น้ำ
ป่าสักแห่งนี้กำลังเดือดร้อน และยัง
ไม่มีที่ท่าว่าจะทุเลาลง บัดนี้มนุษย์กำลัง
ทำร้าย แม่อันยิ่งใหญ่ผู้เคยเกื้อกูลความ
อุดมอย่างไม่ไยดี อนาคตของลุ่มแม่น้ำ
ป่าสักคงริบหรี่ลงทุกทีหากนักเดินทาง
รุ่นเก่ายังมีชีวิตอยู่ คงจะเสียใจและ
รำให้กับสายน้ำแห่งนี้

เรายังคงเดินทางต่อไป หลังจากที
อาลัยให้สายน้ำ ผักตบชวาหนาแน่นขึ้น
นั้นหมายความว่าอุปสรรคเริ่มเกิดขึ้นมาก
กว่าเดิม เรือโยงบรรทุกข้าวเปลือกมา
แปดลำ สวนทางเราไปทำให้เราสามารถ
ที่จะเล่นเรือได้สะดวกขึ้น เรือโยงอีกลำ
เล่นตามหลังเรามาตั้งแต่เมื่อไรไม่รู้ คุณนำ
มันหยุดเรือเพื่อที่จะให้เรือโยงเล่นผ่าน
ไปก่อนจะได้ช่วยแหวกผักตบชวาอีกที

หนึ่ง เรือโยงเลื่อนลัดคั่งน้ำทางเหนือไป
นานแล้ว ทั้งสายน้ำให้สังเกตเห็นว่างเปล่า
ไว้รวีแวทที่เคยเป็นทางสัญจรที่สำคัญแห่ง
อดีตโดยสิ้นเชิง

เราแล่นเรือทวนกระแสนลุ่มแม่น้ำป่า-
สักอีกเพียงไม่นานนักก็มาถึง**ปราสาท
นครหลวง และพระตำหนักนครหลวง** ซึ่ง
อยู่ริมลุ่มแม่น้ำป่าสักทางด้านตะวันออก
เราได้ขอร้องให้คุณนำมันจอดเทียบท่า
เพื่อที่เราจะได้ขึ้นฝั่งเพื่อเก็บภาพมุมต่าง ๆ
และที่สำคัญจะได้เป็นการหาอาหารใส่
ท้องหลังจากที่นั่งเรือทวนกระแสนลุ่ม
แม่น้ำป่าสักมาเป็นเวลากว่าสองชั่วโมง

สาเหตุที่มีการสร้างตำหนักและ
ปราสาทนครหลวงเนื่องจากในสมัยพระเจ้า
ทรงธรรมมีผู้คนพรอพระพุทธรูปบาทที่
สระบุรี และได้มีการก่อสร้างตำหนัก
ชั่วคราวขึ้นสำหรับพระมหากษัตริย์อยุธยา
ประทับพักในระหว่างเสด็จพระราชดำเนิน
ไปนมัสการพระพุทธรูปบาทและเป็นที่ประทับ
พักแรมในระยะทางที่เสด็จประพาสลพบุรี
ด้วย

ปัจจุบันเส้นทางตามลำน้ำก็ยังเป็น
เช่นนั้นอยู่ เพราะหากไปทางขวามือตาม
ลำน้ำจะไปถึงอำเภอกาฬโง่ แต่หาก
ไปทางซ้ายมือจะไปถึงลพบุรี แสดงว่า
ตำบลและอำเภอนครหลวงแห่งนี้อยู่กึ่ง
กลางเส้นทางเสด็จพระราชดำเนินทาง
ชลมารคครั้งที่จะเสด็จไปพระพุทธรูปบาท
และไปลพบุรี

ตัวตำหนักนครหลวงปัจจุบันปรัก
พังหายสูญไปหมดแล้ว ปราสาทนครหลวง
แห่งนี้สร้างไม่เสร็จตั้งแต่ครั้งในรัชสมัย
ของพระเจ้าปราสาททองและก็มีได้มีผู้ใด
มาสร้างเติมเสริมต่อให้เสร็จสมบูรณ์ แต่
ก็ยังคงความโอ้อาโอพากรกว้างใหญ่นัก
เมื่อครั้งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า
เจ้าอยู่หัวเสด็จประพาสมณฑลอยุธยา
ในปีพ.ศ. 2421 ได้เสด็จทอดพระเนตร
ปราสาทนครหลวงแห่งนี้ด้วย และได้มี
การซ่อมใหญ่ในสมัยนั้นอีกเพียงครั้งเดียว

ลักษณะของปราสาทนครหลวงนี้
ยกพื้นสูงสร้างเป็นสามชั้น มีบันไดทาง
ขึ้นลงทั้งสามชั้นมีมุขเด็จยื่นออกมาทั้ง

ชีวิตและธรรมชาติริมฝั่งลุ่มแม่น้ำป่าสัก
กำลังเดือดร้อน และยังไม่มีที่ท่าว่าจะ
ทุเลาลง บัดนี้...มนุษย์กำลังทำร้ายแม่อัน
ยิ่งใหญ่ ผู้เกื้อกูลความอุดมอย่างไม่ไยดี
อนาคตของลุ่มน้ำแห่งนี้คงลึบหรี่
ลงทุกทีหากนักเดินทางรุ่นเก่ายังมีชีวิต
อยู่คงจะเสียใจและรำให้กับสายน้ำแห่งนี้

สามด้าน สภาพปัจจุบันปรักหักพังอย่าง
น่ากลัวว่าจะพังทลายมาสักวันหนึ่งกลาง
ปราสาทมีต้นไม้ใหญ่ขึ้นหลายต้น อัฐหิน
ที่มีลวดลายสลักเสลาหักกลิ้งอยู่กับพื้น
ดิน รูปปั้นพระพินเศวรก็เว้าแหว่งลึก
กร่อนไป น่าเศร้าใจหากเราจะละเลย
ไม่อนุรักษ์โบราณสถานที่สำคัญแห่งนี้
เอาไว้

ใกล้กับปราสาทนครหลวงเป็นวัด
พระจันทร์ลอย จะเห็นพระจันทร์ซึ่งคือ
หินทรายวงกลมซึ่งมีเรื่องเล่ากันว่าลอยน้ำ
มาแต่ทางเหนือ เจ้าอาวาสวัดเทพจันทร์
ซึ่งมีอาคมแก่กล้าได้นำสายสิญจน์เพียง
เส้นเดียวมาล่อแล้วอัญเชิญขึ้นประดิษฐาน
ที่วัด ต่อมาได้มาประดิษฐานอยู่ที่วัด
นครหลวง ชื่อวัดเลยถูกเปลี่ยนไปกลายเป็น
วัดพระจันทร์ลอยจนถึงเดี๋ยวนี้

หลังจากที่เก็บภาพได้ตามต้องการ
แล้วการเดินทางสัมผัสริมฝั่งลุ่มแม่น้ำป่าสัก
ก็เริ่มสานต่อ โดยมีจุดเทียบท่าที่เราตั้งใจ
ไว้คือวัดใหม่ประชุมพล และอรัญญิกถิน
ที่ทำมิดขึ้นชื่อของนครหลวง มีดอรัญญิก
ผลิตที่บ้านต้นโพธิ์-ไผ่หนองชาวบ้านโพธิ์-
ไผ่หนองซึ่งมีภูมิลาเนาเดิมอยู่ที่เมืองเวียง-
จันทร์ กล่าวกันว่าอพยพเข้ามาอยู่ใน
หมู่บ้านนี้ ในสมัยพระบาทสมเด็จพระ-
พุทธเลิศหล้านภาลัย ชาวบ้านต้นโพธิ์-
ไผ่หนองที่อพยพมานี้มีฝีมือทางด้านช่าง
คือช่างทองและช่างตีเหล็ก ซึ่งสืบทอดมา
จนถึงปัจจุบัน แต่ก็ต้องสัมผัสกับความ
ผิดหวังเมื่อมาถึงหน้าวัดมหาพล เจ้าพวก
ผักตบชวาชูช่อแน่นถนัดเต็มผืนน้ำ เรา
ต่างหันมามองหน้าสบตากันด้วยแววตา
ที่ท้อถอย คงมีเพียงคุณน้ามนัสเท่านั้น
ที่จะเป็นผู้ตัดสินจุดหมายปลายทาง
การเดินทางว่าจะไปสิ้นสุดที่ใด

เสียงเร่งของเครื่องเรือบ่งบอกถึง
ความพยายามของคุณน้ามนัส ที่จะขับ
เครื่องเรือให้หลุดพ้นจากการฉกักกำลัง
ของดงผักตบชวาจนสายคันเร่งขาด คุณน้า
มนัสบอกว่า “ถ้าเป็นอย่างนี้ต่อไปผมคง
ส่งคุณขึ้นฝั่งในคุ่น้ำข้างหน้า” ด้วยคำพูด
ดังกล่าวความหมดหวังประดังเข้ามาใน
ความรู้สึกอีกระลอกหนึ่ง สิ่งที่เรา

ทำได้ในเวลานี้คือการอธิษฐานขอให้การ
เดินทางไปสู่จุดหมายเป็นไปโดยสวัสดิภาพ
เถิด

นับว่าโชคของเรายังดีที่หลุดพ้น
อุปสรรคมาได้ หลังจากที่ต้องเสียเวลา
ฟันฝ่าเกือบสองชั่วโมง และเลียบสองฝั่ง
น้ำช่วงนี้ปราศจากบ้านคนและโรงงาน
อันเข้ามาเหลื่อมล้ำธรรมชาติที่แท้จริง เรา
ได้เหยียบย่างเข้าสู่อ้อมกอดของธรรมชาติ
อันบริสุทธิ์ เพราะมีต้นไม้ยืนต้นทั้งสอง
ฟากฝั่งคล้ายป่าโปร่ง ๆ อันเขียวขจีมีเสียง
เพรียกของหมู่ปักษาทำให้เราอดที่จะหวน
ระลึกถึงการเดินทางของกระบวนพยุห-
ยาตราชลมารคของเจ้าฟ้ากุ้งไม่ได้

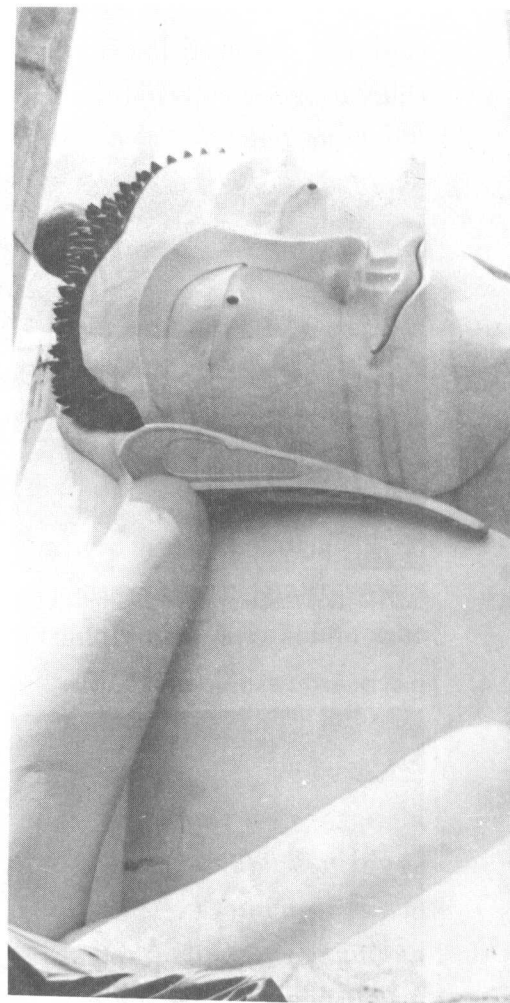
เรือชายชมมิ่งไม้ มีพรรณ
ริมหาดสาครคันธุ์ กลิ่นเกลี้ยง

เพลินดอกออกแถมกัน ชูช่อ
หอมหื่นรื่นรสเพียง กลิ่นเนื้อนวลนางฯ
บรรยากาสนั้นมิใช่หรือที่เราอยากสัมผัส
และไม่อยากจากช่วงนี้ของสายลุ่มแม่น้ำ
ป่าสักไปเลย แต่ด้วยจุดหมายของเรา
มิได้สิ้นสุดที่จุดนี้

เกือบบ่ายสองโมงเราแล่นเรือเรียบ
ฝั่งเข้าสู่เขตของอำเภอกำแพงเมืองแก้ว
สภาพน้ำที่จืดจางไปด้วยขบวนเรือ
เอี่ยมจั่น หรือเรือที่ชาวบ้านเรียก “เรือ
โยง” ทั้งที่นำหน้าเรามาและที่เทียบท่า
อยู่ก่อน จอดเทียบท่าถ่ายสินค้าขึ้นสู่คลัง
สินค้าที่อยู่ติดริมน้ำ เจ้าของเรือทำความ
สะอาดเรือของตนขณะที่รอสินค้า นับ
เป็นการแสดงถึงวงชีวิตของชนชาวน้ำ
ที่ดำรงชีพอยู่กับการเดินทางในสายน้ำ
เราเสียเวลาในการสับเลี้ยวขบวนเรือโยง
อยู่ครู่หนึ่ง

กระแสน้ำที่หลังไหลมาจากแดน
ไกลโพ้นเป็นเส้นทางอันทอดยาว คดโค้ง
นามว่าป่าสัก ซึ่งเราได้สัมผัสกับทิวทัศน์
ธรรมชาติและทิวทัศน์ของธรรมชาติที่
เปลี่ยนแปลงด้วยน้ำมือของมนุษย์ เป็น
อันสิ้นสุดลงเมื่อเรือหางยาวที่เราใช้เป็น
พาหนะในการทวนกระแสลำป่าสักครั้งนี้
ได้เทียบท่าส่งเราขึ้นสู่ฝั่งที่ทำเรือ

ทว่า...ตำนานประวัติศาสตร์ของ
ลุ่มแม่น้ำป่าสักมิได้สิ้นสุดเพียงแค่นี้ ยังคง

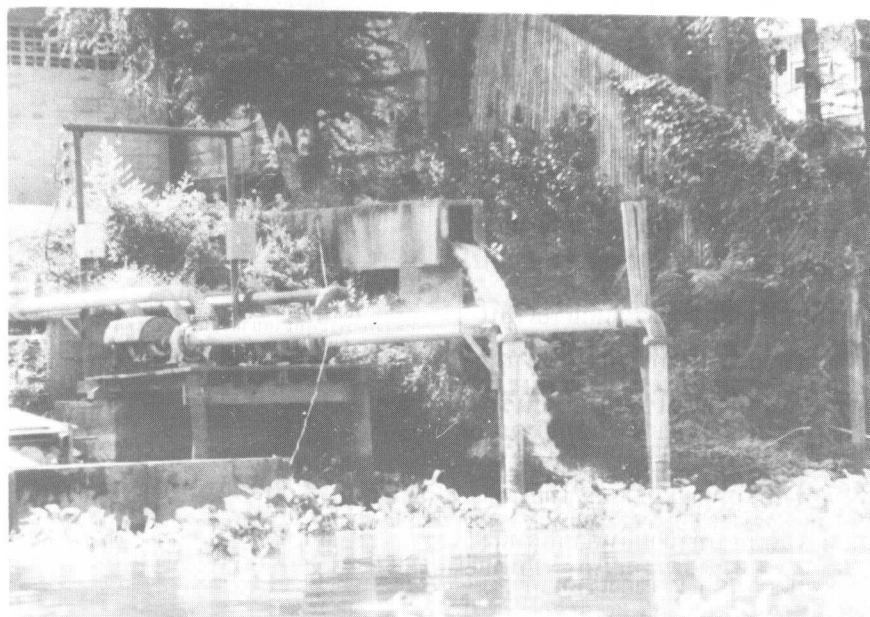
หลวงพ่อบุญพระพุทธรูปสำริด แห่งวัดสระเตือง

ยังคงประดิษฐานเป็นประจักษ์หลักใจของชาวท่าเรือตลอดมา

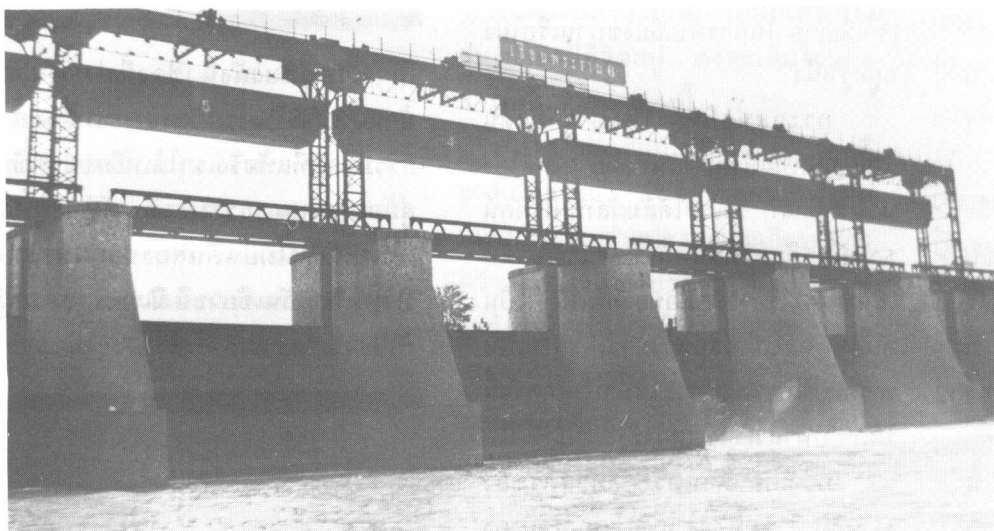
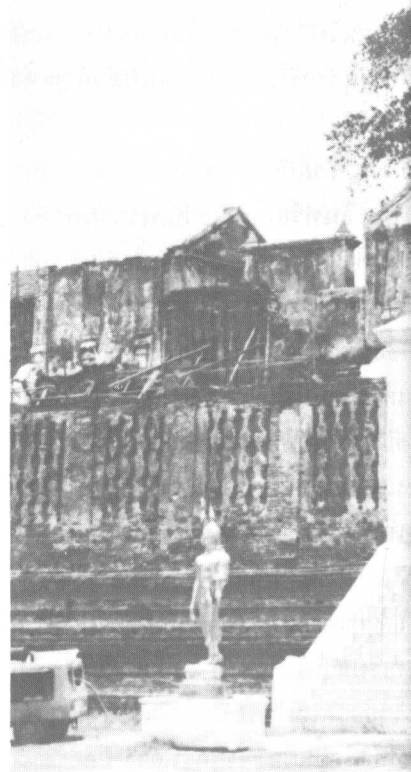
และเรียบสองฝั่งน้ำช่วงนี้ปราศจาก
บ้านคนและโรงงานอันเข้ามาเหลื่อมล้ำ
ธรรมชาติที่แท้จริงเราได้เหยียบย่างเข้าสู่
อ้อมกอดของธรรมชาติ อันบริสุทธิ์
เพราะมีต้นไม้ยืนต้นสองฟากฝั่งคล้าย
ป่าโปร่ง ๆ อันเขียวขจี มีเพรียกของหมู่
ปักษา

แม้สายน้ำแห่งนี้จะลบลบหายไปจากอดีตมากก็ตามแต่สำหรับการเดินทางของเรือโยงไม่สิ้นสุด

น้ำเสียจากโรงงานถูกปล่อยลงแม่น้ำด้วยความเคยชิน โดยขาดการแยแส

เขื่อนพระราม 6

ปราสาทนครหลวงและพระตำหนักนครหลวงถึงแม่ใน
ปัจจุบันจะปรักหักพังแต่ก็ยังคงความโอ้อาโหพระยิ่งนัก

เหลือเรื่องราวของสถานที่สำคัญที่เข้ามา
เกี่ยวข้องอีกหลายแห่ง แต่เราจำเป็นต้อง
เปลี่ยนเส้นทางการสัญจรนำท่านผู้อ่าน
สัมผัสกับบรรยากาศบนท้องถนนทอดสู่
วัดสะดือ ซึ่งตั้งอยู่ริมฝั่งด้านซ้ายของ
ลำน้ำป่าสัก เพื่อไปนมัสการหลวงพ่
พระพุทธไสยาสน์ประดิษฐานอยู่ทางทิศ
ใต้ของวัดมีขนาดยาว 20 วา ซึ่งสมเด็จพระ
พุทธมหาราช (โต) วัดระฆังโฆสิตาราม
กรุงเทพมหานครได้ดำเนินการสร้างขึ้น
เพื่อเป็นที่ระลึกถึงบ้านเกิดของท่าน เหตุ
ที่ชื่อวัดสะดือเพราะมีต้นสะดือใหญ่เป็น
นิมิตร์ แต่ในปัจจุบันคงเหลือเพียงต้นสะดือ
รุ่นลูกรุ่นหลานปลูกเรียงรายอยู่ริมลุ่ม
แม่น้ำป่าสักเท่านั้น

หลังจากนมัสการหลวงพ่พระพุทธ
ไสยาสน์แล้ว เราเดินทางไปตาม
เส้นทางสายเก่าข้ามเขื่อนพระราม 6 อัน
เป็นสถานที่กั้นกระแสน้ำไหลของลุ่ม
แม่น้ำป่าสักไว้ตรงจุดนี้ ซึ่งเป็นจุดเหนือสุด
ของอยุธยา สร้างขึ้นสมัยร.6 พ.ศ. 2459
เพื่อกักเก็บสายน้ำไว้ในการหล่อเลี้ยงพืชผล
ทางการเกษตร ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุม
ของชลประทาน ทิวทัศน์บริเวณของเขื่อน
พระราม 6 ถูกตกแต่งด้วยพฤษภานานา
พรรณ ตลอดจนร่มเงาของแมกไม้ นับ
เป็นอีกมุมหนึ่งของการพักผ่อน

เลยเขื่อนพระราม 6 ออกบ้อมประตู
ด้านปลายเขื่อนแล้วเลี้ยวซ้ายเดินตามเส้น
ทางลูกรัง ก็มาถึงวัดอีกแห่งหนึ่งซึ่งเป็น
จุดสุดท้ายที่เราเดินทาง ณ วัดนี้มีวิหาร
ตั้งสวยเด่นอยู่กลางแจ้งทำให้วัดนี้ดูเหมือนมี
มนต์ขลังเป็นวิหารของสมเด็จพระพุฒา
จารย์ (โต) นั่นคือวัดไก่อ้น หากเรามอง
ฝั่งตรงข้ามลุ่มแม่น้ำป่าสักจะเห็นวัดสะดือ
พอดี วัดไก่อ้นเป็นวัดที่มีหลักฐานว่าได้
รับพระราชทานวิสุงคามสีมาครั้งแรก
สำหรับโบสถ์หลังเก่าจากพระบาทสมเด็จพระ
จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 นอก
จากนั้นยังมีจิตรกรรมฝาผนังที่เกี่ยวกับ
พระราชกรณียกิจของรัชกาลองค์ปัจจุบัน
แต่เป็นที่น่าเสียดายที่เรามิได้มีโอกาสเก็บ
ภาพของความงามมาฝากท่านได้ เพราะ
ขณะที่เราเดินทางไปเยือนเป็นช่วงของ

การบูรณะพระอุโบสถ

อีกสิ่งหนึ่งที่อยู่คู่วัดนี้ ที่ใครได้มา
เยือนถ้าไม่ได้มาสักการะก็ถือว่ามาไม่ถึง
วัดไก่อ้นนั่นคือ หลวงพ่ป่าเลไลยก์ที่มี
ฐานเป็นเครื่องถ้วยจีนเป็นปฏิมากรรม
ที่น่าสนใจอีกชิ้นหนึ่งควบคู่กับวัดนี้ไป

วัฏจักรแห่งกาลเวลาได้เคลื่อน
เข้ามาสู่ความมืดมิดเป็นเหตุให้บทบันทึก
ของการเดินทางอันวิบากด้วยการแล่น
เรือกระแสน้ำแม่น้ำป่าสัก ถึงวาระแก่
การจากลา วันนี้ลุ่มแม่น้ำป่าสักแม้จะ
ลดระดับไปจากปีก่อน แต่กระแสน้ำ
ไหลรินของสายน้ำแม่น้ำป่าสักในการ
หล่อเลี้ยงสรรพสิ่งทั้งปวงบนพื้นแผ่นดิน
ที่สายน้ำไหลผ่าน มิเคยเสื่อมคลายเลย

แต่...การหล่อเลี้ยงสรรพสิ่งต่าง ๆ
บนผืนแผ่นดินของสายน้ำแห่งนี้ จะ
ยาวนานเพียงใด อนาคตของลุ่มน้ำจะ
เป็นเช่นไร คำถามที่ว่า ใครจะเป็น
ผู้รับผิดชอบสายน้ำแห่งนี้คงจะก้องหูก
อู่นุชนรุ่นหลัง ตราบนานเท่าใดหาก
ไม่มีใครเริ่มต้นรักษาและช่วยกันดูแล
อย่างจริงจัง เอาเถอะ...เราก็น่าจะมีความ
หวังอยู่ อย่างน้อยก็ชะลอการดับสูญ
ของแม่น้ำสายที่เป็นมารดรแห่งความ
อุดม เพราะมนุษย์เป็นสัตว์โลกที่ประ
เสริฐด้วยสติและปัญญา...

นัด

17/1 พหลโยธิน ซอย 6 ต.ปากเพรียว

อ.เมือง จ.สระบุรี 18000

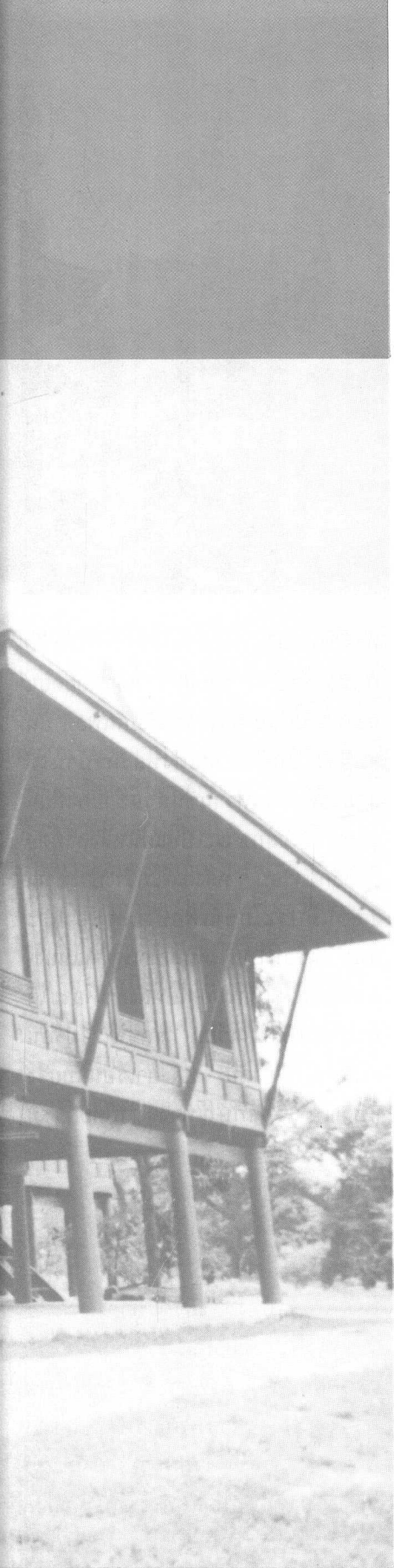
(036) 221897

พจนานุกรมศัพท์ :

[illegible]

1441

บ้านคือที่พักอาศัยอย่างเป็นทางการ
สามารถให้ความคุ้มครองและ
ความรู้สึกปลอดภัยรวมทั้งให้ความสุข
สบายแก่ผู้ที่อยู่อาศัยได้ การสร้างบ้าน
เป็นสิ่งที่ลงทุนมากจึงต้องคิดให้
รอบคอบว่ามันจะตอบสนองคุณประ-
โยชน์ได้มากแค่ไหน และสิ่งที่สำคัญที่
สุดที่จะควรคำนึงถึงในการสร้างบ้าน
อีกอย่างหนึ่งก็คือ เรื่องของ ดินฟ้า
อากาศ

เนื่องจากประเทศไทยมีภูมิอากาศ
ร้อน ชื้น และฝนตกชุก ซึ่งมีฤดูร้อนกับ
ฤดูฝนเด่นชัดมากเพราะฉะนั้นบ้านที่ออก
แบบไม่ดีพอจึงจะทำให้เกิดปัญหาได้ง่าย
ปัจจุบันบ้านสมัยใหม่มักเกิดปัญหามาก
มายเช่น ฝนมักสาดเข้าบ้านในฤดูฝนและ
ในฤดูร้อนอากาศร้อนอบอ้าว จนต้อง
แก้ปัญหาที่ปลายเหตุคือมีการติดตั้งเครื่อง
ปรับอากาศซึ่งแทนที่จะแก้ปัญหาที่ปม
คือใช้หลักธรรมชาติแก้ปัญหา ก็โดยใช้
ต้นไม้เข้าช่วย ซึ่งไม่เหมือนเรือนไทย
ที่สามารถแก้ปัญหาอากาศร้อน ฝนสาด
น้ำท่วม พร้อมทั้งยังช่วยลดปัญหามลพิษ
ที่กำลังเกิดขึ้นได้เป็นอย่างดีซ้ำยังเป็น
มรดกทางปัญญาของคนรุ่นก่อนและยัง
เป็นเอกลักษณ์ของประเทศไทยอีกด้วย

เรือนไทยนับว่าเป็นเอกลักษณ์ทาง
สถาปัตยกรรมอีกอย่างหนึ่งที่เปรียบพร้อม
ไปด้วยความงามทางศิลปะของไทยอย่าง
ครบครันและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม
กับสังคมในยุคปัจจุบันได้เป็นอย่างดีนับ

ถึงพรุ้งนี้ คุณจะรู้จัก

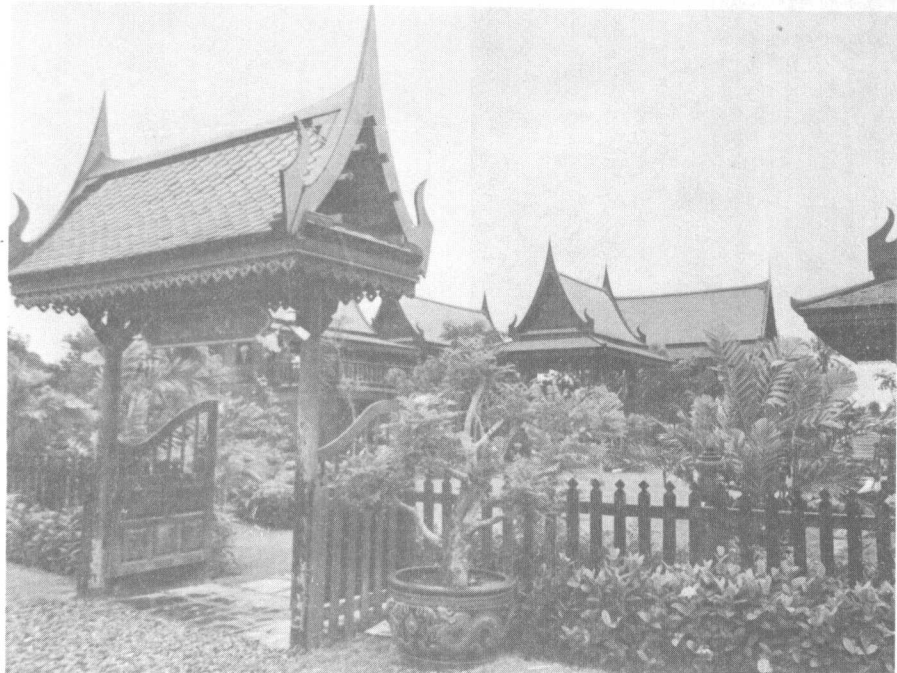
เรือนไทย

กันบ้างไหม

เสาวคนธ์ จันทรนิยม

ศิราณี ปัญจะโกศิริ

เรือนไทยนับว่าเป็น
เอกลักษณ์ทางสถาปัตย-
กรรมอีกอย่างหนึ่ง ที่
เพียบพร้อมไปด้วยความ
งามทางศิลปะของไทย
อย่างครบถ้วน และเหมาะ
กับสภาพแวดล้อมกับสัง-
คมในยุคปัจจุบันได้เป็น
อย่างดี

ตั้งแต่หลังคาทรงแฉ่นสูงชะลูดที่เรียกกัน
ว่า ทรงมะนิลา แต่ส่วนมากนิยมเรียก
หลังคาทรงจอมแหมากที่สุดเนื่องจาก
เหมือนกับแหแขวนไว้ที่ปลายเสาจึงทำให้
ปลายบนแหลมช่วงล่างบาน โครงสร้าง
ของหลังคานิยมใช้ไม้ทำเป็นโครงแล้ว
อาจใช้ใบจาก แฝก กระเบื้องดินเผา หรือ
สังกะสีเป็นวัสดุคุมก็ได้ซึ่งอาจต่างกันไป
บ้างตามวิถีชีวิตและสภาพแวดล้อมของ
แต่ละท้องถิ่น แต่ก็ให้ความสำคัญมาสงบ
เยือกเย็นแต่ทว่าอบอุ่นได้เหมือน ๆ กัน
ส่วนประกอบที่สำคัญของหลังคาเรือน
ไทย ก็คือ **บันลมและชายคา** บันลม

ทำด้วยแผ่นไม้กระดานโดยจะทำโค้งรับ
กับหลังคาบ้าน โดยมีตัว **หงา** อยู่ตอน
ล่างของบันลม ซึ่งจะรองรับกันพอดี บัน
ลมนี่จะเป็นตัวช่วยแต่งหลังคาบ้านให้
สวยงามดูอ่อนหวานขึ้นส่วนชายคาที่ยื่น
ออกมาจะมีลักษณะเป็นแผ่นหลังคาที่ต่อยื่น
ออกมารอบ ๆ หลังคาจะกว้างประมาณ
2 ส่วนมีประโยชน์เพื่อบังแดดส่องและ
ฝนสาดเรือนไทยไม่นิยมทำเพดานเนื่อง-
จากต้องการให้ลมลอดใต้หลังคาเพื่อจะได้
ทำให้ลมพัดหมุนเวียน สดชื่น ไม่ร้อน
อบอ้าวแก่ผู้อยู่อาศัย หลังคาเรือนไทยจึง
นับว่าเป็นเอกลักษณ์ทางสถาปัตยกรรม

นันทาทัศนะกับบ้านทรงไทย

คุณประยงค์ มีวงษ์สม

15 ม. 2 ต. วัดตูม อ. อโยธยา จ. อโยธยา

“ที่สร้างบ้านทรงไทยก็คงเป็นเพราะ
รุ่นบรรพบุรุษปลูกฝัง และเห็นมาตั้งแต่
เด็ก ๆ มีความรู้สึกเป็นอะไรที่สบาย ๆ
แต่แฝงไปด้วยเอกลักษณ์ที่โดดเด่นเฉพาะ
ตัวไม่เหมือนใคร บ้านทรงไทยนี้ดีตรงที่
เป็นไทย ๆ ดี มันร่มเย็นไปหมดไม่ว่าจะ
เป็นการระบายอากาศ หรือต้นไม้ใหญ่
ใหญ่ เครื่องปรับอากาศจึงไม่จำเป็นเท่าใด
นัก เสน่ห์ของบ้านทรงไทยดูสะอาดตา
ยิ่งถ้าเข้าไปอยู่ในหมู่ของทรงต่างประเทศ
บ้านทรงไทยจะดูสวยงามมากที่สุด แม้แต่
ลูกหลานที่จากบ้านไปนานก็จะบ่นคิดถึง
บรรยากาศที่สบายของบ้านทรงไทย

แต่จริง ๆ แล้วบ้านทรงไทยก็มีข้อ
บกพร่องที่ไม่เหมาะสมกับปัจจุบัน อากาศ
ในปัจจุบันมันผันแปรไปหมด ฤดูร้อน

รู้สึกจะเป็นฤดูประจำประเทศไทยไปเสีย
แล้วโดยไม่ยอมให้ฤดูอื่นอย่างกรายมาได้
ในระยะนาน ๆ แดดที่ส่องเข้ามาในบ้าน
จึงร้อนกว่าปกติ เพราะบ้านทรงไทย
ส่วนใหญ่จะไม่มีฝากันความร้อน

อีกอย่างสภาพการชำรุดของบ้าน
ทรงไทยที่ต้องต่อสู้กับการผันแปรของ
อากาศที่มีมากขึ้นบวกกับราคาไม้ที่แพง
ขึ้น เมื่อเทียบกับวัสดุที่ใช้ทำบ้านอย่าง
อื่น การชำรุดจึงไม่ได้รับการซ่อมแซม
ให้ดีได้เท่าที่ควร ไม้ก็หายากโดยเฉพาะ
ส่วนที่ใช้ทำเสา และคิดว่าบ้านทรงไทย
สมัยปัจจุบันไม่เหมือนสมัยก่อน รูป-
ทรงที่เปลี่ยนไปบ้านทรงไทยสมัยก่อน
จะมีนอกชานนั่งรับลมและชมจันทร์ แต่
ในปัจจุบันจะเป็นการปลูกบ้านที่ไม่มียอก-

ไทยอย่างเด่นชัดที่สุดก็ว่าได้ ส่วนฝาเรือนจะทำด้วยไม้มีหลายแบบตามความนิยมของคนในแต่ละท้องถิ่น เช่น ฝาเพี้ยม ฝาปะกน ฝาสายบัว ฝาปะกนกระดาน เจียด ฝาขัดแตะ ฝาสำหรับด และแต่ละฝาก็จะมีลวดลายต่างกันไป อย่างฝาเพี้ยมก็จะเป็นบานพับติดต่อกันซึ่งแต่ละแผ่นก็จะพับได้และยังสามารถเปิดให้แสงรับลมได้ตลอดทั้งห้องอีกด้วย หรือถ้าเป็นฝาปะกนก็จะทำเป็นฝาแผ่นเดียวติดต่อกันจนพอดีในแต่ละช่วงเสาโดยฝาเรือนแต่ละช่วงเสาก็มีหน้าตาหรือประตูเพียง 1 บาน บางบ้านฝาดอนบนสุดก็อาจฉลุลาย

โปร่งติดต่อกันตลอดแนวฝา ซึ่งเรียกว่า **ลายเครือวัลย์** จริง ๆ แล้วเรือนไทยจะนิยมทำห้องครัวและห้องน้ำเป็นสัดส่วนไว้นอกตัวบ้าน เพราะถือว่าเป็นของสกปรก ส่วนใต้ถุนบ้านนั้นไม่นิยมกันห้องและมักทำใต้ถุนโล่งโปร่งสูงประมาณ 2-3 เมตร เพื่อป้องกันน้ำท่วมและยังใช้เป็นพื้นที่สำหรับประกอบกิจกรรมต่าง ๆ สารพัด เมื่อว่างจากการทำงานหลักรวมทั้งยังเป็นการป้องกันโจร-ขโมยปีนขึ้นบ้านอีกด้วย มาถึงเสาเรือนกันบ้างส่วนใหญ่เสานิยมใช้ไม้ทั้งต้นมากลึงให้กลมและเมื่อเวลาสร้างบ้านจะต้องให้เสาสอบ

เข้าหากันประมาณ 1-2 องศา เพื่อป้องกันบ้านล้มง่าย และยังช่วยต้านกำลังของกระแสน้ำยามน้ำท่วมและลดแรงลมยามมีลมฝนมา เรือนไทยจึงนับเป็นสถาปัตยกรรมที่สะท้อนน้ำสะท้อนบกอย่างแท้จริง

เรือนไทยมองดูแล้วเป็นสถาปัตยกรรมไทยที่สร้างขึ้นสำหรับสามัญชนคนธรรมดา ลักษณะโครงสร้างของเรือนไทยจึงเป็นแบบเดียวกันกับสถาปัตยกรรมของวัดและวัง จะต่างกันตรงที่เครื่องตกแต่งและวัสดุเท่านั้น เรือนไทยสร้างด้วยไม้จึงมีความสวยงามแบบไม้ที่โชว์ให้เห็นคุณสมบัติของไม้อย่างแท้จริง เช่น การต่อเชื่อมด้วยสลักและเดือยทั้งหลาย แกะสลักฉลุ และกลึงที่ได้หย่องได้หน้าต่างอกเลา และลายเครือวัลย์ที่ผนังระเบียง ฝาปะกน ทุกรูปแบบล้วนแต่ประกอบกันขึ้นด้วยการเข้าปากไม้ตลอดทั้งแผง ส่วนประกอบและโครงสร้างของบ้านมักจะประกอบเข้ากันด้วยเดือย โดยเมื่อสร้างขึ้นส่วนทุกส่วนเสร็จแล้วจะนำมาประกอบกันให้เป็นบ้านสำเร็จภายในวันที่ต้องการปลูกบ้านภายในวันเดียวเท่านั้น ดังบทเสภาในเรื่อง **ขุนช้างขุนแผน**

“ครานั้นจึงโฉมเจ้าพลายแก้ว

ซ่าน หรือมีแต่ก็ไม่ได้ปูด้วยกระดาน บ้านทรงไทยสมัยก่อนจะเป็นบ้านทรงโปร่งสบาย ๆ มีการกันห้องเพียงห้องเดียวและนอนโดยใช้มุ้งกันยุง แต่สมัยนี้มีการกันห้องหลายห้องขึ้นอยู่กับการจำนวนสมาชิกและใช้มุ้งลวดกันยุง

การที่คนไทยมักนิยมการสร้างบ้านสมัยใหม่จนไม่ค่อยเห็นบ้านทรงไทย ผมคิดว่าหลายคนก็หลายความคิด จะทำอะไรต่อมิอะไรมันก็เปลี่ยนไปตามรสนิยม บ้านทรงไทยครั้งอดีตเป็นที่นิยมสร้างกันมากจนเป็นเอกลักษณ์ของไทย แต่ทุกวันนี้ผมมีความรู้สึกเสียใจที่เรา กำลังจะสูญเสียเอกลักษณ์ประจำชาติไป และคงค่อย ๆ จางไปจากความรู้สึกของหลาย ๆ คนไปในที่สุด”

คุณกร่าย แม็คศรี
40 หมู่ 4 อ.โพธิ์ทอง จ.อ่างทอง

“ที่สร้างบ้านทรงไทยนี่ก็เนื่องจากพ่อแม่ท่านเคยอยู่เรือนไทยโบราณมาก่อน แต่บ้านหลังนี้ไม่ค่อยสวยเท่ากับเรือนหลังเก่า แต่ก็พยายามเลียนรูปแบบให้คล้ายมากที่สุด ชอบบ้านทรงไทยเพราะมันมองดูสวยงาม สงบแต่ดูอ่อนช้อยเหมือนกับนิลยคนไทยดี ง่าย ๆ แต่ต้องสบายหรูหราแต่เรียบง่าย

จริง ๆ แล้วไม่ค่อยรู้จักโครงสร้างของบ้านทรงไทยมากนัก รู้เพียงว่า บ้านทรงไทยเอกลักษณ์ไทยต้องมีหลังคาแหลมสูง ทรงชะลูด ใต้ถุนสูง ตัวบ้านนิยมสร้างด้วยไม้ทั้งหลัง แต่ที่คิดว่าสำคัญที่สุดของบ้านทรงไทยคงเป็นหลังคาแหลมสูงมีหน้าจั่ว

สำหรับข้อบกพร่องที่ไม่เหมาะสม

ครั้งถึงกำหนดแล้วจึงนัดหมาย
 บอกแขกปลูกเรือนเพื่อนผู้ชาย
 มายังบ้านท่านยายศรีประจัน
 ให้ชุดหลุมระดับซัดปักเสาหมอบ
 เอาเครื่องเรือนมารอไว้ที่นั่น
 ตีสิบเอ็ดใกล้รุ่งฤกษ์สำคัญ
 ก็ทำขวัญเสาเสร็จเจ็ดนาทีก
 แล้วให้ลั่นฆ้องหู่โห่กระหน่ำ
 ยกเสาใส่ชำประจำที่
 สับซื้อพริกติดสนิทดี
 ตะปูตียกเสาดังตั้งขึ้นไว้
 ใส่เต้าจึงเข้าแปลนพลัน
 เอาจันทน์เข้าไปรับกับอกไก่
 พลาดกลอนผ่อนมุงกันยั้งไป
 จั่วใส่เข้าฝาเซ็ดหน้าอิง
 บ้างเจาะถากถุ้งเถียงเสียงเอะอะ
 เกะกะกบไสไชเหล็กจิ้ง
 บ้างฝ่าฟันสนั่นอึงคะนึง
 วันหนึ่งแล้วเสร็จสำเร็จการ
 ศรีประจันแกเรียกบ่าวข้า
 ให้ยกสำรับมาทั้งคาวหวาน
 เลี้ยงดูสับสนคนทำงาน
 อิ่มแล้วไปบ้านด้วยทันใด”
 หรือถ้าจะเรือเรือนโยกย้ายไปอยู่ที่ใหม่
 ก็ทำได้ง่ายตายสามารถถอดเป็นชิ้นได้
 โดยไม่เสียหาย ดังเช่น เสาอาซุนช้าง

**มองเผิน ๆ เหมือน
 ประเทศไทยเคยเป็นเมือง
 ขึ้นของต่างประเทศ เพราะ
 มองไม่เห็นสิ่งก่อสร้าง
 อะไรที่เป็นเอกลักษณ์ของ
 ไทยที่ไหนเลย**

ระหว่างบ้านทรงไทยกับสภาพสังคมและ
 สภาพแวดล้อมปัจจุบันนี้ยังไม่เห็นมีข้อ
 บกพร่องเลย เพราะบ้านทรงไทยสามารถ
 ทนน้ำท่วมฝนได้ดีมาก แล้วอย่างหน้าร้อน
 ถึงอากาศมันร้อนแต่อยู่บ้านทรงไทยไม่
 ร้อน เพราะอากาศมันถ่ายเทได้สะดวก
 ได้ทุนมันสูง ลมมันก็เลยลอดใต้ถุนขึ้นมา
 ได้ หลังคาทรงสูงลมก็พัดเข้าออกได้ง่าย
 น่าเสียดายนะที่ผู้คนสมัยนี้ไม่ค่อย
 เห็นคุณค่าเอกลักษณ์ของชาติไทย มอง
 ไปทางไหนก็เห็นแต่บ้านทรงแปลก ๆ
 จริง ๆ แล้วสมัยนี้นั่นก็ควรมีอะไรเปลี่ยน
 แปลงไปบ้างตามเวลา แต่ไม่ใช่ต้องเปลี่ยน
 แปลงไปหมดทุกอย่าง อาจใช้ปูนแทนไม้
 บ้างในส่วนที่ไม่ค่อยสำคัญ อย่างเสา
 หรือใต้ถุนซึ่งเดิมเป็นพื้นดินก็เทเป็นพื้น

ปูน จะได้ไม่เนอะเนอะเวลาฝนตกน้ำท่วม
 แต่ถึงอย่างไรรักก็อยากให้คนไทย
 หันมาอนุรักษ์บ้านเรือนไทยกันไว้บ้าง
 เพราะอย่างน้อยเราก็เป็นคนไทย อยู่ในเมือง
 ไทยไม่ใช่จะทำอะไรก็ทำตามใจตน เอา
 แต่ตามคนอื่นล้าไป บ้านเรือนไทยมัน
 มองดูออกจะสวยงามอ่อนช้อย ฝรั่งเขามา
 เทียบบ้านเมืองเราเขายังชื่นชม แต่เราคน
 ไทยกับมองข้าม สมัยนี้บ้านทรงแปลก ๆ
 มันเกิดเยอะมากจนมองไม่รู้ว่า ประเทศ
 ใครกันแน่”

ขุนแผนอีกเหมือนกัน ในตอน **เรือเรือน
 ขุนแผน**

“ลูกมาหาหรือคุณแม่เจ้า
 จะขอเรือหอเก่าของพราดแก้ว
 เอาไปถวายวัดเสียยังแล้ว
 จะได้แผ้วถางถางพื้นแผ่นดิน
 อันหอของลูกนี้โตใหญ่
 หาที่ไหนไม่เหมือนของลูกสิ้น
 ราวกับวิมานทองของพระอินทร์
 ศรีประจันได้ยืนหัวเราะงอ
 ชะหอของลูกข้าใหญ่โต
 ขอบใจสินทีแล้วอ้อพ่อ
 จะเอาอะไรบอกไปอย่าร้องร้อ
 ปลูกหอให้ดีเถิดลูกอา
 หอเก่าจะเอาไปปลูกวัด
 ก็ตามแต่ถนัดแม่ไม่ว่า
 หอใหม่ใหญ่โตสมหน้าตา
 รับประทานมาอย่าอนใจ”

เทคนิคและวิธีดังกล่าวมานี้ไม่สา-
 มารณทำได้กับวัสดุที่เป็นคอนกรีต จึงนับ
 ว่าเรือนไทยเป็นประดิษฐกรรมที่เหมาะสม
 กับวัสดุที่ใช้ไม่ได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประ-
 เทศไทยซึ่งมีไม้เกือบทุกชนิด

เรือนไทยสามารถจะแบ่งออกได้
 ตามลักษณะการใช้สอยของผู้ที่อยู่อาศัย
 ได้เป็น 2 ประเภทคือประเภทเรือนไทย

พ.ต.สนอง ไทยประยูร
 13/2 หมู่ 10 ต.บ้านป้อม อ.อยุธยา
 จ.อยุธยา

ของชาวบ้านโดยทั่วไปจะเป็นเรือนไม้
ธรรมดาส่วนใหญ่จะถูกต่อเติมรอบบ้าน
เพื่อประโยชน์ใช้สอยตามอาชีพของผู้
อยู่อาศัย ส่วนอีกประเภทหนึ่งเป็นเรือน
ไทยของหลวง ในการสร้างเรือนประเภท
นี้จะมีการกำหนดวัดฤกษ์ก่อนสร้าง
ซึ่งส่วนมากจะเป็นเรือนของเจ้าขุนมูลนาย
ที่มียศฐาบรรดาศักดิ์ หรือ เรือนของ
พระมหากษัตริย์ เช่น เรือนทับขวัญ
ณ บริเวณพระราชวังสนามจันทร์ จ.
นครปฐม

คราวนี้หันมามอง บ้านทรงสมัย
ใหม่ ซึ่งเป็นที่นิยมของคนไทยสมัยนี้กัน
บ้าง หลังจากที่อยู่แบบแบบเดียวทำให้
ความร้อนจากหลังคาแผ่กระจายลงมา
ภายในตัวบ้านอย่างโดยตรงและสม่ำเสมอ
จึงทำให้อากาศร้อนอบอ้าวเหมือนเตาอบ
จนทำให้ต้องติดเครื่องปรับอากาศเพื่อ
ปรับสภาพแวดล้อมในบ้านให้ดีขึ้นหากแต่
เป็นการสร้างความร้อนและมลภาวะเป็น
พิษให้กับสภาพแวดล้อมภายนอก และ
เมื่อถึงฤดูฝนฝนก็จะสาดเข้าในบ้านได้
ง่ายดาย เพราะหลังคาไม่ยื่นลงมาเป็น
กันสาดคลุมตัวบ้านจึงต้องมีการติดกัน
สาดที่ประตู-หน้าต่างมองดูรุงรังและ
เปลืองเงินโดยใช่เหตุด้วย ส่วนตัวบ้าน

ที่จริงสถาปัตยกรรมที่ เหมาะสมกับสมัยนี้ น่าจะ เป็นสิ่งที่แสดงออกอย่าง ตรง ๆ ในหน้าที่การใช้ สอยระบบเศรษฐกิจ รวม ทั้งวัสดุก่อสร้าง และสภาพ สังคมในยุคปัจจุบันได้ ที่

สำหรับนั่งทำเครื่องจักสาน

จริง ๆ แล้วบ้านทรงไทยสมัยก่อน
กับสมัยนี้แตกต่างกัน บ้านทรงไทยสมัย
ก่อนมักจะมีนอกชานหรือชานกว้างมาก ๆ
เพื่อสำหรับเป็นที่ทำบุญเลี้ยงพระเมื่อมี
งานโดยเฉพาะ เพราะแต่ก่อนนั้นคนมี
ความผูกพันกับวัดมาก สมัยนี้นอกชาน
ไม่ค่อยมีแล้วเพราะไม่มันแพง อิฐ-ปูนมัน
ถูกกว่าไม้ แล้วบ้านทรงไทยสมัยก่อนไม่
นิยมกันห้อง ปล่อยให้โล่ง ๆ ดูสะอาดตา
ดี แต่บ้านสมัยนี้เขานิยมสร้างห้อง กันห้อง
เยอะมาก ห้องพ่อ ห้องแม่ ถ้ามีลูก 3 คน
ก็กัน 3 ห้อง แล้วยังมีห้องน้ำ ห้องครัว
ห้องรับแขก เยอะแยะไปหมดเสียเงินโดย
ใช่เหตุ ที่สำคัญพ่อ แม่ ลูกอยู่กันคนละห้อง
ก็เหมือนอยู่กันคนละโลก แล้วจะมีความรัก

กันนิยมสร้างด้วยปูนกระเบื้องหรือเซรามิค
ที่มีราคาค่อนข้างแพงและบางอย่างก็ต้อง
ซื้อจากต่างประเทศทำให้เสียดุลการค้า
อีก ห้องครัวมักสร้างไว้ภายในตัวบ้าน
ทำให้เขม่าจับฝาผนัง และหลังคาดำไปทั้ง
ห้อง ก็ต้องแก้ไขโดยติดเครื่องดูดอากาศ
เสียเงินโดยใช่เหตุอีกและขณะนี้มักนิยม
บ้านชั้นเดียว หรือบ้านที่มีชั้นใต้ดิน หรือ
ชั้นล่างของบ้านไม่ยกพื้นให้สูงจากดิน
มากนักมองดูหุรหุรา แต่ไม่สามารถแก้
ปัญหาอะไรได้เลย และยังเป็นเหตุให้เกิด
ความไม่ปลอดภัยในเรื่องโจร-ขโมย เพราะ
บ้านเดี่ยวจึงจัดแะได้ง่าย ลมพัดเข้าบ้าน
ไม่ได้เพราะติดรั้วสูง ติดหลังคาเตี้ย น้ำ
ท่วมก็ไม่มีที่หนี ไม่มีที่อยู่ ไม่มีความพอดี
ไปเสียทุกอย่าง

ในปัจจุบันคนไทยมักคิดว่า บ้าน
ทรงไทย-เรือนไทย ไม่เหมาะสมกับ
สภาพชีวิตในสังคมที่มีความรีบเร่งและ
แก่งแย่งชิงดีตลอดจนตื่นตัวในการทำงาน
เพื่อสร้างปัจจัยให้กับตนเอง-ครอบครัว
จึงต้องการอะไรที่กะทัดรัดสะดวกสบาย
พร้อมทั้งมองดูภูมิฐาน หุรหุรา และยัง
สามารถป้องกันโจรขโมยที่มีอยู่อย่าง
มากให้ได้ จึงต้องทำบ้านให้มิดชิดขึ้นจนอา-
ภาคร้อนจำต้องเสียเงินซื้อเครื่องปรับ

ความผูกพันได้อย่างไร พี่น้องก็ไม่มี
สนิทสนมกันเพราะไม่มีการทำอะไร
ร่วมกันเลยต่างคนก็ต่างอยู่ในห้องของตัว
แล้วมันจะรักจะผูกพันกันได้อย่างไร
ยิ่งบ้านสมัยใหม่นี้แปลกมาก นอกจาก
ทรงแปลกแล้วยังไม่ให้ความสุขสบายเท่า
ที่ควร

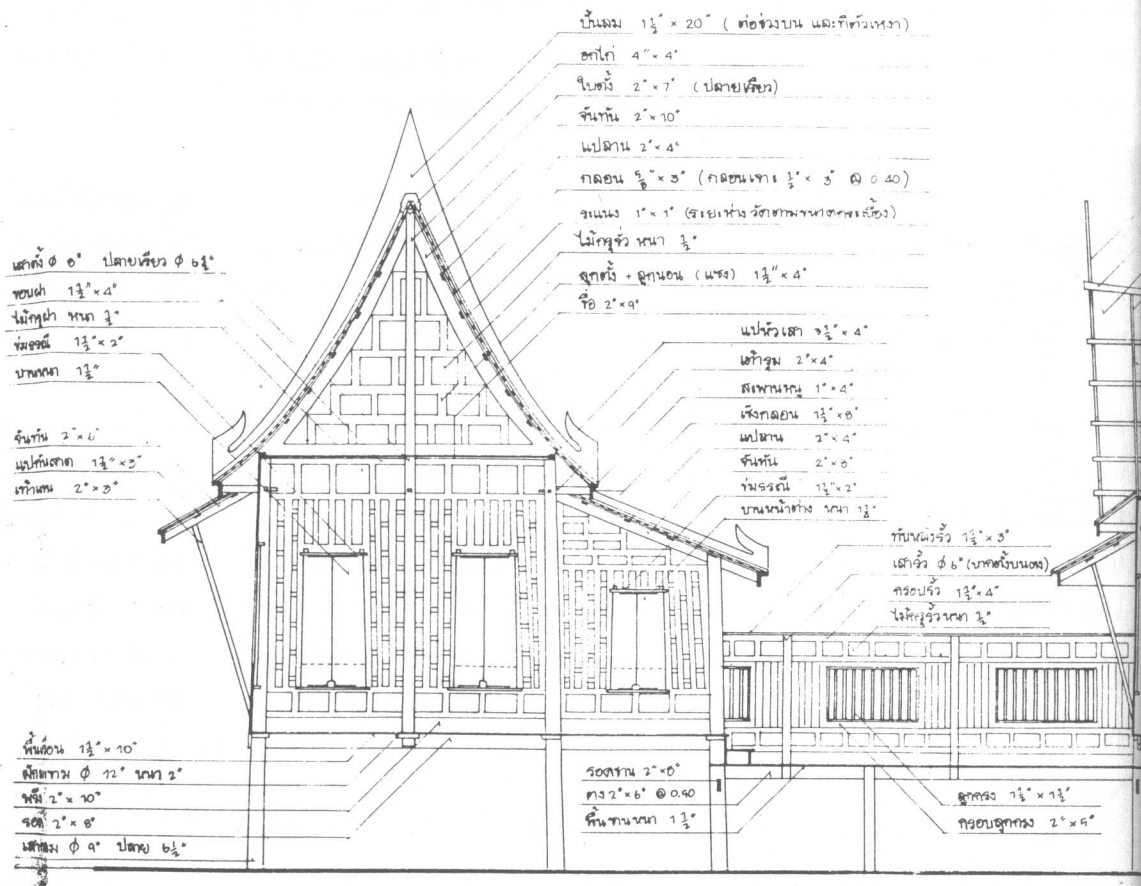
เสียดยามากทีเดียวนี้คนไทยไม่เห็น
คุณค่าบ้านทรงไทยซึ่งเป็นมรดกของ
ไทยเรามาเสียใจ อยากให้คนไทยหันมา
อนุรักษ์บ้านทรงไทยกันไว้บ้าง ก่อน
ที่จะไม่มีเอกลักษณ์ของไทยให้ลูกหลาน
ได้ทอดตาต่างชาติเขาบ้าง”

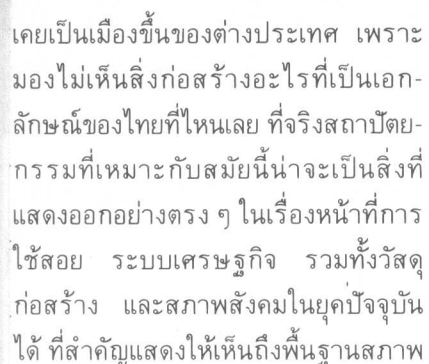
เรือนไทยจึงน่าจะเป็นเอกลักษณ์สำคัญที่ควรมีการอนุรักษ์และสืบต่อ เพราะนอกจากจะเหมาะสมทุกสภาพแวดล้อมทุกสมัยแล้ว ยังสามารถแก้ปัญหามลพิษ ปัญหาดิน น้ำ อากาศ ในบ้านเรา ได้เป็นอย่างดี

อากาศแต่ถ้าเรามองตามหลักจริง ๆ แล้ว เราสามารถแก้ปัญหาโดยวิธีง่าย ๆ ตามธรรมชาติอย่างเรือนไทยนิยมสร้างเรือนต่อกันเป็นเรือนหมู่เมื่อมีคนแต่งงานจึงทำให้นิญาติผู้ใหญ่มีโอกาสอบรมลูกหลานอย่างใกล้ชิดนอกจากเด็กได้ความรักความอบอุ่นแล้วเด็ก ๆ ที่อยู่กับผู้สูงอายุ มักมีอารมณ์ดี สงบเยือกเย็น เพราะผู้สูงอายุมักเข้าวัดฟังเทศน์-ธรรมะจึงทำให้จิตใจของเด็กก็ไปด้วยและเมื่อมีผู้ดูแลอบรมเด็กก็ไม่ต้องไปอยู่โรงเรียนประจำหรือจ้างคนเลี้ยงให้เกิดปัญหาสังคมเหมือนเช่นทุกวันนี้ นอกจากนี้การอยู่เรือนหมู่ไทยจะทำให้มีคนช่วยดูแลบ้านป้องกันเรื่องโจร-ขโมยอีกด้วย และยังมีสวนช่วยมลพิษได้เพราะเรือนไทยมีได้สูงโปร่งอากาศมีโอกาสดูดซับฝุ่นละอองได้สะดวกขึ้นและถ้าเราช่วยกันปลูกต้นไม้รอบ ๆ บริเวณบ้านก็จะทำให้ลมพัดอากาศสดชื่นยิ่งขึ้นอาจทำให้ปอดที่ค่อนข้างกระด้างกระด้างของคนในปัจจุบันนี้ดีขึ้นมาบ้างก็ได้ นี่ก็เป็นสาเหตุสำคัญที่ว่าได้ที่เป็น

การแก้ปัญหาโดยใช้หลักธรรมชาติ หรือใช้ความสมดุลทางธรรมชาติเข้ามาช่วยในการดำรงชีวิต ถ้าเรารู้จักใช้ธรรมชาติให้เข้ากับสภาพแวดล้อม-สภาพแวดล้อมให้เหมาะสมย่อมไม่สิ้นเปลืองเงินทองนักซ้ำยังให้คุณค่าอย่างมหาศาลอีกด้วย

จริงอยู่เรือนไทยมีข้อบกพร่องหลายอย่างด้วยกันที่ไม่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในปัจจุบันก็ควรมีการแก้ไขของค์ประกอบที่ไม่ใช่เอกลักษณ์สำคัญ อย่างเช่น ถ้าต้องการบ้านเรือนที่แข็งแรงก็ใช้ตะปู น็อตแทนเดือย ไม่ชอบหลังคาสูงก็อาจทำเป็นแบบบ้านกาเลของทางภาคเหนือที่เป็นไม้แกะสลักกลดลายไขว้กัน 2 อันที่ยอดบนสุดของจั่วก็ย่อได้ห้องน้ำ-ห้องครัวอาจมาอยู่ใกล้ ๆ เพื่อความสะดวกสบายขึ้น เสาที่เคยใช้ไม้ทั้งต้นปลูกก็อาจใช้เสาปูนแทนเพื่อความทนทานและแข็งแรง จริง ๆ แล้วการปรับปรุงก็ค่อนข้างที่จะง่ายวันเสียแต่ไม่คิดจะปรับปรุงมุ่งแต่ละรับของต่างชาติเข้ามาจนมองเผิน ๆ เหมือนประเทศไทย

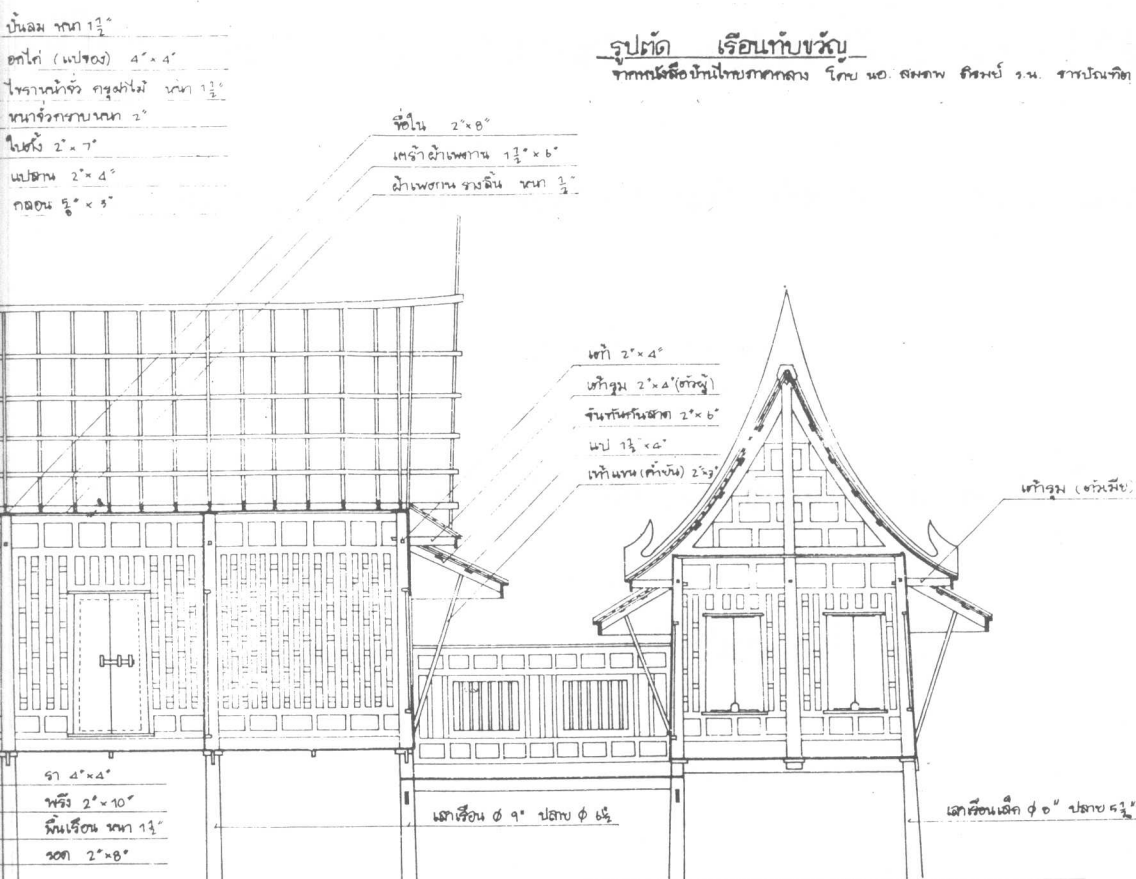

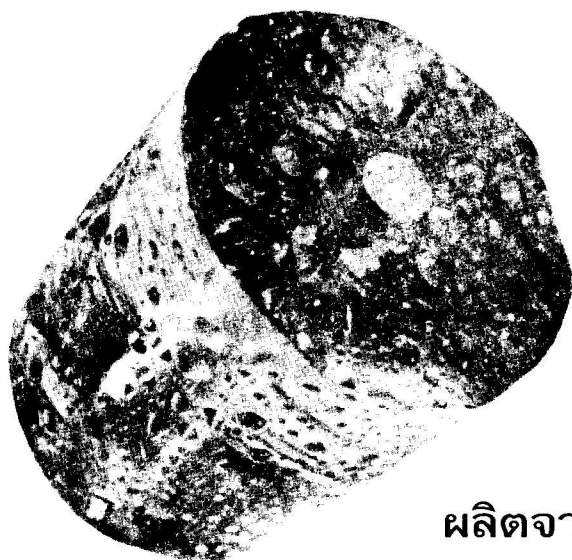

กาย-ใจของบรรพบุรุษไทยด้วย เรือน
ไทยจึงน่าจะเป็นเอกลักษณ์สำคัญที่ควร
มีการอนุรักษ์และสืบต่อ เพราะนอกจาก
จะเหมาะสมทุกสภาพแวดล้อมทุกสมัย
แล้ว ยังสามารถแก้ปัญหาหลายปัญหา
ดินน้ำอากาศในบ้านเราได้เป็นอย่างดี
แล้ว ช้ายังมีกรอบแบบที่สวยงาม
เรียบง่าย แต่ทว่าอบอุ่นไม่เหมือนใคร

ในโลกนี้อีกด้วย จึงทำให้เรือนไทยเป็นที่ติดตาม-ติดตาม แก่ผู้ที่พบเห็นเป็นอย่างมาก

การยอมรับสากลเป็นเรื่องธรรมดาที่ทุกประเทศกำลังพัฒนาจะต้องได้รับผลกระทบในด้านความเปลี่ยนแปลงทางสังคมบ้างเป็นธรรมดาแต่มิได้หมายความว่า เราต้องยอมรับและสร้างเอกลักษณ์ร่วมสมัยขึ้นทุกสิ่งทุกอย่างจนหลงลืมมรดกของไทยที่แท้จริง ซึ่งได้ก่อกำเนิดทุกสรรพสิ่งที่มีคุณค่าตั้งแต่กาลบรรพบุรุษที่ท่านได้ช่วยกันสร้างและสืบสวน เอกลักษณ์-มรดกไทยที่สำคัญนี้ไว้จนมาถึงคราวของเรา ลูกหลานก็น่าจะช่วยกันสืบต่อและรักษาสิ่งที่เป็หน้าเป็นตาของความเป็นไทยกันไว้บ้าง เพราะถ้าเราหากเรายังไม่ร่วมมือร่วมใจกันอนุรักษ์มรดกไทยกันตั้งแต่นั้นนี้ อีกไม่นานลูกหลานเราคงต้องไปทวง เอกลักษณ์-มรดก ความเป็นไทยจากต่างประเทศอีก แล้วคราวนี้.... จะทวงจากประเทศไหน...ก็ลงท้ายกันดู

เค.ไอซ์

วิทยาการล้ำยุค สู่ความบริสุทธิ์ใหม่

ผลิตจากน้ำสะอาด ผ่านกรรมวิธีอันทันสมัย

ได้รับการฆ่าเชื้อด้วยแสงอุลตราไวโอเลต สะอาด ปลอดภัย

เพื่อความมั่นใจสำหรับคุณ

ผลิตและจำหน่าย

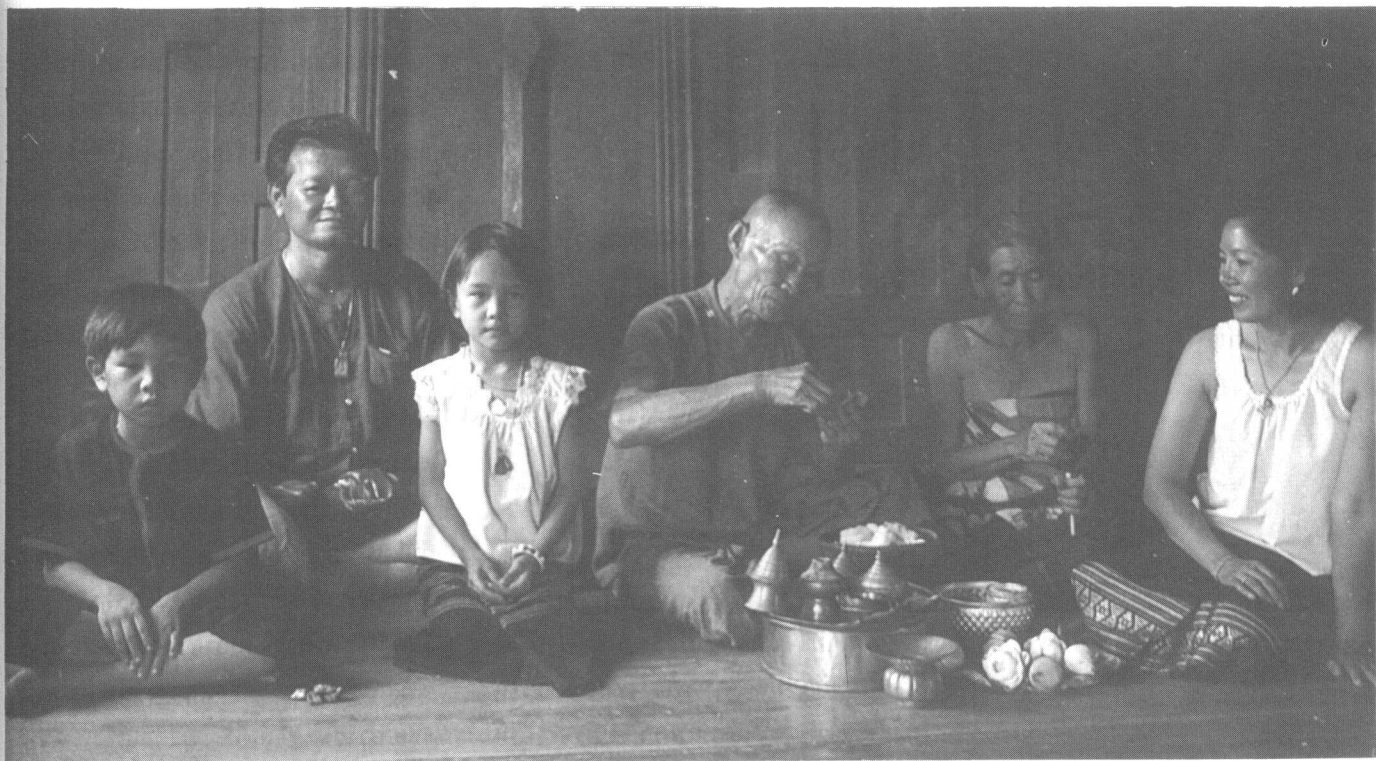
บริษัท กรุงเก่าพัฒนาน้ำแข็งหลอด จำกัด

เลขที่ ข. 11/8 ถนนป่าโทน ต.หอรदनไชย อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

โทร. 241912, 241623 อย.ผบ. 37/2530

บริการจัดส่งน้ำแข็งหลอดพร้อมถังสำรอง เพื่อใช้ในงานเลี้ยง งานพิธีต่าง ๆ

ในราคาเป็นกันเอง

ครอบครัวไทย

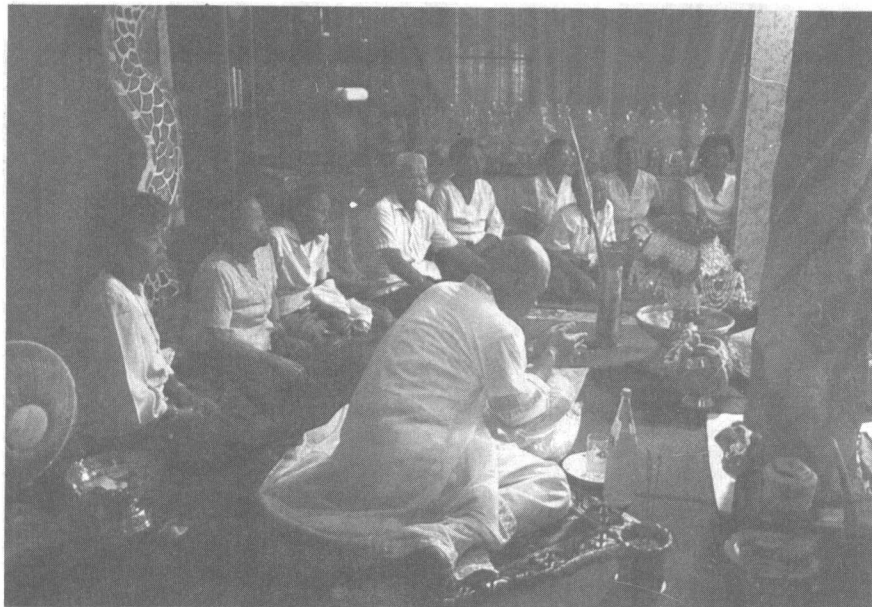
กัตดาวรรณ พูลเจริญ
ศรีวรรณ มุขตา

ครอบครัวเป็นสถาบันเก่าแก่ที่สุด
สถาบันหนึ่งของสังคมมนุษย์ ซึ่ง
ทำหน้าที่วางรากฐานให้กับสถาบันอื่น ๆ
ในสังคม โครงสร้างของครอบครัวในสังคม
แต่ละสังคมนั้นอาจแตกต่างกันมาก แม้
คำว่า “ครอบครัว” จะเป็นคำที่เราใช้
กันอยู่เป็นนิจ และมีความที่เราใช้กันอยู่
ทั่ว ๆ ไป นั้นหมายถึง ผู้ร่วมครัวเรือน
คือ สามี ภรรยา และบุตร แต่เมื่อพิจารณา
นิยามของครอบครัวจากแง่วิชาการต่าง ๆ
ความหมายของครอบครัวก็แตกต่างกัน
ออกไป ในแง่ชีววิทยาอาจหมายถึง กลุ่ม
คนที่เกี่ยวพันกันทางสายโลหิตถ้ากล่าว
ถึงในแง่ของกฎหมายอาจหมายถึง ชาย
หญิงที่จดทะเบียนสมรสกันแล้วมีบุตร คน
เหล่านี้เป็นครอบครัวเดียวกันตามกฎหมาย
หากพิจารณาในแง่เศรษฐกิจครอบครัว
คือ คนที่ใช้จ่ายร่วมกันจากเงินคนเดียว
กันและในแง่ของสังคมครอบครัวคือ กลุ่ม
คนที่รวมอยู่ในบ้านเดียวกัน อาจเกี่ยว
หรือไม่เกี่ยวกันทางสายโลหิตหรือทาง
กฎหมาย แต่มีปฏิภิกิริยาสัมพันธ์กันให้

ความรักและความเอาใจใส่ต่อกัน ครอบครัว
เช่นนี้มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ครัวเรือน”
ซึ่งเป็นความหมายที่ให้คำนิยามต่างกัน
ออกไป

ครอบครัวเป็นหน่วยสังคมขนาดเล็ก
ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้นทาง
สายโลหิต เป็นสถาบันของสังคมที่ได้รับ
มอบหมายให้ทำหน้าที่สำคัญหลายอย่าง ใน
สังคมแบบดั้งเดิมครอบครัวต้องทำหน้าที่
ให้กำเนิด อบรม เลี้ยงดู สั่งสอน และ
ให้ความคุ้มครองแก่สมาชิกในครอบครัว
จัดหาอาชีพและควบคุมการดำเนินชีวิต
ของทุกคนในครอบครัวด้วย ซึ่งครอบครัว
นั้นมีอยู่ 2 ประเภทก็คือ ครอบครัวขนาด
เล็กและครอบครัวขนาดใหญ่หรือที่เรียก
ตามศัพท์ทางวิชาการว่า **ครอบครัว
จำเพาะและครอบครัวขยาย**

**ครอบครัวจำเพาะหรือครอบครัว
ขนาดเล็ก** ครอบครัวประเภทนี้เป็นครอบครัว
ขนาดเล็ก ประกอบด้วยบิดา มารดา
และลูกเท่านั้น ขนาดของครอบครัวก็ขึ้น
อยู่กับจำนวนของลูกที่เกิดด้วย ครอบครัว
จำเพาะจึงเป็นครอบครัวที่มีความผูกพัน
กันอย่างแน่นแฟ้น โดยเฉพาะสังคมสมัยใหม่
มักจะมีครอบครัวประเภทนี้จำนวนมาก
มีผู้กล่าวว่าถ้าสังคมใดมีความเจริญทาง

อุตสาหกรรมและการค้า ครอบครัวในสังคมนั้นจะเป็นครอบครัวจำเพาะเป็นส่วนใหญ่

ครอบครัวใหญ่หรือครอบครัวขยาย ครอบครัวนี้นอกจากมีสมาชิกประกอบด้วยบิดา มารดา และลูกแล้วยังมีญาติฝ่ายอื่น ๆ มาอยู่ด้วย ครอบครัวขยายจึงมีสมาชิกมากกว่าครอบครัวจำเพาะ แต่ถ้าจำนวนสมาชิกเพิ่มมากเกินไปทำให้เกิดความสับสนในการดำเนินชีวิต สมาชิกของครอบครัวมักจะแยกตนออกจากครอบครัวเดิมและไปสร้างครอบครัวใหม่ขึ้น ครอบครัวประเภทนี้มักปรากฏในสังคมเกษตรกรรมและมีมากในชนบท

ครอบครัวจำเพาะและครอบครัวขยายไม่ได้มีความแตกต่างกันเฉพาะของจำนวนในสมาชิกเท่านั้นการมีญาติอื่นมาอยู่ร่วมด้วยในครอบครัวขยายย่อมทำให้โครงสร้างของครอบครัวประเภทนี้แตกต่างจากครอบครัวจำเพาะ นอกจากนั้นความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกของครอบครัวทั้ง 2 ประเภทก็มีความแตกต่างกันอยู่เป็นอันมาก

โดยเหตุที่ครอบครัวจำเพาะเป็นครอบครัวซึ่งมีมากในสังคมสมัยปัจจุบันจึงได้วิเคราะห์ข้อดีและข้อบกพร่องของครอบครัวประเภทนี้ เพื่อให้เกิดแนวทางในการพิจารณาในอันที่จะแก้ไขข้อบกพร่องบางประการต่อไป กล่าวโดยทั่วไปครอบครัว

จำเพาะเป็นหน่วยสังคมขนาดเล็กซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกอย่างแน่นแฟ้น ครอบครัวประเภทนี้จึงมีความมั่นคงมาก แต่ถ้าความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกไม่เป็นไปด้วยดีหรือมีเหตุการณ์ร้ายแรงเกิดขึ้นแก่หัวหน้าครอบครัว ครอบครัวจำเพาะย่อมแตกสลายได้ง่าย **ครอบครัวจำเพาะเป็นหน่วยสังคมขนาดเล็ก สามารถย้ายถิ่นได้โดยสะดวก** แต่ถ้าครอบครัวย้ายถิ่นบ่อยเกินไป ก็จะทำให้กลายเป็นครอบครัวที่หลักลอยไม่มีที่ยึดเหนี่ยวอันมั่นคง สมาชิกในครอบครัวจำเพาะสามารถติดต่อกันได้โดยตรงทำให้เกิดความสะดวกในการสร้างความสัมพันธ์ดีมาก แต่ในบางครั้งสมาชิกอาจจะทะเลาะกันอย่างรุนแรงถ้าไม่มีญาติอื่นเป็นกันชนหรือเป็นคนกลางคอยประสานความสัมพันธ์ให้ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกอาจเสื่อมลงได้มาก ครอบครัวจำเพาะมักทำให้สมาชิกมีความผูกพันต่อกันอย่างแน่นแฟ้นในระยะเวลาที่ครอบครัวกำลังขยายตัว แต่เมื่อลูกเติบโตและแยกตัวออกจากครอบครัวเดิมไปหมดแล้ว หัวหน้าครอบครัวเดิมมักถูกทอดทิ้งให้ว้าเหว่ในบั้นปลายของชีวิต

ในสมัยก่อนคนมีความเชื่อกันว่าครอบครัวที่มีสมาชิกมาก ๆ จะเป็นครอบครัวที่ร่ำรวย มั่งคั่งสมบูรณ์ เมื่อเวลาคนไทยให้พรแก่กันจึงมักจะอวยพรว่า **“ให้มีลูกเต็มบ้าน ให้มีหลานเต็มเมือง”** เวลาให้พรแก่คู่แต่งงานก็กล่าวอวยพรว่า **“ให้มีลูกหัวปีท้ายปี”** คำอวยพรเหล่านี้ล้วนสนับสนุนให้มีลูกเป็นจำนวนมากทั้งสิ้น การสนับสนุนให้มีลูกมากอาจสอดคล้องกับความจำเป็นของสังคมในยุคนั้นก็ได้ เพราะส่วนใหญ่นั้นประกอบอาชีพทางด้านเกษตรก็ย่อมต้องการแรงงานหรือกำลังคนมาก อีกอย่างหนึ่งอัตราการตายในสังคมสมัยก่อนมีระดับสูงมาก ถ้าไม่มีลูกมากครอบครัวอาจไม่มีสมาชิกเหลือจากการตายพอที่จะประกอบอาชีพด้วยกันต่อไปได้ ซึ่งโครงสร้างทางครอบครัวไทยในสมัยก่อนประกอบไปด้วย พ่อ

ในสมัยก่อนคนมีความเชื่อกันว่าครอบครัวที่มีสมาชิกมาก ๆ จะเป็นครอบครัวที่ร่ำรวย มั่งคั่งสมบูรณ์ เมื่อเวลาคนไทยให้พรแก่กันจึงมักจะอวยพรว่า **“ให้มีลูกเต็มบ้าน ให้มีหลานเต็มเมือง”** เวลาให้พรแก่คู่แต่งงานก็กล่าวอวยพรว่า **“ให้มีลูกหัวปีท้ายปี”**

แม่ ลูก และยังมีญาติอื่นเป็นสมาชิกเพิ่ม ด้วยญาติที่มาอยู่ด้วย อาจเป็น ปู่ ย่า ตา ยาย หรือลุง บ้า น้า อา บางทีก็มีหลาน รวมอยู่ด้วย หรือในกรณีที่บุตรแต่งงาน แล้วไม่แยกครอบครัวจะอยู่กับพ่อและแม่ ในครัวเรือนเดียวกัน หรือหากพ่อและแม่ ตั้งบ้านเรือนอยู่ในที่ดินที่กว้างขวาง มักจะนิยมสร้างเรือนหอให้ลูกอยู่ในบริเวณเดียวกัน ส่วนใหญ่มักจะมาจากครอบครัว ที่มีลูกคนเดียวหรือมีลูกหลายคนจึงมักจะ เหลือลูกคนสุดท้ายไว้อยู่เพื่ออาศัยให้หวาน หรือเพื่อความอบอุ่นใจ

รูปแบบการจัดระเบียบครอบครัว ไทยในสมัยก่อน อำนาจในการปกครอง สมาชิกทั้งหมดมักตกอยู่กับสามีหรือหัวหน้า ครอบครัวซึ่งทำหน้าที่หารายได้ ให้ความ อบอุ่น คอยคุ้มครองสมาชิกในครอบครัว ตลอดจนช่วยในการตัดสินใจในการเลือก คู่ครองของลูก ส่วนภรรยาเน้นรับผิดชอบ งานบ้านตลอดจนอบรมเลี้ยงดูลูก ซึ่งผู้หญิง ไทยในสมัยก่อนไม่นิยมออกไปทำงานนอก บ้าน และสาเหตุส่วนใหญ่ที่ทำให้ครอบครัว ในสมัยก่อนมีลักษณะเป็นครอบครัวขยาย เนื่องมาจากทัศนคติและค่านิยมของพ่อแม่ ที่มีต่อลูก ลักษณะนิสัยของคนไทยทั่ว ๆ ไป มีนิสัยโอบอ้อมอารี เมตตากรุณา และคอยห่วงใยกัน ดังนั้นทัศนคติที่พ่อแม่ มีต่อลูกจึงเห็นว่า ลูกเป็นบุคคลที่ตน ควรจะให้ความรัก ความช่วยเหลือ อุปถัมภ์ ค้ำจุนอยู่เสมอ เมื่อลูกเติบโตมีครอบครัว แล้ว พ่อและแม่จึงนิยมให้ครอบครัวของ ลูกต่อเติมบ้านเรือนต่อไป เพื่อจะได้อาศัย อยู่ในครัวเรือนเดียวกันเช่นเดิม ทัศนคติ นี้พบมากในโลกแถบตะวันออก

สำหรับค่านิยมของครอบครัวไทย ในสมัยก่อน ซึ่งมีลักษณะเด่นบางประการ อย่างเช่น ค่านิยมด้านการประกอบอาชีพ ราชการ เป็นที่เห็นได้อย่างชัดเจนว่า หาก มีทางเลือกแล้วชาวชนบทไม่ต้องการให้ ลูกหลานประกอบอาชีพเกษตรกรรม เนื่องจากเห็นว่าเป็นงานหนัก และผล ตอบแทนไม่คุ้มค่า อาชีพชาวนาเป็นอาชีพ ที่ไร้ศักดิ์ศรี ลูกหลานของชาวนาจึงได้

รับการถ่ายทอดทัศนคตินี้มา จึงมีเด็ก หนุ่มสาวชาวชนบทน้อยมากที่คิดจะรับ อาชีพต่จากบรรพบุรุษ ผู้หลักผู้ใหญ่ มักสนับสนุนลูกหลานตนให้หันมาสนใจ ทำงานราชการ จะเห็นได้ชัดจากการ ให้สินให้พรลูกหลานของผู้ใหญ่ที่จะมัก จะเน้นให้ลูกหลานได้เป็นเจ้าคนนายคน อันจะได้เป็นที่พึ่งพิงแก่ญาติพี่น้องในอนาคต ต่อไป

ค่านิยมด้านความสนุกสนานและ ความฟุ่มเฟือย ลักษณะของการเป็นคน ชอบสนุกชอบเที่ยวและเป็นคนใจคอกว้าง ขวางของคนไทยในชนบท มีผลกระทบ ที่ทำให้ครอบครัวในชนบทมีความหละหลวม เกี่ยวกับการใช้เวลาให้เป็นประโยชน์อย่าง เต็มที่ ชาวชนบทมักจะใช้เวลาที่มีอยู่สำหรับ กิจกรรมที่ไม่มีผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ มากนัก การใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยของ ครอบครัวชนบทมักเกี่ยวกับพิธีกรรมต่าง ๆ ตามประเพณีนิยม เช่น การบวชนาค การแต่งงาน การจัดงานอย่างเอิกเกริก การเลี้ยงอย่างไม้อั้น เพื่อรักษาชื่อเสียง ของเจ้าภาพนั้นมักจะตามมาด้วยการเป็นหนี้สิน หรือไม่ก็ความขัดสน ทางด้าน เศรษฐกิจของครอบครัว

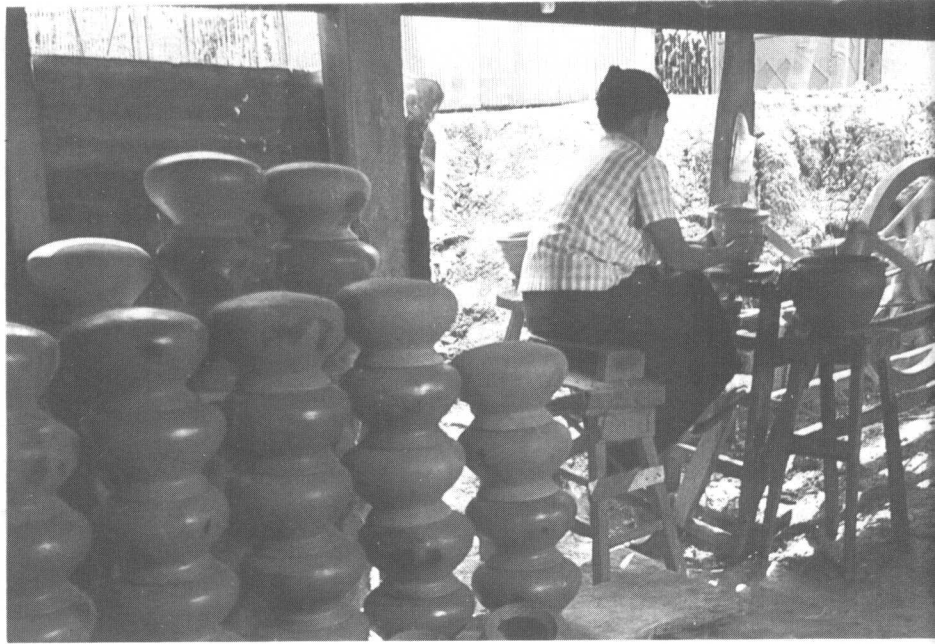
ค่านิยมเกี่ยวกับไสยศาสตร์และ กฎแห่งกรรม สังคมชนบทเป็นสังคมที่ อยู่ห่างไกลความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์

การดำรงชีวิตของคนไทยในชนบทจะ เกี่ยวพันกับศาสนา และความเชื่อใน โชคลางอยู่ตลอดเวลา เช่นการแต่งงาน ต้องมีพิธีไหว้ผีปู่ ย่า ตา ยาย การขึ้น บ้านใหม่ต้องมีการทำบุญหรือการเรียน หนังสือก็ต้องมีการไหว้ครูและยกครู

นอกจากนั้นความใกล้ชิดกับสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ มีผลทำให้ครอบครัวชนบทมีความเคร่งครัดในขนบธรรมเนียมประเพณีเป็นอย่างมาก การดำรงชีวิตของคนไทยในชนบทจะเกี่ยวพันกับศาสนา และความเชื่อในไสยกลางอยู่ตลอดเวลา เช่น การแต่งงานต้องมีพิธีไหว้ผีปู่ ย่า ตา ยาย การขึ้นบ้านใหม่ต้องมีการทำบุญ หรือการเรียนหนังสือก็ต้องมีการไหว้ครูและยกครู เหตุผลที่ครอบครัวชาวชนบทมีความยึดมั่นเชื่อถือทางไสยศาสตร์นี้เป็นเพราะสภาพของการทำงานด้านเกษตรกรรมของครอบครัวไทยต้องตกอยู่ภายใต้กฎของธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่ ชีวิตของพวกเขาต้องคอยต่อสู้กับความไม่แน่นอนของธรรมชาติอยู่ตลอดเวลา เช่น ความผิดปกติของฤดูกาล ความแห้งแล้ง อุทกภัย และศัตรูพืช ความไม่แน่นอนของอนาคตนี้ทำให้ชาวชนบทต้องแสวงหาสิ่งที่ยึดเหนี่ยวทางใจแสวงหาที่พึ่งพาอาศัยให้เกิดความอบอุ่นใจ ดังนั้นการยึดมั่นเชื่อถือในประเพณีและสิ่งศักดิ์สิทธิ์อย่างเหนียวแน่นเกินไปนี้ น่าจะมีผลในแง่ลบ ทำให้รูปแบบของสังคมมีลักษณะคงตัวมากกว่าที่จะเคลื่อนไหว สังคมมีบุคลิกภาพในลักษณะของการอนุรักษ์นิยมหรือระบบสังคมที่ปิดกั้นความคิดริเริ่มสร้างสรรค์นั่นเอง ความเชื่อในเรื่องกฎแห่งกรรมเป็นค่านิยมซึ่งมีอิทธิพล

เมื่อสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลง ความเจริญทางเทคโนโลยี และอารยธรรมตะวันตกเข้ามามีบทบาทมากขึ้น สภาพความสัมพันธ์ของครอบครัวไทยเริ่มเปลี่ยนแปลงไป ในด้านขนาดของครอบครัวต่อการยอมรับ และพึงพอใจในสภาพความเป็นอยู่ของตัวเอง ครอบครัวไทยในชนบทมักถือว่าสภาพที่เป็นอยู่ของชีวิตในปัจจุบันนั้นเป็นผลกระทบที่คนได้สร้างสมไว้ ในชาติก่อนนั่นเอง จึงถือว่าเป็นเรื่องสามัญธรรมดาที่จะต้องอยู่เผชิญกันต่อไปแบบที่เรียกกันว่า “ตามบุญตามกรรม” ในสังคมเกษตรกรรมนั้นมีขนาดครอบครัวใหญ่ เมื่อสภาพของสังคมนั้นเปลี่ยนจากสังคมชนบทหรือเกษตรกรรมไปเป็นสังคม

เมืองหรือสังคมอุตสาหกรรม ขนาดของครอบครัวจะเล็กลงซึ่งจะมีเพียงพ่อ แม่ ลูกเท่านั้น ในด้านหน้าที่ของครอบครัวเกี่ยวกับการศึกษาและฝึกอบรมจะมีแนวโน้มที่มีการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น ก็คือจะเปลี่ยนจากการที่เป็นสถาบันครอบครัวไปเป็นหน้าที่ของสถาบันการศึกษาและสถาบันศาสนาแทน และในขณะเดียวกันสถาบันฝ่ายปกครองก็มาทำหน้าที่แทนสถาบันครอบครัวในเรื่องดูแลรักษาความปลอดภัยให้แก่สมาชิกครอบครัว และในเรื่องของการเลี้ยงลูกหรือเด็กอ่อนก็เป็นหน้าที่ของคนอื่นแทนที่จะเป็นแม่

ในด้านการเลือกคู่ครอง จะเปลี่ยน-

แปลงจากพ่อแม่เป็นคนเลือกหรือช่วยเลือกให้ นั่น หนุ่มสาวมีความเป็นอิสระในการตัดสินใจเองมากขึ้น การเลือกคู่ครองนั้นจะมีขอบเขตที่กว้างขวางออกไป เพราะว่าเป็นสังคมแบบเปิด สามารถพบปะกันได้ระหว่างหนุ่มสาวมากขึ้น ในด้านอำนาจและความเป็นใหญ่ในครอบครัวจะเปลี่ยนที่พ่อเป็นใหญ่แต่ผู้เดียวมาเป็นรูปแบบที่สามีและภรรยามีความเสมอภาคกันมากขึ้น ซึ่งภรรยาจะมีบทบาทในการทำงานในการช่วยเหลือครอบครัวมากขึ้นด้วย ในด้านความสัมพันธ์ของสมาชิกทุกคนในครอบครัว เมื่อชาวชนบทต้องเดินทางและติดต่อสัมพันธ์กับสังคมภายนอกมาก

ขึ้น ทุกคนก็เริ่มมองเห็นถึงความสำคัญของการใช้เวลาอย่างมีค่า และในทำนองเดียวกันคนในเมืองก็ต้องทำงานแข่งกับเวลาเสมอ จึงทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวน้อยลงไปด้วย เช่น พ่อจะออกไปทำงานในเมืองก็จะทิ้งให้แม่อยู่ตามลำพังเสมอ หรือพ่อกับแม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ลูกจึงต้องนำไปฝากเลี้ยงกับสถานเลี้ยงดูเด็กก่อนหรือฝากไว้กับคนเลี้ยงเด็ก จะเห็นได้ว่าพ่อกับแม่มีบทบาทมากในการหารายได้ ดังนั้นความใกล้ชิดในด้านการอบรมสั่งสอนจึงเป็นหน้าที่ของญาติพี่น้องหรือผู้ที่อาวุโส หรือคนอื่น

ในด้านการประกอบอาชีพ จะเห็นได้ชัดในอาชีพเกษตรกรรมซึ่งไม่ได้เป็นอาชีพเดียวที่ทำกันในชนบทไทยเท่านั้น ก็ยังประกอบอาชีพอื่นอีก เช่น ค้าขาย ผู้รับเหมา ช่างไม้ ช่างปูน ช่างเหล็ก เป็นต้น ในปัจจุบันนี้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกขณะ แต่ก็อยู่ในกรอบของการพึ่งพาอาศัยกันอยู่และสำหรับอาชีพการทำงานก็จะเปลี่ยนแปลงไป มีการใช้เครื่องทุ่นแรงหรือเครื่องจักรแทนแรงงานสัตว์หรือคนด้วย และในขณะเดียวกันอุตสาหกรรมในชนบทมีเพิ่มมากขึ้นทุกขณะซึ่งจะรองรับแรงงานจากชาวชนบทในวัยหนุ่ม-สาวด้วย เช่น โรงงานอาหารสัตว์ โรงงานอัดเม็ดมันสำปะหลังคุณภาพการดำรงชีวิตในช่วงระยะ 20 ปีที่ผ่านมา คุณภาพการดำรงชีวิตของครอบครัวไทยในชนบทจะมีมาตรฐานสูงขึ้น ทั้งนี้เป็นผลมาจากการเพิ่มทั้งปริมาณและประสิทธิภาพของบริการด้านต่าง ๆ ของรัฐ

นโยบายการเร่งปรับปรุงบริการทางโครงสร้างพื้นฐานโดยเน้นการตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของครอบครัวชนบท จะมีผลให้คุณภาพชีวิตของประชาชนมีระดับสูงขึ้น ในด้านอายุเฉลี่ยจะยาวนาน อัตราการอ่านออกเขียนได้จะสูงในด้านโลกทัศน์ ทักษะคิดและค่านิยมครอบครัวชนบทในปัจจุบันเปิดรับข่าวสารมากขึ้น มีความโน้มเอียงไปสู่ลัทธิวัตถุนิยมมากขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

เมื่อสภาพของสังคมนั้นเปลี่ยนจากสังคมชนบทหรือเกษตรกรรมไปเป็นสังคมเมืองหรือสังคมอุตสาหกรรม ขนาดของครอบครัวจะเล็กลงซึ่งจะมีเพียง พ่อแม่ ลูก เท่านั้นในด้านหน้าที่ของครอบครัวเกี่ยวกับการศึกษาและฝึกอบรมจะมีแนวโน้มที่มีการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น

ในปัจจุบัน ลักษณะครอบครัวไทยมักจะมีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว ที่มีพ่อ แม่ และลูกเป็นหลัก ความมีอิสระในด้านความคิดของสมาชิกในครอบครัวมีมากขึ้น อำนาจในการตัดสินใจต่าง ๆ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับหัวหน้าครอบครัวเพียงผู้เดียว ลูกมีสิทธิ์ที่จะตัดสินใจในเรื่องการเลือกคู่ของลูกมากขึ้น ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวจะมีน้อยลง เนื่องจากเวลาส่วนใหญ่ของสมาชิกในครอบครัวมักจะอยู่นอกบ้านและที่ทำงาน ภารกิจของสมาชิกครอบครัวที่มีแบบฉบับแตกต่างกันไปจากเดิมนี้น ย่อมมีผลกระทบ ทำให้เกลียวสัมพันธ์ของสมาชิกเปลี่ยนแปลงไป พ่อแม่ไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนลูก ซึ่งเป็นช่องว่างในสังคมปัจจุบันที่พบกันมาก จึงเกิดเป็นปัญหาของสังคมไทยในปัจจุบันต่อไป

และสิ่งที่สังเกตเห็นได้ชัดในครอบครัวสมัยใหม่อีกอย่างหนึ่งก็คือ การประกอบอาชีพที่มีแนวโน้มว่าจะไปในรูปของอุตสาหกรรมมากขึ้น เพราะมีแรงเสริมที่สำคัญคือ ค่าตอบแทนจะดีกว่าการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ดังนั้นจึงมักจะได้ยินว่า “หนุ่มสาวชาวชนบทมักหนีความแร้นแค้นเข้ามาขายแรงงานในเมืองหลวงมากขึ้น”

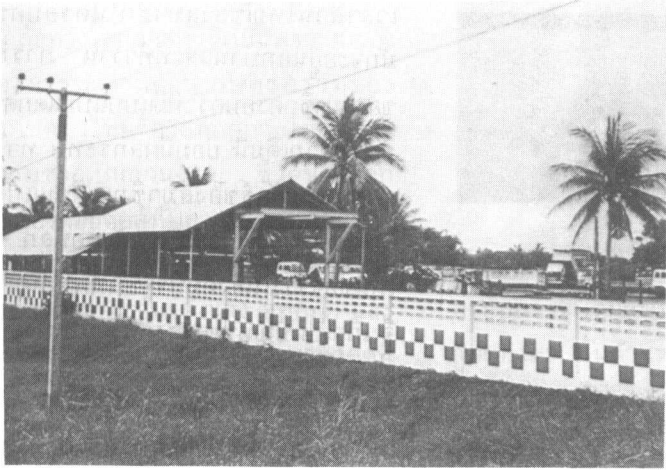
จะเห็นได้ว่าสถาบันครอบครัว ต้องเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและลักษณะไปตามกาลสมัย เมื่อมีความเปลี่ยนแปลงใหญ่ ๆ เกิดขึ้นในสังคมสถาบันครอบครัวย่อมได้รับความกระทบกระเทือนตามไปด้วย ในบางประเทศมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองโดยนำเอาระบบสังคมนิยมมาใช้ สถาบันครอบครัวในสังคมดังกล่าวนี้ ย่อมได้รับความกระทบกระเทือนแต่ครอบครัวก็ยังไม่ได้ถูกทำลาย ถึงแม้จะต้องเปลี่ยนรูปไปบ้าง สถาบันครอบครัวก็ยังดำรงอยู่ได้ด้วยควมเรียบง่าย อาจกล่าวได้ว่าสถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่คงทนที่สุดสถาบันหนึ่งในสังคมมนุษย์

อุรัตนไชยกลการ

บริการ รับประกอบตัวถัง รถบรรทุก

เคาะ ประผุ และพ่นสีรถบรรทุก โดยช่างผู้ชำนาญ

ซ่อมและแก้รถบรรทุกด้วยเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ทันสมัย

จำหน่าย

อะไหล่แท้รถทุกชนิด

“มีปัญหารถเครื่องใด

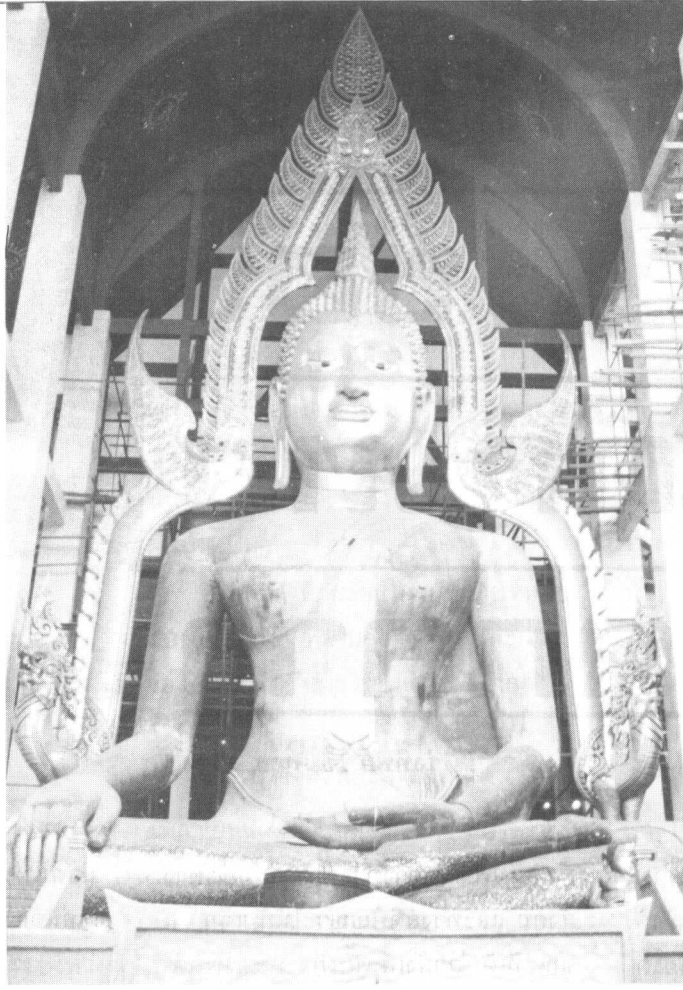
ติดต่อเรา อุรัตนไชยกลการ”

ห้างหุ้นส่วนจำกัด อุรัตนไชยกลการ

61 ม.4 ต.วัดตูม อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

โทร (035) 244965

สำนัก ปฐิมาประทับ

ต.20/3 ตึกหัวแ่งมีป้อมตำรวจ ตรงข้ามโรงเรียนประตูลัย อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

โทร. (035) 251857, 251074

คลังแห่งพระพุทธรูปบูชา รับหล่อพระประธาน รับปิดทองพระประธาน

รูปเหมือนพระเกจิ หล่อพระกััง (ฉัด) ปัมเหรียญ-แหวน ผ้ายันต์ ปันฐานพระปิดทอง
ปิดกระจกรับลงทุนงานผูกพัทธสีมา

จำหน่าย หนังสือนักธรรม เครื่องบวช รับปิดทอง ปิดกระจก หน้าบรรณ

องค์สมมุติเทพทุกชนิด ธรรมาศ ตั้พระธรรม โต๊ะหมู่บูชา เสื้อชุดบวชชีพรามณ์
กระจกสี กาวเคมพอกซี่ ทองคำเปลวแท้

หีบศพ ดอกไม้จัน ของชำร่วย รับสั่งงานแกะสลัก กระจังโต๊ะเครื่องแป้ง ตั้

บานประตู บานหน้าต่าง หีบศพ ธรรมาศ

ดำเนินกิจการโดย...มยุรี (ต้อย) ป้อมแก้ว

การเล่น ของ เด็กไทย ภาคกลาง

รุ่งทิพย์ เข้มทอง....เรื่อง

การเล่นนับว่าเป็น สิ่งที่มีความสำคัญและเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของเด็กทุกชาติ ทุกภาษาไม่ว่าจะอยู่ในวัยใด การเล่นและเด็กจึงมีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้น การเล่นไม่ใช่การใช้เวลาให้สูญเปล่าแต่เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและอารมณ์ให้มั่นคงยิ่งขึ้น ทำให้เด็กมีสุขภาพแข็งแรง มีจิตใจที่เบิกบานสามารถเข้ากับเพื่อนฝูงได้ การเล่นบางอย่างยังทำให้เด็กได้ฝึกสมองและความว่องไว เป็นการช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ ทำให้เด็กมีความรู้กว้างขวาง ทั้งนี้เพราะการเล่นของเด็กจัดว่าเป็นการศึกษาอย่างหนึ่ง อีกทั้งยังเป็นการช่วยตอบสนองต่อความสนใจใคร่รู้และความต้องการของเด็กด้วย เมื่อเด็กได้เล่นเด็กก็จะแสดงออก ได้ระบายอารมณ์และความต้องการต่าง ๆ อันเป็นการผ่อนคลายไม่ให้เกิดความตึงเครียด รวมทั้งยังช่วยให้เด็กรู้จักวางแผนทำสิ่งต่าง ๆ และช่วยให้เด็กรู้จักแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้

นอกจากนี้การเล่นยังมีบทบาทและช่วยส่งเสริมต่อการพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้านของเด็ก กล่าวคือ ช่วย

ส่งเสริมพัฒนาทางกายทางอารมณ์ ทางสังคม และทางสติปัญญา ให้กับเด็ก ในขณะที่เด็กกำลังเล่นนั้นก็จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นความสามารถส่วนรวมที่มีอยู่ในตัวเด็กออกมา โดยมีลักษณะเป็นการทดลองใช้ความรู้ที่ตนมีอยู่แล้วนำมาปฏิบัติด้วยตนเอง ต่อสิ่งแวดล้อมทางสังคมหรือสิ่งแวดล้อมที่เป็นรูปธรรมอื่น ๆ อย่างอิสระและสนุกสนานเพลิดเพลิน

“การเล่น” พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้ให้ความหมายไว้ว่า “การกระทำที่**ทำไปเพื่อความสนุกสนานหรือผ่อนคลายอารมณ์ให้เพลิดเพลิน**” ซึ่งตรงกับคำในภาษาอังกฤษ “PLAY” และ “GAME” ในความหมายที่แตกต่างกันไปตามพจนานุกรมคือ

คำว่า “PLAY” หมายถึง การเล่น เล่นสนุกและมักเป็นการเล่นอย่างง่าย ๆ เล่นเพียงคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ การเล่นจะเป็นไปด้วยความสมัครใจ โดยไม่มีกฎเกณฑ์บังคับ

คำว่า “GAME” หมายถึง กิจกรรมที่เกิดจากการร่วมมือกันหรือการแข่งขันในการตัดสินใจที่จะก้าวหน้า โดย

มีวัตถุประสงค์และกฎเกณฑ์ที่แน่นอน ผู้เล่นต้องเล่นตามกฎเกณฑ์นั้น

จากความหมายของ “การเล่น” ดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า การเล่นของเด็กไทยนั้นมีลักษณะร่วมอยู่ในความหมายของทั้งสองคำ กล่าวคือ การเล่นของเด็กไทยบางชนิดมีลักษณะเป็น “PLAY” โดยมีการเล่นเพื่อความสนุกสนาน ไม่เน้นการแข่งขัน เช่นการเล่นขายของ จำใจ ภูกินหาง ตบแตะ เป็นต้น และก็มีการเล่นบางชนิดที่มีลักษณะเป็นการแข่งขัน มีการตัดสิน มีกฎเกณฑ์กติกา ซึ่งเป็นการเล่นที่เข้าลักษณะ “GAME” เช่น อีตัก เตย รวมทั้งยังมีการเล่นของเด็กไทยอีกบางชนิดที่มีลักษณะผสมผสานกันระหว่างการเล่นเพื่อความสนุกสนานและการเล่นที่มีกฎเกณฑ์กติกา

การเล่นของเด็กไทยนั้นมีประวัติความเป็นมาตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ก่อนประวัติศาสตร์ เมื่อมนุษย์รู้จักเอาดินมาปั้นเป็นภาชนะ สิ่งของเครื่องใช้ในครั้งแรกแล้วจึงเจริญและคลี่คลายพัฒนามาเป็นลำดับเด็กที่เห็นผู้ใหญ่ทำ ก็เลียนแบบนำดินมาปั้นเล่นบ้างเช่น การเล่นแตก-

โพละ คือเอาดินมาปั้นเป็นรูปกระต่ายเล็ก ๆ แต่ให้ส่วนที่เป็นก้นมีลักษณะบางที่สุดเท่าที่จะบางได้ เพื่อให้แตกเป็นรูปโหว่เพื่อخذใช้เนื้อดินที่โหว่ไป

สมัยกรุงสุโขทัย ในศิลาจารึกของพ่อขุนรามคำแหงมียกกล่าวถึงว่าคนในสมัยนั้นอยู่เย็นเป็นสุขชอบเล่นก็เล่น ดังที่กล่าวไว้ว่า

“...ใครจักมักเล่น เล่น ใครจักมักหัว หัว ใครจักมักเลื้อน เลื้อน...” แต่ไม่มีรายละเอียดกล่าวไว้ว่าคนสมัยนั้นมีการเล่นอะไรบ้าง ในตำรับท้าวศรีจุฬาลักษณ์ มีกล่าวถึงการเล่นของคนสมัยนั้นว่า

“...เดือนยี่ถึงการพระราชพิธีบูชาภิเชก เถลิงพระโคกินเลี้ยงเป็นนักขัตฤกษ์หมฺนางไม้ก็ได้ดูซดซึกว่าหว้าวฟังสำเนียงเสียงว่าร้องเสนาะลั่นฟ้าไปทั่วทั้งทวารวรี...”

ในสมัยกรุงศรีอยุธยา ได้กล่าวถึงการเล่นบางอย่างไว้ในบทละครครั้งกรุงเก่า เรื่องนางมโนห์รา ซึ่งเรื่องนี้สมเด็จพระนารายณ์มหาราชทรงสันนิษฐานว่า แต่ก่อนสมัยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ การเล่นที่ปรากฏใน

บทละครเรื่องนี้คือ ลิงชิงหลักและการเล่นปลาลงอวน ดังบทที่ว่า

“เมื่อนั้น โฉมพลพระพี่ศรีจุลาว่าเจ้าโฉมตรูมโนห์รา มาเราจะเล่นอะไรดี เล่นให้สบายคลายทุกข์ เล่นให้สนุกในวันนี้ จะเล่นให้ขื่นกันสักที เล่นกันให้สนุกจริงจริง มาเราจะวิ่งลิงชิงเสาข้างโน้นนะเจ้าเป็นแดนพี่ ข้างนี้เป็นแดนเจ้านี้ เล่นลิงชิงเสาเหมือนกัน ถ้าใครวิ่งเร็วไปข้างหน้า ถ้าใครวิ่งช้าอยู่หลังนั้นเอาบัวเป็นเสาเข้าชิงกัน ขยิกไล่ผายผันกันไปมา

วรรณคดีสมัยรัตนโกสินทร์ก็ปรากฏชื่อการละเล่น หลายอย่าง เช่น ตะกร้อ จ้องเต ชีม้าส่งเมือง เป็นต้น ดังที่กล่าวไว้ในโอเหนา

“...บ้างตั้งวงเตะตะกร้อเล่น

เพลายืนแตรร่มลมสด

ปะเตะโตคู่กันสัดทัด

บ้างถนัดเข้าเตะเป็นน้ำดู

ที่หนุ่มหนุ่มคะนองเล่นจ้องเต

สรวลเสเฮฮาขึ้นชีคู่

บ้างร่าอย่างขวามลายู

เป็นเหล่าเหล่าเล่นอยู่บนคีรี...”

แม้แต่ในเรื่องขุนช้างขุนแผนก็กล่าวถึงการละเล่นบางอย่างไว้ เช่น การเล่นไม้หึ่ง

“...เมื่อกกลางวันยังเห็นเล่นไม้หึ่งกับอ้ายอึ่งอีดูลูกอ๊อปี แล้วว่าเจ้าเล้ากัช่างนั่งมีนมีว่าแล้วซออย่าให้ลงไปดิน...”

การเล่นของเด็กไทยในสมัยพระยาอนุমানราชชนซึ่งมีกล่าวไว้ใน “ฟื้นความหลัง” ว่า “การเล่นของเด็กปุนนี้ ไม่ใช่มีป็น มีรถยนต์เล็ก ๆ อย่างที่เด็กเล่นกันเกร่ออยู่ในเวลานี้ ลูกหนังสำหรับเล่น แม้ว่ามีแล้วก็ราคาแพง และยังไม่แพร่หลาย ดูกดาที่มีดิน คือ ดูกดาล้มลูก และดูกดาพราหมณ์ นั่งท้าวแขน สำหรับเด็กผู้หญิงเล่น ดูกดาเหล่านี้เด็ก ๆ ชาวบ้านไม่มีเล่นเพราะต้องซื้อ จะมีแต่ผู้ใหญ่ทำให้หรือไม่กี่เด็กทำกันเองตามแบบอย่างที่เคยสืบทอดกันมา

ตั้งแต่ไหนก็ไม่ทราบ เช่น ม้าก้านกล้วย ปืนก้านกล้วย ตะกร้อสานด้วยทางมะพร้าวสำหรับโยนเตะเล่น หรือตุ๊กตาวิวควาย ปั่นด้วยดินเหนียว

ของเล่นที่เด็กสมัยนั้นนิยมเล่นก็คือ กลองหม้อตาล ในสมัยนั้นขายน้ำตาลเมื่อใช้หมดแล้ว เด็ก ๆ ก็นำมาทำเป็นกลอง มีวิธีทำคือ ใช้ผ้าขี้ริ้วหุ้มปากหม้อ เอาเชือกผูกรัดคอหม้อให้แน่นแล้วเอาดินเหนียวเหลว ๆ ละเลงให้ทั่ว หาไม้เล็ก ๆ มาตีผ้าที่ขึงข้าง ๆ หม้อโดยรอบ เพื่อขั่นแรงให้ผ้าตึงก็ป็นอันเสร็จ ตีได้มีเสียงดัง กลองหม้อตาลของใครดีดังกว่ากันเป็นเก่ง ถ้าตีกระหน่ำจนผ้าหุ้มขาดก็ทำใหม่

เด็กผู้หญิงส่วนใหญ่ชอบเล่น หม้อข้าวหม้อแกง หรือเล่นขายของ หุ่นข้าวต้ม

แกงไปตามเรื่องเอาเปลือกส้มโอ เปลือกมังคุด หรือใบกันบิต ผสมด้วยปูนแดงเล็กน้อยคั้นเอาน้ำขึ้น ๆ ร่องภาชนะอะไรไว้ไม่ช้าจะแข็งตัวเอามาทำเป็นหุ่นขาย”

คนไทยในอดีตมองการเล่นของเด็กไปในแง่จิตวิทยา โดยตีความหมายของการแสดงออกของเด็กไปในเชิงทำนายอนาคตหรือแสดงบุพนิมิตต่าง ๆ ความเชื่อนี้ปรากฏในวรรณคดีไทยหลายเรื่อง เช่นขุนช้างขุนแผน

“สวดมนต์ฉันเสร็จสำเร็จแล้ว

ฝ่ายช้างพลายแก้วอุตราว่า

เราเล่นเป็นผัวเมียกันเถิดตรา

ขุนช้างร้องว่าข้าชอบใจ

นางพิมว่าไปไฉนออกคอก

รูปชั่วถลอกกุหาเล่นไม่

พลายแก้วว่าเล่นเถิดเป็นไร

ให้ขุนช้างนั้นไซ้เป็นผัวนาง

ตัวข้าจะย่องเข้าไปหา

จะไปลักเจ้ามาเสียจากช้าง

ทั้งสองคนรบเร้าเผ่าชวนนาง

จึงหักไปไม่วางต่างเตียงนอน

.....

ท่านผู้ฟังทั้งสี่อย่ากินแหนง

จะประติษฐ์คิดแต่งก็หาไม่

เด็กอุตริเล่นหากเป็นไป

เทวทูตดลใจให้ประจักษ์ตา
 เด็กเล่นสิ่งใดก็ไม่ผิด
 ทูจรีตก็เป็นเหมือนปากว่า
 อันคดีมีแต่โบราณมา
 ตำราน้อยอยู่ในสุพรรณฯ”

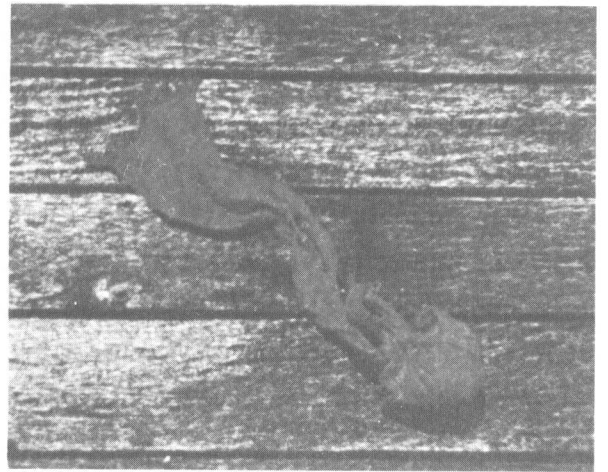
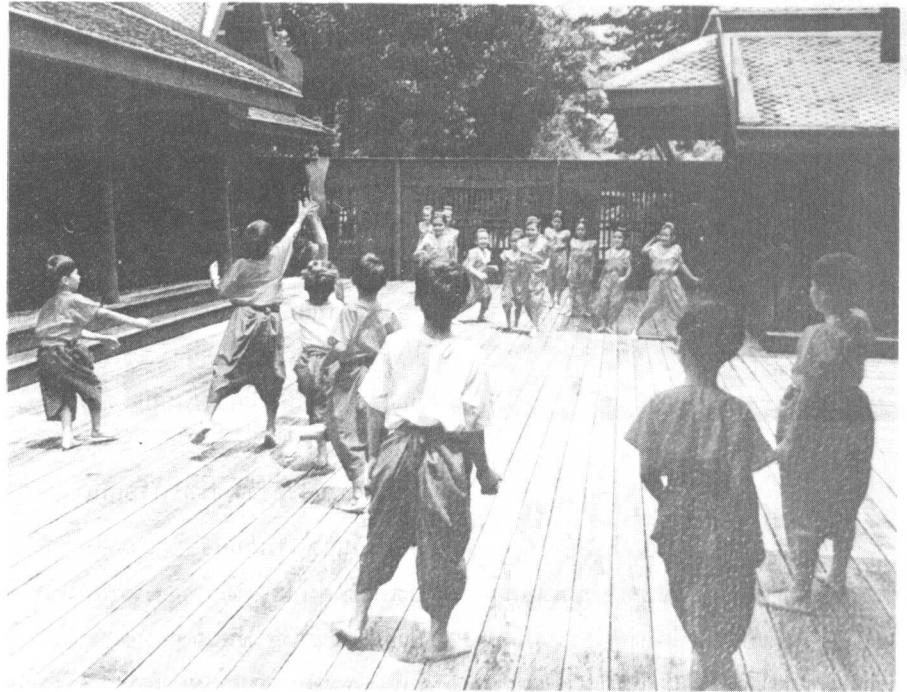
การเล่นของเด็กในปัจจุบัน เด็กผู้หญิงเล่นตุ๊กตาทะดาก ตัดเสื้อผ้า ซึ่งมีขายเป็นเล่มจากต่างประเทศ ชุดขายของเป็นพลาสติกเลียนแบบของจริง วิดีโอเกม เด็กผู้ชายก็เล่นปืน เล่นรถ จรวด เกมกด และเครื่องเล่นต่าง ๆ ซึ่งมีขายมากมาย และมีการเล่นบางชนิดที่นิยมเล่นทั้งในเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายอีกทั้งยังเล่นตามสภาพฐานะและเศรษฐกิจของครอบครัวอีกด้วย ดังนั้นการเล่นของเด็กไทยสมัยก่อนจึงค่อย ๆ เลือนหายไปทีละน้อย ๆ จนเกือบจะสูญหมดแล้ว เช่น กากพิกไข่ เขย่งกึ่งกอย ตั่งเต ตี ขี่ม้าส่งเมือง ขี่ตุ๊กกลางนา เตย งูกินหาง ชว่ง-ชัย ชักกะเย่อ ซ่อนหา มอญซ่อนผ้า ไอ้โม่ง ฯลฯ

การเล่นของเด็กไทยนับว่ามีคุณค่าทั้งในด้านวัฒนธรรม ด้านสังคมและด้านภาษา กล่าวคือในด้านวัฒนธรรมมีลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงามปรากฏอยู่ในการเล่นอย่างเด่นชัด อันได้แก่การเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทักษะในการใช้สายตาสังเกต ทักษะในการเคลื่อนไหวว่องไว เช่น

การเล่นกากพิกไข่ ผู้ชมอาจจะหลอกล่อชิงไหวชิงพริบกับเจ้าของไข่ เจ้าของไข่ต้องใช้ความระมัดระวัง คาดคะเนและป้องกันไม่ให้ใครขโมยไข่ไปได้

การเล่นลูกข่าง ผู้เป็นเจ้าของลูกข่างที่ถูกตั้งเป็นเป้า ต้องใช้ไหวพริบในการช่วยปั่นลูกข่างอีกลูกหนึ่ง ให้กระทบลูกที่ตั้งเป้าออกมาให้ได้ นอกจากนี้ผู้เล่นต้องมีความแม่นยำในการคล้องลูกข่างที่กำลังหมุนอยู่และเกี่ยวขึ้นรับด้วยอุ้งมือตลอดจนความแม่นยำในการปาให้ลูกเป้าที่กำลังเคลื่อนที่

การเล่นดังกล่าวนอกจากจะเป็นการฝึกทักษะทางตาแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมทางสติปัญญาคือฝึกให้ใช้ความ

คิด ฝึกความมีไหวพริบ การสังเกต และเชาว์ปัญญา ผู้เล่นต้องใช้การสังเกตเพื่อช่วยคาดคะเนเหตุการณ์และการที่ได้เล่นได้เล่นกับเพื่อน ๆ วัยเดียวกันเป็นโอกาสให้ได้เรียนรู้วิธีปรับตัวเข้ากับหมู่คณะ รวมทั้งยังส่งเสริมความเจริญทางจิตใจ โดยปลูกฝังให้มีคุณธรรมหลายประการ อันได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความอดทน ความรับผิดชอบ ความสามัคคี เป็นต้น เป็นการฝึกให้เด็กมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ซึ่งเป็นสิ่งที่เด็กได้เรียนรู้ในขณะที่เล่นกันอย่างสนุกสนาน ประสพการณ์นี้เป็นการช่วยเตรียมเด็ก ๆ ให้พร้อมที่จะทำหน้าที่เป็นพลเมืองที่ดีต่อไปในภายหน้า เช่น

ความซื่อสัตย์

ซ่อนหา ผู้เล่นที่ถูกปิดตาในขณะที่คนอื่นวิ่งไปซ่อนนั้น จะต้องปิดตาให้ “มิด” ถ้าไม่มิดถือว่าผิดกติกา มีบท

“
นอกจากนี้การเล่นยังมีบทบาทต่อ
การพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ ทั้ง
4 ด้านของเด็ก กล่าวคือช่วยส่ง
เสริมพัฒนาทางกาย อารมณ์ สังคม
และทางสติปัญญา ให้กับเด็กใน
ขณะที่เด็กกำลังเล่นนั้นจะแสดง
พฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นความ
สามารถส่วนรวมที่มีอยู่ในตัวเด็ก
ออกมา

ประกอบการเล่นนี้ว่า “ปิดตาไม่มีด สาร์
พิษเข้าตา พ่อแม่ทำนา ได้ข้าวเม็ดเดียว”
นับเป็นการฝึกให้มีความซื่อสัตย์

หมากเก็บ อีตัก อีชีค้อเขียน ใน
การเล่นสิ่งเหล่านี้ถ้ามือของ ผู้เล่นไป
กระทบก้อนหิน หรือ เม็ดผลไม้ที่ใช้เล่น
ทำให้เคลื่อนไหวไปแม้นิดเดียว ก็ต้อง
ยอม “ตาย” เพื่อให้ผู้เล่นคนอื่นเล่นต่อ
แม้ขณะที่มือกระทบนั้น คนอื่นจะไม่เห็น
ก็ตาม

ความรับผิดชอบ

แตะหุ่น เมื่อผู้เล่นซึ่งเป็นคนวิ่ง
ไล่ไปแตะใครเข้า คนนั้นต้องหยุดนิ่งอยู่
ในท่าที่กำลังกระทำในขณะนั้น จะเคลื่อน
ไหวหรือเปลี่ยนท่าไม่ได้ ถ้าเคลื่อนไหว
ก็ต้อง “ตาย” และต้องไปเป็นคนไล่แทน
ถ้าแตะได้หมดทุกคน และต้องเป็นหุ่น
กันหมด ผู้ไล่ก็ต้องแสดงท่าหลอกล้อต่าง ๆ
ให้หุ่นยิ้ม หรือ หัวเราะ หรือ เคลื่อนไหว
ใครเคลื่อนไหวก็ต้องมาเป็นคนไล่แทน
ทุกคนต้องปฏิบัติตามกติกา

ความสามัคคี

ตีจับ ในขณะที่ผู้เล่นของฝ่ายหนึ่ง
เข้าไป “ตี” เพื่อให้ถูกตัวผู้เล่นอีกฝ่าย
หนึ่ง แล้วจะได้วิ่งกลับฝ่ายของตนโดยไม่
ให้ถูกจับเป็นเชลยนั้น ผู้เล่นอีกฝ่ายต้อง

พร้อมใจกันพยายามจับผู้ที่เข้ามา “ตี”
ไว้ให้ได้อย่าให้หลุดมือ เพราะถ้าผู้ที่
ถูกหลาย ๆ คนจับได้หลุดกลับไปฝ่าย
ของตนได้ ผู้เล่นอีกฝ่ายหนึ่งจะต้องกลับ
ไปเป็นเชลยกันทั้งกลุ่ม นับว่าเป็นการ
ฝึกความสามัคคีในหมู่เด็ก ๆ ด้วยกันได้
เป็นอย่างดี

ชักคะเย่อ ผู้เล่นแต่ละฝ่ายจะต้อง
พร้อมใจกันดึงเชือกโดยแรง เพื่อให้เครื่อง
หมายที่ผูกไว้ตรงกึ่งกลางของเส้นเชือก
เข้าไปอยู่ในฝ่ายของตน การละเล่นชัก-
คะเย่อนี้ช่วยฝึกความมีระเบียบวินัยและ
ความสามัคคีในหมู่คณะ

เตย หรือ ตาล่อง ผู้เล่นที่เป็น
ฝ่ายล่องจะต้องพยายาม “โยก” หรือ
หลอกล้อผู้กันเพื่อให้พวกตนคนใดคนหนึ่ง
ผ่านไปได้ตลอด เมื่อวิ่งผ่านได้ทุกเส้น
และกลับขึ้นมาได้แล้ว ผู้ที่วิ่งผ่านนั้นจะ
ต้องร้องว่า “เตย” ซึ่งหมายถึงชัยชนะ
ของทุกคนที่อยู่ฝ่ายเดียวกันด้วย การ
ประสมชัยร่วมกันจะช่วยปลูกฝังความ
สามัคคีในหมู่เด็ก ๆ โดยไม่รู้ตัว

คุณค่าในด้านสังคม การละเล่น
ของเด็กไทยบางอย่างสะท้อนสภาพของ
สังคมไทยในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสภาพ
ความเป็นอยู่ อาชีพ ความเชื่อ และค่านิยม
ของคนในสมัยนั้น เช่น

คุณค่าในด้านวรรณศิลป์ บทร้อง
มีรูปแบบไม่จำกัดตายตัวมีการ
ใช้คำเป็นวรรคสั้น ๆ และมีเสียง
สัมผัสคล้องจองทำให้เกิดความ
ไพเราะ ทำนองที่ใช้เป็นทำนอง
ง่าย ๆ มีจังหวะ เข้ากับวิธีเล่น มี
การใช้คำเลียนเสียงต่าง ๆ

อ้ายเข้ อ้ายโขง เป็นการละเล่น
ที่สะท้อนสภาพความเป็นอยู่ของเด็ก ๆ
ที่มีบ้านอยู่ริมแม่น้ำ และในแม่น้ำนั้นมี

จระเข้ แต่จระเข้นั้นคงหมดพิษสงแล้ว เพราะ
กัดใครก็ไม่เข้าเด็กจึงนำเรื่องราวมาเล่น
เป็นการล้อเลียน บทร้องมีว่า

“อ้ายเข้ อ้ายโขง อยู่ในโพรงไม้สัก
อ้ายเข้พันหัก กัดคนไม่เข้า”

บทร้องล้อเลียนเกี่ยวกับผมของเด็ก
ก็แสดงลักษณะการไว้ผมของเด็กไทย
สมัยก่อนซึ่งมีทั้งผมจุก ผมเปีย ผมแกละ
ดังนี้

ผมจุก คลุกน้ำปลา เห็นขี้หมา นั่ง
ไว้หัวกระโจงหง่อง

ผมเปีย มาเสียใบตอง พระตีกลอง
ตะลุ่มตุ้มเม้ง

ผมแกละ กระแตใส่เกลือ ตกน้ำ
ตาเหลือก ใส่เกลือข้างเดียว

อาชีพหลักของคนไทย การทำนา
มีการเล่นหลายอย่างที่มืบท้องกล่าว
ถึง ข้าวและวัวควายที่ช่วยไถนา ดังเช่น

รีรีข้าวสาร มืบท้องที่กล่าวถึง
ข้าว มีทั้งข้าวสาร ข้างเปลือก และข้าว
สุก (คดข้าวใส่จาน) รวมอยู่ในบทเดียว
กัน “รีรีข้าวสาร สองทะนานข้างเปลือก
เลือกท้องใบลาน เก็บเบี้ยใต้ถุนร้าน คด
ข้าวใส่จานพานเอาคนข้างหลังไว้”

ลิงลม มืบท้องดังนี้ ลิงเอยลิง
ลม มาอมข้าวพอง เด็กน้อยทั้งสอง บา
ทัดดอกจิก เจ้าพระยานกพรึก เจ้าพระยา
นกเขา ทวงหนี้ทวงเข้า ให้เจ้าลิงลม

คำนิยมเกี่ยวกับมารยาท ถือว่าใคร
มีมารยาทดีเป็นคนมีบุญ จะมีความเป็น
อยู่อย่างสบาย ใครมารยาททรามเป็น
คนอาภัพ จะมีความเป็นอยู่อย่างแร้นแค้น
ซึ่งจะเห็นได้จากบทร้องประกอบการ
เล่นจ้ำจี้ ดังนี้

“จ้ำจี้เมิดขุ่น
ใครมีบุญได้กินสำหรับ
ใครผลุบผลับ
ได้กินกะลา (หรือกินรางหมาเน่า)

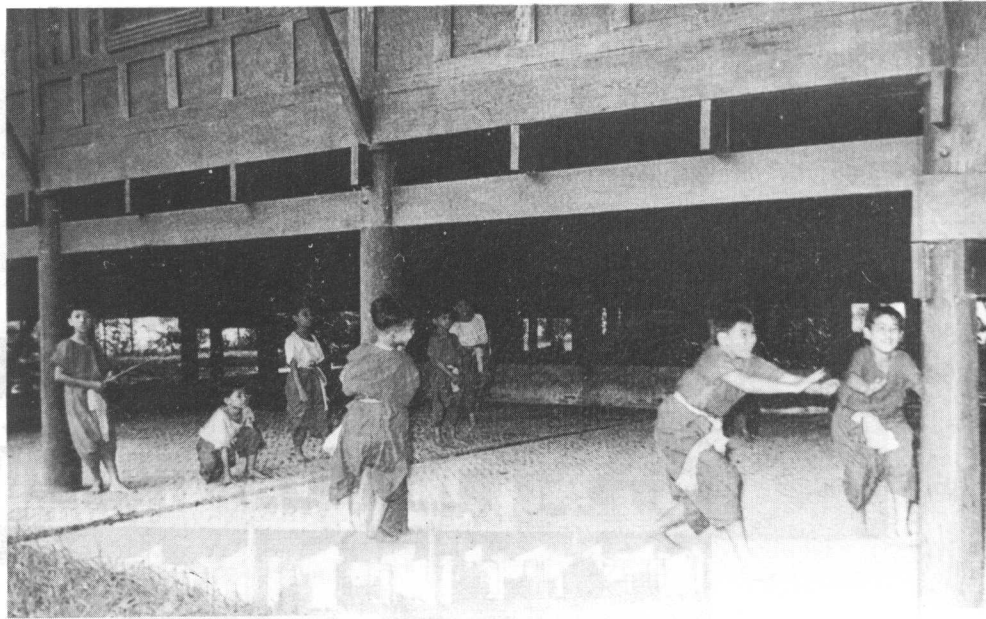
คำนิยมที่ยกย่องผู้มีตำแหน่งสูง ว่า
ย่อมมีโอกาสได้ผลประโยชน์ดีกว่าผู้อยู่
ในตำแหน่งต่ำ เห็นได้จากบทร้องประ
กอบการเล่นชักส้าวดังนี้

ชักส้าวเอย
มะนาวโดงเตง
ขุนนางมาเอง
มาเล่นชักส้าว
มือใครยาว
สาวได้สาวเอา
มือใครสั้น
เอาเถารัลย์ต่อเข้า

คุณค่าในด้านภาษา บทร้องประ
กอบการละเล่นของเด็กไทยนับว่ามีคุณค่า
ทั้งในแง่วรรณศิลป์และในแง่การสื่อสาร
กล่าวคือคุณค่าในแง่วรรณศิลป์ บทร้อง
มีรูปแบบไม่จำกัดตายตัว มีการใช้คำ
เป็นวรรคสั้น ๆ และเสียงสัมผัสคล้องจอง
ทำให้เกิดความไพเราะ ทำนองที่ใช้เป็น
ทำนองง่าย ๆ มีจังหวะเข้ากับวิธีเล่น มี
การใช้คำที่เลียนเสียงต่าง ๆ และมีการ
ใช้สัญลักษณ์ในเนื้อร้อง แฝงความหมาย
ที่น่าสนใจ เช่น

โพงพาง

โพงพางเอย ปลาเข้าลอด
ปลาตาบอด เข้าลอดโพงพาง

ชักส้าว

ชักส้าวเอ๋ย มะนาวโตงเตง
ขุนนางมาเอง มาเล่นชักส้าว
“จ้ำจี้เม็ดขนุน...นกขุนทองร้องวู้”

บทร้องประกอบการละเล่นดังกล่าว มีการใช้คำเป็นวรรคสั้น ๆ วรรคละ 3-4 คำ มีทั้งสัมผัสนอกและสัมผัสในบางวรรค ก็ปลดสัมผัส รวมทั้งบทร้องประกอบการละเล่นบางอย่าง มีการใช้คำที่เสียงต่าง ๆ เช่นเสียงธรรมชาติ เสียงมนุษย์ เสียงสัตว์ และคำที่ออกเสียงแปลก ๆ ไม่มีความหมายแต่ฟังแล้วชวนให้รู้สึกสนุก

“แปะแปะ” ในบทว่า
“ตบมือแปะแปะ...”
“แฉ่ง” ในบทว่า
“ร้องให้แฉ่งแฉ่ง...”
“โห้ฮิ้ว” ในบทว่า
“จ้ำจี้ผลไม้...ขโยโห้ฮิ้ว”
“ร้องวู้” ในบทว่า
“จ้ำจี้เม็ดขนุน...นกขุนทองร้องวู้”
“เท้งเต้ง” ในบทว่า
“เท้งเต้งเอ๋ย เท้งเต้งเรื่อลอย...”
“มะลือกกอกแก็ก” ในบทว่า
“มะลือกกอกแก็ก ไครมา...”

สำหรับคุณค่าในแง่การสื่อสารนั้น นับว่าบทร้องประกอบการละเล่นได้มี

ส่วนช่วยให้เด็กได้มีพัฒนาการทางภาษา โดยไม่รู้ตัว เพราะมีทั้งคำคล้องจอง คำถาม คำตอบ และคำพูดที่ต้องใช้ในชีวิตประจำวันช่วยให้เด็กสนุกในการใช้ภาษา เพื่อสื่อสาร และในการสังเกตสิ่งต่าง ๆ รอบตัวได้เป็นอย่างดี เช่น

แม่งู

แม่งูเอ๋ย	กินน้ำบ่อไหน
กินน้ำบ่อท่าย	ย้ายไปก็ย้ายมา
กินน้ำบ่อโคก	โยกไปก็โยกมา
กินน้ำบ่อหิน	บินไปก็บินมา
กินหัวกินหาง	กินกลางตลอดตัว

ตะลือกตอกเด็ก

ตะลือกตอกเด็ก	มาทำไม
มาซื้อดอกไม้	
ดอกอะไร	ดอกจำปา
ไม่มี	
ดอกจำปี	ไม่มี
ดอกกระดังงา	ไม่มี

จะเห็นได้ว่าการละเล่นของเด็กไทยในสมัยก่อน ปัจจุบันนี้ไม่ค่อยเป็นที่รู้จักและนิยมเล่นกันแล้ว หากยังไม่มีกรอนุรักษ์ไว้ การละเล่นอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของไทย อาจจะสูญหายไปอย่างน่าเสียดาย ดังนั้นจึงควรจะได้มีการฟื้นฟูและดำรงรักษาไว้ให้เป็นสมบัติของคนไทยสืบไป

บ้านและอาคารพาณิชย์นพรัตน์

99 หมู่ 3 ต.บางซ้าย อ.บางซ้าย จ.พระนครศรีอยุธยา 13270

โทร. (035) 376080

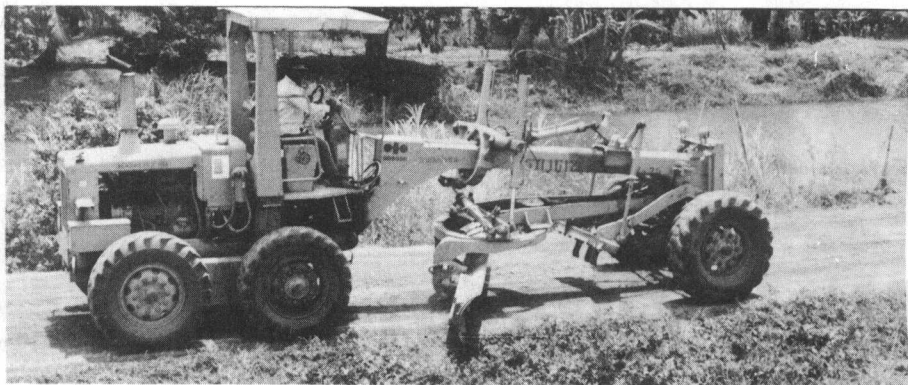
คุณวินิต นพรัตน์

เจ้าของโครงการบ้านและอาคารพาณิชย์นพรัตน์

เจ้าของที่ดินบริเวณตลาดอำเภอบางซ้าย

บางซ้ายการเกษตร

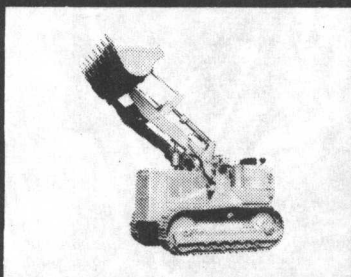
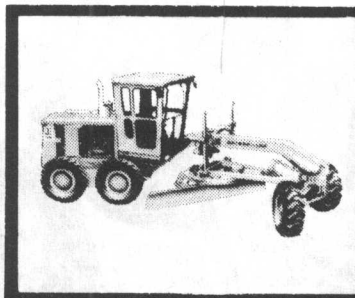
บางซ้ายอุปกรณ์

หจก. ตั้งมงคล ผู้เชี่ยวชาญด้านการรับเหมามากว่า 10 ปี

รับเหมาก่อสร้าง รับเหมาก่อสร้างดิน ส่งหิน ส่งทราย

บริการให้เช่า รถเทเลอร์สำหรับบรรทุก รถแทรกเตอร์ รถตักดิน รถแมคโค และรถบรรทุก 10 ล้อ 18 ล้อ

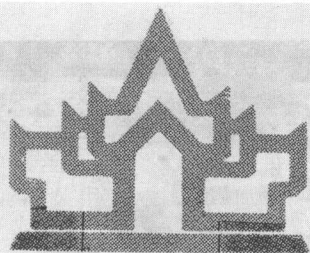
มีให้เช่าเป็นจำนวนมาก มีบ่อดินขายขนาดใหญ่ ในเขตอำเภอเสนา

สนใจติดต่อ

คุณสมพงษ์ มงคลกาย

49/2 หมู่ 3 ต.แก้วฟ้า อ.บางซ้าย จ.พระนครศรีอยุธยา

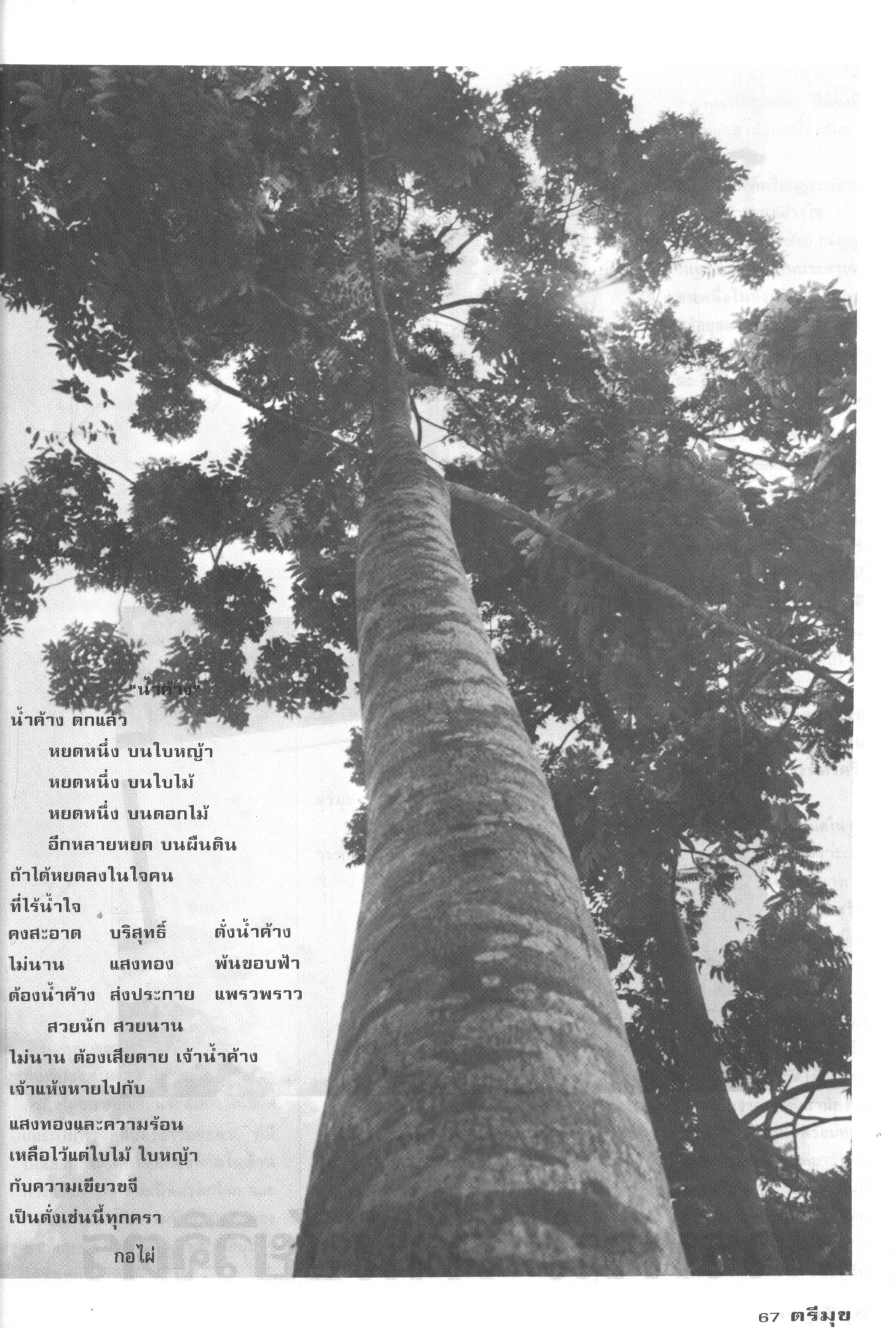
โทร. (035) 376027, (01) 3340248, (01) 3340329

AYUTTHAYA GRAND HOTEL

AYUTTHAYA • THAILAND

"น้ำค้าง"

น้ำค้าง ตกแล้ว

หยดหนึ่ง บนใบหญ้า

หยดหนึ่ง บนใบไม้

หยดหนึ่ง บนดอกไม้

อีกหลายหยด บนผืนดิน

ถ้าได้หยดลงในใจคน

ที่ไร้หัวใจ

คงสะอาด บริสุทธิ์ ตั้งน้ำค้าง

ไม่นาน แสงทอง พันขอบฟ้า

ต้องน้ำค้าง ส่งประกาย แพรพราย

สายนักร้อง สายนาน

ไม่นาน ต้องเสียดาย เจ้าน้ำค้าง

เจ้าแห่งหายไปกับ

แสงทองและความร้อน

เหลือไว้แต่ใบไม้ ใบหญ้า

กับความเขียวขจี

เป็นตั่งเช่นนี้ทุกครา

กอไผ่

วรพจน์ ด้านชัยวิจิตร

คุณวรพจน์ ด้านชัยวิชิตร นักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จอย่างยิ่งในธุรกิจโดยอาศัยจากประสบการณ์ชีวิตและเป็นที่รู้จักดีของชาวอยุธยา ที่มีปณิธานอุทิศตนให้กับจังหวัดในด้านการสนับสนุนความเป็นมรดกโลก และการอนุรักษ์วัฒนธรรมที่เป็นมรดกของชาวอยุธยา เพื่อให้ลูกหลานอยุธยาได้ชื่นชมในวันหน้า

ตรีมุข : ต้องการทราบเกี่ยวกับประวัติส่วนตัวของคุณวรพจน์ค่ะ

วรพจน์ : ผมเกิดที่ตำบลหัวเวียง อำเภอสมนา ในวันที่ 18 พฤษภาคม 2480 บิดาชื่อนายทรวง มารดานางชีวา บิดาถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2531 ผมมีบุตร-ธิดา กับนางสมพิศ 4 คนด้วยกันคือ นายวรวิทย์ จบการศึกษาปริญญาโทจากวิทยาลัยอัญมณีศาสตร์ นายชจรศักดิ์ จบการศึกษาปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตร์ จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า (วิทยาเขตบางมด) นายวุฒิ กำลังศึกษาปริญญาตรีเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์บางเขน และนางมิ่งขวัญ วงศ์กิตติรักษ์ จบการศึกษาปริญญาตรี นิเทศศาสตร์จากมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ผมจบการศึกษาจากโรงเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ที่โรงเรียนอยุธยาธรรม ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตรีมุข : ตำแหน่งที่สำคัญทางสังคมในปัจจุบัน

วรพจน์ : กรรมการวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ประธานหอการค้าจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประธานหอการค้าภาคกลาง เป็นประธานกรรมการผู้จัดการบริษัทห้วยหนองสี อุตสาหกรรมไม้ จำกัด กรรมการหอการค้าไทย ประธานและกรรมการมูลนิธิและบริษัทต่าง ๆ

ตรีมุข : ธุรกิจเกี่ยวข้องอย่างไรกับการได้รับปริญญากิตติมศักดิ์

วรพจน์ : เกี่ยวข้องในด้านการประสบความสำเร็จต่าง ๆ บริหารและการจัดการความสำเร็จทาง

ธุรกิจไม่ได้มาจากที่สูง เริ่มจากคุณพ่อคุณแม่ พี่น้องมีความอดสาหะต่อเนื่องกันมาหลาย 10 ปี

ตรีมุข : มีหลักเกณฑ์หรือกฎระเบียบในการทำงานอย่างไร

วรพจน์ : ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ กตัญญู

ตรีมุข : ในฐานะที่ท่านเป็นประชาชนคนหนึ่งในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ท่านต้องการเห็นอยุธยาเป็นไปในรูปแบบใดคะ

วรพจน์ : ในรูปของประวัติศาสตร์ ประเพณีวัฒนธรรมต้องการอนุรักษ์ร่วมมือกับทางราชการพัฒนาเป็นมรดกโลกก่อนจะเป็นมรดกโลก อยุธยาเป็นโครงการอุทยานประวัติศาสตร์ และต่อมากรมศิลปากรให้ความสำคัญเป็นนครประวัติศาสตร์ โดยจะพัฒนาบูรณะซ่อมแซมโบราณสถาน โบราณวัตถุต่าง ๆ

ตรีมุข : โครงการฟื้นฟูหัตถกรรมของภาคกลาง มีผลกระทบต่อชาวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาอย่างไรคะ

วรพจน์ : เป็นไปในด้านบวก แต่ในรูปธรรมยังไม่เกิด เพราะเราศึกษาแล้วว่าจะพัฒนาทางด้านหัตถกรรมเพื่อมาเสริมรายได้ให้กับชาวอยุธยา เนื่องจากพบว่าคนที่อยู่ทางบ้านแม่บ้านที่เลี้ยงลูกอยู่กับบ้านต้องการให้มีรายได้เสริม ต้องการให้เป็นอาชีพหลักหรือรอง ใน 8 จังหวัดได้ประชุมตกลงกันว่าจะจัดตั้งสำนักงานรัฐบาล เงินทุนก็พร้อมหมดแล้ว แต่จะหาคนที่มารับผิดชอบจริง ๆ ยังไม่มี สถานที่ก็พร้อม แต่ยังไม่ได้ขาดคนจัดการ เป็นเพียงแต่นโยบายเริ่มจากการตลาด วัตถุ

นักลงทุนรูปแบบในการพัฒนาฝีมือกรมพัฒนาของกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงอุตสาหกรรม มีบุคลากรพร้อมที่จะให้การสนับสนุนในเรื่องออกแบบและพัฒนาฝีมือ ภาคเอกชนก็พร้อมกันที่จะตั้งบริษัทนี้ แต่ขาดคนจัดการ

ตรีมุข : ทักษะคติหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับการขยายตัวของโรงงาน มีผลกระทบต่อชาวอยุธยาหรือไม่ อย่างไร

วรพจน์ : ทาง ครอ.หรือคณะกรรมการภาคีรัฐบาลร่วมกับภาคเอกชน เพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจโดยส่วนรวม จังหวัดพระนครศรีอยุธยาค่อนข้างจะพิถีพิถันสำหรับผู้ประกอบการตั้งโรงงานขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ ภาคกลาง ถ้ามีผลกระทบต่อมลพิษ น้ำเสีย อากาศเสีย เราจะไม่ให้มาตั้งในอยุธยา สำหรับที่ที่มีอยู่แล้วก็พยายามแก้ไขอย่างโรงงานกระดาษ บางปะอิน โรงงานอัลกอฮอลล์-อยุธยา เรากำลังให้แก้ไขไม่ให้อากาศเสียหรือน้ำเสียแต่เขาก็แก้แล้วแต่ยังไม่เป็นผลที่น่าพอใจ สำหรับโรงงานที่มาเกิดในอยุธยาไม่เป็นผลในข้อนี้เราเป็นต้นน้ำประปาของนครหลวง เราสามารถพูดได้ว่าโรงงานประเภทนี้ BOI สำนักงานส่งเสริมการลงทุนจะอนุญาตแล้ว แต่พื้นที่เราไม่ให้มาอยู่ เช่น โรงฟอกย้อม จะให้น้ำเสียเยอะ เราก็จะไม่ให้มาอยู่อยุธยาแม้นักลงทุนจะซื้อที่ดินลงทุนอย่างไร อยุธยาจะไม่ให้ ทั้งนี้ภาคีรัฐบาลและภาคเอกชนก็ดูแลอยู่ไม่ให้เกิดปัญหาอย่างสมุทรปราการ และพระประแดง

“

ความเจริญเติบโตทางด้านอุตสาหกรรมมีผู้มาขายแรงงานมาก เกิดการอัดคัดที่อยู่ ที่กิน น้ำใช้ คนรุ่นใหม่นิยมศูนย์การค้ามากกว่าตึกแถว

”

ตรีมุข : โครงการใหม่ ๆ ที่ท่านจะรับดำเนินงานมีโครงการอะไรบ้าง

วรพจน์ : การลงทุนธุรกิจใหม่ ๆ ที่ยังมองไม่เห็น เช่น ความเจริญเติบโตทางด้านอุตสาหกรรม มีผู้มาขายแรงงานมากจึงเกิดการอัดคัดที่อยู่ ที่กิน ที่ใช้ คนรุ่นใหม่นิยมศูนย์การค้ามากกว่าตึกแถว เขาอยากจะไปซื้อในที่เดียวกัน เราก็พยายามสนับสนุนคนในอยุธยาที่มีอาชีพอย่างนี้ ทำให้มีขนาดโตขึ้นมีห้างสรรพสินค้า หรือซูเปอร์มาร์เก็ต

ปัญหาของเมืองใหม่ ชุมชนเกิดขึ้นมาโดยอัตโนมัติไม่มีการควบคุมต่อไปจะเป็นสลัม ต้องการให้ทางราชการกำหนดผังเมืองให้ค่อนข้างละเอียด ตอนนี้เมืองใหม่ข้ามสะพานปรีดีมาทางตะวันออก จะเห็นรูปแบบการก่อสร้างอาคารพาณิชย์ ที่อยู่อาศัย โรงงานก็ปนกันอยู่ สูง ๆ ต่ำ ๆ รี ๆ ขว้าง ๆ มองไปข้างหลังรัศมีเป็นกิโลก็เป็นที่อยู่อาศัย ถมดินก็มีไม่ถมดินก็มี ทางเข้าก็แค่มอเตอร์ไซด์เข้าได้ รถยนต์เข้าไม่ได้ก็มีและต่อไปถ้าเป็นพื้นที่ น้ำที่ไหลเสียออกมากก็จะไม่มีที่ระบาย รถเข้าไปเก็บขยะก็เข้าไปไม่ได้ ก็อยากให้ทางราชการกำหนดผังเมืองควรแก้ปัญหาที่มีอยู่แล้ว และกำหนดไว้เพื่อไม่ให้ปัญหาใหม่เกิดตามมามาก วางแผนถนน วางแนวซอยกำหนดขึ้นมามีผังเมืองใหม่ที่ดี แต่สิ่งที่ยุทธยาขาดคือ น้ำประปา สาธารณูปโภคของอยุธยา ไฟฟ้า โทรศัพท์ ถนนเราก็ทำแล้ว

ตรีมุข : ท่านมีทักษะเกี่ยวกับทางด้านการเมืองในปัจจุบันอย่างไรคะ

วรพจน์ : จะมีสัมมนาทั่วประเทศ องค์การหลวง 3 สถาบัน กำหนดไว้วันที่ 30 แต่ยังไม่กำหนดสถานที่ 3 สถาบันนี้คือ สถาบันหอการค้าไทย สหอุตสาหกรรม

แห่งประเทศไทย สมาคมธนาคารไทย มีแนวความคิดสนับสนุนประชาธิปไตย แต่ที่เป็นที่ผ่านมาจะเห็นว่า พ่อค้าต้นตัวลงมาเล่น ส.ส. เรียกริเงินมาสนับสนุน ส.ส.สนับสนุนพรรคอันนั้นเป็นเรื่องส่วนตัวองค์กรใหญ่ไม่ได้ทำอย่างนั้น เราจะสนับสนุนประชาธิปไตย ประชาสัมพันธ์ให้เขาเลือกคนดีเข้าสภาหรือจะเลือกพรรคที่ดีเข้าสภาก็ได้ ไม่ได้หมายความว่าพวกเราจะลงไปเล่นการเมืองหรือจะหาเงินไปสนับสนุนพรรคการเมือง เช่น ก่อนจะมีการเลือกตั้งเราจัดเวทีให้เขาแถลงนโยบายพรรค หรือตัว ส.ส.ที่เขาสมัครให้ประชาชนมีโอกาสมาฟังแล้วก็จะได้ตัดสินใจได้ให้เขาออกมาใช้สิทธิ์ใช้เสียงให้เลือกคนดีเข้าสภาอย่าไปไขว้ไขว่ว่า เจ้าของกิจการหรือบริษัทโน้นบริษัทนี้ มารวมตัวกันลงมาเล่น ส.ส. หรือมาให้พรรคการเมืองนั้นเป็นเรื่องของบุคคล

ตรีมุข : ในปัจจุบันนี้ท่านกำลังสนใจเกี่ยวกับเรื่องอะไรคะ

วรพจน์ : ที่ทำต่อเนื่องมาคือ จะพัฒนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทางด้านวัฒนธรรมประเพณี ก็อยากจะส่งเสริมและอนุรักษ์ โดยเฉพาะผมเตรียม เรือพาย ทูลเกล้าถวาย 40 ลำ แล้วก็เพลงเห่เรือระยะหลัง 30

ปีมาแล้ว เข้าพรรษาแล้วชาวนาว่าง เดือน 12 นำนองตลิง จะมีการทอดผ้าป่าทอดกฐิน เขาเรียกงานไหว้วัด วัดจะจัดงานประจำปีชาวบ้านก็จะลงเรือพายใส่อบบ แต่งชุดสวย ๆ ใส่อบบพายเรือไปไหว้พระ ไหว้วัดเมื่อไหว้พระไหว้วัดแล้วก็จะลงเรือกัน ลำละ 5 คนบ้าง 10 คนบ้าง แล้วแต่ขนาดของเรือ เมื่อลงในเรือแล้วก็มีพ่อเพลงแม่เพลงผู้หญิงทั้งลำ ผู้ชายทั้งลำ จะมีเพลงของเขา ตัวนี้เกิดจากที่พระเทพฯ มาในงานนักดนตรีไทยในงานมัธยมของกรมสามัญ จัดที่วัดไชยวัฒนารามที่ผ่านมา ประเพณีเห่เรือที่หายไปควรจะอนุรักษ์ ผมขอแรงพวกให้ซื้อเรือมาด เรือใบไม้ เรือหมู เรือกำปั่น เรือแป๊ะ ประมาณ 40 ลำ กำลังซ่อมตั้งใจว่าจะทูลเกล้าถวาย และอนุรักษ์เพลงเรือไว้ ตอนนี้ก็ยังไม่สูญหายไป

ตรีมุข : ผลงานที่ท่านรู้สึกภูมิใจในการประกอบอาชีพธุรกิจ

วรพจน์ : ทำงานด้วยความสุจริตและถูกต้อง สิ่งที่เกิดกฎหมายและศีลธรรมตระกูลผมไม่เคยแตะต้อง เราทำตัวเป็นอย่างนี้ ทำมาด้วยน้ำพักน้ำแรงทั้งนั้นจริง ๆ แล้วอาชีพการทำไม้เป็นอาชีพทำลายป่า ถ้าจะขยายความมากกว่านี้ต้องพูดกันอีกเยอะ เพราะอาชีพหลักของเรา 40-50 ปี เป็นอาชีพทำไม้ พูดเรื่องไม้ก็เหมือนกับพูดเรื่องน้ำ ใครทำลายปาก็ถือว่าทำลายน้ำด้วย คนที่ทำลายป่าจริง ๆ แล้วคือพวกที่ทำไร่เลื่อนลอยตัดป่าและเผาเพื่อปลูกพืชไร่ ส่วนไม้ที่มาทำอยู่โรงเลื่อยโรงงานของผม

“

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ก่อนข้างจะพิถีพิถันสำหรับผู้ประกอบการตั้งโรงงานขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ภาคกลาง ถ้ามีผลกระทบต่อมลพิษ น้ำเสียอากาศเสีย เราจะไม่ให้มาตั้งในอยุธยา

”

ตัดตามวิชาการ เวลาตัดจะตัดไม้แก่ ให้ไม้เล็กโตตามมาพวกนี้ไม่ได้ทำลายป่า แต่ถ้าทำอย่างนี้แล้วบอกว่าทำลายป่า เพราะตัดตามวิชาการ พวกทำลายป่าหมายถึงพวกตัดไม้เถื่อนในป่าแต่ก็เป็นส่วนน้อยส่วนใหญ่แล้วเป็นพวกบุกรุกที่ทำกิน พวกนี้แหละทำลายป่าเพราะป่าใหม่ปลูกข้าวโพดดีผักใหญ่ พอปลูกครั้งที่ 3 ผักจะเล็กลงก็จะไปบุกเบิกที่ใหม่ นี่คือตัวอย่างพวกที่ทำลายป่า ขณะที่เราทำกิจการเกี่ยวกับไม้ไม้เถื่อนยังไม่เคยแตะ เขาเอามาให้ยังไม่เอา และเราก็ภูมิใจมากที่เราทำด้วยความอุตสาหะ ความสามัคคี และก็ประสบความสำเร็จ อันนี้เป็นสิ่งภูมิใจของผม

ตรีมุข : ท่านมีความเห็นอย่างไรที่วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยาเปลี่ยนชื่อเป็นสถาบันราชภัฏ

วรพจน์ : การเปลี่ยนแปลงเห็นด้วยคือเมื่อในอดีตครูเป็นอาชีพที่มีรายได้น้อยของข้าราชการไทย เพราะหารายได้พิเศษยากเหลือเกิน เงินเดือนก็น้อยที่ตกงานก็เยอะ เด็กไม่มีที่เรียนเมื่ออดีต ส.ส.บอกว่าให้กระทรวงศึกษาหาที่เรียนเวลาเรียนครูภาคบ่าย ภาคค่ำพยายามแก้ปัญหาให้เด็กได้เรียน จะเรียนคือ คุณภาพไม่ได้กลั่นกรอง ความจริงครูนี้ต้องมีวิญญาณเป็นครูถึงจะเรียนเกรดคะแนนดี ถ้าวิญญาณไม่เป็นครูไม่รักอาชีพจะเป็นครูที่สอนเด็กออกมาได้ไม่ดี ความเป็นครูควรต้องเลือกคน คือคนที่เรียนเก่งและมีวิญญาณที่เป็นครูจะได้สอนให้นักเรียนรุ่นหลังได้ เมื่อจำนวน

๔๔

ผมไม่เข้าใจว่าหนังสือพิมพ์บางฉบับไปว่าท่านไปนอนหลับที่ไหน เป็นความเข้าใจผิด ท่านทำมานานเก็บมันไม่ชนะในระยะสั้น มันก็ต้องเก็บส่วนใหญ่ในระยะยาวก็ต้องเพิ่มแหล่งเก็บน้ำ

๕๕

ครูที่ผลิต งบประมาณการสร้างอาคารต่าง ๆ กับอัตราอาจารย์มีจำนวนมาก วิทยาลัยครูจึงหันมาสอนวิชาชีพอื่น แม้แต่สอนพิเศษคนทำงานให้เรียนวันเสาร์วันอาทิตย์ แต่ผมก็เห็นดีด้วย

ตรีมุข : ปัญหาที่เกิดขึ้นกับแม่น้ำป่าสักในขณะนี้ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรคะ

วรพจน์ : ขณะนี้มีการเก็บผักตบอยู่ เป็นงานที่ทางจังหวัดต้องรับผิดชอบ ผมยังไม่สบายใจว่าหนังสือพิมพ์บางฉบับไปว่าท่านนอนหลับที่ไหน เป็นความเข้าใจผิด ท่านทำมานานแต่เก็บมันไม่ชนะ ในระยะสั้นมันก็ต้องเก็บส่วนในระยะยาวก็ต้องเพิ่มแหล่งเก็บน้ำ ประเทศเราสมบูรณ์ด้วยแม่น้ำลำคลองแต่เนื่องจากปีก่อน ๆ ยังขาดงบประมาณ และก็ต้องป้องกันประเทศในด้านความมั่นคง เราก็ตกงบประมาณทางนี้ไป ทางชายแดนมีปัญหาทางด้านความมั่นคงมาก ระบบชลประทานก็ยังไม่ได้รับเงินงบประมาณเท่าที่ควร

ต่อไปอีกไม่กี่ปีข้างหน้า จังหวัดพระนครศรีอยุธยาคงจะมีการเปลี่ยนแปลงในด้านการอุตสาหกรรม คือ จะมีโรงงานเกิดขึ้นอีกมากมาย ซึ่งอาจทำให้ประชาชนคนไทย ทั้งจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและอีกหลายจังหวัดมีงานทำกันมากขึ้น แล้วก็ต้องรักษาอนุรักษ์ความเป็นเมืองกรุงเก่าหรือเป็นมรดกโลก เพื่อที่จะให้ชนรุ่นลูกหลานได้มีโอกาสเห็นโบราณสถาน โบราณวัตถุ ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ยังคงรักษาไว้ トラบนานเท่านาน....

น่อน

เรียบเรียง

และดัดแปลง

จาก "I hate 'SMOKERS'"

ของ Alex Higgins

ของสิ่งนักสูบ

1. “ผมยินดีจะดับบุหรืครับ ถ้ามันรบกวนคุณผู้หญิง”
2. “งานที่บริษัทมันเครียด กลับบ้านเมียก็ช่างบ่น... ซี้ด...”
3. “ช่างเถอะครับ บุหรืนอก ทาร์มันน้อย”
4. “ผมแค่สูบเฉย ๆ ไม่ได้ซี้ด”
5. “จะรีบเลิกได้ยังไง กว่าจะติดได้ก็ตั้งนาน (ฮีม !!)”
6. “เลิกเมื่อไหร่ก็ได้คุณ ผมเลิกมาตั้ง 1000 ครั้งแล้ว”
7. “โอคุณ ก็ไฟแช็กอันนี้แฟนเพิ่งซื้อให้”
8. “โอโฮย... นี่เพิ่งจะมวนแรกของเดือนนะ (เช้าวันที่ 1)”
9. “ไว้เข้าพรรษาเลิกแน่”
10. “ไม่เป็นไรน่า... ผมเป็นหมอ”

10 คำสยองตะลึงเร้าใจ

ค้างคาว แม่ไก่ ที่ไม่ใช่...ไก่

เรื่อง สาโรจน์ มีวงศ์สม
ภาพ พันธุ์ศักดิ์ อัครราชันย์

ในสมัยที่ผมยังเด็ก ๆ ...

ผม มองว่าค้างคาวเป็นสัตว์ที่น่ากลัวด้วยบุคลิกที่ชอบห้อยหัวลงแบบประหลาด ซ้ำกลางวันซุกซ่อนลึกลับ แต่กลับโฉบเฉี่ยวอย่างว่องไวในยามค่ำคืน คนสมัยโบราณเชื่อกันว่ามันเป็นสัตว์ที่ชอบดูดเลือดจนกลายเป็นตำนานค้างคาวผีเล่าสืบต่อกันมา

- ค้างคาวแม่ไก่! มาเกาะหลบร้อนอยู่ในวัดตาลเอนหลายสิบปีแล้ว จนกลายเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับวัดนี้ไป

ทว่า ความคิดของผมได้เปลี่ยนไป เมื่อได้ศึกษาถึงความเป็นอยู่และลักษณะนิสัยของค้างคาว ค้างคาวที่ดูดเลือดมีอยู่แค่ 2 ชนิดเท่านั้นในขณะที่ค้างคาวในโลกมีตั้ง 1,000 ชนิด และก็อาศัยอยู่ในแถบอเมริกากลางเท่านั้น นอกจากค้างคาวดูดเลือดแล้วยังมีค้างคาวที่กินแมลงและกินผลไม้ แต่ค้างคาวที่ถูกกล่าวขานว่ามีลักษณะเชื่องน่ารัก น่าสนใจราวกับสัตว์เลี้ยงที่มีขนาดใหญ่กว่าค้างคาวทั่วไป บางตัวโตเท่ากับแม่ไก่ ชาวบ้านจึงเรียกว่า “ค้างคาวแม่ไก่”

ค้างคาวแม่ไก่ มีหน้าตาแจ่มใสแวววาวตาฉลัดและใบหน้าเรียวยาวเหมือนสุนัขจิ้งจอก ฝรั่งเศสจึงเรียกค้างคาวชนิดนี้ว่า “จิ้งจอกบิน” หรือ Flying Fox บ้างก็ว่าเหมือนกับสุนัขพันธุ์อัลเซเชียน บริเวณคอและอกตลอดหลังส่วนบนของมันจะมีขนยาวปุกปุยสีน้ำตาลทองปกคลุมสีขนของมันค่อย ๆ เข้มจนดำถึงบริเวณท้องและท่อนล่าง ค้างคาวแม่ไก่ตัวผู้จะมีสีเข้มและมีขนาดใหญ่กว่าตัวเมีย น้ำหนักของค้างคาวชนิดนี้มีตั้งแต่ 100 กรัมขึ้นไปจนถึงเป็นกิโลกรัม

เผ่าศึกษาค้างคาว ที่วัดตาลเอน

ผมได้มีโอกาสดูหนังไปวัดตาลเอน อ.บางปะหัน จ.อยุธยา ซึ่งเป็นสถานที่หนึ่งที่มีค้างคาวแม่ไก่อาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ตามคำบอกกล่าวของเพื่อน ผมไม่อาจปฏิเสธตามคำบอกกล่าวของเพื่อนได้เลยเมื่อเดินทางไปถึง มีค้างคาวแม่ไก่อยู่จำนวนมากจริง ๆ มากถึงขนาดที่ต้นก้ามปู และต้นไม้ทุกต้นบริเวณท้ายวัดมีค้างคาวเกาะอยู่ดำพริตจนดูราวกับต้นไม้ที่มีผลพลระหลาดดกเต็ม

เมื่อผมย่างก้าวเข้าไปใต้ต้นก้ามปู ต้นหนึ่งที่มีค้างคาวเกาะกันจนแทบมองไม่เห็นใบ ก็ต้องถึงกับสะดุ้งค้างคาวแม่ไก่ส่งเสียงร้องจ๊ิด...จ๊าด ดังราวกับหนูร้องระงมไปทั่วบริเวณจากนั้นก็ทยอยกันกางปีกบินพื๊บ...พื๊บสู่เวหา เสมือนเป็นสัญญาณให้รู้ว่ามิถุนายนเข้ามาใกล้แล้ว เวลาผ่านไปเพียงอดีตใจเมื่อรู้ว่าไม่มีภัยอันตรายจึงพากันบินมาเกาะตามเดิม

ดวงอาทิตย์เคลื่อนที่มาอยู่ตรงกับศีรษะพอดีพร้อมกับเปล่งรัศมีความร้อนแรงซึ่งบ่งบอกถึงฤดูกาลได้อย่างชัดเจนนั้นแสดงว่าเป็นเวลาที่เย็นวันพอดี ค้างคาวที่เกาะกันอย่างสงบนิ่งเริ่มมีการเคลื่อนไหวกันพัลวัน พร้อมทั้งกระพือปีกที่ห่อหุ้มลำตัวที่ขึ้นกว่าเดิม คาดว่าคงเป็นการระบายความร้อน แต่ละตัวจะคลานเหมือนลิงเพื่อหลบแดดที่เปล่งรัศมีอย่างร้อนแรง

คุณลุงสวิง อุดมสาลี ผู้เฒ่าวัย 70 ปี ซึ่งมีบ้านอยู่บริเวณวัดตาลเอนเล่าให้ฟังว่า “ลุงเห็นค้างคาวแม่ไก่อมานานตั้งแต่ลุงยังเป็นเด็ก ๆ อยู่ เรียกได้ว่าอาจจะมาอยู่ตั้งแต่ก่อนลุงจะเกิดเสียอีก” แต่ก่อนบริเวณวัดและรอบ ๆ วัดเป็นป่ารก มีค้างคาวแม่ไก่ อยู่กระจัดกระจายทั่วไปหมด เนื่องจากค้างคาวแม่ไก่เป็นค้างคาวที่กินผลไม้จึงทำให้ชาวบ้านขับไล่เพราะเกรงว่าจะทำให้พืชผลเสียหาย โดยใช้ตาข่ายดักจับ บ้างก็ฆ่าทิ้ง บ้างก็นำมากิน เพราะเชื่อกันว่ามีรสชาดดีกว่าเนื้อไก่เสียอีก พอมันถูกคนจับฆ่ากินกันมาก ๆ เข้ามัน

เลยมาอยู่รวมกันในบริเวณวัดนี้ แรก ๆ คนก็ยังมารังควาญในบริเวณวัดอยู่ จนทำให้เจ้าอาวาสต้องออกคำสั่งห้ามทำร้าย ค้างคาวแม่ไก่

นอกจากค้างคาวแม่ไก่แล้ว เมื่อก่อน ยังมีนกอาศัยอยู่ที่นี้อีกหลายชนิดเช่น นกแขวก นกกาน้ำ นกกระยาง ฯลฯ เดี่ยวนี้ น้ำไม่ท่วมพวกนกจึงไปหาที่อาศัยใหม่ที่มีแหล่งอาหารที่สมบูรณ์กว่า เหลือเพียง ค้างคาวแม่ไก่ที่แหล่งที่อยู่มาตลอดจนกลายเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับวัดตาลเอนไป

ค้างคาวแม่ไก่ส่วนมากจะพบที่ภาคกลาง นักวิชาการกล่าวว่า เป็นเพราะพื้นที่ส่วนใหญ่ของภาคกลางมีส่วนผลไม้ มากสอดคล้องกับการดำรงชีวิตของค้างคาวชนิดนี้ มันเป็นสิ่งที่ทำให้ผมแปลกใจว่าทำไมค้างคาวแม่ไก่ชอบอาศัยอยู่บริเวณวัดเป็นส่วนใหญ่ เช่นที่วัดเก้ายักษ์-ลพบุรี วัดท่าซุง ทัศนาราม-อยุธยา วัดখনอนใต้-อยุธยา เป็นต้น มันคงคิดเช่นเดียวกับผมว่าไม่มีที่ใดที่ให้ความปลอดภัยได้ดีที่

เมื่อพระอาทิตย์ตกดินนั้นแสดงว่าเป็นเวลาที่ค้างคาวแม่ไก่ออกหากิน ดวงตาที่โตดำของมันสามารถมองเห็นได้ดี นอกเหนือจากการรับรู้คลื่นเสียงด้วยใบหูที่ใหญ่และยาวพนักที่ใบหูมีรูเหมือนคลื่นเรดาร์ ค้างคาวแม่ไก่มีจมูกที่มีประสิทธิภาพดมกลิ่นได้ไกล ๆ มันจะชอบกินผลไม้ที่มีเปลือกบาง สุกและหวาน

พนักที่ใบหูมีรูเหมือนคลื่นเรดาร์ ค้างคาวแม่ไก่มีจมูกที่มีประสิทธิภาพในการดมกลิ่นได้ไกล ๆ ยิ่งเป็นผลไม้ที่สุกกลิ่นแรง เช่นมะเดื่อหรือฝรั่ง มันจะรับรู้ได้เร็ว เมื่อมันบินไปถึงแหล่งผลไม้มันจะกระจัดกระจายเป็นกลุ่ม ๆ ละ 3-4 ตัวหรืออาจเป็นคู่หรือเดี่ยว มันจะใช้เท้าช่วยจับกินผลไม้ และกัดกินด้วยฟันอันแหลมคม ค้างคาวแม่ไก่ชอบกินผลไม้ที่มีเปลือกบาง สุกและหวาน

สังคมและความรักของค้างคาวแม่ไก่

ค้างคาวแม่ไก่จะอาศัยอยู่รวมกันเป็นหมู่ใหญ่โดยจะจัดสังคมมันออกเป็นหมวดหมู่ เช่นค้างคาวที่อาวโสเมักจะแยกตัวเกาะกิ่งไม้ตามลำพังโดยตัวอื่นจะไม่รบกวน ส่วนค้างคาวที่โตเต็มวัยหนุ่มสาวก็จะเกาะกลุ่มเจียว...จ้าวรวมกันเป็นอาณานิคมเฉพาะ และพวกค้างคาวแม่ลูกอ่อนก็จะเกาะอยู่บนต้นไม้ต้นเดียวกัน

ฤดูกาลการผสมพันธุ์ของมันจะเริ่มตั้งแต่พฤศจิกายนจนถึงเดือน สิงหาคมของปีต่อไป โดยจะตั้งครรภ์นานราว 4-5 เดือน และจะออกลูกครั้งละตัวเท่านั้น แม่ค้างคาวจะเลี้ยงลูกโดยเกาะออกไปจนโต จนลูกของมันจะหนักเกินกว่ามันจะรับไหว ระหว่างนี้มันจะสอนบินและให้ลูกเรียนรู้กฎเกณฑ์สังคมของค้างคาวแม่ไก่ด้วย นับว่าการดำรงชีวิตของค้างคาวแม่ไก่มีส่วนที่ใกล้เคียงกับคนมาก

ความเชื่อเกี่ยวกับค้างคาว

ด้วยลักษณะของค้างคาวเป็นสัตว์ที่หน้าตาส่วนใหญ่จะเป็นหน้าเสียม เขี้ยวคม ตาโปน มีสีทึมทึม และเป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมชนิดเดียวในโลกที่บินได้ด้วยลักษณะดังกล่าวกระมังที่ทำให้คนมีความเชื่อที่ไม่ดีต่อค้างคาว เช่น ชาวมุสลิมเชื่อว่า “ค้างคาวแม่ไก่เป็นสัตว์ที่โสโครก” เหมือนอย่างกับหมูเลยก็เดียว เพราะคิดว่าการที่ค้างคาวห้อยหัวลงตลอดเวลาจะต้องถ่ายของเสียรดเลาะตัวเอง ในอิส-

ลาม และเป็นที่พักผ่อนอันแสนจะสงบหลังที่ต้องโฉบเฉี่ยวมาตลอดทั้งคืนได้ดีเท่าที่วัด

ราตรีคือชีวิต

ค้างคาวแม่ไก่จะออกหากินเมื่อพระอาทิตย์ตกดิน ดวงตาที่โตดำของมันสามารถมองเห็นได้ดี นอกเหนือจากการรับรู้คลื่นเสียงด้วยใบหูที่ใหญ่และยาวซึ่ง

- อาหารโปรดของค้างคาวแม่ไก่คือผลไม้ที่สุกหอมหวาน และเปลือกบาง

เตรเลียเชื่อว่าค้างคาวเป็นสัตว์ที่ลึกลับ
อับโชค ถึงกับมีการวางระเบิดต้นไม้ซึ่ง
เป็นที่อยู่อาศัยของค้างคาว และมีการตั้ง
รางวัลสำหรับผู้ฆ่าค้างคาวได้ในราคา 2
เหรียญสหรัฐต่อ 1 ตัว ในอินโดนีเซีย
ค้างคาวถูกตามล่าเพื่อเอาน้ำมันมาขายใน
ท้องตลาด เพราะประเทศนี้ค่อนข้างอุดม
ไปด้วยค้างคาวซึ่งมีอยู่ประมาณ 100 พันธุ์
ส่วนที่อยู่อาศัยแหล่งใหญ่ที่สุดของค้างคาว
นั้นอยู่ที่ชาวตะวันตกและในถ้ำเซดาเย
จากการพูดคุยกับชาวนาในมาเล-
เซียเกี่ยวกับสัตว์ที่พวกเขาเห็นว่าเป็น
ตัวทำลายพืชผลมากที่สุดนั้นมีอะไรบ้าง
คำตอบคือ กระรอก ค้างคาว และลิง
ตามลำดับ คงมีเพียงชาวจีนเท่านั้นที่เชื่อ
ว่าค้างคาวเป็นสัตว์นำโชค

ค้างคาว

ไม่ใช่สัตว์น่ากลัว

ใคร ๆ ต่างก็คิดว่ามันเป็นสัตว์ที่
ดูร้ายน่ากลัวแต่จริง ๆ แล้วมันมีความ
สำคัญมากต่อมนุษย์ทั้งในด้านเศรษฐกิจ
และนิเวศวิทยา ดร.มาร์ติน ฟุจิตา ผู้
เชี่ยวชาญด้านค้างคาวแห่งมหาวิทยาลัย
ฮาร์วาร์ด กล่าวว่า ทางด้านเศรษฐกิจนั้น
มีต้นไม้จำนวนถึง 306 ชนิดที่อาศัยการ
ดูแลจากค้างคาว และในจำนวนนี้ให้ผล
ผลิตที่เป็นประโยชน์แก่มนุษย์ถึง 134
ประเทศ

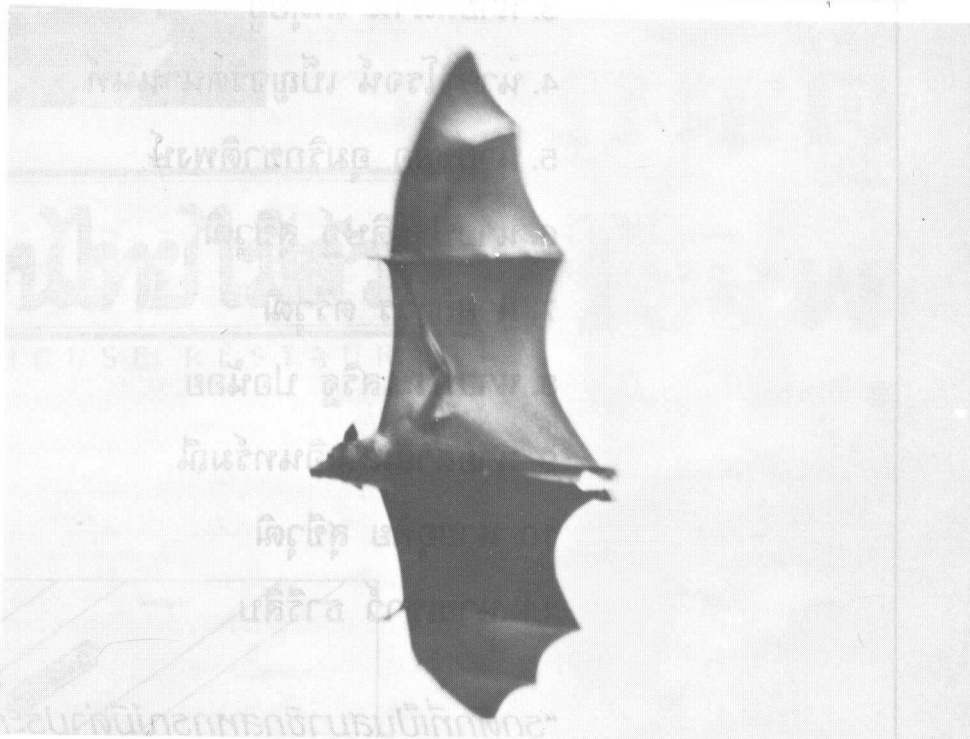
ส่วนประโยชน์ทางด้านนิเวศวิทยา
นั้นก็ได้จากค้างคาวกินแมลงเป็นอาหาร
มันจะช่วยทำลายแมลงศัตรูพืชและแมลง
มีพิษต่าง ๆ นอกจากจะเป็นผู้ทำลายศัตรู
พืชแล้ว มูลค้างคาวหรือ “กัวโน” นั้น
ยังประกอบไปด้วยโซเดียมฟอสเฟต
และกาเลียม ซึ่งมีประโยชน์มากกว่า
ปุ๋ยเคมีที่อาจทำลายสภาพแวดล้อมได้ง่าย

หลังจากที่ท่านได้อ่านสารคดี
เรื่องนี้แล้ว เชื่อได้เลยว่าความคิดเก่า
ที่ฝังหัวมานานเกี่ยวกับค้างคาวของ
หลายท่านคงจะมีความรู้สึกที่ดีขึ้นและ
จางหายจากความรู้สึกเก่า ๆ ไป ค้าง-
คาวที่เคยตกเป็นเป้าโจมตีและถูกประ-
หารจากน้ำมือมนุษย์คงจะได้

ค้างคาวแม่ไก่จะตั้งครรภ์ราว 4-5 เดือน
เมื่อถึงตอนใกล้คลอดแม่ค้างคาวจะ
คลานตามกิ่งไม้จนพบลานฟลิคตัวขึ้นลง
สลับไปมาจนลูกน้อยของมันโผล่หัว
จากท้องแม่ แม่ค้างคาวจะรีบเอามือมา
แล้วทำปีกโอบเป็นถ้วยรองรับลูก กัด
กินสายรก ใช้ลิ้นเลียลูกแล้วค่อย ๆ
คลานมาเกาะดูนมที่อก โดยมันจะ
คลอดลูกคราวละ 1 ตัวเท่านั้น

ขณะที่ค้างคาวนอนมันจะใช้ปีกทั้งสองข้างห่อหุ้มตัวเองไว้

รับการอนุรักษให้เป็นเพื่อนร่วมโลก...
ตราบนานเท่านาน

สหกรณ์บริการรถยนต์สามล้อ อยุธยา จำกัด

ท.121/5 หมู่ 8 ต.หัวรอ อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา 13000
โทร. (035) -251141 แฟกซ์ 251219

1. นายหมัด สำลี	ประธาน
2. นายประสิทธิ์ อัครราชันย์	รองประธาน
3. นายสมาน เกตุอยู่	เลขานุการ
4. นายวิโรจน์ เบ็ญจรัตนานนท์	เหรัญญิก
5. นายชลอ อุมริกชาติพงษ์	
6. นายประดิษฐ์ สุขีวุฒิ	
7. นายถาวร ตริวุฒิ	
8. นายประเสริฐ ปอน้อย	
9. นายสายันต์ อินทร์มณี	
10. นายอุทัย สุขีวุฒิ	
11. นายเชาว์ ธารีสีบ	

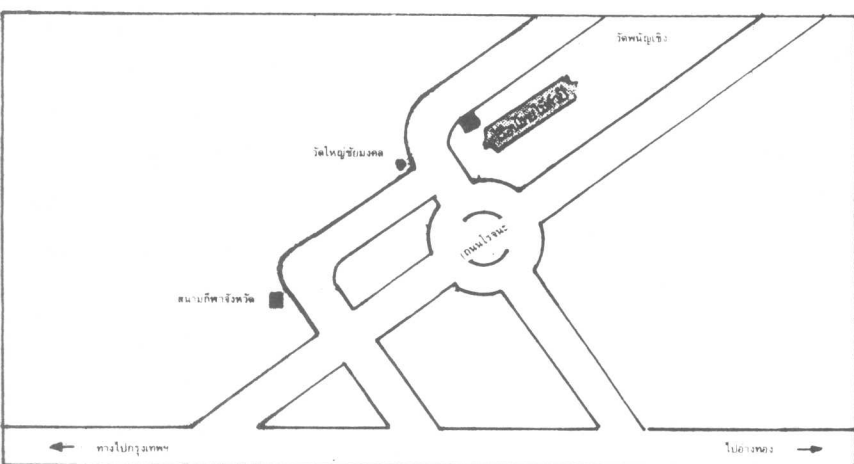
“รถตุ๊กที่เป็นสมาชิกสหกรณ์มีค่าประกันภัยโดยสารถ”

ด้วยบรรยากาศแบบไทยๆ ที่ท่านจะได้
รับจากร้าน “เรือนไทย ไม้สวย” แล้ว
อาหารไทยหลากหลายชนิด รสชาติ
ประทับใจจากแม่ครัวฝีมือเยี่ยม พร้อม
ด้วยบริการซึ่งได้ผ่านการอบรมมาอย่าง
ดี จะไม่ทำให้ท่านผิดหวัง

เรือนไทยไม้สวย

THAI HOUSE RESTAURANT

ตำหนัก พระโพธิสัตว์กวนอิม

■ กัสสะ คีนคิลิป

อากาศในช่วงปลายฤดูหนาวเป็นอย่างนี้แหละเดี๋ยวหนาวเดี๋ยวร้อน ช่วงเช้าอากาศสดชื่นเย็นสบายแต่พอสายหน่อย พระอาทิตย์ทอแสงก็ทำหน้าที่ย่างเข้มแข็ง สาดแสงอันร้อนแรงออกมาอย่างเต็มที่เหมือนหนึ่งจะทำให้โลกทั้งโลกละลายไปอย่างนั้น ต้นไม้ใบหญ้าก็เลยพลอยเหี่ยวเฉา แห้งกรอบไปตาม ๆ กัน เพราะทนความร้อนไม่ไหว ยิ่งดีที่ยังพอมีสายลมเย็น ๆ จากลมตะเภาหรือที่เด็ก ๆ มักเรียกกันว่าลมว่าพัดมาช่วยคลายความร้อนลงได้บ้างแต่ร้อนใจจริงๆจะหลมอะไรมาคลายร้อนบ้างไม่ได้เลย

ร้อน ๆ อย่างนี้ ก็เลยต้องหาที่ร่ม ๆ ลมเย็น ๆ นั่งเล่นสักที่เพื่อคลายความร้อน

บ้าง ทั้งความร้อนที่เกิดจากภายนอกและความร้อนภายในที่เกิดจาก “กิเลส”

“ตำหนักพระโพธิสัตว์กวนอิม” นั่นคือชื่อของสถานที่แห่งนี้ ตำหนักแห่งนี้เป็นส่วนหนึ่งของ บริษัทศรีสุรีย จำกัด ที่ส่วนใหญ่ทำเป็นโรงงานผลิตรองเท้าแพน จากการพูดคุยกับ “คุณสมเกียรติ ก้อนตั้ง” เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล ซึ่งเป็นผู้ที่ควบคุมดูแลสวนพักผ่อน และตำหนักพระโพธิสัตว์กวนอิม ได้พูดถึงจุดประสงค์ในการสร้างสวนพักผ่อนแห่งนี้ว่า “ทางผู้บริหารของเสาคัลตการจะทำให้พื้นที่เป็นศูนย์รวมทางจิตใจของพนักงานทุก ๆ คน เพื่อปลูกฝังคุณธรรมอันดีงามให้ชีวิตคนของซีพีพนักงานทุกคนก่อนที่จะเข้ามาทำงาน

ที่นั่นนั้นจะค่อนข้างมากราบไหวและห่อหุ้มบรรยากาศ
บรรณ ของบริษัทที่นั่นกันทุกคน นี่คือจุด
สำคัญที่บริษัทเราต้องทราบ เราต้องทราบ
ให้พนักงานมีคุณสมบัติ มีคุณสมบัติเหมาะสม
เข้าไปในจิตใจด้วย แต่เราก็ไม่ได้เน้น
เฉพาะพนักงานเท่านั้น บุคคลภายนอกจะ
มากราบไหวหรือมาพักผ่อนได้เราไม่ได้
หวงห้ามแต่อย่างใด”

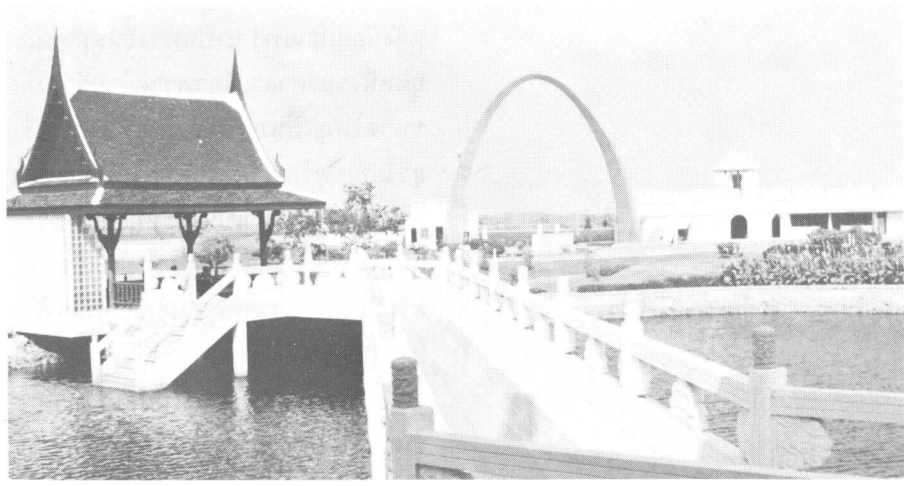
ภายในสวนพักผ่อนแห่งนี้ มีหลาย
สิ่งหลายอย่างที่น่าสนใจ ซึ่งแต่ละสิ่งที่
ทางบริษัทได้สร้างขึ้นมานั้นล้วนแต่แฝง
ไปด้วย คติที่น่าคิดและนำไปปฏิบัติอยู่
ไม่น้อย

ทันทีที่เราจะก้าวย่างเข้าไปในสถานที่
แห่งนี้สิ่งแรกที่เราจะได้พบเห็นก็คือ “ประตู
แห่งคุณธรรม” เป็นซุ้มโค้งทรงกลมปรางมิต
หันไปทางทิศตะวันออกทำมุมตรงกับพระ
อาทิตย์ขึ้น ปิดทองเปลวเปล่งประกาย
เห็นได้แต่ไกล

การสร้างซุ้มโค้ง หรือประตูแห่ง
คุณธรรมนี้ได้แบบอย่างมาจากซุ้มประตู
ที่เมืองเซนต์หลุยส์ มณเฑียรวิสุทธิ ประเทศ
สหรัฐอเมริกา ที่นั่นเป็นที่ชุมนุมของ นัก
แสวงโชคที่พากันหลั่งไหลมาเพื่อ บุกเบิก
ที่ดินอันว่างเปล่า ให้กลายเป็นแผ่นดินทอง
ผู้คนเหล่านี้ได้ทุ่มเทจิตใจต่อสู้ดิ้นรนด้วย
ความเสียสละ กล้าหาญ เข้มแข็งอดทน
และมานะบากบั่น จนสามารถสร้างบ้านป่า
เมืองดอยให้กลายเป็นสังคมอันมั่งคั่งขึ้น
มาได้ การต่อสู้ของพวกเขา ได้มอบ
มรดกอันล้ำค่า ให้แก่ประเทศจนทำให้
สหรัฐอเมริกา กลายเป็นมหาอำนาจในยุค
ต่อมา

ประตูคุณธรรมจึงเป็นคติของ
ความเสียสละ กล้าหาญ เข้มแข็ง อดทน
และมานะบากบั่น ซึ่งทุกคนควรที่จะ
ยึดถือ เป็นแบบอย่างเพื่อความไพบูลย์
ของตน และกลุ่มโดยรวม

จาก ซุ้มประตูแห่งคุณธรรมทาง
ด้านข้างที่ติดกับริมถนนจะเห็นบ่อมปรา
การและกำแพงยาวจนสุดเขตสวนพักผ่อน
แห่งนี้คุณสมเกียรติได้กรุณาอธิบายความ
หมาย เกี่ยวกับกำแพงนี้ว่า “การสร้าง

บ่อมปราการตามคติโบราณนั้นก็เพื่อไว้
ป้องกันมิให้อริราชศัตรู เข้ามารุกราน
หรือป้องกันภัยให้กับ คนที่อาศัยอยู่ใน
เมืองแต่ที่โครงการสวนอุตสาหกรรมบ้าน
แพนแห่งนี้ไม่มีข้าศึกศัตรูที่ไหนจะมารุก
ราน จะมีก็แต่ศัตรูภายในตนเอง ซึ่งมี
กิเลสตัณหาอุปาทาน แฝงเข้ามาในรูป
ของความเห็นแก่ตัว เห็นแก่ได้ ความ
ทุจริตคดโกง เอารัดเอาเปรียบและความ
ชั่วร้ายอื่น ๆ ที่อยู่ในนิสัยสันดาน สิ่งเหล่านี
ล้วนเป็นศัตรูที่มีอันตรายสำหรับทุกคน”

“ด้วยเหตุนี้การก่อสร้างกำแพงค่าน
บายนขึ้นมา ก็เพื่อเป็นอนุสติให้พนักงาน
ได้ตระหนักว่า อย่าปล่อยใจให้ศัตรูชั่วร้าย
เหล่านี้เข้ามาแผ้วแผ้วเข้ามาได้ จงปลดปล่อย
ศัตรูของเราไว้ข้างนอกกำแพง เพื่อคน
ภายในจะได้อยู่กันอย่างสันติสุขมีสามัคคี
ธรรม มีความเสียสละไม่เบียดเบียนตนเอง
และหมู่คณะ”

และเมื่อเดินมาเรื่อย ๆ ก่อนที่จะเข้า
ไปถึงตัวตึกหลัก จะต้องผ่านศาลาไทย

■ ■
เราต้องการให้พนักงานมีคุณธรรม
มีธรรมะแทรกซึมเข้าไปในจิตใจด้วย
แต่เราก็ไม่ได้เน้น เฉพาะพนักงาน
เท่านั้น บุคคลภายนอกจะมากราบไหว
หรือมาพักผ่อนก็ได้เราไม่ได้หวงห้าม
■ ■

หลังน้อยก่อนเพราะเป็นทางขึ้นสู่ตำหนัก
มุมหนึ่งของศาลา มีภาพวาดด้วยสีน้ำมัน
ขนาดใหญ่เป็นภาพของสมเด็จพระศรี-
สรีโยทัย พร้อมเรื่องราวเกี่ยวกับสงคราม
สมัยนั้น ด้านหน้าเป็นโต๊ะหมู่บูชา ประ-
ดิษฐานพระสาทิสลักษณ์ของสมเด็จพระ
ศรีสรีโยทัยวีรสตรีผู้กล้าหาญในสมัยกรุง-
ศรีอยุธยาซึ่งทางบริษัทสร้างขึ้นเพื่อ น้อม
รำลึกถึงพระคุณ และเป็นอนุสติให้คน
รุ่นหลังได้จดจำวีรกรรม อันกล้าหาญ
และความเสียสละของพระนาง

ออกจากศาลาเรือนไทยก็จะเป็น
ทางเดินขึ้นสู่ ตำหนักพระโพธิสัตว์กวนอิม
เป็นตำหนักทรงเก๋งจีนอยู่กลางสระน้ำ
กลมเย็น ๆ จากท้องทุ่งพัฒมากระทบกับ
กระดิ่ง ดังกริ่ง ๆ ฟังแล้วเพลินดีพลอย
ให้จิตใจที่คิดอะไรฟุ้งซ่าน กลับมารวม
อยู่เป็นจุดเดียว

ตำหนักนั้นประกอบด้วย เก๋งใหญ่
หนึ่งเก๋งและเก๋งเล็กรายรอบอยู่สี่เก๋ง กลาง
เก๋งใหญ่เป็นที่ประดิษฐานรูปพระโพธิสัตว์
กวนอิมซึ่งแกะสลักจากหินอ่อนเป็นหินอ่อน
ขาวนวลสะอาดน่านมอง ประทับยืนใน
ดอกบัว มีม้ามังกรตัวใหญ่ขดตัวเป็นฐาน
รองรับไว้อีกชั้นหนึ่ง ทำให้องค์เจ้าแม่
กวนอิมลอยเด่นเป็นสง่า

ส่วนพระพักตร์ ที่หน้าผากฝังด้วย
ทับทิมสังเคระห์สีแดง บนพระเกศาด้าน
หน้า มีพระพุทธรูปหยกสีเขียว พระหัตถ์
ขวาถือ ลูกแก้วสารพัดนึก พระหัตถ์ซ้าย
ถือแจกัน หลังน้ำทิพย์ลงสู่ประพุทธรูป พระ
โพธิสัตว์กวนอิมนั้น เป็นที่เคารพ สักการะ
ของชาวพุทธ ในประเทศจีนและคนที่มิ
เชื่อสาวยจีน ในประเทศแถบเอเชีย แม้ใน
หมู่ชาวไทยก็มีผู้เคารพสักการะ อยู่ไม่
น้อยเช่นกันกิตติคุณเป็นที่ทราบกันโดย
ทั่วไปว่าเปี่ยมด้วยเมตตาต่อมวลมนุษย์
และมีความเสียสละเป็นอย่างสูง ช่วย
บำบัดทุกข์และชี้ทางสันติสุขให้

“การนำรูปแกะสลักพระโพธิสัตว์
กวนอิมมาประดิษฐานอยู่ที่สวนอุตสาหกรรม
บ้านแพนมีจุดประสงค์ไม่เพียงแต่ให้
เป็นที่สักการะ และยึดมั่นทางจิตใจแก่ผู้

ศรัทธาเท่านั้นหากยังต้องการให้ ได้ระลึก
ถึงคุณธรรมของท่านและน้อมนำมาปฏิบัติ
เพื่อความสุข ความเจริญของชาติ
ด้วย” คุณสมเกียรติ ได้กล่าวเสริมถึง
รูป แกะสลักเจ้าแม่กวนอิมเมื่อเรามานั่งคุย
กันที่กลางเก๋งใหญ่

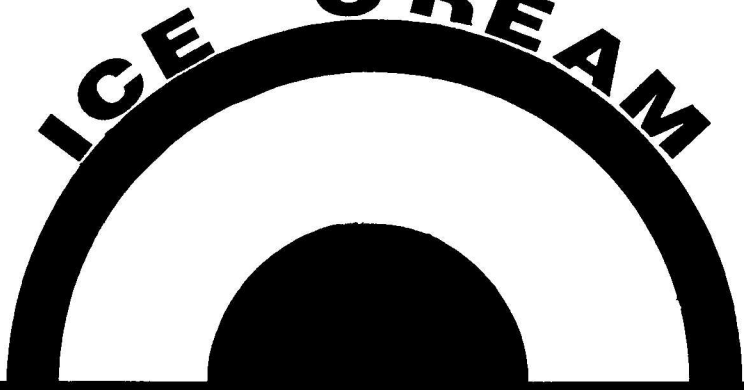
คุณสมเกียรติดังพูดถึงสระน้ำใน
บริเวณรอบตำหนักว่า “ได้มีการขุดสระน้ำ
และสร้างน้ำตกที่บริเวณตำหนัก และได้
ขุดคูส่งน้ำเชื่อมระหว่างสระนี้ ไปยังสระ
อื่น ๆ ในบริเวณไร่นา การกระทำดังกล่าว
ไม่ได้มุ่งหมายเพียงเพื่อเกิดความร่มเย็น
หาบทิศในภาพเท่านั้น แต่มีความหมาย
ที่จะให้สระนี้เป็นต้นน้ำนำเอากระแส แห่ง
ความเสียสละ ความรัก ความเมตตา และ
ความกตัญญูจากพระหัตถ์ พระโพธิสัตว์
กวนอิม ซึ่งได้หลั่งน้ำลงสู่ประพุทธรูปไหลริน
เข้าไปสู่ สวนอุตสาหกรรมบ้านแพน เพื่อ
เป็นอนุสติให้ชาวสวนบ้านแพนได้น้อมนำ
เอาคุณธรรมดังกล่าว มาปลูกฝังให้เกิด
แก่คนและหมู่คณะ”

เสียงกระดิ่งดังกริ่งกริ่งประกอบ
กับลมเย็น ๆ ที่พัดมาจากท้องทุ่งทำเอา
พวกเรานั่งคุยกันเพลิน จนจนจะได้เวลา
ปิดตำหนัก เห็นจะต้องกลับบ้านกันเสียที่
ทั้ง ๆ ที่ใจยังไม่อยากกลับเพราะ อากาศ
ยามเย็นที่นี้ดูสบายสงบร่มเย็น ทุก ๆ ส่วน
ของพื้นที่ดูเหมือนว่าจะ ถูกปกคลุมไปด้วย
ความรัก ความเมตตาจากองค์พระโพธิสัตว์
ทำเอาพวกเรารู้สึก ร่มเย็นอย่างประหลาด
หลังจากที่ต้องนั่งร้อนกาย ร้อนใจมานาน
จากนั้นพวกเราคงจะมี “กำลัง” พอที่จะ
ต่อสู้กับอุปสรรคได้อีกนาน จนกว่าจะถึง
วันที่จะต้องกลับมาอีกครั้ง กลับมาเพื่อ
“ชิมชาบ” ความสงบร่มเย็นจากองค์
พระโพธิสัตว์กวนอิม

ขอขอบพระคุณ คุณสมเกียรติ
ก่อนตั้ง เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลบริษัท
ศรีสุริย์จำกัด ที่กรุณานำชมสถานที่
พร้อมทั้งให้ความกระจ่าง และข้อมูล
ที่เป็นประโยชน์แก่พวกเรา

■ ■ ■
การนำรูปแกะสลักพระโพธิสัตว์กวนอิม
มาประดิษฐานอยู่ที่สวนอุตสาหกรรม
บ้านแพนมีจุดประสงค์ไม่เพียงแต่จะ
ให้เป็นที่สักการะและยึดมั่นทางจิตใจ
แก่ผู้ศรัทธาเท่านั้นหากยังต้องการ ให้
ได้ระลึกถึงคุณธรรมของท่านและน้อม
นำมาปฏิบัติ เพื่อความสุข ความเจริญ
ของงามของชีวิตด้วย

ICE CREAM

A stylized graphic of an ice cream cone. The cone is represented by a solid black semi-circle. Above it is a larger, hollow semi-circle. The words "ICE CREAM" are written in a bold, sans-serif font, following the curve of the top semi-circle.

BOSTON

A thick, solid black horizontal bar that spans the width of the logo.

STUDIO PUB

A thick, solid black horizontal bar that spans the width of the logo.

NAPTUNE

A thick, solid black horizontal bar that spans the width of the logo.

BAND

A large, stylized graphic of an inverted V-shape. It is formed by two thick, solid black lines that meet at a point at the bottom. The lines have a jagged, lightning-bolt-like texture along their outer edges.

ร้านนักอนุรักษ์ของเก่า

อาบีดิน ขันธสนธิ

“เรือนเดิม” เป็นชื่อร้านอาหารที่บางคน อาจจะไม่เคยได้ยินชื่อมาก่อน หรือเคยได้เข้าไปสัมผัสกับบรรยากาศกลิ่นไอจากวัสดุของเก่าแก่เรือนโบราณ บรรยากาศที่ร้านอาหารเรือนเดิมนี้นี้ มีความผิดแปลกไปจากร้านอาหารอื่นๆ มาก ส่วนใหญ่แล้วร้านอาหารอื่นๆ ที่เคยพบเห็นมาจะไม่นำพวกวัสดุเก่าๆ ที่ใช้แล้วมาดัดแปลงใช้สอยหรือนำมาตกแต่ง เนื่องจากอาจจะมองไม่เห็นคุณค่าวัสดุของเก่าๆ

ร้านอาหารเรือนเดิมมองเห็นคุณค่าของเก่าเป็นอย่างมาก เป็นเพราะว่าเจ้าของร้านอาหารมีใจรักและทำการค้ากับการรับซื้อขายของเก่าด้วย เจ้าของร้านมองเห็นคุณค่าของเก่าเป็นอย่างมากที่จะนำมาดัดแปลงประดิษฐ์ตกแต่งร้านอาหารให้เกิดความเด่นและสวยงามมีประโยชน์เหมาะแก่การใช้งาน เจ้าของร้านนำของเก่าออกมาตั้งโชว์ เพื่อให้ลูกค้าได้สัมผัสและได้รู้จักกับของเก่าบางชิ้นที่ท่านไม่เคยพบเห็นมาก่อน หรืออาจจะช่วยบอกแนะวิธีการใช้ประโยชน์วัสดุของเก่าชิ้นนี้ให้อีกด้วย

“เรือนเดิม” นำคุณย้อนอดีตไทยสมัยเก่าด้วยบรรยากาศของโบราณตกแต่งด้วยวัสดุโบราณในสไตล์ “แอนติค” มี

ความสวยงามคงไว้ซึ่ง เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม การดำรงชีวิตของคนไทยในอดีตโดยการนำเอาของเก่าที่คนมองไม่เห็นคุณค่าจากสถานที่ต่าง ๆ ทั้งในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือภายในจังหวัดอยุธยาเองมาดัดแปลงหรือดัดแปลงใช้ได้อีก ไม่ว่าจะเป็นโต๊ะอาหารที่ทำจากล้อเกวียนเก่า หรือ เื่อพายเก่า บานประตูบานหน้าต่างเก่า ๆ หรือเครื่องมือเครื่องใช้เก่า ๆ เพิ่มเสน่ห์ให้ร้านเรือนเดิมแตกต่างไปจากร้านอาหารทั่วไปอย่างสิ้นเชิง

และนอกเหนือจากนั้น บรรยากาศของร้านอาหารสไตล์แอนติกแห่งนี้ บริเวณชั้นบนของเรือนเดิมยังมีที่พักสำหรับนักเดินทาง 2 แบบด้วยกันคือ 2 ห้องพักรวมและ 5 ห้องพักคู่สนนราคาคืนละ 200 บาท ภายในห้องพักดัดแปลงอย่างเรียบง่าย โดยไม่ทิ้งความเป็นไทยที่อบอุ่นอ่อนโยน พูกหนานขนาดพอเหมาะถูกวางบนเตียงไม้ 4 เสาตกแต่งระบายด้วยผ้าฉลุสีขาวสะอาดตา บานหน้าต่างเปิดรับลมเย็นเฉื่อยฉิวเป็นการผสมผสานธรรมชาติกับการตกแต่งในแบบไทย ๆ ได้อย่างลงตัว

“เรือนเดิม” เป็นร้านอาหารและที่พักที่มีบรรยากาศตกแต่งในสไตล์แอนติกแห่งเดียวในจังหวัดอยุธยา ใครที่ชอบบรรยากาศในแบบไทย ๆ เรือนเดิมสามารถคืนความรู้สึกนี้ให้กับท่านที่ชื่นชอบได้ อาหารที่นี่ยังเป็นอาหารไทย สามารถเรียกสั่งได้โดยวิธีการ **“เคาะกระาะ”** เรียกพนักงานและสั่งรายการอาหารจากเมนูกระดานชนวนได้ตามชอบ เรือนเดิมให้ทุกสิ่งที่คุณต้องการ ให้คุณเลือกอร่อยได้มากมายจากฝีมือการปรุงอาหารจากก๊วนระดับ 5 ดาว ซึ่งคุณประทับใจในรสชาติของอาหารและการต้อนรับเอาใจใส่จากพนักงานบริการ.

อ่างทอง

อ่างทอง เป็นจังหวัดหนึ่งในที่ราบภาคกลางลุ่มเจ้าพระยา ที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีประวัติศาสตร์อันเก่าแก่ยาวนาน ชาวเมืองดำรงชีวิตกันด้วยความขยันขันแข็ง ด้วยภาพพจน์ของเมืองที่ขึ้นชื่อว่า “อู่ข้าวอู่น้ำ” เปรียบเสมือนดินแดนแห่งชุมทรัพย์ที่ขจรพรรณธัญญาหาร

เมืองเล็ก ๆ เมืองนี้ผู้เขียนเชื่อเหลือเกินว่าใครก็คงจะเคยเดินทางผ่านไ่มามาก่อนอยู่เสมอเป็นแน่อย่างไรก็ดี นั่นก็คงเป็นเพียงการเดินทางผ่านไปผ่านมามันจะไปยังจังหวัดรอบข้าง

ทว่า...อ่างทองจะเป็นเมืองเล็ก ๆ ของที่ราบลุ่มลักษณะคล้ายอ่างแห่งภาคกลางก็ตาม แต่ก็มากด้วยสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจไม่น้อยทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ทางประวัติศาสตร์ โบราณสถานศาสนสถาน ทางศิลปวัฒนธรรม ประเพณีกิจกรรม ไม่แพ้บ้านไหนเมืองไหนเช่นกัน ซึ่งคงมีสักครั้งที่เราท่านจะเดินทางสู่อ่างทองเพื่อสัมผัสกับแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดนี้

เรามาดูความสงสัยของชื่อ “อ่างทอง” ก่อนจะเดินทางค้นหาแหล่งท่องเที่ยวของเมืองนี้กันดีกว่า มีผู้เล่าว่าเป็นการตั้งชื่อขึ้นในสมัยพระยาวิเศษชัยชาญปรีชาญาณเจ้าเมืองคนแรก ซึ่งเดิมชื่อบ้านบางแก้ว ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำน้อย แขวงเมืองวิเศษชัยชาญซึ่งปัจจุบันคือ อำเภอวิเศษชัยชาญ ต่อมาราวปลายสมัยพระเจ้ากรุงธนบุรี ได้ย้ายที่ตั้งเมืองมายังริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาที่บ้านบางแก้ว ภายได้ชื่อว่า เมืองอ่างทอง อันเป็นที่ตั้งของจังหวัดอ่างทองในปัจจุบัน

เป็นที่ประจักษ์แน่ชัดว่าอ่างทองเมืองอู่ข้าวอู่น้ำหนึ่งในภาคกลางสามารถให้นักท่องเที่ยวที่ไปเยือนได้สัมผัสวิถีชีวิตอันเรียบง่าย มีความจริงใจเสมือนพี่เหมือนน้อง ตลอดจนบรรยากาศแห่งสุนทรีย์เหนือท้องทุ่งนาอันเปรียบเปรยกับกระดูกสันหลังของชาติ นอกเหนือจากแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ภายในจังหวัดและยังกล่าวได้ว่าอ่างทองนับเป็นเมืองรังสรรค์หัตถกรรมพื้นบ้าน...คงไม่ผิดเป็นแน่

แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด

อ่างทอง

เขตอำเภอมือง

วัดอ่างทองวรวิหาร ตั้งอยู่ด้านข้างศาลา

กลางจังหวัด สร้างขึ้นเมื่อสมัยรัตนโกสินทร์ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ดังจะเห็นได้จากรูปแบบสถาปัตยกรรมพระอุโบสถ พระเจดีย์ รวมไปถึงเรือนไทย ล้วนเป็นสถาปัตยกรรมสมัยรัตนโกสินทร์

วัดต้นสน อยู่ในเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง ตรงข้ามวิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง สิ่งที่ควรค่าแก่การเข้าชมภายในวัดคือ สมเด็จพระศรีเมืองทอง พระพุทธรูปองค์นี้สร้างด้วยโลหะทองเหลืองทั้งองค์นับเป็นพระพุทธรูปโลหะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทย กล่าวคือ มีขนาดหน้าตักกว้าง 6วา 3 คอก 9 นิ้ว สูง 9 วา 2 คอก 19 นิ้ว

เขตอำเภอบำมอ

วัดสระแก้ว สร้างเมื่อ พ.ศ. 2242 เดิม

ชื่อ “วัดสะแก” ชื่อเสียงของวัดนี้รู้จักกันดีในฐานะสถานรับอุปการะเด็กกำพร้าจำนวนมากที่สามารถรวมตัวกันตั้งคณะลูกเสือเด็กกำพร้าวัดสระแก้ว นับเป็นกิจกรรมที่แสดงถึงความสามารถ กล้าแสดงออกของเด็ก หากมีโอกาสนะเยียมมีขนม อาหาร หรือเสื้อผ้าไปบริจาคให้พวกเขากันบ้างก็จะดี

วัดสระแก้วยังเป็นที่ตั้งโครงการ “สามัคคีสมาคม” เป็นโครงการทอดผ้าตามพระราชประสงค์ ที่นี้จึงมีผลิตภัณฑ์ทอดผ้าจำหน่ายเป็นของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยวผู้มาเยือน

เส้นทางเดินทางสายอยุธยา-อ่างทอง (ทางหลวงหมายเลข 309) ระยะห่างจากอยุธยาประมาณ 15 กิโลเมตร

แยกทางซ้ายมือ

วัดป่าโมกวรวิหาร วัดแห่งนี้ อยู่ห่างจากตัวจังหวัด 18 กิโลเมตร เป็นวัดพระอารามหลวงชั้นโท แต่เดิมเป็นวัดเล็กๆ 2 วัดคือ วัดตลาดและวัดชีปะขาวอยู่ติดกัน ในสมัยของพระเจ้าท้ายสระ กษัตริย์แห่งกรุงศรีอยุธยา พระองค์โปรดเกล้าฯ ให้พระยาราชสงครามเป็นแม่กองชะลอพระพุทธรูปปางไสยาสน์ จากวิหารเดิมที่อยู่ติดริมน้ำเจ้าพระยามาไว้ที่วิหารหลังใหม่ซึ่งห่างจากเดิม และโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อว่า “วัดป่าโมก” เป็นวัดที่คนทั้งเมืองเคารพสักการะ

บ้านบางเสด็จ อยู่บริเวณวัดท่าสุทธาวาส ตำบลบางเสด็จ ห่างจากตัวเมืองอ่างทองประมาณ 18 กิโลเมตรเป็นที่ที่จะได้สัมผัส

- พระนอนสมัยสุโขทัยที่วัดขุนอินทประมูล เป็นพระนอนที่ใหญ่ที่สุดของประเทศไทยในขณะนี้

- กลองหลายรูปแบบที่ชาวอ่างทองทำขึ้นมา

ทิวทัศน์ธรรมชาติของริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาที่สวยงามและร่มรื่น ชวนแก่การพักผ่อนหย่อนใจแล้วยังเป็นศูนย์รวมของชาวบ้านบางเสด็จขึ้น “ตุ๊กตาชาววัง” อันเป็นประดิษฐกรรมดินเหนียวที่สวยงาม-ประณีตแสดงถึงเอกลักษณ์ด้านต่าง ๆ หากมีเวลาสามารถเดินไปชมการปั้น “ตุ๊กตาชาววัง” ในแต่ละหลังคาเรือน และสามารถซื้อหาได้ด้วยราคาเป็นกันเอง **หมู่บ้านทำกลอง** ใช้เส้นทางถนนคันคลองชลประทานอ่างทองไปเทศบาล

ตำบลป่าโมกระยะทางประมาณ 17 กิโลเมตร ณ ตำบลเอกราชนี้ได้ชื่อว่าเป็นหมู่บ้านที่ทำกลองกันมานานนับสิบปี นับตั้งแต่ปี 2470 เมื่อย่างเข้าสู่หมู่บ้าน จะเห็นกิจกรรมการทำกลองกันแทบทุกครัวเรือน จะได้สัมผัสกับฝีมือในการทำกลองนานาชนิด หลายรูปแบบ ทั้งกลองสั้น กลองยาว กลองทัด ตาโพน ตลอดจนกลองใบจั่วสำหรับเป็นของที่ระลึกอย่างละลานตาไปหมด

วัดเขียน อยู่ที่ตำบลศาลเจ้าโรงทองห่างจากตัวอำเภอเพียง 3 กิโลเมตร เป็นวัดเก่าแก่แห่งหนึ่งของอ่างทองที่มีภาพจิตรกรรมฝีมือช่างโบราณคงไว้ซึ่งความงามและชัดเจนมาก หากนักท่องเที่ยวต้องการเข้าชมต้องขออนุญาตจากเจ้าอาวาสก่อน **เขตอำเภอไชโย**

วัดไชโยวรวิหาร เป็นวัดพระอารามหลวงชั้นโท แต่เดิมเป็นวัดราษฎร์ สร้างมาแต่ครั้งสมัยอยุธยา แต่ไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัดว่าใครเป็นผู้สร้างขึ้นมีเพียงประวัติที่เล่าต่อกันมาว่า **สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)** ได้จัดสร้างรูปปั้นหลวงพ่โตไว้ภายในวิหารแห่งนี้ ในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ต่อมาในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้มีการปฏิสังขรณ์วิหารทำให้รูปปั้นหักพังลงมาด้วยแรงสั่นสะเทือน จึงได้มีการจัดสร้างรูปปั้นหลวงพ่โตขึ้นมาใหม่ โดยเลียนแบบจากหลวงพ่โตวัดกัลยาณมิตรและพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวพระราชนานามว่า **“พระมหาพุทธรพิมพ์”** ขนาดหน้าตักกว้าง 8 วา 6 นิ้ว สูง 11 วา 1 ศอก 7 นิ้ว

วัดไชโยวรวิหาร แห่งนี้ยังมีสิ่งที่น่าสนใจอีก ดังนี้

- พระอุโบสถ ลักษณะทรงไทยโบราณ มีมุขลดภายในมีภาพจิตรกรรมฝาผนังงดงาม เรื่องพุทธประวัติ
- พระเครื่อง เรียกว่า “พระสมเด็จเกษไชโย”

วัดไชโยวรวิหารอยู่ห่างจากตัว

- ปุดอกและปูทองแก้วของชาวอำเภอวิเศษชัยชาญ

- พระมหาพุทธพิมพ์ (หลวงพ่โต)

จังหวัดประมาณ 17 กิโลเมตรตามถนนสายอ่างทอง-สิงห์บุรี (สายเก่า) และมีการจัดงานประจำปี 2 ครั้ง ในกลางเดือน 5 และระหว่างแรม 7 ค่ำ เดือน 11 ยิ่งใหญ่มาก

บริเวณหน้าพระวิหารมีร้านจำหน่ายของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยวผู้มาเยือนมากมาย ที่ขึ้นชื่อเห็นจะเป็นมะกรูดเชื่อมของไซโยนั้นแหละ

เขตอำเภอวิเศษชัยชาญ

อนุสาวรีย์นายดอก นายทองแก้ว ตั้งอยู่ในบริเวณวัดวิเศษชัยชาญ ตำบลไผ่จำศีลประมาณกิโลเมตรที่ 26-27 (เส้นทางวิเศษชัยชาญ-ศรีประจันต์)

ชาวบ้านวิเศษชัยชาญถือว่านายดอก และนายทองแก้ว เป็นวีรชนนักรบไทย ที่มีความกล้าหาญเด็ดเดี่ยวในการร่วมสู้รบกับพม่าที่ค่ายบางระจัน และด้วยเกียรติประวัติแห่งความสำคัญ พระ-

บาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานพระแสงราชศัสตราไว้เป็นเกียรติยศประจำเมืองอ่างทอง ครั้นเสด็จประพาสจังหวัดอ่างทอง เพื่อเป็นอนุสรณ์แห่งการเป็นนักรบไทยโดยแท้แห่งเมืองอ่างทอง

เขตอำเภอโพธิ์ทอง

วัดขุนอินทประมูล ตั้งอยู่ในเขตตำบลอินทประมูล ภายในวัดประดิษฐานพระพุทธรูปไสยาสน์ หรือ **“พระนอนขุนอินทประมูล”** ที่ใหญ่และยาวที่สุดในประเทศ มีความยาว 50 เมตร 25 วา วัดจากพระเศียรถึงพระบาทประดิษฐานอยู่บนพื้นที่ถมด้วยดินและอิฐสูงเป็นเนินที่โล่งแจ้ง

กล่าวกันว่าวัดแห่งนี้สร้างมาแต่สมัยสุโขทัย จากลักษณะของเสามีบัวอยู่ที่หัวเสา ส่วนพระพุทธรูปไสยาสน์นั้นสร้างเมื่อใดไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัด หากแต่มีเรื่องเล่าว่า พระพุทธรูปไสยาสน์

นี้สร้างโดยขุนอินทประมูลผู้เป็นนายอากรบ่อนเบี้ย โดยยกยอกเงินของแผ่นดินมาสร้างพระพุทธรูปไสยาสน์จนหมด เมื่อถูกจับได้ก็ไม่ยอมเปิดเผยความจริงเพราะคิดว่าถ้าหากเปิดเผยไป กุศลที่หวังจะได้จากการสร้างพระพุทธรูปไสยาสน์จะตกเป็นของพระเจ้าแผ่นดินแทนที่จะเป็นของตน ในที่สุดขุนอินทประมูลก็ถูกเขียนใบยอจนสิ้นใจ ในปัจจุบันด้านหน้าพระพุทธรูปก็ยังมีรูปปั้นของขุนอินทประมูลปรากฏให้เห็นกันอยู่

เส้นทางที่จะไปวัดขุนอินทประมูลมี 2 เส้นทางคือ สายอ่างทอง-โพธิ์ทอง แยกขวาที่ กม.ที่ 9 ไปประมาณ 2 กิโลเมตร หรืออีกเส้นทางคือ สายอ่างทอง-สิงห์บุรี ประมาณ 8 กิโลเมตร แยกซ้ายมืออีกราว 4 กิโลเมตรก็ถึง

พระตำหนักคำหยาด และวัดโพธิ์ทอง ตั้งอยู่ในเขตตำบลคำหยาด ห่างจากตัว

“พระนอนองค์ใหญ่ วีรไทยใจกล้า ตุ๊กตาชาววัง โด่งดังจักสาน ถิ่นฐานทำกลอง”

ดวงตราประจำจังหวัด - รูปร่างทองมีรวงข้าวและใบข้าว

ผู้ว่าราชการจังหวัดคนปัจจุบัน - นายประสาน สุขรังสรรค์ (035) 61-1234

จังหวัดอ่างทองมีลักษณะพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่มเกือบทั้งจังหวัด มีดอนอยู่บ้าง

เป็นป่าไผ่ และป่าละเมาะ ทางด้านตะวันตก มีเนื้อที่ประมาณ 981.10 ตารางกิโลเมตร

ทิศเหนือติดต่อกับจังหวัดสิงห์บุรี ทิศใต้ติดต่อกับจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทิศตะวันออกติดต่อกับ

กับจังหวัดลพบุรีและจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทิศตะวันตกติดต่อกับจังหวัดสุพรรณบุรี

ทั้งยังแบ่งการปกครองออกเป็น 7 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอไชโย

อำเภอป่าโมก อำเภอวิเศษชัยชาญ อำเภอโพธิ์ทอง อำเภอแสวงหา และอำเภอสามโก้

จังหวัดอ่างทองเป็นจังหวัดที่มีแม่น้ำไหลผ่านสองสายคือ แม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่ง

ไหลผ่านท้องที่อำเภอไชโย อำเภอเมือง และอำเภอป่าโมก ส่วนแม่น้ำน้อยไหลผ่านอำเภอ

โพธิ์ทอง และอำเภอวิเศษชัยชาญ

เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มจึงเหมาะแก่การเพาะปลูก อาชีพที่สำคัญของ

จังหวัดอ่างทองคือ การทำนา อันแสดงถึงความอุดมสมบูรณ์ เสมือนเมืองอยู่ข้าวอยู่น้ำเช่นเดียว

กับสัญลักษณ์ของจังหวัดนั่นเอง อาชีพรองลงมาก็คือ ศิลปหัตถกรรมประเภทจักสาน ปั่นตุ๊กตา

ทำกลอง การเลี้ยงระโนดพลอย

อำเภอ/กิ่งอำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ห่างจาก จังหวัด (กม.)	ตั้งเมื่อ พ.ศ.	จำนวน		ประชากร			จำนวนบ้าน หลังคาเรือน	เทศบาล สุขาภิบาล
				ตำบล	หมู่บ้าน	ชาย	หญิง	รวม		
อ.เมืองอ่างทอง 14000 (Muang Ang Thong)	104.161	—	2439	14	81	23,424	24,568	47,992	10,356	เมืองอ่างทอง
อ.ไชโย 14140 (Chai Yo)	73.261	14	2441	9	51	11,013	11,717	22,730	4,239	จระเข้ร้อง เกษไชโย
อ.ป่าโมก 14130 (Pa Mok)	81.888	12	2445	8	46	13,824	15,244	29,068	5,878	ด.ป่าโมก
อ.โพธิ์ทอง 14120 (Po Thong)	222.229	111	1439	15	109	27,621	29,669	57,290	10,712	โพธิ์ทอง
อ.แสวงหา 14150 (Sawaengha)	183.988	25	2499	7	59	17,142	18,425	35,567	7,081	แสวงหา
อ.วิเศษชัยชาญ 14110 (Wiset Chai Chan)	227.575	13	2439	15	123	32,583	35,495	68,078	15,293	บางจัก ศาลเจ้าโรงทอง
อ.สามโก้ 14160 (Sam Ko)	88	27	2508	5	32	8,596	8,847	17,443	3,639	สามโก้

จังหวัดประมาณ 9 กิโลเมตรตามเส้นทางโพธิ์ทอง-อ่างทอง วัดโพธิ์ทองเป็นวัดที่เจ้าฟ้าอุทุมพร (ขุนหลวงหาวัด) ทรงใช้เป็นที่พักประทับขณะที่ทรงผนวช และได้สร้างพระตำหนักคำหยาด หรือที่ชาวบ้านเรียกว่า “ตึกคำหยาด” ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2310 ลักษณะการก่อสร้างเป็นการก่ออิฐถือปูนสูงจากพื้นดิน 5 คอก มีความยาว 9 วา 2 คอก มีมุขเด็จทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ภายในทาสีด้วยดินแดง

วังปลาวัดข่อย ตั้งอยู่หน้าวัดข่อยบริเวณแม่น้ำน้อย ในเขตตำบลโพธิ์รังนก เริ่มมีปลาชุกชุม 50 กว่าปีมาแล้ว ตั้งแต่สมัยพระครูสุกิจวิธาน (หลวงพ่อบัณฑิต) เป็นเจ้าอาวาส ต่อมา พ.ศ. 2528 พระครูสรกิจจาทร เจ้าอาวาสองค์ปัจจุบันได้ดำเนินการปรับปรุงสถานที่ประกาศเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์น้ำร่วมกับสำนักงานประมงอำเภอโพธิ์ทอง และเจ้าหน้าที่ตำรวจในการดูแลรักษามีให้พันธุ์ปลาถูกรบกวน

ปัจจุบันมีพันธุ์ปลาอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากเช่น ปลาสร้อย ปลาตะเพียน ปลาเทโพ ปลาแรด ปลานิล ฯลฯ นอกจากนี้ยังจัดสวนภายในบริเวณวัดเป็นสวนสัตว์ขนาดเล็กเช่น เต่า ไก่ฟ้า นกยูง นกเป็ดน้ำ กระต่าย บริเวณวัดจะมีการจำหน่ายขนมปังสำหรับให้พันธุ์ปลา และ

มีร้านจำหน่ายเครื่องดื่มสำหรับบริการแก่นักท่องเที่ยวผู้มาเยือน

การเดินทางไปวัดข่อยจากตัวจังหวัดประมาณ 12 กิโลเมตรก็จะถึง ห่างจากตัวอำเภอโพธิ์ทองก็เป็นระยะประมาณ 5 กิโลเมตรก็ถึงวัดข่อย

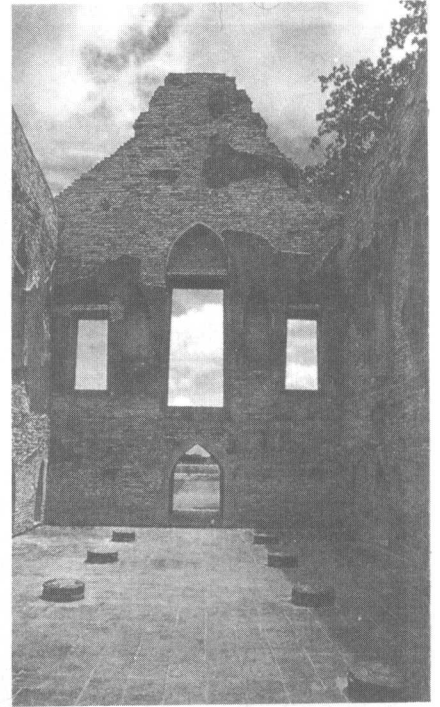
คางคาวแม่ไก่วัดจันทาราม อยู่ติดกับถนนผ่านหมู่บ้านช้าง คางคาวแม่ไก่จำนวนมากมารวมอยู่กันตามต้นไม้รวมกับนกนานาชนิด ในบริเวณวัดจันทาราม ซึ่งเป็นที่พักและแพร่พันธุ์มาหลายชั่วอายุคนแล้ว นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางมาเยี่ยมชมได้ทุกฤดู

วัดจันทารามเป็นวัดเก่าแก่อยู่ในระหว่างการปรับปรุงพัฒนา ตั้งอยู่ในเขตตำบลโคกพุทรา ห่างจากที่ว่าการอำเภอไปทางทิศตะวันตกราว 4 กิโลเมตรเดินทางตามถนนสายโพธิ์ทอง-แสวงหา 1 กิโลเมตรแยกซ้ายอีกราว 3 กิโลเมตร

เขตอำเภอแสวงหา

สวนนกธรรมชาติ เป็นแหล่งที่นกนานาชนิดอยู่รวมกันเป็นจำนวนมากโดยธรรมชาติ ทั้งนกกระยาง นกแซก นกปากห่าง ฯลฯ ซึ่งเป็นความงามตามธรรมชาติในชีวิตจริงของเหล่าฝูงนก ซึ่งค่อนข้างจะหาชมได้ยากในท้องที่อื่น

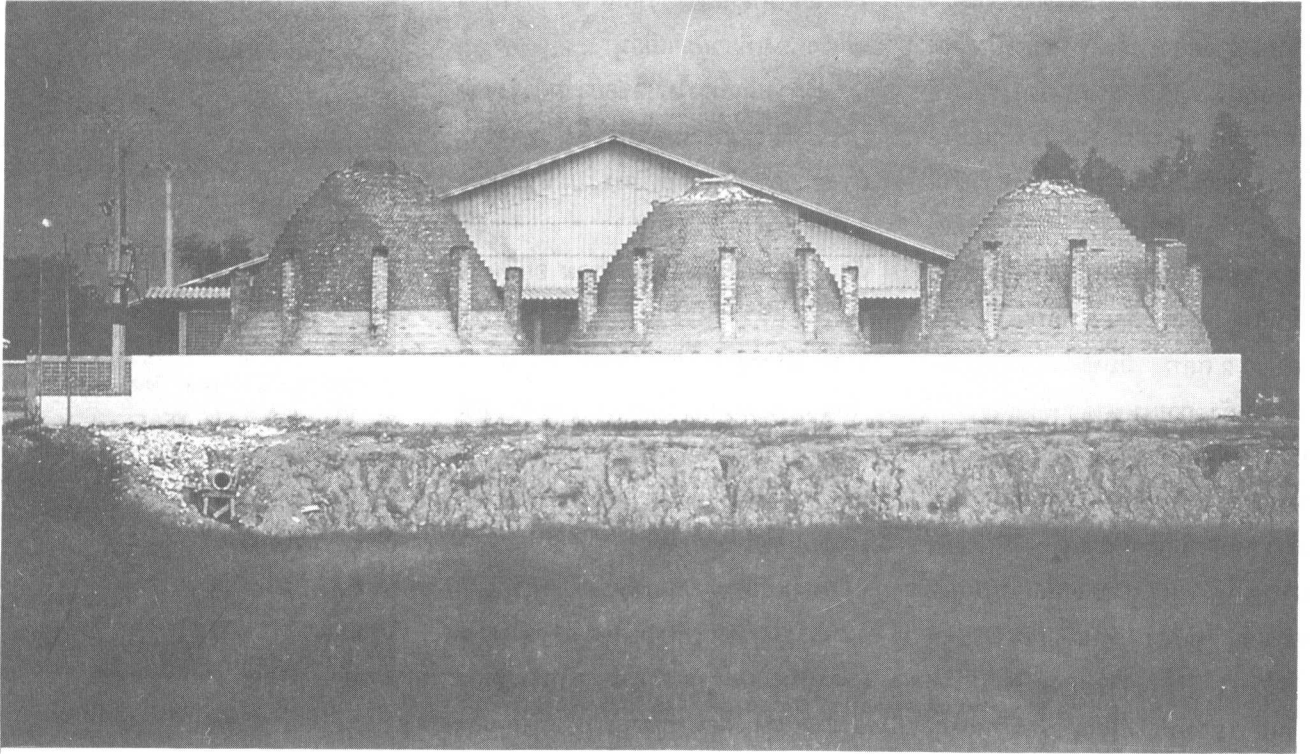
สวนนกธรรมชาติแห่งนี้อยู่ในเขตของตำบลบ้านพราน ห่างจากตัวจังหวัด

- ตึกคำหยาด ที่กำลังสลายไปตามกาลเวลา

- วัดท่าสุทธาวาส

- อาชีพที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของชาวอ่างทองก็คือ การทำอิฐ

24 กิโลเมตร ตามถนนสายโพธิ์ทอง-
แสวงหา ระยะทาง 18 กิโลเมตร แยกเข้า
ตำบลหนองแม่ไก่ เมื่อถึงโรงเรียนหนอง
แม่ไก่ ไปตามถนนลูกรังราว 6 กิโลเมตร
ก็จะถึงวัดริ้วหว้าซึ่งเป็นถิ่นกเหล่านั่น
อาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก

แต่...นักเดินทาง

การเดินทางไปกลับกรุงเทพฯ-อ่าง-
ทอง เมืองอู่ข้าวอู่น้ำเมืองนี้ใช้เวลาเดิน
ทางเพียงแค่เพลินเดียว ยังไม่ทันเบื่อก็ถึง
ที่หมายไม่ว่าจะเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว
หรือรถโดยสาร เส้นทางการเดินทางมา
จังหวัดสามารถเลือกได้ 3 เส้นทาง

เส้นทางที่ 1 เป็นเส้นทางที่ใกล้
ที่สุด คือเส้นทางสายพหลโยธิน จาก
กรุงเทพฯ แยกเข้าทางสายเอเชียผ่าน
อำเภอบางปะอิน-บางปะหัน-อยุธยา-
อ่างทอง รวมระยะทาง 105 กิโลเมตร

เส้นทางที่ 2 ใช้เส้นทางตัดใหม่
ข้ามสะพานพระปิ่นเกล้า-ตลิ่งชัน เข้าทาง
หลวงแผ่นดินหมายเลข 340 ผ่านจังหวัด
นนทบุรี-ปทุมธานี-อยุธยา-สุพรรณบุรี-
อ่างทอง รวมระยะทางประมาณ 150
กิโลเมตร

เส้นทางที่ 3 เส้นทางกรุงเทพฯ-
ปทุมธานี ผ่านปากเกร็ด เข้าทางหลวง

แผ่นดินหมายเลข 309 เข้าอำเภอป่าโมก-
อ่างทอง รวมระยะทาง 140 กิโลเมตร

มีรถโดยสารประจำทางบริการโดย
ออกจากสถานีขนส่งสายเหนือ (หมอชิต)
ทุกวัน สอบถามรายละเอียดได้ที่ โทร.
279-4484 ค่ารถโดยสารธรรมดา 29
บาท รถปรับอากาศชั้น 1 50 บาท รถ
ปรับอากาศชั้น 2 40 บาท

ที่พักในจังหวัดอ่างทอง

1. โรงแรมอ่างทองบึงกะโล 60 หมู่ 2
ถ.อ่างทอง-โพธิ์ทอง อ.เมือง โทร. 61-
1767-8, 611667 ราคา 100-220 บาท
2. โรงแรมบัวหลวง 1/15 หมู่ 8 ถ.อ่างทอง
-อยุธยา อ.เมือง โทร. 61-1800 ราคา
80-120 บาท
3. โรงแรม ซี แอล การ์เด้นอินน์ 42 หมู่
11 ต.บ้านอิฐ อ.เมือง โทร. 61-2665
ราคา 150-320 บาท
4. โรงแรมสยามอินทร์ 41/2 หมู่ 5 ต.
บ้านอิฐ อ.เมือง โทร. 61-2017 ราคา
220-300 บาท
5. โรงแรมสุวพันธ์ 6 ซอย 1 ถนนทรัพย์-
สิน ต.ตลาดหลวง โทร. 61-1588 ราคา
90-160 บาท

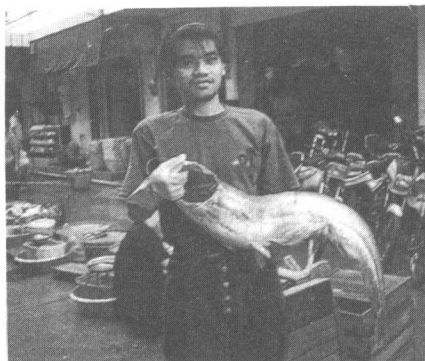
ร้านอาหาร

อำเภอเมือง

1. ร้านร่มไทร ถนนสายเอเชีย ต.บ้านอิฐ โทร. 61-1344
2. ร้านดีโกชนา ถ.อ่างทอง-โพธิ์ทอง ต.ศาลาแดง โทร. 61-1226
3. ร้านกำธร เยื้องเรือนจำอ่างทอง ถ.อ่างทอง-โพธิ์ทอง ต.ศาลาแดง
4. ร้านเพื่อน เยื้องโรงเรียนปัทมโรจน์-วิทยาคม ถ.อ่างทอง-โพธิ์พระยา ต.บ้านอิฐ
5. ร้านปานทอง เยื้องปั๊มน้ำมันไทร-ทองบริการ ต.โพสะ
6. แพอ่างทอง ตรงข้ามศาลากลาง จังหวัดอ่างทอง โทร. 61-1301

อำเภอป่าโมก

1. ร้านชายน้า ริมแม่น้ำเจ้าพระยา หน้าที่ว่าการอำเภอป่าโมก
2. ร้านเรือนใจ ถ.อยุธยา-อ่างทอง ปากทางเข้าวัดโบสถ์ ต.สายทอง
3. ร้านคุณหนู หลังตลาดป่าโมกฝั่งเทศบาล

อำเภอวิเศษชัยชาญ

1. ร้านอาหารกุ่มโกชนา หมู่ 7 ต.ศาลเจ้าโรงทอง โทร. 63-1293
2. ร้านอาหารน้องปอ หมู่ 7 ต.ศาลเจ้าโรงทอง

อำเภอโพธิ์ทอง

1. ร้านสุกัญญาพนารัตน์ ตั้งอยู่ริมถนนสายอ่างทอง-โพธิ์ทอง ก่อนถึงตัวอำเภอประมาณ 2 กิโลเมตร
2. ร้านโพธิ์ทอง ตั้งอยู่ถนนสายอ่างทอง-แสวงหา ห่างจากอำเภอประมาณ 1 กิโลเมตร
3. ร้านเหรียญไทย ตลาดโพธิ์ทอง
4. ร้านตั้งตังอา ตลาดโพธิ์ทอง

อำเภอแสวงหา

1. ร้านชั้น ตลาดแสวงหา
2. ร้านฮวง ตลาดแสวงหา

อำเภอสามโก้

1. ร้านอาหารบ้านเก่า ริมถนนสายสามโก้-อบทม

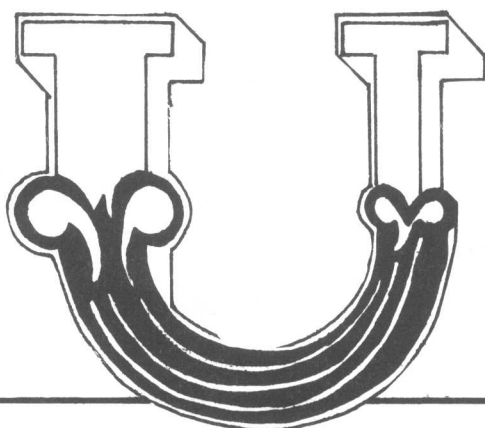
อุทองเอกภินท์

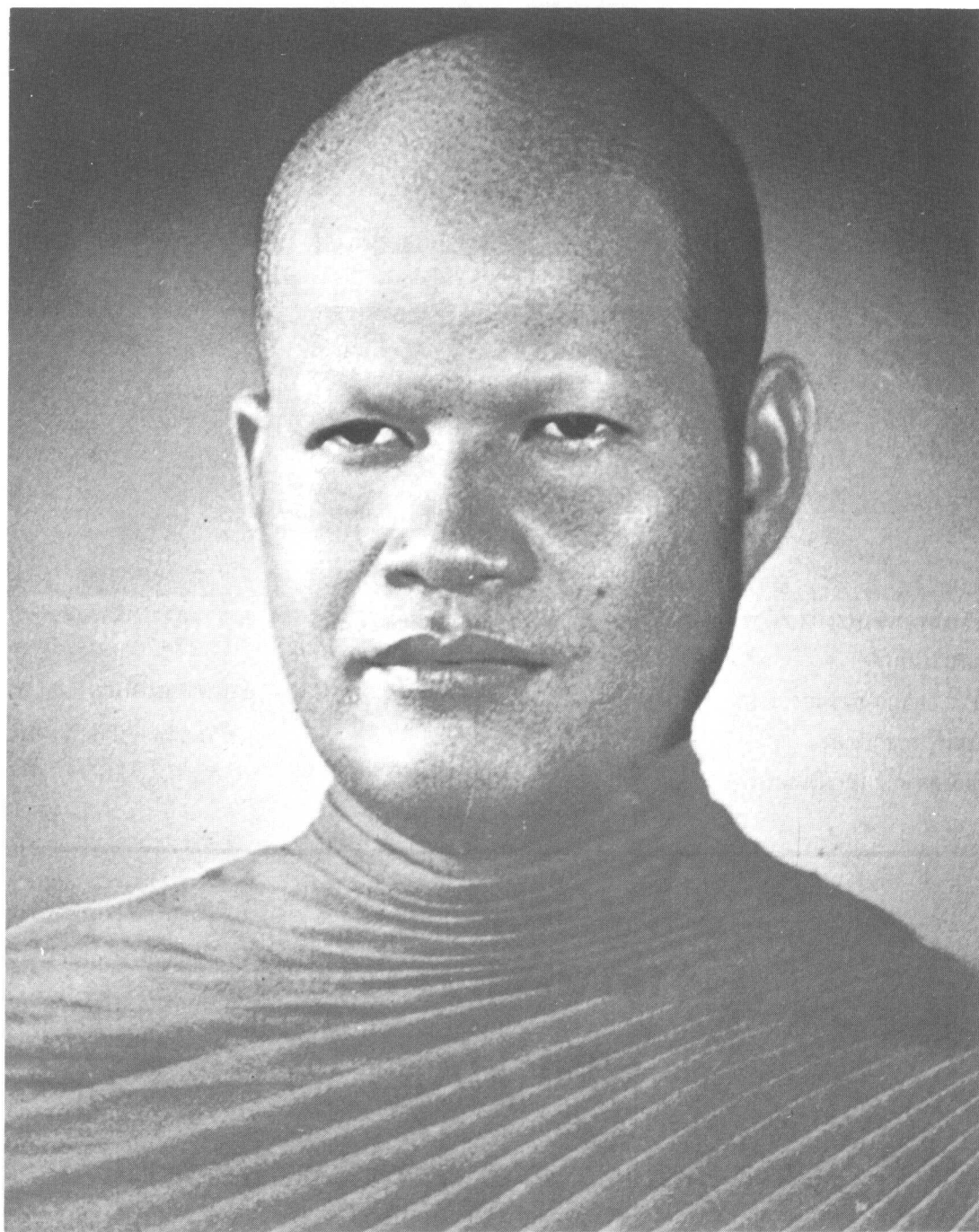
MINI MART

ถ.18 ถ.อุทอง ต.หัวรอ จ.พระนครศรีอยุธยา

(035) 251195

อนันตนาการ

จาก

พระครูอนุตาสน์โสภณ

เจ้าอาวาสวัดต้นสน

“บริการประทับใจ เป็นมิตรทุกท่าน”

ธนาคาร สหธนาคาร จำกัด สาขาอ่างทอง

THE UNION BANK OF BANGKOK, LTD

AND THONG BRANCH

ที่สหธนาคาร

คุณสำคัญเสมอ

บริการธุรกิจธนาคารทุกประเภท

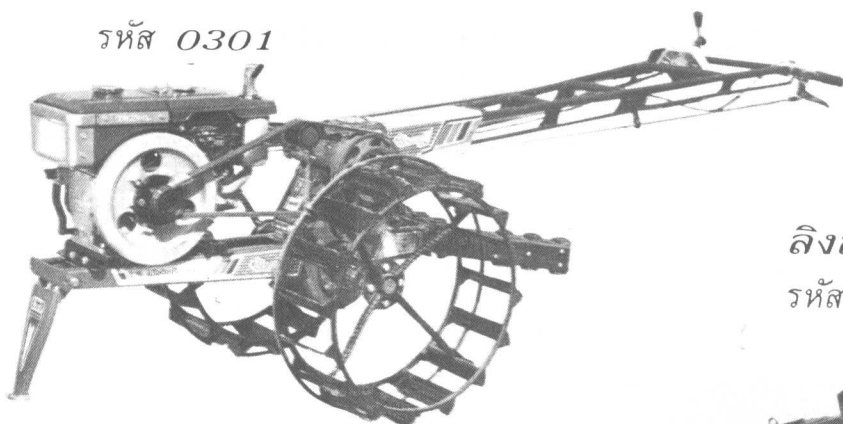
รถไถนาเดินตาม

สิงลม

เด่นที่สุดแห่งท้องทุ่ง ดั่งที่สุดแห่งกรุงศรีฯ

สิงลม A

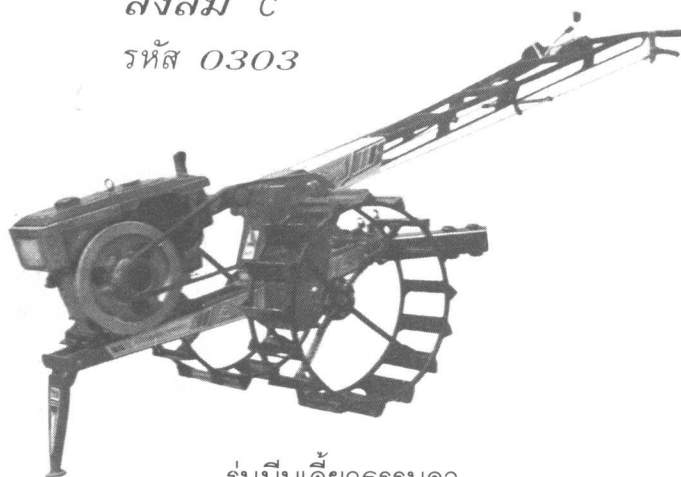
รหัส 0301

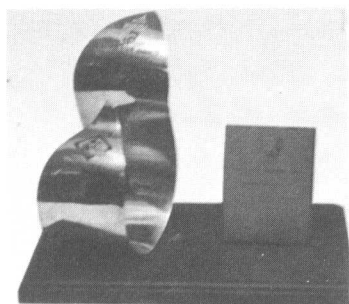
เดินหน้า 2 เกียร์ ~ ถอยหลัง 1 เกียร์

สิงลม C

รหัส 0303

รุ่นปี๊บเลี้ยวธรรมดา

ได้รับรางวัลผลิตภัณฑ์ดีเด่น

ประจำปี 2530

ห้างหุ้นส่วนจำกัด

โรงงานรถไถนา **จ.เจริงชัย** (นายเจ้า) จ. อยุธยา

เลขที่ จ 59/7 ต.ไผ่ลิง ตอนโค้งวัดพระญาติฯ

อ. พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา

โทร. (035) 241-942, 241-852 แฟกซ์ 243-008

ทะเบียนผู้จำหน่าย ร.ก.ส. 016

ทะเบียนผู้จำหน่ายชุมนุมสหกรณ์ 032

ART

98

อาจารย์นิพนธ์ ทวีกาญจน์ กับผลงานที่แสดงถึงความ
เป็นอยุธยา
สุธรรม กันดำ

103

มงคล อุทก ศิลปินเพื่อชีวิต
กัณฐะ รุ่งทิพย์

108

คำรณ ห่วงหวังศรี
ตะวัน ไตรสวัสดิ์

ART

สุธรรม กันดำ

ศิลปินกลุ่มธรรม

“เศียรพระพุทธรูปสมัยอยุธยา”

ขนาด 70x54 ซม. ศิลต์สีกรีน

อ.นิพนธ์ ทวีกาญจน์

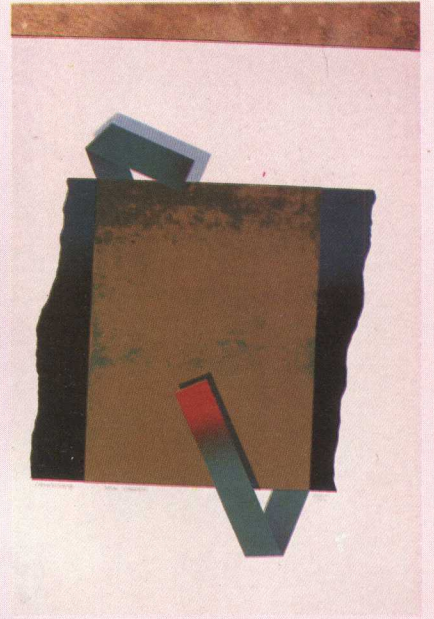
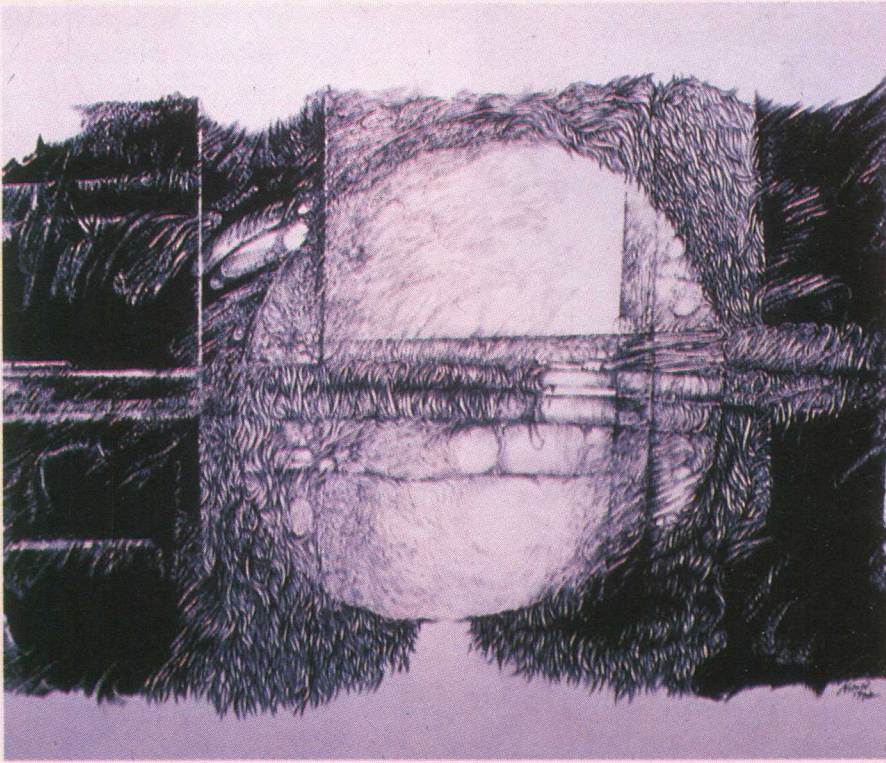
กับผลงานที่แสดงออกถึงความเป็นอยุธยา

ARTIST หรือศิลปินใน

บ้านเรานั้นมีแนวทางการทำงานที่ต่าง
กันออกไป บ้างเป็นศิลปินอิสระทำงาน
ในแนวทางที่ตัวเองรัก ส่งผลงานออก
ขายตาม GALLERY ต่าง ๆ จนสามารถ
สร้างฐานะ มีเงินซื้อบ้าน ซื้อรถ อีก
ประเภทหนึ่งก็คือ คนที่มีการทำงานที่
มั่นคง ก็คือบรรดาอาจารย์สอนศิลปะ

ตามสถาบันต่าง ๆ หรือเป็นผู้ที่ “ปั้น”
ศิลปินกลุ่มแรกอีกทีหนึ่ง

ถึงแม้ว่าคนสองกลุ่มจะมีแนวทาง
การทำงานที่ต่างกันไป แต่ก็มีความมุ่งหมาย
อยู่ที่เดียวกันคือสร้างสรรคงานศิลปะให้ผู้คน
ได้ชื่นชม

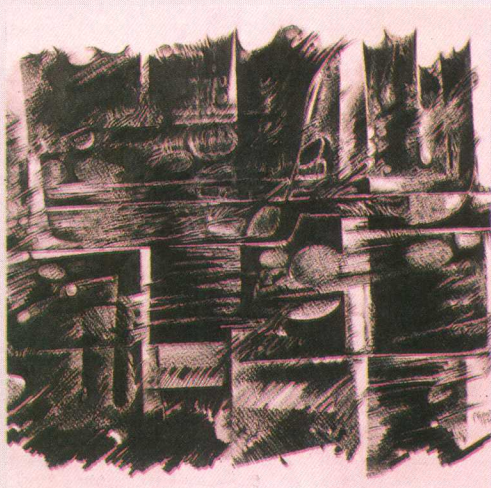
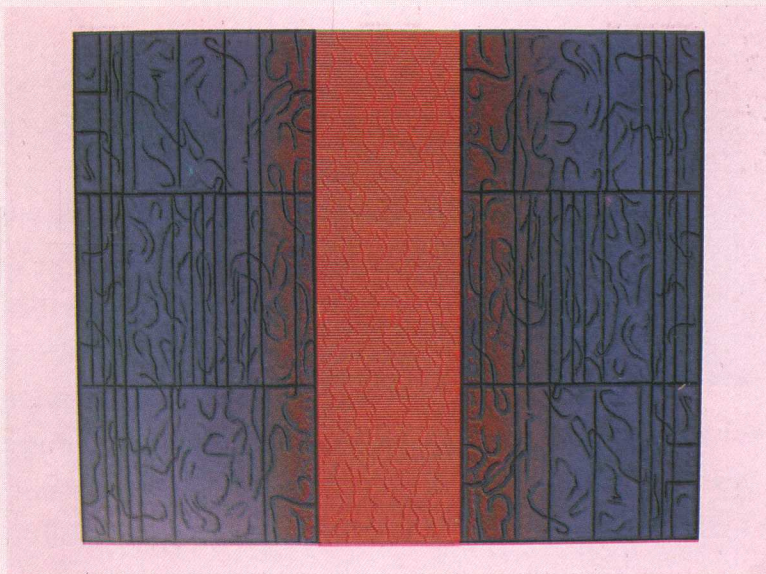

แยกพิมพ์ทีละสี ทีละชั้น ทุกขั้นตอนต้อง
ทำด้วยมือ ดูเผิน ๆ แล้วมันจะธรรมดา
แต่ถ้าดูให้ละเอียดแล้วจะเห็นว่ามันจะสลับ
ซับซ้อนกันมากมายหลายชั้นซึ่งเป็นการ
ค่อนข้างยากสำหรับผู้ที่ไม่คุ้นเคย”

ความมุ่งมั่นอีกประการของอาจารย์
นิพนธ์ในตอนนั้นก็คือ การนำเอาโบราณ-
สถานต่าง ๆ ทั้งหมดในจังหวัดอยุธยาทำ
เป็นภาพในแนวของตัวเอง และมีโครงการ
ที่จะแสดงงานเหล่านี้เพื่อให้คนได้รู้จัก
งานของอาจารย์มากขึ้น “อยากทำปรังค์
องค์เจดีย์ออกมาเป็นภาพใหญ่ ๆ แต่จะ
ออกมาตามแบบที่เราฝันไม่ใช่แบบที่เรา
ถ่ายรูป สีสรรจะเปลี่ยนแปลงทั้งหมด”

จากความมุ่งมั่นตรงนั้นอาจารย์
บอกว่า “ตั้งใจจะไปเขียนรูปอย่างจริงจัง
แต่ยังไม่แน่ใจว่าจะทำได้หรือเปล่า ต้อง
มีเงินมากพอสมควรถึงจะทำอย่างนั้นได้
เพราะบางครั้งเราจะเขียนรูปแล้วนำไปขาย
นำเงินมาเลี้ยงตัวเองคงทำไม่ได้เพราะ
ถ้าเรามีจุดประสงค์ที่จะทำรูปขายนั้น เรา
เขียนรูปขายโดยตรงเลยดีกว่า แต่ถ้าเขียน
รูปเพื่อแสดงภูมิปัญญาความรู้ต่าง ๆ บางที
ต้องเสียสละ”

คงอีกไม่นานนักผู้ที่พิสมัยงาน
ด้านศิลปะจะได้ชมผลงานของอาจารย์
ล้วน ๆเสียที

1. "เข่นเดียวกัน"

ขนาด 50x50 ซม. สีลค์สกรีน

2. "ความสัมพันธ์"

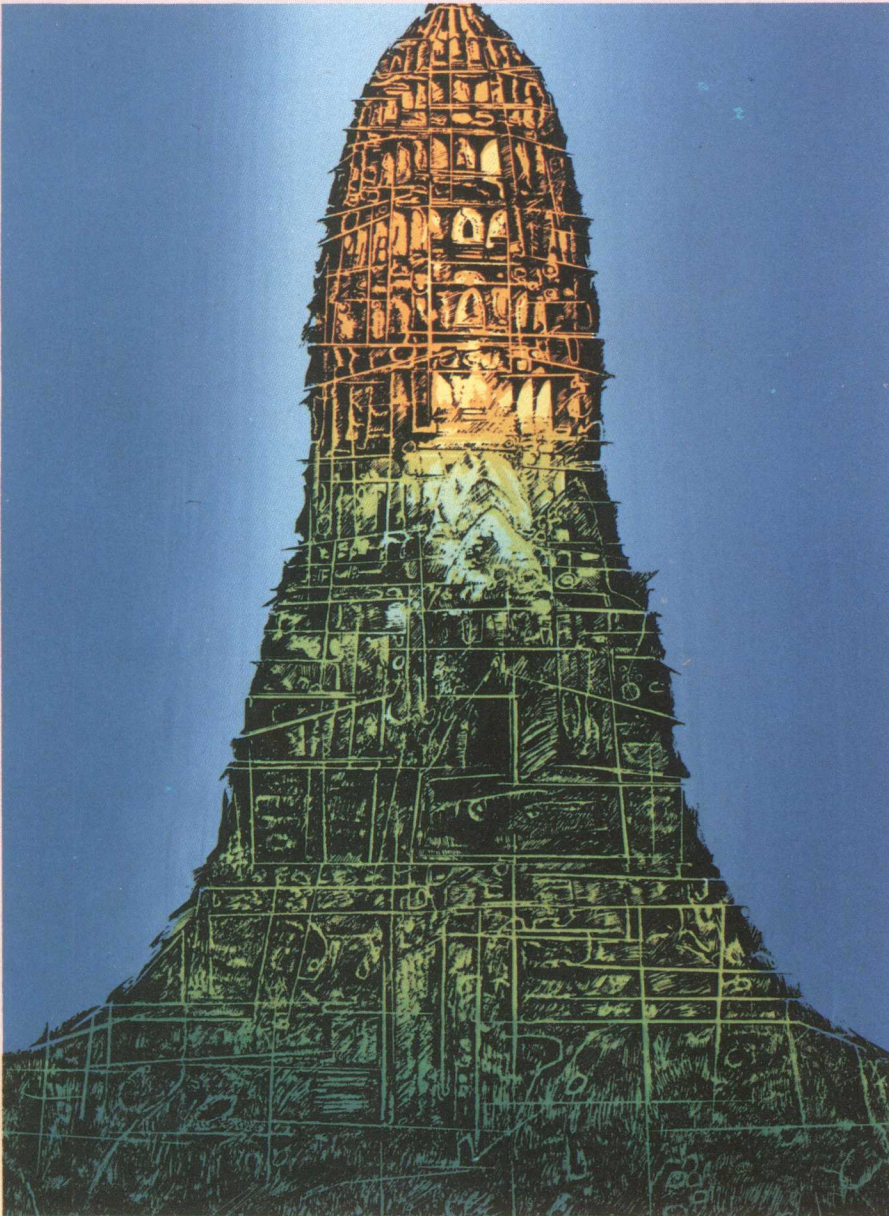
ขนาด 50x60 ซม. วาดเส้น

3. "ลมร้อนเดือนเมษา"

ขนาด 50x60 ซม. สีลค์สกรีน

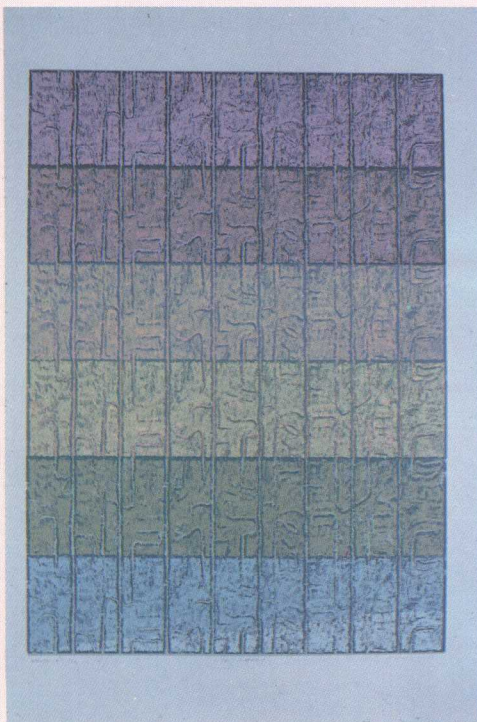
4. "สภาวะที่เปลี่ยนแปลง"

ขนาด 50x60 ซม. วาดเส้น

“ปราสาทพระราม”

ขนาด 70x54 ซม. สีลค์สกรีน

“ความอบอุ่น”

ขนาด 68x54 ซม. สีลค์สกรีน

อาจารย์นิพนธ์ ทวีกาญจน์ เป็นอาจารย์สอนศิลปะภาพพิมพ์ในวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยาและเป็นหนึ่งในสมาชิกศิลปินกลุ่มธรรมที่เพิ่งจะจัดแสดงงานไปเมื่อไม่กี่วันที่ผ่านมา

“กลุ่มธรรม” ก่อตั้งขึ้นมาตั้งแต่ปี 2514 ภายใต้การนำของ อาจารย์ประเทือง เอมเจริญ สมาชิกส่วนใหญ่ในกลุ่มจะเป็นคนที่ไม่ได้เข้าไปเรียนในสถาบันการศึกษาฝึกเขียนรูป ฝึกทำงานศิลปะด้วยตัวเองทุกคนมีแนวคิดที่คล้าย ๆ กันคือสร้างงานศิลปะจากพื้นฐานของธรรมชาติ ของสังคม ไม่มีกรอบหรือระเบียบของสถาบัน เพราะฉะนั้นกลุ่มธรรมจึงเติบโตในลักษณะของศิลปินที่มีแนวคิดคล้ายกันมารวมกัน แต่นั่นมิได้หมายความว่าคนที่ศึกษาศิลปะมาจากรั้วมหาวิทยาลัยจะเข้าไปร่วมกลุ่มด้วยไม่ได้

“ชอบศิลปะมาตั้งแต่เด็ก ๆ ชอบวาดรูป เหมือนกับเป็นคนที่ไม่ค่อยได้ศึกษาเกี่ยวกับวิชาศิลปะมาโดยตลอด เรียนจบปริญญาโท”

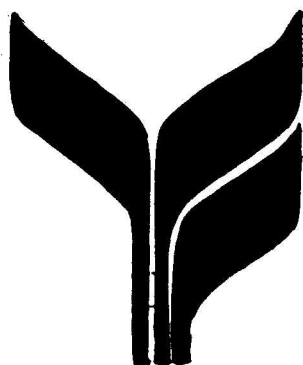
ถึงแม้ว่าตัวอาจารย์จะทำผลงานของตัวเองออกมามากมายก็ไม่ใช่ว่าจะไม่สนใจในผลงานของคนอื่น ๆ เวลาที่มีจัดแสดงงานที่ไหนถ้าว่างจากการทำงานหรือการสอน อาจารย์จะพยายามไปดูด้วยเหตุผลที่ว่า “เราหยุดไม่ได้ ถ้าหยุดเมื่อไหร่เราจะล้าหลัง เพราะงานศิลปะทุกวันนี้ต้องพัฒนาไปตามเทคโนโลยี เราต้องศึกษาอยู่ตลอดเวลา เกือบทั้งชีวิตถ้ายังคิดจะทำงานศิลปะอยู่”

ผลงานส่วนมากจะออกมาในแนวของกึ่งนามธรรม คือไม่เป็น ABSTRACT หรือรูปธรรมเต็มตัว มีการดัดแปลงให้เกิดรูปทรงใหม่ ๆ ขึ้นและผลงานของอาจารย์ก็ค่อนข้างจะสลับซับซ้อน “บางชิ้นต้องพิมพ์ถึง 20 ครั้งพิมพ์ด้วยมือล้วน ๆ ไม่มีการใช้เครื่องจักรใด ๆ ทั้งสิ้น” เพราะฉะนั้นบางคนที่เห็นภาพของอาจารย์จึงเกิดคำถามขึ้นในใจว่า “ทำได้อย่างไร”

“DRAWING ลงบนแผ่นใสแล้วก็เอามาถ่ายแบบเพื่อจะนำมา SCREEN แล้ว

อภิธานศัพท์

จาก

ธนาคารกสิกรไทย

“บริการทุกระดับ ประทับใจ”

อภินันทนาการ

จาก

โรงสีไทยเจริญพาณิชย์

ผู้ใหญ่ชวลิต-คุณประไพ อิ่มเอิบ

7-9 ตำบลเจ้าปลุก อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13150 โทร. 01.3300021

มงคล อุทก

กัสสะ คีนคลีบ

รุ่งทิพย์ เข้มทอง

มงคล อุทก หนึ่งในผู้ขับเคลื่อนกองเกวียนแห่งชีวิต...ครั้งหนึ่งเขาเคยหันหลังให้กับระบบสังคมในช่วงที่การเมืองผันแปร เขาและเพื่อนนาม **คาราวาน** กองเวียนคนทุกข์ในยุคจักรกลก็ได้เดินทางระหกระเหินเข้าสู่กระแสธารชีวิตใหม่กลางพงพนา

แล้ววันเวลาก็ทำให้ต้องระเห็จตนเองออกจากป่าไฟอีกครั้ง เพื่อก้าวไปศึกษาปรัชญาทางการเมืองและทฤษฎีดนตรีถึงประเทศจีน จบจนกระทั่งปี 2534

มงคล อุทก ก็หวนคืนแผ่นดินแม่อีกครั้งเสียงเพรียกหาเสรีภาพก็ก้องในมโนสำนึก ท่ามกลางความแตกแยกของอุดมการณ์กับสภาพการเมืองที่เปลี่ยนไป ที่สุดเขาตัดสินใจออกมาสู่ชีวิตในสังคมเดิม

วันนี้**คาราวาน** ในทางทฤษฎีได้ปิดฉากลงแล้ว พร้อมกับการแยกย้ายของเหล่าสมาชิก วิถีทางศิลปินเดี่ยวปูทางเพื่อรองรับการก้าวอย่างของพวกเขา และมงคล อุทก ก็นำพาตัวเองเข้าสู่เส้นทางนั้นด้วยเช่นกัน 2 อัลบั้มแรก “คนไร้ราก” และ “โอ้ย...ชีวิต” แต่ก็ได้ประสบความสำเร็จทางธุรกิจนั้ และกับย่างก้าวที่ 3 “**สังหารายวัน**” ผลงานที่เริ่มเปลี่ยนแนวทางไป ง่ายๆ ในดนตรีแต่เต็มเปี่ยมไปด้วยคุณภาพของเนื้อหา แต่นั้ก็คือตัวของเขาเอง**มงคล อุทก**

● ผลงานชุดนี้เป็นอย่างไรบ้าง

มงคล ผลงานชุดนี้ก็เรียบง่าย ง่ายไม่ซับซ้อน ทำเพื่อลงสู่ชาวบ้าน เพื่อทัวร์คอนเสิร์ตสำหรับงานวัดได้ก็เลยต้องทำชะชะช่าเยอะหน้อย

● ความยากง่ายในการทำ

มงคล ทุกชุดมันลำบาก แต่วามันก็ไม่ใช่ว่ายากนักหนา เพราะงานก็ไม่ใช่ว่าซับซ้อนอย่างที่ว่า

ส่วนมากจะเจออุปสรรค
ใหญ่กับบริษัทเทปตัวคิ-
ลปินกับบริษัทเทปเนี่ย จะ
เจอปัญหาตลอด ผมถึง
ย้ายบริษัทตลอดเวลามี
ปัญหา

● อุปสรรคส่วนมากที่พบใน เวลาทำงาน

มงคล อุปสรรคคือมันจะเหนื่อย ถ้าแบ่ง
วิธีการทำงานถูกต้อง อุปสรรค
มันจะไม่มีอะไรมา ส่วนมาก
จะเจออุปสรรคใหญ่ก็คือบริษัท
เทป ตัวศิลปินกับบริษัทเทปเนี่ย
จะเจอปัญหาตลอดผมถึงย้าย
บริษัทตลอดเวลามีปัญหา

● ผลงานชุดนี้คิดว่าประสบ ความสำเร็จมากกว่าชุดที่ผ่าน มาหรือเปล่า

มงคล ถ้าพูดถึงประสบความสำเร็จมัน
ก็ทุกชุดนะ แต่ว่ายอดขายชุดนี้
ได้เยอะเป็นสามเท่าของชุดที่แล้ว

● เพราะอะไร

มงคล เพราะว่าผมทำงานง่ายลงรีเพล่า
ก็ไม่รู้ แล้วอีกอย่างบริษัทเทป
เป็นอาร์เอส บริษัทนี้เค้าไม่เลือก
ที่รักมักที่ชัง คือศิลปินในค่ายเค้า
โฆษณาให้ทุกคน ถ้าการโปรโมท
มีผลต่อการขายก็ต้องเชื่อว่าผม
ถูกโปรโมท

● แต่การโปรโมทก็เป็นส่วน หนึ่งที่ทำให้คนรู้จัก

มงคล เป็นการแนะนำเทปไม่ใช่ศักย-
ภาพผมอะไรนักหนา จริงแล้ว
ผลก็ทำมาตั้งแต่การวาง ผมว่า
งานการวางดีกว่างานผมเยอะ
เช่น ชุดคนไกลบ้าน ผมยังรักที่
จะทำแบบนั้นแต่วินัยไม่มีใครทำ
สุรัชชัยแยกไปทำเดี่ยว หรือว่า
ผมไปทำเดี่ยวก็ไม่เคยทำใหญ่
แบบนั้น ทุ่มแรงทุ่มใจมาก แต่ว่า
พูดถึงยอดขายสู้อย่างนั้นไม่ได้

● ใช้เวลาในห้องอัดเสียงนาน แค่ไหน

มงคล ชุดนี้นาน ผมเริ่มเข้าห้องอัด
เดือนตุลาคม พฤศจิกายน แต่ก็
ไม่ใช่ทำทุกวันนะทำบ้างพักบ้าง
เฉลี่ยแล้วค่าห้องอัดกับค่ามาสเตอร์
ก็มากกว่าครึ่ง ผมขายมาสเตอร์
จะได้ประมาณห้าแสนบาท ค่า

ห้องอัดก็สองแสน ศิลปินก็แบ่ง
กันคนละเล็กคนละน้อย พอขายได้
เปอร์เซนต์เทปก็แบ่งกัน

● เพลงแต่ละเพลงที่นำมาข้อ- มูลส่วนมากได้มาจากไหน

มงคล ข้อมูลหลัก ๆ ของผม การอ่าน
หนังสือนี้เป็นส่วนหนึ่งไม่ปฏิเสธ

อีกอันหนึ่งก็ประสบการณ์
อย่างเสียไปนี่ก็เป็นเพลงพื้นบ้าน
ผมร้องมาตั้งแต่เด็ก นำมาแต่ง
เสริมกับเพื่อนก็ได้เป็นเพลงขึ้น
มา อย่างสิงห์ร้ายวันนั้นก็ประสบ-
การณ์เป็นสิ่งที่พบเห็นมา คนลาบ
นี่ก็มาจากคนไร้ราก หลานผม
เค้าพูดไม่ชัดเค้าเรียกคนไร้ราก
เป็นคนลาบ ๆ อีกส่วนหนึ่งชุดนี้
ผมเอาเพลงของเพื่อนมาร้องด้วย
อย่างหัวใจติดลบ ของศักดิ์สิทธิ์
เชือกกลาง ช่วยเขียนเอาไว้

● ชุดนี้จะเรียกว่าดนตรีเป็น แนวบลูได้หรือเปล่า

มงคล ไม่ ฮะ ไม่ ถึง ขนาดนั้น

● รู้สึกว่าจะมีอยู่เพลง

มงคล มีบลูบ้างตอนหลังแนวคิดของผม
คือเบื่อกี่จะมีสไตส์เบื่อกี่จะเป็น
ป๊อปสตาร์ เพลงถ้ามันสนุกก็
ทำให้มันสนุกเนื้อหากับทำนอง
ให้มันไปด้วยกันก็พอแล้ว อย่า
ไปคิดเลยมรูปแบบ เร็วกะเยอะ
ไปก็เหนื่อยก็เลยตัดออกเหลืออยู่
เพลงเดียว

● ทำไมในชุดก่อน ๆ ถึงเลือก ทำแนวดนตรีเร็กเก้ ซึ่งจริง ๆ แล้วมันผิดแปลกไปจากคารา- วานคนอื่น ๆ

มงคล คือ...ผมมองเร็กเก้ตอนนั้นนะ
ผมถูกถามอยู่บ่อย ๆ เมื่อกลับ
มาจากจีน ผมค่อนข้างแว้งแว้ง
นิดหน่อยนะ เพื่อนยังไม่กลับมา
แล้วอีกอย่างตอนนั้น บ๊อบ มาร์เลย์
ก็ตายแต่เพลงของเขากำลังออก
มา ก็ได้ฟัง ได้ฟังแผ่นที่บ้าน
เพื่อนรู้สึกชอบ ชอบในเนื้อหา

“
**อย่างรุ่นแมลงสาบพวกนี้
 จะมีไฉ่ห่ามากขึ้นหยาบ ๆ
 ตรง ๆ เลย คือรูปแบบทาง
 ศิลปะอาจจะยังไม่ลึกได้
 เนื้อหาแต่รูปแบบศิลปะ
 เค้าต้องเรียนรู้ ต้องมีครู
 ศึกษาจากใครก็ได้**
 ”

ของเขา เราก็คิดว่ามันจะไม่มี
 อีกแล้วอย่างนั้นะ เราก็มองว่าได้
 ที่เราทำ ๆ มันก็ยังมีเพื่อนอยู่
 อย่างอัลบั้ม UPRISING หรือ
 REDEMPTION SONG คือพูดถึง
 เสรีภาพ เรื่องลุกขึ้นสู้ อะไร
 ต่ออะไรอย่างนี้ อย่างน้อย
 เราก็มีเพื่อนอยู่ ชอบ...ชอบเพลง
 ชอบเสียงร้อง ชอบอารมณ์อะไร
 แบบนี้ ก็จะได้ไปญี่ปุ่นไปคว้า
 หามาฟัง แล้วก็ไม่ใช่ บ๊อบ มาร์-
 เลย์คนเดียว แต่ยังมี ปีเตอร์ ทอช
 หรือใครต่อใครอีก...จิมมี คลิฟฟ์
 อย่างนั้นะ ก็มันมีเยอะแยะคือพูด
 ถึงเนื้อหาสามัญชนมันเลยคล้าย
 กันก็ชอบ และมันก็ไม่ใช่ว่าแค่นั้น
 ก็ได้มาฟังทางแอฟริกา...ชั้นนี้ คิง,
 ชั้นนี้ ไอเบท อะไรต่ออะไร

● พวกอัฟริกัน บีท

มงคล ไซ้ มันเป็นอัฟริกัน บีท ก็เลย
 ทำให้รู้สึกว้า เออ...มันไม่ใช่
 เฉพาะแต่เจ้าไมก้า มันก็นึกถึง
 ตัวเองที่ทำดนตรีอยู่ที่เมืองไทย
 เอามาให้ใกล้เคียงดีกว่า เราก็พูด
 ถึงเนื้อหาอย่างนี้ เออ...มันก็มี
 อยู่ทุกมุมโลก

● ทำไมถึงไม่เข้าไปอยู่ค่าย เดียวกับแอ๊ด

มงคล เข้ามาแล้วไงเข้าไปแล้วก็ออกมา

เพราะว่ามันไม่มีอะไรดีขึ้น ตอน
 นั้นทุกคนอยากไปอยู่รวมกับแอ๊ด
 หมด สุรชัยไปก่อน แล้วก็ผม
 พงษ์เทพ ไปแล้วสู้กับอยู่คนละที่
 ดีกว่า สมัยพงษ์เทพกับผมอยู่
 แกรมมี ยังได้ทำคอนเสิร์ตที่มี
 เป้าหมายดี ๆ เป็นต้นว่า คอนเสิร์ต
 สันติภาพ คอนเสิร์ตช่วยเหลือคน
 เป็น เอ็ดส์ ในไทย

● มีความรู้สึกอย่างไรกับวงการ เพลงไทยในปัจจุบัน

มงคล วงการเพลงตอนนี้ขึ้นอยู่กับการ
 เศรษฐกิจของประเทศเหมือน
 กันนะ เพลงบางที่ถ้าเศรษฐกิจ
 ไม่ดีคนก็ไม่อยากซื้อ เทปที่ขาย
 ดีผมไม่รู้เพลงใครนะอันนี้พูดถึง
 งานขาย วงการเทปคือธุรกิจ
 เศรษฐกิจไม่ดีเทปก็อาจจะขาย
 ไม่ดี ดังนั้นป๊อปปูล่าร์ก็อาจจะห
 ออกให้ดีกว่าแล้วกัน ถ้าจะเข้า
 มาในแวดวงเพื่อชีวิต คุณกันตรงนี้
 ว่ารุ่นใหม่มิเกิดขึ้นมาตลอดธรรม-
 ชาติ พอไม่มีการต่อสู้ก็เกิดช้
 หน่อย พอมีเหตุการณ์แหลมคม
 ทางการเมือง วงเพื่อชีวิตก็จะ
 พุ่งขึ้นมา วิญญาณนักสู้มันจะ
 อยู่ในเสียงเพลงแล้วแต่ว่าจะมาก
 หรือน้อย วงเพื่อชีวิตอย่างน้อย
 ในวิทยาลัยครูต้องเกิดขึ้นมา ใน

สถาบันต้องมีวงอย่างนี้ขึ้นมา

● เพลงเพื่อชีวิตในปัจจุบันกับสมัยก่อนเนื้อหาแตกต่างกันมากน้อยแค่ไหน

มงคล อย่างรุ่นแมลงสาบพวกนี้จะมีไอ้ห่า ไอ้เอี้ยมากขึ้นหยาบ ๆ ตรง ๆ แรง ๆ คือรูปแบบทางศิลปะอาจจะยังไม่ลึก ได้เนื้อหาแต่รูปแบบทางศิลปะเค้าต้องเรียนรู้ ต้องมีครู ศึกษาจากใครก็ได้ ทำนองเพลงลูกทุ่งก็ได้ เพลงไทยเดิมก็ได้ ส่วนใหญ่มันจะสูงแค่คาราวาน คาราวาน แต่อย่างส่วนนี้พวกเค้าถือว่าเค้าเป็นกวี เป็นนักเขียน เค้าจะทำอีกรูปแบบหนึ่งมันคนละลักษณะกัน แต่ยังถือว่าในแวดวงเพื่อชีวิตวงเกิดใหม่จริง ๆ ยังไม่มี

● แล้วกับพรรคพวกคาราวานจะมีแนวโน้มกลับมาอีกไหม

มงคล เป็นไปได้ แต่ว่าวิธีการทำงานทำงานเพื่อ จะเป็นอัลบั้มแบบไหน อันหนึ่งก็คือประชุมกัน แล้วอาจจะให้ทำกันมาคนละ 2 เพลงจาก 5 คน เอาคอนเซ็ปต์เป็นหลักเรื่องวิธีการทำงาน ไม่ใช่เข้าห้องอัดเดือนหนึ่งแล้วก็มาซ่อมกันมาอะไรกัน อันนี้เงื่อนไขอย่างนี้เป็นยาก

● เพราะการจัดกระจาย

มงคล หงา ก็ยังทัวร์อยู่ ทองกรานก็ทำไรมาได้บ้าง ถ้ามาทั้งเดือนคงยาก หรือ วีระศักดิ์ ถ้านำทำที่สุดในช่วงนี้คืออะคูสติค มันขาดไปมากในแง่ทั่วทั้งสากลด้วย อย่างว่าแต่เมืองไทยเลย

● ช่วงนี้มีการเตรียมอัลบั้มชุดใหม่รึยัง

มงคล อยากจะเตรียมเหมือนกันแต่ว่างานแสดงเยอะ

● อยากทราบที่มาของหัวใจติดลบ

มงคล หัวใจติดลบเป็นของเพื่อนเขียนนะ ศักดิ์สิทธิ์ เชื้อกลาง

● หมายถึงความผิดหวังหรือเปล่า

มงคล มันคงมากกว่าถ้าจะพูดถึงโดยชีวิตเพลงนี้มันมีวิญญาณของเค้าจริง ๆ ศักดิ์สิทธิ์ เชื้อกลางเป็นวงครูชนเก่า แล้วก็ผ่านการต่อสู้ผ่านอะไรต่ออะไรมา เข้าป่าต่อสู้ด้วยอาวุธกลับมาในเมืองก็เขียนเพลงต่อต้านเพลงเด็กบ๊ม จนมาถึงเพลงหัวใจติดลบนี้ ช่วงนั้นคิดว่าจะมีเรื่องความรักเกี่ยว ข้องนิดหน่อยแต่ในนั้นก็จะมีเรื่องร่างกายแรงใจที่ทุ่มเทให้การต่อสู้ แล้วรู้สึกว่างามที่มัน

ถ้าพูดถึงตัวเองมันเหมือนคนมีฐานะยุ่งนะ ยุ่งตลอด มึงงานตลอดแต่ไม่รู้งานอะไร ยุ่งแต่ว่ามันไม่มีฐานะ ชีวิตเหนื่อยแต่ก็สนุก การเดินทางก็ยังเดินทางอยู่พักผ่อนก็เดินทางเหนื่อยเหมือนกันตื่นเช้ามาก็หาย

จะล้ากับปัญหาอะไรนิด ๆ

● **ตีความหมายไปในเรื่องความรักก็ได้ การต่อสู้ก็ได้**

มงคล

คือผมวิเคราะห์ว่าถ้าเป็นนักสู้มาแล้วก็ทำงานรับใช้ประชาชนรับใช้การต่อสู้แล้วก็เกิดมีปัญหารื่องความรักขึ้นมาเพราะไม่ว่าฝ่ายชายฝ่ายไหนเมื่อมีเรื่องขึ้นมาวุ่นได้เหมือนกัน บางทีเจอกับปัญหาหรือเปล่าถ้าไม่เจอก็ลุกขึ้นมาทำงานได้

● **ลูกอายุเท่าไรแล้ว**

มงคล

ประมาณ 2 ขวบ

● **ผู้หญิงหรือผู้ชาย**

มงคล

ผู้หญิง

● **ต้องจัดระบบชีวิตเราใหม่**

มงคล

คือก็ต้องมี มันอยู่ที่เรา ไม่ใช่ที่เราไปจัดเวลา มีโอกาสมีเวลาก็อยู่เพราะช่วงที่เขาเกิดใหม่ ๆ ผมก็อยู่กับเขาตลอดเพราะว่าช่วงนั้นทำเทปเสร็จแล้ว มีเวลาว่างนะ แล้วก็รอแต่เมื่อไหร่เทปจะออก ลูกก็เกิดแล้วแต่ผมก็ไม่มีเวลาอยู่กับเขาตอนนี้ เขาก็มีแม่อยู่

● **จะให้เป็นศิลปินเหมือนพ่อหรือเปล่า**

มงคล

แวนแวกออกอย่างนั้นอยู่นะ (หัวเราะ) แวนออกแบบชอบเสียงเพลง ชอบ...เดี๋ยวนี้สิ่งแรกที่เขาเข้าไปในห้องเขาก็พยายามเข้าไปหาเครื่องเสียง หรือว่ามีเปียโนเล็ก ๆ แบบคาสิโอแบบอะไรกต ๆ เล่น ๆ แต่พอเข้าไปเจอตัวใหญ่เขาจะเล่นได้นานนะมันกว้างตอนนั้นอายุแค่ 4 เดือน ถอดถุงมือออก เขาก็นั่งบนตักผมก็เล่น อัดเทปไว้มีแวน 4 เดือนมีเทปแล้ว (หัวเราะ) 4 เดือนมีเทปของตัวเอง 15 นาทีก็ใช้ได้

● **เป็นลูกคนแรก**

มงคล

ฮะ ชื่อ พิน

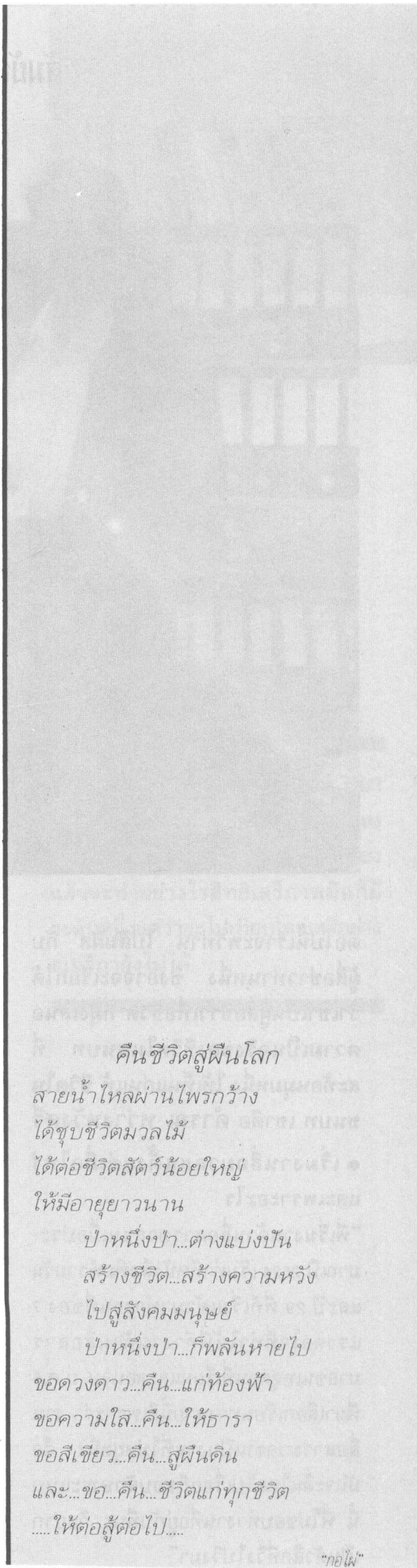
● **อยากให้วิจารณ์ตัวเองใน**

ส่วนที่อยากจะพูดที่คนอื่นไม่

เคยพูดถึง

มงคล

ถ้าพูดถึงตัวเองมันเหมือนคนมีฐานะยุ่งนะ ยุ่งตลอด มึนงานตลอดแต่ไม่รู้งานอะไร ยุ่งแต่ว่ามันไม่มีฐานะชีวิตเหนื่อยแต่ก็สนุก การเดินทางก็ยิ่งเดินทางอยู่ พักผ่อนก็เดินทางเหนื่อยเหมือนกันตื่นเช้ามาก็ดีเอง

คืนชีวิตสู่ผืนโลก

สายน้ำไหลผ่านไพรกว้าง

ได้ชุบชีวิตมวลไม้

ได้ต่อชีวิตสัตว์น้อยใหญ่

ให้มีอายุยาวนาน

ป่าหนึ่งป่า...ต่างแบ่งปัน

สร้างชีวิต...สร้างความหวัง

ไปสู่สังคมมนุษย์

ป่าหนึ่งป่า...ก็พลันหายไป

ขอดวงดาว...คืน...แก่ท้องฟ้า

ขอความใส...คืน...ให้ธารา

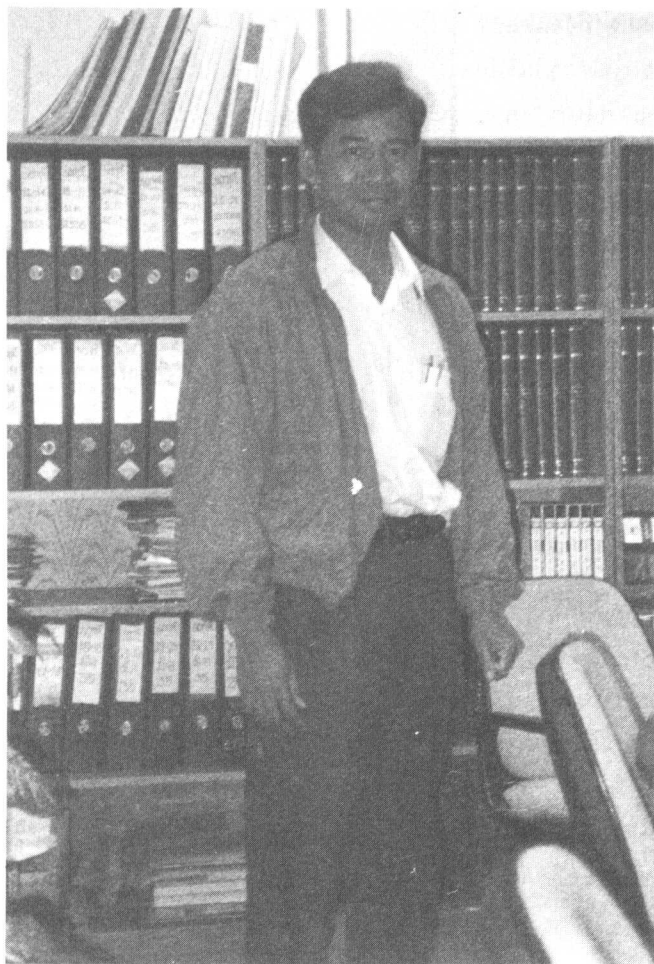
ขอสีเขียว...คืน...สู่ผืนดิน

และ...ขอ...คืน...ชีวิตแก่ทุกชีวิต

....ให้ต่อสู้ต่อไป....

“คอไฟ”

สัมภาษณ์ผู้สื่อข่าว

พี่ชอบงานด้านสื่อสารมวลชนนะ เพราะเป็นงานที่ไม่หยุดนิ่ง มันจะลื่นไหลไปเรื่อย ๆ พี่ไม่ชอบทำงานอยู่กับที่อยากเป็นตัวสือวิ่งไปวิ่งมา

คำรณ

หว่างหวังศรี

ต่อไปเราจะพาท่าน ไปสัมผัส กับผู้สื่อข่าวท่านหนึ่ง ซึ่งอาจจะเรียกได้ว่าเขาเป็นผู้สื่อข่าวเพื่อชีวิต ที่มุ่งเสนอความเป็นจริงของชีวิตในชนบท ที่สะท้อนมุมมองหนึ่ง ให้เห็นแก่กันแท้ ชีวิตในชนบท เขาคือ คำรณ หว่างหวังศรี

● เริ่มงานสื่อมวลชนตั้งแต่เมื่อไหร่ และเพราะอะไร

“พี่เริ่มงานด้านสื่อสารมวลชนเมื่อประมาณปี 2524 เริ่มทำที่หนังสือพิมพ์รายวัน และปี 29 พี่ก็เริ่มเข้ามาทำงานที่ช่อง 7 แรงดลใจที่ทำให้พี่ทำงานด้านสื่อสารมวลชนเหตุตอนที่เรียนและตอนจบ ม.ศ.5 พี่มาเลือกเรียนทางสายนี้ก็เพราะว่า งานสื่อสารมวลชนเป็นงานที่ไม่หยุดนิ่ง คือมันจะลื่นไหลไปเรื่อยก็ชอบลักษณะแบบนี้ พี่ไม่ชอบทำงานที่อยู่กับที่นะ ก็อยากเป็นตัวสือที่วิ่งไปวิ่งมา”

● จบการศึกษาจากที่ไหน ในระหว่างเรียนให้ความสำคัญกับกิจกรรมมากน้อยแค่ไหน

“พี่จบสื่อสารมวลชน ที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์กิจกรรมพิเศษก็ไม่ค่อยมีอะไรคือตอนเรียนกับบุคลิกตอนทำงานมันคนละเรื่องกันเลย ตอนนั้นก็ยังไม่กล้าแสดงออกหลาย ๆ อย่าง ก็เจียบก็อะไรตลอดนะและก็ได้ร่วมกิจกรรมไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมทางด้านการเมืองหรือประเทศไม่ได้ร่วมเลย แต่ที่ร่วมอยู่นิดก็คือ เป็นประธานชมรมถ่ายรูป”

● ก่อนที่จะมาอยู่ช่อง 7 ได้ข่าวว่าเคยทำงานหนังสือพิมพ์

“ก็มีหนังสือพิมพ์รายวัน 4 ฉบับที่พี่ทำมา มีชาวไทย ไทยแลนด์ไทม ข่าวสด และกัแนวหน้า”

● อะไรเป็นสาเหตุให้หันเหจากนักข่าวหนังสือพิมพ์ มาทำงานโทรทัศน์

“เนื่องจากพี่ไม่เคยเรียนทางการทำทีวีมาก่อนนะ เพราะว่าตอนเรียนก็เรียนหนังสือพิมพ์และก็ทำงานหนังสือพิมพ์ พี่ก็ไม่แน่ใจว่าตัวเองจะทำงานด้านนี้ได้ พี่นึกชวนให้ลองทำดูและตอนนั้นทางนั้นก็ขาดคน พี่ก็อยู่ประมาณเดือนหนึ่งและก็ปรึกษาเพื่อนอยู่เดือนหนึ่งจึงลองเข้ามาทำดู”

● อุปสรรคที่มักพบบ่อย ๆ ในระหว่างทำงาน

“คือปัญหาและอุปสรรคมันมีทุกทีนะในการทำงาน แต่ที่นี้ถ้าเราผ่านงาน ยิ่งนานวัน นานปี นานเดือน มากขึ้นเท่าไรประสบการณ์มันก็จะมี แรก ๆ เราจะไม่รู้เลยว่าอะไรเป็นอะไร หรือว่ารัฐมนตรีคนนั้นหน้าตาเป็นอย่างไร หรือ

นายกคนนี้เป็นอย่างไร แต่ว่าเหตุที่เราจะต้องรู้อย่างหนึ่งคือการไปฝึกงานอย่างน้องไปฝึกงาน น.ส.พ.น้องก็เรียนรู้ว่า เป็นอย่างไร อุปสรรคปัญหามันมีเมื่อเรายังไม่รู้แต่...เมื่อเรารู้แล้วมันเป็นเรื่องธรรมดาแล้วก็จะไม่มีอุปสรรค สมมุติว่าน้องส่งผู้สื่อข่าวไปจับข่าวที่ทำเนียบที่รัฐสภาผู้สื่อข่าวคนนี้ก็ประสบการณขึ้น ชัก 5 ปี 10 ปี เขาจะดึงผู้สื่อข่าวคนนั้นเข้ามาข้างในเพื่อมาทำหน้าที่กอง บ.ก. เพื่อมาทำหน้าที่ เป็นหัวหน้าข่าวหรือบรรณาธิการข่าวเพราะคนเหล่านี้มีประสบการณ์ คนที่จบใหม่ก็เข้ามาเพื่อมาเป็นผู้สื่อข่าวต่อ เขาเรียกว่าอะไร “คลื่นลูกหลังจะไล่คลื่นลูกแรกมาเรื่อย ๆ กระทบกันเข้ามาคลื่นลูกแรกก็ค่อย ๆ หดอายุไป มันก็คือประสบการณ์ที่ยิ่งนานวันนานปีตัวเองก็จะรู้”

● ทำไมจึงเสนอข่าวที่เกี่ยวกับ “อีสาน” เสียเป็นส่วนใหญ่

“เพราะว่าเขาให้ไปจับโครงการอีสานเขียว พอมาเห็นอะไรที่นั่นก็ทำที่โน่นก็นำทำ ไปขอนแก่นจะไปทำโครงการอีสานเขียวอย่างเดียวก็ไม่ได้ก็หยิบตรงโน้นด้วยตรงนี้ด้วย แต่ตอนหลังกองทัพภาคที่ 4 ต้องการจะทำ “ฮาร์บับนารู” เข้าไป พี่ก็พยายามจะไปหลายที่แล้วแต่โอกาสไม่อำนวย”

● กับโครงการอีสานเขียวมีความคิดเห็นอย่างไร

“โครงการอีสานเขียวเกิดจากพระราชดำริที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระองค์ทรงเห็นว่าภาคนี้ยังด้อยกว่าทุกภาค เสมือนปลายคมขวานซึ่งยังด้อยและยังล้าหลังในการพัฒนาอีกมากจึงมีการทุ่มพัฒนาดูแลไป อย่างน้อยที่พี่ได้ไปสัมผัสโครงการอีสานเขียวมาเป็นโครงการที่ดีมากเลย เวลานี้ก็มีการเร่งระดมการขุดบ่อน้ำและส่งเจ้าหน้าที่ไปแนะนำส่งเสริมการปลูกพืชจริงอยู่มันอาจจะไม่สำเร็จเต็ม 100% หรืออาจจะไม่เห็นผลดังเป้าหมายแต่ก็ทำให้ชาวบ้านรู้ว่ารัฐบาลหรือทางราชการไม่ได้ทอดทิ้งเขา ยังเห็น

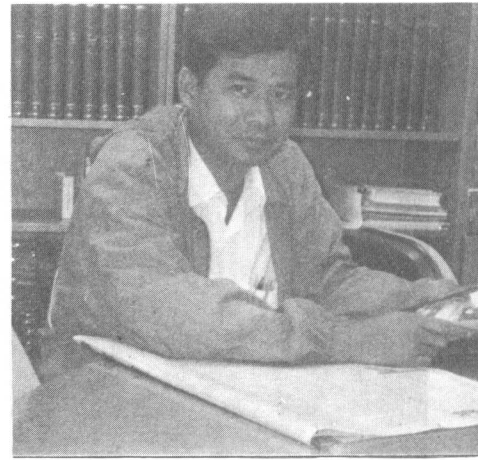
ความสำคัญของภาคนี้ ถึงแม้ไม่ได้ทำทุกจุด ก็อยากจะให้ชาวบ้านจุดหนึ่งซึ่งโครงการอาจจะยังไม่ได้เข้าไปสัมผัสอยากให้เขาเห็นว่าจุดนั้นสำเร็จเพราะอะไร เพราะความสำเร็จต่าง ๆ มันไม่ได้เกิดจากการช่วยเหลือมันเกิดจากคนในพื้นที่ ที่มีความเข้าใจและจัดแนวทาง การทำมาหากิน ปลูกพืชไม่ได้ก็หันไปเลี้ยงสัตว์ ก็อยากให้ชาวบ้านจุดนี้ตื่นตัวแล้วมองเห็น ซึ่งก็คิดว่าจะช่วยได้อีกส่วนหนึ่ง อาจจะไม่ครบ 100% แต่ก็ดีกว่าไม่ได้ทำอะไรเลย”

● มีความเห็นอย่างไรกับการเสนอข่าวที่บิดเบือนความจริง

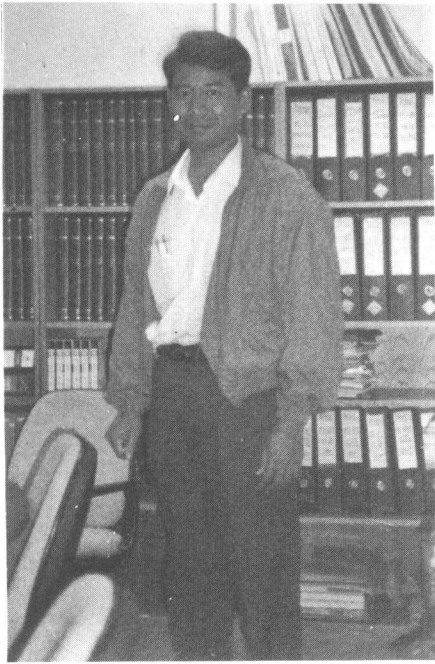
“คือถ้าเรามองนะที่วิทุกช่องมันเป็นของรัฐบาล ในเมื่อที่วิทุกช่องมันเป็นของรัฐบาลเราก็เปรียบเสมือนเป็นกระบอกเสียงของรัฐ ก็ต้องป่าวประกาศเรื่องของรัฐไปสู่ประชาชนให้รับทราบว่าการทำอะไร แต่ถ้ากระบอกเสียงของรัฐหันมาด่ารัฐ รัฐบาลก็อยู่ไม่ได้รัฐบาลก็พัง สมมุติว่าน้องเลี้ยงหมาไว้ตัวหนึ่ง หมามันเห่าขโมย น้องก็ชอบ แต่ถ้าหมาที่เลี้ยงไว้เอาข้าวให้มันกินแล้วมันกัดน้องแล้วจะทำอย่างไรสิทธิเสรีภาพมันก็มีระดับหนึ่ง แต่ว่าจะไปเทียบโลกเสรีอย่างอเมริกายังไม่ได้”

● ลักษณะเฉพาะตัวในการเสนอข่าวมีมาอย่างไร

“จุด ๆ นั้น...คือหนึ่งพี่มองดูนะที่วิทุกช่องเขาจะมีรายการข่าวประเภทนี้ ช่องโน้นก็มีช่องนี้ก็มีถ้าเราไปทำตามอย่างนั้นนะ โอ.เค.ก็มีเหมือนกันหรือเรามองว่าของสองสิ่งสีแดงเหมือนกันคุณภาพก็เหมือนกัน ชาวบ้านจะหยิบอันไหนก็ได้ เพราะว่ามันเหมือนกัน แต่ถ้าเกิดความต่างขึ้นมาในของสองสิ่ง อันนี้สีแดงอันนี้สีเขียวก่อนชอบสีแดงก็เลือกสีแดงชอบสีเขียวก่อนเลือกสีเขียวก่อนเหมือนการรายงานข่าวคนโน้นก็มีคนนี้ก็ มี ที่นี้เราจะสร้างจุดต่างขึ้นมาได้อย่างไร เขาบอกว่า “จุดขายคือจุดต่าง” เมื่อเราจะขายของเราสร้างจุดต่างขึ้นมา ข่าวก็คือใครทำอะไร

สมมติว่าน้องเลี้ยงหมาไว้ตัวหนึ่ง หมามันเห่าขโมยน้องก็ชอบแต่ถ้าหมาที่เลี้ยงไว้เอาข้าวให้มันกิน แล้วมันกัดน้องแล้วจะทำอย่างไรสิทธิเสรีภาพมันก็มีระดับหนึ่งแต่จะไปเทียบโลกเสรีอย่างอเมริกายังไม่ได้

เมื่อเราจะขายของเราก็สร้างจุดต่าง
ขึ้นมา ชาวก็คือใคร ทำอะไร ที่ไหน
เมื่อไหร่ อย่างไร ตรงนี้ทีวีทุกช่องก็มี
แต่การที่จะพลิกแพลงไปสู่จุดนั้นควร
ทำอย่างไรอย่างน้อยคือกลุ่มเป้าหมาย
ของเรา พยายามไปที่คนในชนบทมองไป
ซึ่งคนยากไร้ในชนบท

ที่ไหนเมื่อไหร่ อย่างไร ตรงนี้ทีวี
ทุกช่องก็มี แต่การที่จะพลิกแพลงไปสู่
จุดนั้นทำอย่างไรอย่างน้อยคือกลุ่มเป้าหมาย
ของเรา พยายามไปที่คนในชนบท
มองไปซึ่งคนยากไร้ในชนบท ถ้าเราทำ
เป็นรูปสามเหลี่ยม พื้นฐานเขามากมาย
เหลือเกิน แต่คนที่จบปริญญาตรี ปริญญา
โท ปริญญาเอกที่มีอยู่บนยอดฐานนิดเดียว
ซึ่งพี่ไม่สนใจคนกลุ่มนี้เพราะว่าหลุดพ้น
ไปแล้วในสังคม พี่อยากที่จะเล่นกับคนกลุ่ม
ล่างที่ติดพื้นนั้นนะ พยายามว่าคนกลุ่มนี้ชอบ
อะไร พยายามไปที่นิยายหรือละครน้ำเน่า
ทำไมชาวบ้านจึงคลั่งไคล้หลงใหลไฉ่ความ
เป็นน้ำเน่ากันนักในนั้นมีอะไร ชาวบ้าน
ไม่ดูข่าว 1 สัปดาห์ไม่เห็นมีความรู้สึก
อะไรแต่ถ้าชาวบ้านไม่ได้ดูละครหนึ่งตอน
ชาวบ้านหงุดหงิดแล้ว แสดงว่าในนั้นมี
มีความสนุก มีอะไรน่าติดตาม ซึ่งพี่เห็น
แล้วว่าไฉ่ความมีน้ำเน่ามันมีประโยชน์
ทำอย่างไรทำให้มันเน่า แต่เน่าด้วยสาระ
อย่างน้อยมันไม่สนุกเราก็ถึงความสนุก
เข้ามา ทำอย่างไรให้ติดตามจึงสร้างความ
เร้าใจโดยการดึงจุดนี้เข้ามาใส่ไว้ในข่าว
ของเรา ฉะนั้นรูปแบบมันอาจจะไม่เป็น
ข่าว แต่ก็รู้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน
เมื่อไหร่ แต่เป็นไปด้วยวิธีการที่พลิก
แพลงไปเรื่อย ๆ และอีกอย่างหนึ่งคนบ้าน
นอกเขาไม่ได้พูดเหมือนน้องพูดกับอา-
จารย์หรือเหมือนดั่งนักวิชาการพูดกัน
แต่คนบ้านนอก พูดแบบจริงใจ เราก็
ใส่แบบจริงใจเข้าไป เหมือนกับเอาสื่อที่
เขาใช้อยู่ที่นั่นสะท้อนกลับไปหาเขามันก็
ง่ายขึ้น เมื่อมองกลุ่มเป้าหมายแล้วพี่ก็
มองความชอบและความใกล้ชิดตัวของชาว
บ้าน สมมุติว่าน้องอยู่อยุธยา เกิดไฟไหม้
ใหญ่ที่กรุงเทพกับอยุธยา น้องจะสนใจ
ที่ไหนน้องก็ต้องสนใจอยุธยา เพราะว่า
มันใกล้ตัวเรา ฉะนั้นเมื่อเราหยิบเรื่อง
ของคนชนบทมาเล่นคนชนบทก็ย่อมสนใจ
เพราะว่ามันใกล้ตัวและอย่างน้อยในช่วง
ประมาณหนึ่งชั่วโมงครึ่งคงไม่มีใครนั่ง
จ้องดูข่าวซึ่งมันเครียดตลอด และความ
เครียดมันสร้างความเบื่อหน่ายขึ้นมา

ฉะนั้นถ้ามันมีจุดใดจุดหนึ่งหย่อนหรือเบา
ขึ้นมา คนจะซึมซาบเข้าไปจุดนี้ทันที
เพราะจุดนั้นมันเครียดตลอดทำให้จุดนี้
เป็นจุดเบาซะ ความเครียดก็จะถูกดัน
ลงไป”

● **ทำไมช่วงนี้จึงใช้ “เด้อชิบอกให้”
มากกว่า “นะจะบอกให้”**

“คนทั่วไปส่วนใหญ่ทางชนบทจะใช้ภาษา
ถิ่นซึ่งพี่ไปทางอุบลคนทางนี้ แถบนี้เขา
บอกว่าจาก “นะจะบอกให้” มาเป็น
“เด้อชิบอกให้” ชิ หรือถ้าพี่ไปทางชาย
แดนภาคใต้ซึ่งคนที่พูดภาษายาวี คำว่า
“นะจะบอกให้” เป็นภาษายาวีก็พูดว่า
“เนาะ เนาะ รอยะบุรี” ถ้าไปทางภาค
เหนือคนภาคเหนือเขาจะแปลคำพูด “นะ
จะบอกให้” เป็น “เน้อจะบอกท้อ” ซึ่ง
พี่ก็ต้องสื่อให้กลุ่มเป้าหมายเข้าใจ”

● **เพราะอะไรจึงชอบใช้เพลงลูกทุ่ง
ประกอบการรายงานข่าว**

“ลูกทุ่งนะมันกำลังจะตาย เหมือนกับ
เพลงพื้นบ้านที่อดีต ปู่ย่าตายาย เคยร้อง
นะพ่อ แม่ปู่ ย่า ตายายตายลูกทุ่งก็ตาย
เหมือนกัน นี่เรามามองว่าทำไมลูกทุ่ง
ถึงตาย ก็เพราะว่าสภาพสังคมบ้านเรา
มันกำลังเปลี่ยนไป เปลี่ยนจากสังคม
ท้องไร่ท้องนาไปเป็นสังคมอุตสาหกรรม
เมื่อสังคมเปลี่ยนการสื่อสารก็มีการรับ
เอาวัฒนธรรมต่าง ๆ จากตะวันตกเข้ามา
สังคมเปลี่ยนไฉ่ความเป็นท้องทุ่งก็เริ่ม
เปลี่ยนไปสู่สังคมเมืองมากขึ้น ฉะนั้น
บทเพลงลูกทุ่งที่เคยพรรณนาถึงอะไร
ต่ออะไรก็หมดไปตามสภาพสังคมและ
วัฒนธรรมตะวันตกหลังไหลเข้ามามาก
เหลือเกินเป็นแนวสตรีทมากขึ้นเพราะว่า
การสื่อสารมันกว้าง อีกประการหนึ่ง
ที่สูญคตกต่ำก็เพราะว่า บริษัทค้าเทป
จะบันทึกความเป็นลูกทุ่งก็ได้จะบันทึกความ
เป็นสตรีทก็ได้ เพราะนักแต่งเพลงต้อง
แต่งเพลงตามที่เขากำหนด เพื่อป้องกัน
เข้าสู่กลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ เมื่อประมาณ
20-30 ปี ที่ผ่านมามันเป็นยุครุ่งโรจน์ของ
ลูกทุ่ง แต่วันนี้มันก็ตาย มันหางเครื่อง
ก็เปลี่ยนมาเป็นแดนซ์เซอร์ สังคมมัน
เปลี่ยนไปเยอะเปลี่ยนไปตามสภาพความ

เป็นจริงความเป็นท้องทุ่งมันกลายเป็น
สนามกอล์ฟ สังคมเมืองมันเริ่มรุกเข้า
รุกเข้าไป เกิดการเปลี่ยนแปลงฉนั้นไม่มี
อะไรจะหยุดยั้งมันได้”

●กับการสูญเสียราชินีลูกทุ่ง มีความ รู้สึกอย่างไรบ้าง

“ก็ต้องบอกว่าเสียใจนะ เพราะว่าจุดนี้
ไม่มีอะไรที่จะหยุดยั้งมันได้ ความตาย
พุ่มพวงเป็นนักร้องลูกทุ่งแท้ ๆ คนหนึ่ง
ที่มีความเป็นลูกทุ่งจริง ๆ พี่เองก็ชอบใน
น้ำเสียงของเขา แต่สังเกตว่าระยะหลัง
พุ่มพวงเปลี่ยนไปในแนวสตริงบ้างแล้ว
นะ อะไรต่ออะไรมันเป็นไปตามความ
เปลี่ยนแปลงพุ่มพวงเป็นคนที่ทันสมัยเขา
พยายามปรับตัวให้เข้ากับสภาพเพลงใน
ปัจจุบัน ก็นับว่าเป็นการสูญเสียที่ยิ่งใหญ่”

● แบ่งเวลาให้กับครอบครัวอย่างไร และกับลูก เขามองพี่อย่างไร

“เมื่อเราออกไปต่างจังหวัด เราก็ทำงาน
ของเราให้เต็มที่ แล้วก็โทรศัพท์มาพูดคุย
สอบถามความเป็นอยู่ของเขา และเมื่อ
เรากลับมาก็ควรจะใช้เวลาอยู่กับเขาให้
มากที่สุดอย่าให้เขาว่าเหว่ ส่วนลูกพี่มันก็
ห้ามกันไม่ได้นะ เออ.ลูกพี่เพิ่งเกิด เมื่อ
สองอาทิตย์นี้เอง ชื่อวารินทร์ เมื่อเขาโต
บรรลุนิติภาวะแล้ว ก็เป็นหน้าที่ของเขา
จะเลือกทางเดินของเขาเอง เขาชอบอะไร
ก็ไปทางนั้นจะไม่ชี้แนะ จะพูดกว้าง ๆ ให้
เขาได้เลือกเอาเอง”

● การเสนอข่าวในปัจจุบันนี้เป็น อย่างไร และคิดว่าจะพัฒนาไปอย่างไร

“ข่าวในปัจจุบันดีขึ้นกว่าที่สมัยพี่เป็นเด็ก
เยอะ แนวทางการนำเสนอที่ดีขึ้นช่วง
ข่าวเราได้รับรู้ว่าวันหนึ่ง ๆ มีอะไรบ้าง
ทั้งรัฐบาลและชาวบ้านมารวมเป็นความรู้
ไว้ ตอนนี้บ้านเราก็มีการพัฒนาการ
สื่อสารโดยใช้ดาวเทียมเป็นหลักและโลก
ก็คงจะไม่เล็กลง คงจะเจริญอย่างเต็มที่
เช่นนายกไปพูดที่นครราชสีมาเหมือนกับ
พูดที่กรุงเทพ ซึ่งต่อไปจะมีการพัฒนา
ไปสู่รูปแบบของต่างประเทศ และเรา
ก็จะพัฒนาตามเขาไปเรื่อย ๆ ซึ่งสามารถ
จะมีเครือข่ายอยู่ทั่วโลก”

● มีอะไรฝากให้กับสื่อมวลชนใน

อนาคตบ้าง

“อาชีพทางด้านสื่อสารมวลชนนี้อันดับ
แรกเลย จะต้องมีความขยันอยู่ในตัวเป็น
อย่างมาก และจะต้องตื่นตัวตลอดเวลา
อาชีพนี้เป็นอาชีพที่ทำหายความสามารถ
แต่ความมั่นคงค่อนข้างจะน้อยโดยเฉพาะ
นักหนังสือพิมพ์ซึ่งพี่เคยทำมาแล้ว ถ้า
อยากจะทำสัมผัสผู้คนอยากจะทำลอง
ความสามารถของตัวเอง ก็ควรลองสัก
ระยะหนึ่งในจุดที่ตัวเองต้องการ แต่เมื่อ
เราผ่านจุดนั้นไปแล้วเราก็จะมองหาชีวิต
ที่มีความมั่นคงมากกว่าซึ่งเราอาจจะไม่
ต้องมาทางด้านนักหนังสือพิมพ์โดยตรง
อาจจะไปทางด้านการโฆษณาหรือการ
ประชาสัมพันธ์จะได้ไม่ต้องมาแย่งกัน”

● จะฝากอะไรถึงคนอยุธยาบ้าง

“มีความประทับใจชาวอยุธยาหลาย ๆ
อย่าง ช่วงนั้นไปกีฬาเขตปี 33 ไปเห็น
ชีวิตชาวเรือชีวิตริมคลอง พายเรือไป
ทำบุญ ประทับใจในชีวิตชนบท ซึ่งบ้าน
พี่ก็อยู่ริมคลองพี่จึงชอบสภาพของน้ำ
ลูกพี่จึงชื่อวารินทร์ ..เด้อชิบอกให้”

ตะวัน.....

อภินันทนาการ

จาก

ทว.สวาสดีเฟอร์นิเจอร์

ถ.มิตรภาพ ต.ปากเพรียว

อ.เมือง จ.สระบุรี

โทร. 221917

กิตติจักรกลการเกษตร

ชาวอุปกรณ์การเกษตร

กตโก

เดื่อวอนต์ทุกชนิด

469/1 ถ.พหลโยธิน

อ.เมือง จ.สระบุรี

โทร. 211506

223050

อภินันทนาการ

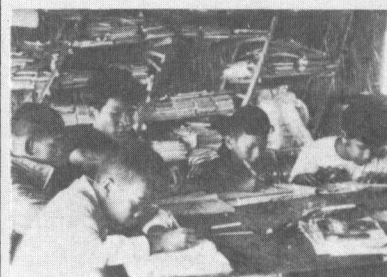
จาก

ร้านประสิทธิ์โฮสต์

อ.วัฒนธ

จ.พชรบุรี

โทร. 271050

เมืองสีน้ำเงิน

ก.กาญจนา

ณ หมู่บ้านเวียงหาร หมู่บ้านเล็ก ๆ แห่งหนึ่งในจังหวัดกาฬสินธุ์ แม่เฒ่าเมี้ยน หญิงชราวัยล่วงเลยกว่า 70 ปี ผิวหนังที่เหี่ยวย่นของแกบ่งบอกถึงการใช้ชีวิตมาอย่างโชกโชน และลำบากตรากตรำ เสื้อผ้าที่พอจะมีปกปิดร่างกายอันผอมแห้งของแม่เฒ่าสภาพของมันก็ไม่ได้แตกต่างไปจากอายุของแกเท่าใดนัก รองเท้าที่พอจะมีใส่อยู่บ้างก็บางจนขาดเป็นรูโหว่ เพราะต้องทนเสียดสีกับพื้นดินอันร้อนระอุมาเป็นเวลาเนิ่นนาน แต่มันก็ไม่ได้ช่วยให้เท้าของแกรอดพ้นจากเศษแก้วหรือความร้อนได้แต่อย่างใด ที่จะช่วยได้ก็คงเพียงเป็นเพราะสันเท้าของแกที่หนากว่าพื้นรองเท้าเป็นแน่

วันนี้แม่เฒ่าตั้งใจมาหาผู้ใหญ่บ้านโดยเฉพาะ เพื่อบางทีแกอาจจะได้รับจดหมายจากลูกชายของแกบ้าง แล้วสีหน้าของแม่เฒ่าก็บ่งบอกถึงจิตใจเป็นที่สุด

“แม่เฒ่า แม่เฒ่า จดหมายของแม่เฒ่า สงสัยจะมาจากกรุงเทพฯ” เสียงผู้ใหญ่บ้านตะโกนบอก เมื่อแม่เฒ่ากำลังเดินเข้าไปในบ้านผู้ใหญ่ แก่รับจดหมายด้วยมืออันสั่นเทาเพราะความดีใจ น้ำตาคลอในดวงตาอันฝ้าฟางของแก

“อ้อ ขอบใจมากนะผู้ใหญ่” แกบอกขอบใจผู้ที่ยื่นซองจดหมายให้โดยไม่ต้องเปิดดูค่าลงท้ายแม่เฒ่าก็รู้ว่ามันต้องเป็นจดหมายของไอ้เพื่อลูกชายคนเดียวของแก ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ โดยที่ในเวลาหลังเลิกเรียนในตอนค่ำเพื่อจะหางานพิเศษทำเพื่อเก็บเงินเป็นทุนการศึกษาโดยไม่ต้องพึ่งพาเงินทางบ้าน เพราะเพื่อรู้ตัวดีว่าเพียงลำพังแม่คนเดียวคงจะหาเลี้ยงเขาแล้วส่งเรียนนั้นด้วยคงจะไม่ไหวแน่

แม่เฒ่าพลิกจดหมายไปมาอยากจะอ่านข้อความข้างในเดี๋ยวนั้น แต่แม่เฒ่าก็ถือนมันเดินกลับไปที่บ้านไม่หลังเลิก ๆ เก่า ๆ ที่มุงด้วยจากที่มีอายุพอ ๆ กับแกทีเดียว แม่เฒ่าเข้าไปในบ้านตักน้ำจากตุ่มขึ้นมาล้างหน้าล้างตาและดื่มแก้กระหาย พักพอหายเหนื่อยแกก็เดินเข้าไปหยิบแว่นตาอันหนาเตอะที่เหมาะสมกับวัยชราที่จะช่วยให้แกเห็นตัวหนังสือได้ชัดเจนขึ้น

แล้วน้ำตาใส ๆ ก็ต้องพร่างพรูออกมาจากดวงตาอันฝ้าฟางของแม่เฒ่าอีกครั้ง เมื่อสายตาของแม่เฒ่าสัมผัสกับข้อความในจดหมาย “แม่ครับ ตอนนี้ผมไม่มีเงินกินข้าวสักบาทเดียว ผมคิดถึงบ้านมาก ผมอยากกลับบ้าน ผมคิดถึงแม่ครับ”

แม่เฒ่านั่งหลับตาเพื่อข่มจิตข่มใจ ก่อนที่จะถึงชายเสื้อ
คอกระเช้าสีเก่าคร่ำคร่าออกมาเช็ดคราบน้ำตา แต่เช็ดอย่างไร
รอยเศร้าหมองแฝงด้วยความกังวลที่อยู่บนหน้าของแกก็ไม่อาจ
หมดไป แม่เฒ่านั่งครุ่นคิดอยู่ในใจว่าแกจะอย่างไรดี เพื่อที่
จะได้เงินส่งไปให้ลูกชายสุดที่รักของแกได้เล่าเรียนต่อไป เพื่อ
ชดเชยกับที่แกไม่มีโอกาสได้เรียนไปมากกว่านี้

“ไอ้ทุยโง่หะ” นั่นเป็นสิ่งที่แม่เฒ่าคิดได้ในเวลานี้
“เราต้องขายมันจริง ๆ หรือนี้” แม่เฒ่ารำพันกับตัวเอง
อย่างไม่เชื่อความคิดของตัวเอง

ในที่สุดแม่เฒ่าก็ต้องตัดสินใจขาย ไอ้ทุย เพื่อนคู่ทุกข์
คู่ยากที่เป็นเพื่อนกันมาเกือบตลอดชีวิตของแก แกจำใจขายมัน
เพราะความจำเป็น แม่เฒ่าไม่อาจกลืนน้ำตาที่มันกลั่นออกมา
จากหัวใจอันเหนียวล้าที่ผสมผสานกับความยากจนของตนเอง
ได้ เมื่อวันที่เจ้าทุยต้องมาเดินจากแกไป เพื่อให้เดินเข้าไปสู่จุดจบ
ของชีวิต แม่เฒ่าส่งไอ้ทุยให้กับเพชรฆาตด้วยมือของแม่เฒ่าเอง
ด้วยดวงใจที่ห่อเหี่ยว แล้วแกก็หันหลังเดินกลับมาอย่างช้า ๆ
แม่เฒ่าขอโทษกับไอ้ทุยเบา ๆ ในใจ

“ทุยเอ๊ย...ข้าขอโทษเอ็งด้วย ข้าก็รักเอ็ง เอ็งมีบุญคุณ
กับข้ามากมาย แต่ข้าก็จำเป็นต้องขาย เพราะเอ็งเป็นสิ่งสุดท้าย
ที่ข้ามีอยู่ ถ้าชาติหน้ามีจริงเราคงเกิดมาเป็นคู่เวรคู่กรรมกันอีก”

เงินที่แลกกับเลือดเนื้อของไอ้ทุยร่วมหมื่นบาท แม่เฒ่า
ได้พอเตรียมไว้อย่างดีพร้อมที่จะไปเป็นทุนการศึกษาสำหรับ
ลูกชาย พร้อมกับเตรียมกระเป๋าสีเสื้อผ้าและชะลอมของฝากที่
โปรดปรานไปให้ลูกชาย แม่เฒ่านอนไม่หลับเมื่อคิดถึงวันรุ่งขึ้น
เพราะความตื่นเต้น ความดีใจที่จะได้เจอกับลูกชายด้วยตนเอง

ประสมกับความหวาดกลัวทุก ๆ สิ่งในกรุงเทพฯ เพราะ
แกไม่แน่ใจว่าเมืองหลวงจะเปลี่ยนแปลงไปมากน้อยแค่ไหน แม่
เฒ่าเคยเข้ากรุงเทพฯ ครั้งหนึ่ง เมื่อไอ้เพื่อเข้ามาอยู่กรุงเทพฯ
แรก ๆ แต่นั่นมัน 5-6 ปีมาแล้ว

แม่เฒ่าหิวชะลอมและสะพายกระเป๋าที่เก่า บอกถึงอายุ
การใช้งานว่านานมาก อย่างน้อยก็พอ ๆ กับอายุลูกชายของแก
แม่เฒ่าก้าวเดินออกจากบ้านด้วยดวงใจที่เบาหวิว แกหันหลัง
กลับไปมองบ้านอีกครั้งด้วยความอาลัย เหมือนกับเป็นนางบอก
ว่าแม่เฒ่าไม่มีโอกาสที่จะเห็นมันอีกแล้ว แม่เฒ่าขึ้นรถโดยสาร
ประจำหมู่บ้านเข้าตลาด เพื่อรอรถเข้ากรุงเทพฯ “แม่เฒ่าเมีย
จะไปไหนล่ะหิวของพะรุงพะรังเชียว แก่แล้วไปไหนเดี๋ยวก
ีหลงหอรอก” หญิงวัยกลางคนถามขึ้นเหมือนจะเป็นห่วงก็ไม่เชิง
“ข้าจะไปหาไอ้เพื่อที่กรุงเทพฯ ละ คิดถึงมัน” แม่เฒ่าบอกไป
ด้วยสีหน้าที่มั่นใจว่าจะต้องไปให้ได้ เสียงแตรรถดังมาแต่ไกล
แล้วรถสีส้มบอกถึงรถที่จะเข้ากรุงเทพฯ ก็ค่อย ๆ แล่นเข้าสู่ศาลา
ผู้โดยสาร “เทพ ครับ เทพ” เสียงเด็กท้ายรถตะโกนร้องบอก
ผู้ที่จะเข้าสู่เมืองหลวงทั้งหลาย “ไปไหนครับยาย” เสียงเด็ก
ท้ายรถถามแม่เฒ่าเมีย “ไปกรุงเทพฯ จะไอ้หนู” แม่เฒ่าบอก
เด็กท้ายรถ พร้อมกับส่งชะลอม ส่วนแม่เฒ่าสะพายกระเป๋า

ไว้กับตัวเอง เพราะมีเงินที่แลกกับชีวิตของไอ้ทุยอยู่ในกระเป๋
าใบนั้นด้วย แม่เฒ่านั่งรถด้วยจิตใจที่เฝ้าอึด ด้วยความหวังที่จะ
ได้พบหน้าลูกชายสุดที่รักของแก

8 ชั่วโมงต่อมา รถโดยสารสีส้ม-กรุงเทพฯ ก็ได้เข้าสู่โดยสาร
เข้าสู่บริเวณจอดรถสายอีสาน แม่เฒ่าลงรถด้วยสีหน้าที่ไม่ค่อย
จะดีนักเพราะเหนื่อยกับการเดินทาง ประกอบกับร่างกายที่
ชราแล้ว มือที่สั่นเทาเพราะต้องหิ้วชะลอมที่หนักอึ้งและอีกไหล่
ที่ค่อมลงต้องสะพายกระเป๋าอันหนักด้วยเสื้อผ้า

“กรุงเทพฯ มันเปลี่ยนไปเยอะนะ จำอะไรแทบไม่ได้เลย”
แม่เฒ่าบ่นกับตัวเองเมื่อมายืนรอรถที่ป้ายรถเมล์ประจำ-
ทาง คนแน่นขนัดไปหมดแม่เฒ่าต้องเบียดเสียดกับคนมากหน้า
หลายตา เพื่อยืนรอรถสาย 82 ขาเล็ก ๆ ผิวหนังที่เหี่ยวยุบ เส้น
เลือดเส้นเอ็น เปล่งนูนอย่างเห็นได้ชัดจากการรับน้ำหนักร่างกาย
และสัณนิษฐานอีกด้วย แม่เฒ่ายืนรอรถด้วยใบหน้าที่ซีดเซียว
ไม่มีใครแม้แต่สักคนรอบ ๆ ข้างให้ความสนใจหรือสงสารที่จะ
ถามไถ่ว่า แกต้องการจะไปไหน ทั้ง ๆ ที่ผู้คนก็มากมาย แต่
หาคนที่มิน้ำใจอย่างนั้นสักคนไม่ได้เลย

รถโดยสารสาย 82 แล่นเข้ามาจอดที่ป้ายรถโดยสารผู้คน
ต่างพากันกรูไปทีประตูทางขึ้น-ลงรถโดยสารต่างก็ยึดยึดตัวเอง
เพื่อที่จะให้หลุดไปจากจุด ๆ นั้นให้ได้ โดยที่ไม่มีใครสนใจคน
รอบข้างตัวเองแม้แต่คนเดียว มุ่งแต่จะเอาตัวรอดเพียงอย่างเดียว

แม่เฒ่าพยายามเบียดเสียดเบียดกับคนมากมายขึ้นไป
บนรถที่แน่นขนัด ไม่มีที่ว่างแม้แต่จะวางสัมภาระที่แกนำมาด้วย
มือที่สั่นข้างหนึ่งต้องทำงานหนักตลอดเวลา เพื่อหิ้วชะลอมที่
หนักพอที่จะทำให้แกล้มลงได้ทีเดียว แต่แม่เฒ่าก็พยายามถึมมัน
ไว้อย่างมั่นคง มืออีกข้างต้องโหนราวรถเมล์แม้ไหล่ต้องสะพาย
กระเป๋าสัมภาระที่หนัก ขณะนั้นสำหรับแกมันพอกับเสียบึงและ
สัมภาระที่ทหารชายแดนต้องแบกขึ้นเขา แต่ไม่มีแม้ความสงสาร
เมตตาของคนกรุงเทพฯ หญิงชราหน้าตาทำทางสุภาพมีน้ำใจ
ไม่มีแม้หางตาที่จะมองหญิงชราด้วยความสงสารแม้แต่หน่อย
ทุกคนบนรถมองแม่เฒ่าด้วยสายตาที่เหยียดหยามและสีหน้าที่
ขยะแขยง

หญิงสาวคนหนึ่งซึ่งนั่งติดอยู่กับด้านที่แม่เฒ่าขึ้น ได้แต่
นั่งมองด้วยสายตาที่บ่งบอกถึงความรังเกียจ เธอคงจะเป็นสาว
ออฟฟิศ เธอแต่งตัวสุภาพสะอาดเรียบร้อย หน้าตาสะสวย เธอ
มองดูแม่เฒ่าราวกับว่าเป็นตัวประหลาดมาจากต่างดาว เธอทำ
จมูกย่นเหมือนกับว่าเหม็นเสียเต็มประดา เธอบ่นไปให้แฟนหนุ่ม
ซึ่งนั่งอยู่ด้านข้างหันมามอง ไม่มีปฏิกิริยาใด ๆ ทั้งสิ้นจากชาย
หนุ่ม เขาทำท่าทางเฉยเมยไม่ยินดียินร้ายกับคนรอบข้าง เขา
ไม่มีความเป็นมนุษย์หลงเหลืออยู่เลยในสมอง เขาเป็นเพียง
สัตว์สังคมที่เสพเงินเป็นอาหาร ใช้อากาศจากเครื่องปรับอากาศ
เย็น ๆ หายใจ

แม่เฒ่าเริ่มตัวสั่น หน้าซีดคล้ายจะเป็นลม เพราะอากาศ
ที่ไม่พอจะหายใจและไหนจะต้องเหนื่อยจากสัมภาระที่ขนมา

แต่แก้กายามพุงร่างกายไว้ให้เหมือนเดิม เพราะถ้าแกเป็นอะไรไปคงจะไม่มีใครช่วยเหลือแกเป็นแน่

“นี่หรือจะกรุงเทพฯ เมืองฟ้า ที่ใคร ๆ ว่าดี มีแต่คนหน้าตาสะสวยแต่ไม่มีน้ำใจ” แม่เฒ่ารำพันกับตัวเองในสายตาของแก กรุงเทพฯเปลี่ยนไปมาก แต่แกก็คิดว่าแกยังจำได้ที่จะไปหาบ้านพักไอ้เพื่อ

รตจอดอีกป้ายถัดไป แล้วแม่เฒ่าก็พาร่างอันเมื่อยล้าลงรถด้วยอาการที่เซตลา เหมือนนกที่ถูกกระสุนแล้วค่อย ๆ ตกลงกับพื้นดิน แต่แม่เฒ่าก็พยายามประคองร่างอันไร้เรี่ยวแรงให้ยืนได้อย่างไม่ตื๋น กว้างสัมภาระลงบนฟุตบารเพื่อจะพักกลัมนื้ออันลดสมรรถภาพไปตามวัยชรา แม่เฒ่าเตรียมตัวเพื่อจะข้ามถนนไปอีกฟากหนึ่ง แต่แกไม่มีความคล่องตัวเหมือนเช่นคนหนุ่มสาวแกไม่สามารถจะพาร่างกายที่ใช้มานานแล้ว 70 ปี ให้ข้ามถนนได้อย่างรวดเร็วและปลอดภัย แกยืนแก้ ๆ กัง ๆ เพื่อที่จะข้ามถนนแม่เฒ่าพยายามจะพาร่างกายที่เหี่ยวแห้งและสั่นด้วยการแบกน้ำหนักของชะลอมและกระเป๋า แกมองหาคนที่มือน้ำใจพอที่พาแกข้ามถนนได้แต่มันก็ไม่มีความหวังใจของใครสักคนในกรุงเทพฯ

แล้วสักครู่ “คุณยายจะข้ามถนนหรือครับ” ชายหนุ่มคนหนึ่งแต่งกายสุภาพเรียบร้อย รูปร่างหน้าตาดี เดินตรงเข้ามาทักแม่เฒ่า แม่เฒ่ามองดูชายหนุ่มคนนั้นและยิ้มออกมาด้วยความดีใจที่ได้เจอคนดีมีน้ำใจ

“คนกรุงเทพฯ ก็ไม่รีไรน้ำใจทุกคนหรอกนะ” แม่เฒ่าคิดในใจ

“ใช่จะ ยายจะข้ามถนนไปฟากกระโน้นนะ” แกบอกชายหนุ่มคนนั้น

“เดี๋ยวผมจะช่วยคุณยายถือกระเป๋ากับชะลอมนะครับ” ชายหนุ่มรับชะลอมกับกระเป๋ามาถือและจูงมือแม่เฒ่าเตรียมข้ามถนน พอรถขาดระยะชายหนุ่มก็พาร่างวัยชราข้ามถนนไปด้วยความปลอดภัย

พอข้ามถนนมาอีกฟากหนึ่งแล้ว ชายหนุ่มก็ส่งสัมภาระให้แกแม่เฒ่า แม่เฒ่าถึงกับน้ำตาคลอด้วยความขอบใจ “ผมส่งคุณยายแค่นี้ครับ” ชายหนุ่มไหวลาแม่เฒ่าไปด้วยรอยยิ้มและสีหน้าที่ปลื้มใจที่ได้ช่วยเหลือคนชรา

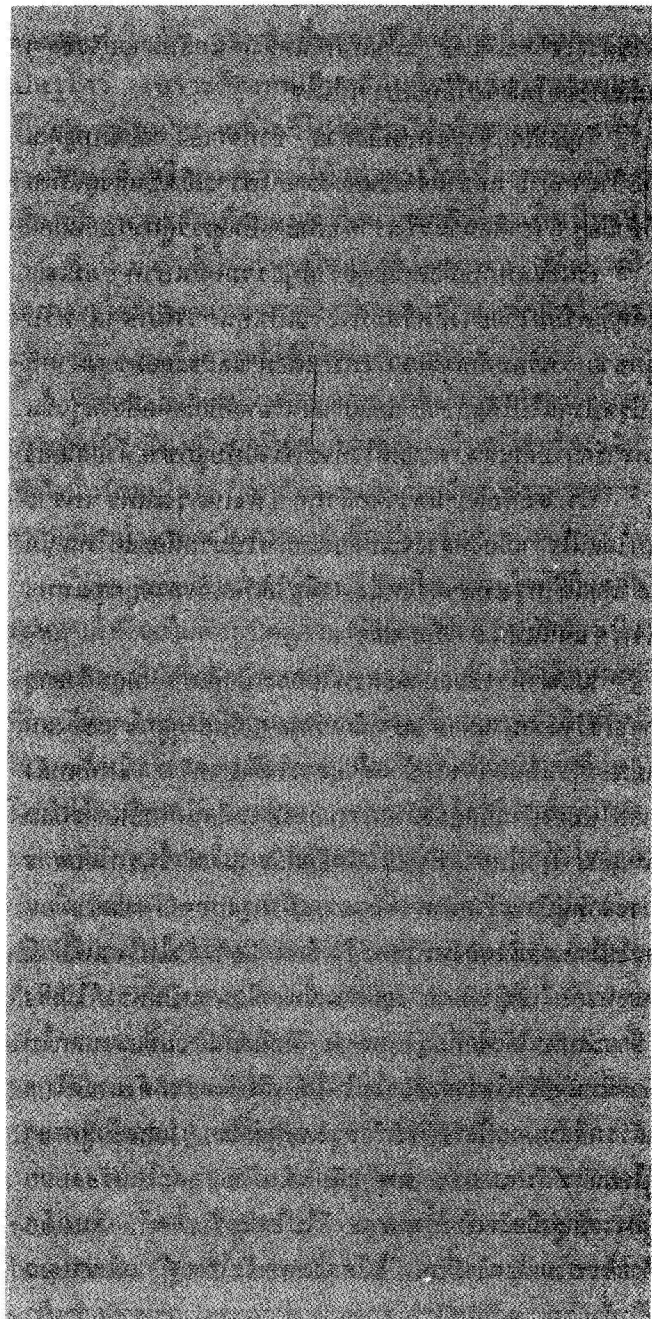
“ขอบใจพ่อหนุ่มมากนะ ขอให้พ่อจำเรี่ยเถิดนะพ่อคุณ” แม่เฒ่าให้พรหนุ่มคนนั้นด้วยจิตใจที่บริสุทธิ์และมองตามชายหนุ่มด้วยสายตาที่ขอบคุณเป็นที่สุด แล้วแม่เฒ่าก็เดินไปตามซอยที่ไอ้เพื่อลูกชายแกพักอยู่

แต่ทว่า มันไม่ใช่ที่พักของไอ้เพื่อลูกชายแกเสียแล้ว แม่เฒ่ามั่นใจว่าเป็นซอยนี้แน่นอนแกเดินไปเรื่อย ๆ เพื่อมองหาที่พักของลูกชาย ด้วยการเดินทางอันยาวไกลอีกทั้งอากาศที่ร้อนอบอ้าวราวเตาเผาของกรุงเทพฯ ทำให้แกรู้สึกกระหายน้ำขึ้นมา แต่ด้วยความอดทนแกก็ยังเดินต่อไป

แม่เฒ่าคลำหากระเป๋าสตางค์เพื่อที่จะได้เห็นแบงก์สีม่วง

ที่ได้จากเลือดสีแดงของชีวิตไอ้ทุย “ไอ้...อนิจจัง” กระเป๋าสตางค์ของแกไม่มีแล้ว แม่เฒ่าถึงกับเหวี่ยงสมบับโบหน้าที่ขีดมือสั่นบอกถึงอาการที่ตกใจและเสียดายถ้ามั่นหายไป แม่เฒ่าตั้งใจค้นหากระเป๋าสตางค์อีกครั้งแต่แล้วมันก็ไม่มี สมมอแม่เฒ่าเริ่มสับสนแม่เฒ่าไม่มีโอกาสที่จะได้ใช้มันอีกแล้ว เงินที่แลกกับเลือดทุกหยดเนื้อทุกส่วนของไอ้ทุย สัตว์ที่มีแต่ความซื่อและจงรักภักดีต่อนาย สีหน้าของแกซีดลงอย่างเห็นได้ชัด น้ำตาร่วงจากดวงตาที่มัวและฝ้าฟาง ร่างกายที่สั่นและเย็นเฉียบ ความเสียใจที่สุดที่ต้องหมดตัวแล้ว ไม่มีอะไรให้ลูกชายสุดที่รักของแกอีกแล้ว ร่างหญิงชราฟุบลงกับพื้นฟุตบารต่อหน้าต่อตาชายหนุ่มคนนั้นและฝูงชนคนกรุงเทพฯ ที่มามุงมองแม่เฒ่า แม่เฒ่านอนอยู่อย่างนั้นกลางฟุตบาร

ไม่มีใครสนใจ ไม่มีใครจะต้อง มีแต่คนเดินผ่านไป แล้วก็ผ่านมา.....

อุภินันทนาการ

จาก

**ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
สาขาอ่างทอง**

เคียงข้าง สร้างงาน เพื่อการเกษตรไทย
ให้สินเชื่อเพื่อการเกษตร บริการรับฝากเงิน

โทร. (035) 611150

อุภินันทนาการ

จาก

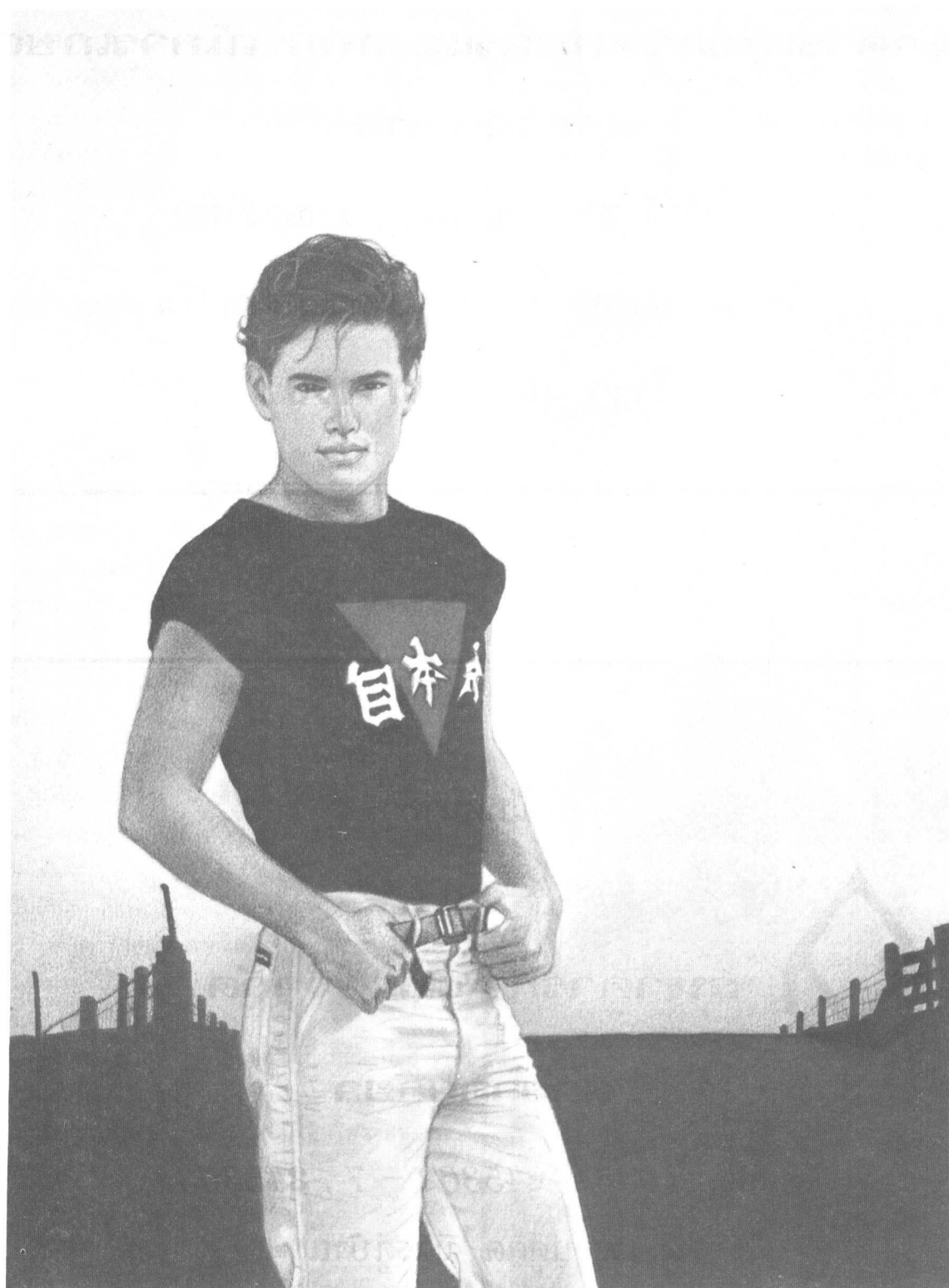

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด

สาขาอยุธยา

โทร. (035) 245362 - 7 , 245363

"เพื่อนคู่คิด มิตรคู่บ้าน"

ถึงกระนั้น... ก็ทนนไม่ได้

จินตนา ใจพราหมณ์

“ทำ” ไม่ถ้าเป็นแค่เพื่อนกัน ทำไมต้องสวาทกันอย่างเป็นคนรัก ทั้ง ๆ ที่เป็นผู้ชายเหมือนกัน” กีบถามด้วยความไม่เข้าใจแฟนหนุ่ม

“แล้วทำไมต้องโทรศัพท์คุยกันทุกคืนด้วย ไปไหนมาไหนกัน 2 คนบ่อย บางทีก็ไม่กลับหอ ทำไมล่ะตัวเอง” กีบถามด้วยน้ำเสียงที่แสดงถึงความโกรธและกระวนกระวาย

“ไม่มีอะไรหรอก” ไพตอบด้วยน้ำเสียงราบเรียบ พร้อมตักข้าวเข้าปาก

“ไม่จริงเค้าไม่เชื่อ โทรมาที่ไรไม่เคยเจอตัวเองสักที” กีบยื่นกรานเสียงแข็ง

“เอ๊ะ กีบบอกว่าไม่มีอะไรก็ไม่มีสิ เช้าซื้ออยู่ได้กินข้าวซะ”

ไพมองหน้าหล่อนใช้สายตาเชิงตำหนิให้หล่อนรู้ตัวว่าเล็กพูดได้แล้ว เพราะเค้าและหล่อนกำลังตกเป็นเป้าสายตาของนักศึกษาหลายกลุ่มที่กำลังรับประทานอาหารอยู่โต๊ะข้าง ๆ

ทว่าสายตาของเค้าไม่มีความหมายต่อหล่อนเลย กีบยังคงต่อว่าเขาอีกหลายคำ จนไพเอือมระอาเขาถอนหายใจเอือกใหญ่พร้อมกับวางช้อนลงบนจานข้าว แล้วยกแก้วน้ำขึ้นดื่ม

“บอกมานะตัวเอง ผู้ชายคนนั้นเป็นใคร มีความสำคัญอย่างไร” กีบถามพร้อมกับเขย่าตัวไพ

“นี่ตัวเองกลับบ้านนะ เค้าจะไปส่ง” ไพพูดกับกีบอย่างเอาใจ เพื่อหลีกเลี่ยงคำถามที่จะต้องตอบ

“ไม่กลับ ถ้าพูดกันไม่รู้เรื่องเค้าไม่กลับ” กีบตวาดใส่หน้าไพ

“เฮ้ พูดเบา ๆ ก็ได้ คนมองกันเต็มเห็นไหม” ไพหันไปมองคนรอบข้าง

จริงอย่างที่ไพบอก คนในโรงอาหารหลายคนกำลังซุบซิบนินทาเขาและหล่อน แต่ทั้งสองยังคงถกเถียงกันอยู่จนาน จนไพตัดความรำคาญ จึงตบตบพูดด้วยน้ำเสียงห้วน ๆ

“จ้ะไปพูดกันที่หอเค้า”

ไพจูงมือหล่อนออกมาขึ้นรถเมล์หน้ามหาวิทยาลัย

กีบและไพเป็นคนบ้านเดียวกันในอำเภอเล็ก ๆ แห่งหนึ่งในอยุธยา ทั้งสองชอบพอกันมานานจนกลายเป็นความรักที่แยกไม่ออกถึง 9 ปี

แต่แล้วความพลัดพรากก็เกิดขึ้น เมื่อหนุ่มไพชายคนรักสอบเข้ามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ ได้ แต่ก็บ๊วยเรียนมัธยมอยู่ จึงทำให้ทั้งคู่ต้องอยู่ห่างกันโดยปริยาย

“ตัวเองจำ ตัวเองต้องเขียนจดหมายถึงเค้าอาทิตย์ละ 2 ฉบับนะ” ไพ อ่อนสวาทคนรักพร้อมกับเอามือลูบผมอันสยายของหล่อนเบา ๆ อย่างถนุถนอม

“จะบ้าเหอ ทุกวันศุกร์ตัวเองก็กลับบ้านแล้ว เราก็เจอกันอยู่แล้วไงจ๊ะ” หล่อนตอบเขาด้วยท่าทางเอียงอาย

“ก็รู้แล้ว แต่เค้าคิดถึงผู้หญิงตัวเล็ก ๆ ผมม้าคนนี้นะ น่านะเขียนนะ เค้าจะได้มีความรู้สึกว่าตัวเองอยู่ใกล้เค้า”

“นั่นสัญญาก่อนว่าจะไม่ไปหลงสาวเมืองกรุง”

“เค้าให้สัญญาว่าจะรักตัวเองคนเดียวตลอดไป” ไพตอบด้วยน้ำเสียงที่แสดงถึงความหนักแน่น

“จ้ะก็ตกลง เค้าจะเขียนจดหมายถึงตัวเองอาทิตย์ละ 2 ฉบับ” กีบตอบด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้ม

“ไชโย เค้ารักตัวเองมากที่สุดในโลกเลย”

ไพจับมือกีบขึ้นมากุมแน่นแนบไว้กับอกเขา เหมือนกับการย้ำสัญญาของเขา ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นก็ตามเขาจะรักหล่อนตลอดไป

ไพยังคงไปมาหาสู่กับที่บ้านนอกเสมอ จนกระทั่งไพเรียนชั้นปี 4 ก็ไม่ค่อยมาหา กีบ จนกีบสงสัยจึงให้เพื่อนสนิทที่เคยเรียนมัธยมด้วยกันแต่ตอนนี้เรียนที่มหาวิทยาลัยเดียวกับไพสืบดูพฤติกรรม

วันหนึ่งที่วิทยาลัยของกีบ

“นั่งก่อนสิสมชาย” หล่อนเชิญให้เพื่อนนั่งพร้อมกับหันไปสั่งน้ำอัดลมให้เขา

“เป็นไงเรื่องที่เรารู้ไปสืบ ได้เรื่องไหม” กีบเทน้ำอัดลมใส่แก้วแล้วยื่นให้สมชาย

“กีบ ทำใจดี ๆ ไว้นะ จะรับได้ไหมกับเรื่องที่เราจะบอก” สมชายมองหน้ากีบเพราะเขารู้ดีว่าเรื่องที่กำลังจะพูดเป็นเรื่องที่สะเทือนใจกีบมากที่สุด

“ได้ เรายับได้ บอกมาเร็ว ๆ สิสมชาย” กีบรับคำหนักแน่น หัวใจของหล่อนในขณะนี้เต้นแรง จนแทบจะกระเด็นออกมาจากร่างของหล่อน

“ที่จริงเราไม่อยากบอกเธอเลย แต่เราไม่อยากเห็นเพื่อนเป็นคนโง่ ๆ คนหนึ่ง” สมชายพูดถึงจุดประสงค์ที่เขาต้องบอกหล่อน

“ใช่ ไพมีแฟนใหม่ เราเห็นหลายครั้งแล้ว ที่ตึก สวป. ริมสระน้ำ บนรถเมล์ และครั้งสุดท้ายเราเจอที่ในโรงหนังข้าง ๆ มหาวิทยาลัย ท่าทางเขาสวาทกันมากเลยนะ เออ แต่นี่เรารู้มัยแฟนใหม่เขาเป็นผู้ชายนะ”

“ผู้ชาย!” กีบตกตะลึงคิดไม่ถึงว่าไพจะประพาดตัวเช่นนี้

“ใช่ ทุกครั้งที่เราเจอ เขาจะกระหนุงกระหนิงกันอยู่ 2

คน จนบางครั้งเราเองยังรับไม่ได้เลย” สมชายอธิบายให้กับฟัง เหมือนฟ้าผ่ากลางหัวใจกับ น้ำตาแห่งความรัก ความเอื้ออาทรไหลพร่างพรบนใบหน้าหล่อ นภาพความสุขความหวานชื่นของเขาและหล่อผุดขึ้นในใจอย่างรวดเร็ว มันเหมือนกับจะมาตอกย้ำความเจ็บปวดที่มีอยู่แล้วให้มันทวียิ่งขึ้น นั่นแหละสังคมของคนเมืองกรุง ที่สถาปนาตัวเองว่าศิวิไล ทำไมช่างอับยาศลันดี

หลังจากแยกจากสมชาย ก็ไปโทรศัพท์ปรึกษารุ่นพี่ ๆ หลายต่อหลายคนให้หล่อทำใจ เลิกกับเขาตั้งหน้าตั้งตาเรียนให้จบ ทำอนาคตให้ดีกว่าไฟ แล้วพวกพี่ ๆ จะเป็นกำลังใจให้หล่อ

คืนนั้นหล่อนนอนไม่หลับ คิดไม่ถึงว่าไฟจะเป็นคนเช่นนี้ พรุ่งนี้หล่อนจะต้องไปกรุงเทพฯ ไปมหา'ลัยที่ไฟเรียนจะต้องพูดกันให้รู้เรื่อง

เมื่อรถเมล์เลี้ยวเข้าพระราม 9 ไฟลุกขึ้นกดออกแล้ว พาหล่อเดินตรงเข้าซอยประมาณ 500 เมตร จนถึงหอพัก คล้ายบังกะโล สภาพภายในห้องไม่เรียบร้อยเท่าไรนัก คงจะอยู่กันหลายคน สังเกตจากกองผ้ากองโตข้างตู้เสื้อผ้า พลาสติก รองเท้าประมาณ 4-5 คู่ และผ้าขาวม้าที่ตากอยู่ ไฟเดินไปที่เคาน์เตอร์ เปิดตู้เย็นหยิบเบียร์กระป๋องเปิดฝายกชั้นดื่ม โดยปล่อยให้ก๊ิบเย็นกั ๆ กัง ๆ อยู่ปากประตูห้อง “จะเอาใจกว้างมา” ไฟถามด้วยน้ำเสียงห้วน ๆ แล้วเดินไปที่หน้าต่าง

“เรื่องผู้ชายคนนั้นว่าไง” หล่อนถามและจ้องหน้าไฟหมายเ็นความจริง

“ตัวเองอยู่เฉย ๆ ก็แล้วกัน แค่อ่เล่น ๆ เท่านั้นเอง” เขาตอบหล่อ

“อยู่เฉย ๆ แค่อ่เล่น ๆ นี่ก็แสดงว่าตัวเองยอมรับว่ามีอะไรกับผู้ชายคนนั้นใช่ไหม ทุเรศลันดี”

“ใช้สิเค้าไม่มีค่าแล้วใช้ไหม นี่แหละคนที่เคยบอกว่ารักเค้า นี่แหละหล่อผู้ชายยกสามศอก เรียนระดับบัณฑิต แต่มีความรักผิดเพศ” ก็ถามไฟด้วยสีหน้าจริงจัง

“ตัวเองบอกเค้ามาสิว่าจะเลิกกับเค้า” หล่อนตะหวาดใส่หน้าเขา

“ใช่ เราเลิกกัน” ไฟตอบอย่างหนักแน่น เขาสลัดแขนกับออก

“ตัวเอง?” หล่อนเรียกเขาอย่างสุดเสียง ไม่นึกเลยว่าจะได้ยินคำนี้จากปากเค้า ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของหัวใจหล่อ

หัวใจของก๊ิบแทบจะหยุดเต้น จากคำพูดเพียงสองสามคำของเขาแค่นั้น ท่าทีที่เขาแสดงต่อหล่อนขณะนี้ช่างเย็นชาและเฉยเมยลันดี ผิดกับแต่ก่อนที่คอยประคบประหงมหล่อนดุจจางหวงไข่อะไรทำให้เขาเปลี่ยนแปลงไป

“เพราะอะไร เค้าไม่ดีตรงไหน เค้าทำอะไรผิดกับอกมาสิ

อีกอย่างสังคมไม่ยอมรับนะที่ผู้ชายจะอยู่ร่วมกัน” หล่อนพยายามหาเหตุผลที่เขากลับใจ

“ไม่มีเหตุผล...เราต่างคนต่างอยู่ และไม่ต้องมายุ่งกับชีวิตของเค้า” เขาตอบด้วยท่าทีที่ไม่ใยดีต่อหล่อนเลย

“แต่เค้ารักตัวเองนะ ตัวเองก็รักเค้า เราสัญญากันว่าเรียนจบเราจะแต่งงานกัน มีบ้านหลังเล็ก ๆ มีลูกหมาน่ารัก ๆ มีรถเต่า ตัวเองจำไม่ได้หรอก แล้วตัวเองยังบอกกับเค้าว่าปิดเทอมจะพาเค้าไปเที่ยวเสม็ด ตัวเองลืมแล้วหรือ”

หล่อเหมือนคนเสียสติในสายตาของไฟ แต่สิ่งที่หล่อพูดมา มันเป็นคำพูดของไฟทั้งสิ้น

“พอ พอ หยุดเพื่อเจ้าได้แล้ว เราเลิกกัน ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผ่านมาคิดว่าเป็นความฝัน” ไฟบอกให้กับลืมเรื่องราวระหว่างเขาและหล่อ

“เพราะกระเทยคนนั้นใช่ไหม อ้อ ตกถึงข้าวสารใบใหญ่แล้วนี่ ถึงใบเล็กจึงไม่มีค่า ฟังนะ เค้ารักตัวเองมากเค้าทนเห็นตัวเองมีคนอื่นไม่ได้ ตัวเองต้องมีเค้าคนเดียว”

หล่อเสียใจต่อการกระทำของเขามาก น้ำตาที่ไหลออกมามันเชือดเชือนหัวใจหล่อ ในขณะที่ไฟหันหลังกับเอามือล้วงไปในกระเป๋าถือของหล่อ หยิบเอาปิ่นสันขนาด .22 มออกมาโดยที่ไฟไม่ทันสังเกต

“ตัวเองจะต้องเป็นของเค้าคนเดียว ไม่มีใครได้ตัวเองไปจากเค้า เค้าจะไม่ยอมแพ้ผู้ชายใส่กระโปรงผู้หญิงคนนั้นหรอก”

เมื่อไฟหันกลับมาตกใจ ไม่คาดคิดว่าก๊ิบจะมีปืนมาด้วย หล่อนเล็งปืนมาที่ร่างของเค้าด้วยสายตาที่ฉายประกายแห่งความแค้น

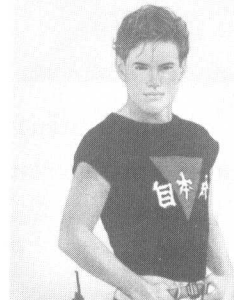
“อย่าเล่นบ้า ๆ นะตัวเอง” ไฟร้องเสียงหลง กระป๋องเบียร์หลุดจากมือเขาโดยไม่รู้ตัว

“เรายังเป็นเพื่อนกันได้นะ” เขากบอกหล่อ สายตาเขาจ้องอยู่ที่ปลายกระบอกปืน

“เพื่อนหรือ เค้าไม่ต้องการ ผู้ชายอย่างตัวเองเป็นผู้ชายที่สกปรกอยู่ไปทั่วโลก รังแต่จะทำความเดือดร้อนให้กับสังคม” ก๊ิบเหนียวไกปืนพร้อมกับเดินเข้ามาใกล้ไฟ

“อย่านะตัวเอง ปล่อยเค้าไปเถอะ” เขาร้องขอชีวิตหล่อ บัง บัง...

...ลั่นเสียงปืน ร่างของไฟลงไปในอนจมกับกองเลือด ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ในความเงิบสงบ แล้วใครล่ะ ใครที่จะเป็นผู้ชี้ชะตาของก๊ิบต่อไป

อนินันทนาการ

จาก

บริษัท ยูโนเด็ดยูการ์ เทอร์มินัล จำกัด

78 ซอยวัดแค ถนนสุขสวัสดิ์ อ.พระสมุทรเจดีย์ จ.สมุทรปราการ

บริการรับฝากสินค้า บริการท่าเทียบเรือสินค้า

บริการขนถ่ายสินค้าทางเรือ

โทร. 4258828 - 30

อนินันทนาการ

จาก

เจ้าพรหมเขียวเตอร์ พระนครศรีอยุธยา โทร. 241620

โรงแรมอุทองอินน์ โทร. 242236

ร้านเที่ยงฮวด - วรรณวิมล โทร. 251339 , 251137

ร้านวรรณวิมลเสตชั่นนารี ตลาดเจ้าพรหม โทร. 242106

ร้านศิริบุญญาเภสัช ตลาดเจ้าพรหม โทร. 242168 , 242568

อรุณดับ

โดย สัตตาวรรณ พูลเจริญ

แนวกนนวนาคตเคี้ยว โอบล้อมด้วยต้นไม้หน้อยใหญ่สองข้างทาง แสงแดดยามเที่ยงวันแผดเผาทั่วทุกพื้นที่เหมือนดังจะให้บางสิ่งบางอย่างที่ถูกโอแดดแผดเผาหลอมละลายลงไปด้วยเช่นนั้น เสียงเครื่องยนต์ดังกระหึ่มตลอดการเดินทาง “ตั้ม” เด็กหนุ่มวัย 18 ผมที่ยกหยักศกลงมาปรกหน้ามองดูเข้ากับใบหน้ารูปไข่ ผิวสีแทน จมูกโต่งเป็นสัน ดวงตาแฝงเร้นไปด้วยแววที่กังวลนั่งคู่มากับผู้หญิงวัยกลางคนร่างท้วม ใบหน้าสะอาดหมดจด ซึ่งนั่งประจำที่คนขับ

“ตั้มกลัวหรือลูก”

“ฮะแม่ ตั้มกลัวทนไม่ได้” เด็กหนุ่มตอบพลางก้มหน้าลงเหมือนจะหลบซ่อนดวงตาที่น้ำตาคลออยู่ทั้งคู่

“ไม่ต้องกลัวแม่เชื่อว่าตั้มต้องทำได้” ผู้เป็นมารดากล่าวปลอบโยนบุตรชาย พร้อมทั้งเหยียบคันเร่งให้พาหนะที่ตนนั่งมาพุ่งทะยานไปให้ถึงจุดหมายโดยเร็ว

เสียงเครื่องยนต์ดับลงสองแม่ลูกก้าวลงจากรถ สถานที่ที่ตั้มยืนอยู่เป็นลานกว้างมองเข้าไปข้างในเป็นที่ตั้งของกุฏิและศาลาอันเป็นที่จัดไว้สำหรับผู้มาพักริษาคัว พระรูปหนึ่งเดินเข้ามาหาสองแม่ลูกเหมือนรับรู้จุดประสงค์ในการมาเยือนของอาคันตุกะเป็นอย่างดี

“นมัสการเจ้าคะหลวงพ่” สมศรีภรรยาขายอาหารชั้นผู้ใหญ่ มารดาของตั้มกล่าวพร้อมกับย่อตัวลงพนมมือไหว้

“เจริญพรเถะคุณโยม” หลวงพ่อกกล่าวพร้อมทั้งมองเด็กหนุ่มด้วยแววตาที่เมตตา

“กราบหลวงพ่อดี” เด็กหนุ่มปฏิบัติตามอย่างว่าง่าย

“เอาเถะลูกขึ้นมาเถิดคุณโยม แล้วนี่ซื้ออะไรละ”

“ตั้มครับ” เขาตอบพร้อมทั้งก้มหน้าลง

“ดิฉันฝากลูกชายด้วยนะเจ้าคะหลวงพ่”

“ได้ซิคุณโยมเขาติดมานานหรือยัง” มารดาหันไปมองหน้าบุตรก่อนตอบว่า “เกือบปีแล้วเจ้าคะดิฉันเพิ่งกราบ ดิฉันผิดเองเจ้าคะที่ไม่มีเวลาเอาใจใส่ลูกเท่าที่ควร”

“ไม่มีใครผิดหรอกคุณโยมมนุษย์ทุกคนย่อมมีพลาดกันได้ทั้งนั้น หากแต่ถ้าเมื่อเขาพลาดไปแล้วเขายังมีความคิดที่กลับตัวเสียใหม่

นั่นแหละถึงจะเรียกว่าผู้ประเสริฐ” ตั้มยืนฟังหลวงพ่พูดด้วยแววตาที่มีความหวังขึ้น “ผมจะหายไหมครับหลวงพ่”

“ข้อนี้อาตมาพูดไม่ได้ของอย่างนี้มันอยู่ที่กำลังใจและความตั้งใจของคุณโยมเอง อาตมามีหน้าที่เพียงจัดสิ่งเก่า ๆ ที่มันเคยตกค้างและหลอกหลอมให้คุณโยมตกเป็นทาสของมันออกจากร่างกายคุณโยมเท่านั้น หากว่าออกไปจากที่นี้แล้วคุณโยมยังกลับไปหามันอีกอาตมาก็ช่วยไม่ได้” สมศรียื่นมือมาจับบุตรชาย “ตั้งต้ออดทนนะลูก ตั้มต้องเลิกให้ได้สัญญาะลูกว่าตั้มจะต้องเลิกมันได้”

“ฮะแม่ตั้มสัญญา”

“เอาละคุณโยมเดี๋ยวอาตมาจะให้เด็กข้างในมาพาโยมตั้มเข้าไปละนะ อีก 10 วันคุณโยมค่อยมารับตัวเขากลับก็แล้วกัน”

“เจ้าคะหลวงพ่” หล่อนพนมมือไหว้เจ้าอาวาสก่อนที่ตนจะเดินหันหลังกลับไปสักครู่ก็มีเด็กหนุ่มวัยไล่เลี่ยกับตั้มเดินเข้ามาสองคน

“คุณน้าครับคนนี้ใช่ไหมครับที่จะมาอดยาที่นี่”

“จะน้าฝากดูแลตั้มด้วยนะ”

“ครับคุณน้าพวกเราจะดูแลให้ครับ ไปเถะตั้มหลวงพ่รออยู่ข้างในแล้ว”

“ตั้มไปนะฮะแม่” สองแม่ลูกสวมกอดกันร้องไห้อาลัยต่อการจากกัน

“ตั้มต้องอดทนนะลูกแม่ไปละนะ”

เสียงเครื่องยนต์ดังขึ้นอีกครั้งหนึ่งพร้อมทั้งพุ่งทะยานออกไปข้างหน้ามีสายตาของเด็กหนุ่มมองตามไปจนลับสายตา

“ตั้มนี่เดียงนายนะนอนข้าง ๆ ไอ้ปัดนี่แหละ เจ้าของเดิมเขาเพิ่งออกไปเมื่อเช้านี้เอง”

“ขอบใจนะเออแล้วนี่พวกนายซื้ออะไรกันบ้างล่ะเรายังไม่รู้จกเลย”

“เราซื้อคัคคี่” เด็กหนุ่มวัยไล่เลี่ยกับตั้มผมสั้นเกรียนร่างสูงกล่าว จากนั้นเด็กหนุ่มร่างสันทัดใบหน้ากลมกระโดดลงมาจากเตียงที่ตนเองเพิ่งขึ้นไปยังยืนเอานิ้วชี้ของตนเองเหมือนแนะนำตัว

“เฮ้ยตั้มเราซื้อปัดนะต่อไปนายจะต้องนอนใกล้ ๆ เรา”

“ตั้มถ้านายเลิกมันได้แล้วนายจะกลับไปหามันอีกไหม” คัคคี่เอียงคอถาม

“คงไม่ชีวิตเราเหมือนคนรกรกทั้งเป็นเราคงไม่ใจอ่อนกลับไปหา
มันอีกแน่ ๆ อีกอย่างเราได้สาบานกับหลวงพ่อดีแล้วเรากลัวตาย
นายไม่ต้องห่วงหรอก”

“วันนี้เป็นไงหลังจากอ้วกแล้วรู้สึกดีขึ้นบ้างไหมตั้ม” ปิดถาม
บ้าง

“รู้สึกเหมือนเกิดใหม่เลยละปิดต่อไปชีวิตเราคงจะสมบูรณ์เสีย
ที” ตั้มกล่าวด้วยแววตาที่มีความหวังอย่างเปี่ยมล้น

คืนนี้เป็นคืนแรกที่ตั้มต้องมานอนที่วัดแห่งนี้ภาพเหตุการณ์
ต่าง ๆ มันยังติดตรึงใจของเขาเสมอ นับตั้งแต่วันเริ่มลงสุมจนกระทั่ง
ติดมันอย่างถอนตัวไม่ขึ้น ทุกครั้งที่ต้องการมันช่างเป็นเวลาที่ทรมาน
ที่สุด จิตใจไม่อยู่กับเนื้อกับตัวร่ำร้องอยากได้มันมาดับความอยาก
ยามนี้ก็เช่นกันตั้มนอนไม่หลับผุดลุกผุดนั่งเขาพยายามสะกดความ
ต้องการสิ่งนั้นเสียให้ได้ แต่มันช่างยากเย็นเสียเหลือเกินเหงื่อในกาย
แตกพลั๊ก ปากคอแห้ง มืออยู่ไม่เป็นที่จับสิ่งของที่อยู่ใกล้ตัวเหวี่ยงไป
รอบทิศทาง ตาพร่ามัวมองเห็นผู้คน 3-4 คน ซึ่งดูจะเลื่อนกลางเหลือ
เกินวิ่งเข้ามาล้อมตัวอยู่สักครูสติกก็ดับวูบลง

เช้านี้เป็นเช้าที่อากาศสดชื่นหลังจากพายุฝนที่กระหน่ำลงมา
ทั้งคืน ตั้มลืมตาขึ้นมาเขาแปลกใจมากที่ทั้งแขนและขาถูกพันธนาการ
ด้วยโซ่ขนาดมหึมา ปิดเป็นคนแรกที่เดินเข้ามาหาเขา

“เป็นไงตั้มฟื้นแล้วหรือนี่น้ำกินจะจะได้หายอยากมัน” ปิด
สหายคนใหม่ยื่นขันน้ำมาให้กินเหมือนเดินทางกลางทะเลทรายมา
เป็นแรมเดือนตั้มดื่มกินน้ำอย่างกระหาย น้ำยามนี้ช่างหอมหวาน
อะไรเชื่อนี้

“ปิดเราจะต้องถูกโซ่ล่ามอย่างนี้ตลอดไปหรือเปล่า”

“ไม่หรือนายผ่านมันมาแล้วต่อไปนายจะมีชีวิตใหม่แล้วตั้ง
นายจะไม่อยากมันอีกแล้ว” ปิดพูดพร้อมกับทำการแก้ไขที่ล่ามขา
ตั้มออกไป อีกไม่กี่วันเขาจะมีชีวิตที่สดใสได้เรียนหนังสือได้เล่นสนุก
สนานสนกับวัยเพิ่งเริ่มโต ไม่ต้องคอยหลบสายตาผู้ใดอีกต่อไป
อนาคตที่สดใสกำลังรอเขาอยู่ ตั้มยิ้มอย่างมีความสุข

“วันนี้ดูดีขึ้นนี่ตั้ม” ศักดิ์เอ่ยขึ้น

“รู้สึกสบายขึ้นมากเลยแล้วนี้นายคงต้องไปแล้วซี” ตั้มกล่าว
กับสหาย

“คงจั้นแหละนายอยู่นี่ก็ช่วยดูแลคนที่มาใหม่ ๆ ด้วยนะ”

“ศักดิ์” ตั้มเดินเข้ามาหาเพื่อน “เราขอให้นายไขคดีแล้วอย่า
กลับไปหามันอีกนะ”

“ขอบใจเพื่อนเราคงไม่กลับไปหามันอีกแน่ ๆ เชิดจริง ๆ”

วันที่ที่วัดแห่งนี้ยังเต็มไปด้วยเด็กหนุ่มสาวที่ตกอยู่ในสภาพ
เดียวกันหมุนเวียนกันเข้าออกอยู่ทุกวัน คนเก่าออกไปพร้อมกับชีวิต
ใหม่เพื่อเปิดโอกาสให้คนใหม่เข้ามาไขว่คว้าเอาชีวิตใหม่อันสดใส
กลับออกไปบ้าง ตั้มก็เช่นกันเขาได้ทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงเด็กหนุ่มคน
ใหม่ ที่เพิ่งเข้ามาอดยาที่วัดแห่งนี้เช่นกัน

“กินน้ำเสียซิฉัน จะได้หายอยากมัน”

“ขอบคุณครับพี่ตั้ม”

“ทำไมถึงได้ติดมันล่ะนั้น” ตั้มถามรุ่นน้องพร้อมทั้งแก้ไขล่าม

ขาเขาออกไป

“เพื่อนมันชวนครับพี่ มันบอกว่าตีผมเลยลองบ้าง”

“เพื่อน” คำนี้ทำให้ถึงมืออนุภาพต่อเด็กวัยรุ่นนัก ตั้มก็เช่นกัน
หากไม่เพราะเพื่อนชวนให้ลองตั้งแต่ บุหรียัดไส้ก็ถูกษา การร่วม
หลับนอนกับผู้หญิง จนกระทั่งสุดท้ายการฉีดยาขาว ตั้มคงไม่ต้อง
ทั้งการเรียนลงกลางครัน แล้วต้องมาพักรักษาตัวที่นั่นแน่ ตั้มคิดถึง
เพื่อนรักคนหนึ่งที่ชวนตั้มให้เดินทางผิด ก้อง เป็นเด็กมีปัญหา พ่อแม่
แยกทางกัน ก้องทนอยู่กับแม่เลี้ยงไม่ได้จึงย้ายมาอยู่กับแม่ แต่ก็ถูก
พ่อเลี้ยงคอยกลั่นแกล้งจนเขาต้องกลายเป็นเด็กที่มองโลกในแง่ร้าย
ไม่มีใครทำให้ชีวิตเขามีความสุขได้เท่ากับสิ่งเสพติด ก้องมักชวนตั้ม
หนีโรงเรียนเสมอ ก้องเป็นเพื่อนที่ตั้มสนิทที่สุด ร่วมเสพยาและใช้
เข็มฉีดยาอันเดียวกันโดยตลอด

แล้วเมื่อตั้มคิดที่จะตั้งต้นชีวิตใหม่ตั้มชวนก้องให้มาอดยาด้วย
กันแต่ก้องปฏิเสธ

“นายไปเถอะตั้มเราไม่หามนายหรอก ถ้านายคิดที่จะเลิกมัน
แต่สำหรับเราแล้วไม่มีใครให้ความสุขเราได้เท่ากับมัน ปล่อยเราไป
ตามทางของเราเถอะตั้ม” ก้องตอบตั้มหลังจากแยกกันกลับบ้าน ก้อง
ไม่ได้พบตั้มอีกเลยหลังจากวันนั้น จนบัดนี้วันที่ตั้มจะเริ่มต้นชีวิตใหม่
พรุ่งนี้แม่จะมารับกลับบ้าน บ้านที่มี พ่อ แม่ พี่สาว ทุกคนรอคอย
ตั้มคนใหม่อย่างมีความสุข

“ตั้มทำได้แล้วซะแม่” ตั้มบอกกับตนเองก่อนหลับตาลงเพื่อ
รอรับแสงอรุณยามเช้าที่สดใสของพรุ่งนี้

เสียงเครื่องยนต์ดับลงตั้มพร้อมทั้งมารดาก้าวลงจากรถเพื่อ
เข้าบ้าน ภาพที่อยู่เบื้องหน้าทำให้ตั้มไม่กล้าที่เดินต่อไป ใบหน้าพ่อ
เคร่งเครียดเหมือนกำลังกังวลอะไรสักอย่างซึ่งไม่ต่างไปจากสีหน้า
ของพี่สาวมากนัก

“แม่สะ ตั้มกลัวพ่อ” เด็กหนุ่มพูดพร้อมกับก้าวถอยหลังมา
หลบอยู่หลังมารดา

“ไม่ต้องกลัวตั้มก็ลูกหายแล้วแม่จะไปบอกพี่กับพ่อว่าตั้มหาย
แล้วเข้าไปซิลูก” มารดาเดินนำหน้าบุตรชายเข้าไปในบ้านด้วยใบ
หน้าที่ยิ้มแย้ม

“คุณคะ ทำไมทำหน้าอย่างนั้นตาตั้มกลับมาแล้ว ตาตั้มหาย
แล้วคุณ” หล่อนจับไหล่สามีเขย่าเบา ๆ

“ตั้ม” บิดากล่าวด้วยสีหน้าไม่สู้ดีนัก แววตาแสดงความกังวล
ออกมาอย่างแจ่มชัด

“ก้องตายแล้วตั้ม”

“ก้องตายแล้ว” เด็กหนุ่มทวนคำพูดของบิดาอีกครั้ง

“ใช่ก้องตายแล้วเมื่อวานนี้เอง วันนี้ทางโรงเรียนของตั้มเขา
โทรมาบอกว่าที่โรงพยาบาลเขาให้ครูนำนักเรียนที่เคยร่วมกันฉีดยา
กับก้องเข้าตรวจร่างกายด่วน”

“ทำไมสะพ่อ หรือว่าก้องเขาตายเพราะ...” ถ้อยคำที่จะกล่าว
ต่อไปเหมือนมันจุกอยู่ที่คอ ตั้ม ตั้มมองหน้าผู้เป็นพ่อเหมือนวิงวอน
อย่าให้คำตอบที่ได้รับเหมือนอย่างที่เขาคิด

“ใช่ลูก...ก้องตายเพราะเขาเป็น “เอดส์”

อภินันทนาการ

จาก

บริษัทแหลมทองเกษตรภัณฑ์จำกัด

ภาคภูมิใจที่ได้สนับสนุนเกษตรกรรมภายในประเทศ

ทางด้านพืชไร่ วัตถุดิบ และอาหารสัตว์

อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

โทร.(035) 341342

อภินันทนาการ

จาก

โรงอิฐกำนันดิเรก รูปะเตมีย์

จำหน่าย อิฐมอญ อิฐรูโซว ทั้งปลีกและส่ง

ในราคาระมัดมือ

85 ม.3 ต.วัดตูม อ.พระนครศรีอยุธยา

จ.พระนครศรีอยุธยา

โทร.(035) 241457 , 242223

“ชีวิตที่ประสบความสำเร็จ มีรากฐานมาจากการวางแผนที่ดี”

สำนักงานนางโชติมา อุทัยวิทยารัตน์

ตัวแทนประกันชีวิต บริษัทอเมริกันอินเตอร์เนชันแนลแอสซัวรันส์ จำกัด

รับปรึกษาและวางแผน

โครงการกองทุนการศึกษาสากล

โครงการกองทุนเกษียณอายุ

โครงการค้ำประกันเงินกู้

ติดต่อ (035) 244325-6

◀ ท็อปอาร์ต ▶

- รับเขียนป้ายทุกระดับ คัดเอ้าท์ทุกชนิด
- ป้ายอักษรพลาสติก โลหะ สังกะสี
- ออกแบบซิลสกรีน เลื่อเชิยร์ เลื่อกีฟ้า

นามบัตร

งานซิลสกรีนด่วน รอรับได้
แกะโฟม แกะน้ำแข็ง ตราขาย

แพคเกจท็อปอาร์ต

เ ——— ลี ——— อ
ก ——— ำ ——— ง ——— เ ——— ก ——— ง
เ ——— ชี ——— ม ——— ช ——— ด
ด ——— ำ ——— ง ——— หู

◀ TOP ART ▶

ค.73 ฉ.อุทอง ค.หอรัตนไชย อชุดชา 13000

241681

พระอิถิการวิเศษ

เจ้าอาวาสวัดกุฎีทอง อำเภอเมืองราช

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อินันนทนาการ

จาก

ร้านสุขประเสริฐโอสธ

สถานที่จำหน่ายยาแผนปัจจุบัน แผนโบราณ

ก. 264 ตลาดบ้านแพน อ.เสนา จ.พระนครศรีอยุธยา

อธิบดีพนักงาน

จาก

สวนอาหารไทรทองริเวอร์

สวนอาหารริมฝั่งน้ำเจ้าพระยา อาหารดี

บรรยากาศเยี่ยม บริการเป็นกันเอง

ตั้งที่ ไทรทองริเวอร์ หลังจวนผู้ว่า จ.พระนครศรีอยุธยา

อธิบดีพนักงาน

จาก

ห้างทองรัตนันท์

ทองแท้ 100 % ตั้งที่ห้างทองรัตนันท์

35 ม. 7 ต.ลำไทร อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา

โทร. (035) 271202

อนินันทนาการ

จาก

นายสละ การประเสริฐ

นายกเทศมนตรีเมืองนครศรีอยุธยา เทศบาลเมืองนครศรีอยุธยา

อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

โทร. 245560

อนินันทนาการ

จาก

ทนายคมเพชร

อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง 14000

อนินันทนาการ

จาก

ร้านสหกรณ์อยุธยา จำกัด

จำหน่ายสินค้าให้แก่ข้าราชการ คณงาน ภารโรงทุกสังกัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 กันยายน พ.ศ.2491 โดยพระราชชาติรักษา
ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จนบัดนี้มีสมาชิก 3,540 คน
กิจการของสหกรณ์ดำเนินการเป็นอย่างไร ท่านย่อมทราบดี
พวกกระผม คณะกรรมการบริหารชุดนี้พร้อมที่จะดำเนินการด้วยความซื่อสัตย์
จริงใจ ถูกต้อง รวดเร็ว เรียบร้อย ราบรื่น และร่าเริง

ท.37 ตลาดหัวรอ พระนครศรีอยุธยา โทร.245085

อนินันทนาการ

จาก

เชลล์ชวนชิม สวนอาหารราชา

ปรับปรุงกิจการใหม่ทรงไทยสวยหรู ห้างปรับอากาศ

และสวนอาหาร อาหารไทย จีน ฝรั่งเศส

อาหารเชิ่ดส์อันชิม ปลาหน้าเงินลาดพริก ปลาช่อนแป๊ะช๊ะ ยำราชา

ทางไปศาลากลางจังหวัด

โทร.(035) 241326 , 242518

อินันนทาการ

จาก

ร้านไต้ฝุ่น

ตลาดเจ้าพรหม จ.พระนครศรีอยุธยา โทร. (035) 251192

จำหน่ายชุดชั้นในวาโก้ กุลสตรี

เครื่องสำอางเพียช เสื้อผ้าสำเร็จรูปสตรี

วชิรินทร์ ออโต้ดีไซน์

25 หมู่ 1 ถ.โรจนะ ต.ประตู่ชัย อ.พระนครศรีอยุธยา

จ.พระนครศรีอยุธยา 13000 โทร. (035) 244189

จำหน่าย เครื่องเสียง แอร์ พิล์ม 3 M และประดักยนต์ทุกชนิด

อธิบดี

จาก

บ้านยะเราะห์

(คลองตะเคียน)

โทร. (035) 241093

อธิบดี

จาก

คณิศรวิวัฒน์

อำเภอเสนา

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อนินันทนาการ

จาก

ร้านพิทยาโอสธ

จำหน่ายยาแผนปัจจุบันชั้นหนึ่ง

และยาจีนยาไทย

มีเภสัชกรประจำร้านทุกวัน

อำเภอท่าเรือ

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

โทร. (035) 341023

อนินันทนาการ

จาก

ร้านทอง "อรุณศรี"

จำหน่ายทองรูปพรรณ

รับซื้อทองเก่า

ติดต่ได้ที่

ร้านทองอรุณศรี ตลาดท่าเรือ

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

โทร. (035) 341284

อนินันทนาการ

จาก

ท่าเรือคัลเลอร์แล็บ

(ท่าเรือโฟโต้)

95/5 หน้าโรงเรียนท่าเรือ "นิตยานุกูล"

อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

โทร. (035) 341023

อนินันทนาการ

จาก

บริษัท สยามกลการ จำกัด

สาขาสระบุรี

5/6 ถนนพหลโยธิน

ต.ปากเพรียว

จ.สระบุรี 18000

โทร. (035) 212335, 212214

223184, 211073

จำหน่ายเสื้อผ้าสำเร็จรูป

ฐ. 50 ม.8 ต.หัวรอ อ.พระนครศรีอยุธยา

จ.พระนครศรีอยุธยา

อภินันทนาการ จาก

ศูนย์รวมแฟชั่นทันสมัย ทั้งเสื้อผ้าบุรุษ สตรี ทรงข้ามโรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย

โทร. 245579

อภินันทนาการ จาก

ร้านสมชายมอเตอร์

ศูนย์ฮอนด้าแห่งเดียวในท่าเรือ จำหน่ายรถจักรยานยนต์ฮอนด้า พร้อมอะไหล่

รถจักรยานยนต์ทุกรุ่น ทุกรูปแบบ ในราคายุติธรรม

อ.ท่าเรือ จ.อยุธยา โทร. 341225

อภิชนนากการ จาก
บริษัทอยุธยาพัฒนากันท์ มอเตอร์ จำกัด
(ตลาดเจ้าพรหม)

จำหน่าย รถจักรยานยนต์ ยามาฮ่า ฮอนด้า ซูซูกิ คาวาซากิ
โทร. (035) 244408 - 10

อภิชนนากการ จาก
การีมการพิมพ์ โทร. (035) 243583

รับพิมพ์กระดาษ พลาสติก ผ้า นามบัตร การ์ดตัวหนา สติกเกอร์ ป้ายโฆษณา
ปกหนังสือ ถุง ซอง ปากกา ของชำร่วย และสิ่งของทั่วไป ด้วยระบบซิลค์สกรีน
รับทำฟิล์มสำหรับงานซิลค์สกรีน บล็อก ตรายาง เย็บเล่ม เคลือบบัตร
สนใจ " โทรเรียกเราสิครับ "

ดีลริคชันกันท์

จำหน่าย
เครื่องเขียน แบบเรียน
เครื่องใช้สำนักงาน
เครื่องกีฬา
และรับตัดเสื้อผ้านักกีฬา
ตรงข้ามตลาดเจ้าพรหม
โทร. 241782

อภิชนนากการ

จาก

บ้านระจางพัฒนา

คลองตะเคียน

บ.ไพธิดา สุธยา จำกัด

จ.พระนครศรีอยุธยา

โทร. 241672 ,

242729

Fax. 241031

ร้านเพ็ญมุก

ศูนย์รวมแฟชั่น

เสื้อผ้าสตรี

และเครื่องประดับทันสมัย

อ.ท่าเรือ

จ.พระนครศรีอยุธยา

อภิชนนากการ

จาก

ห้วงอาหาร

" รักพงษ์ "

D.M.SILVER

จำหน่าย
เครื่องเงินแท้
จากโรงงาน
รับสมัครสมาชิก
ค.107 ถ.อุทอง
หอรัตนไชย
พระนครศรีอยุธยา

สุชาติสะโหล

327-329 ถ.เทศบาล 1

อ.ท่าเรือ

พระนครศรีอยุธยา

จำหน่ายอุปกรณ์
อะไหล่รถจักรยาน
จักรยานยนต์
และลูกปืน

อภิชนนากการ

จาก

สมิตติพัฒน์มาร์ค

พระนครศรีอยุธยา

โทร. 243224

อภินันทนากการ

จาก

ร้านบัวหวาน

จำหน่าย กางเกงยีนส์

อ.พระนครศรีอยุธยา

จ.พระนครศรีอยุธยา

โทร. 241599

อภินันทนากการ

จาก

ธนาคารกลีกรไทย

อ.พระนครศรีอยุธยา

จ.พระนครศรีอยุธยา

โทร. 243791

“ บริการทุกระดับประทับใจ ”

ด้วยอภินันทนากการ

ค.5/10 ข้างธนาคารทหารไทย ตลาดเจ้าพรหม

เวลาทำการ 07.00 น. - 20.00 น.

ทุกวันไม่เว้นวันหยุดราชการ

โทร. 241508

อภินันทนากการ

จาก

รุ่งเรืองแอร์ แอนด์ ชาวน์ 2

จำหน่าย แอร์รถยนต์ เครื่องเสียง หลังคาไฟเบอร์

ประดับยนต์ทุกชนิด แม็คซ์ลายเนอร์

อ.เมือง จ.สระบุรี โทร. 211292

อภินันทนากการ

จาก

คุณธวัชชัย วรรณสว่าง

อ.เสนา จ.พระนครศรีอยุธยา

อภินันทนากการ

จาก

ร้านอาภา

ศูนย์สินค้านานาชนิดที่คุณต้องการ

และเลือกซื้อหาได้

ขอเชิญมาที่ร้านอาภา โทร. 251069 และ ม 167 - 169

อนินันท์นาการ จาก

พระปลัดธรรมบุญ สารธมโม

ขอเชิญร่วมบริจาคสร้างฌาปนสถาน (เมรุ)
วัดรวก อ.ท่าเรือ จ.พระนครศรีอยุธยา
โทร. (035) 341727

อนินันท์นาการจาก

ต้นเปียบเลิงคำไม้

จำหน่ายไม้แปรรูป และอุปกรณ์ก่อสร้างทุกชนิด
โดยราคาอย่างมเยา เป็นกันเอง
บริการส่งถึงที่
โทร. 241543 , 241143

นางฉัตรดีวิทย์ - โททพันธ์ (อว)

จำหน่าย วิทยุ โทรทัศน์ ตู้เย็น สเตริโอ
พัดลม เครื่องใช้ไฟฟ้าทุกชนิด และอุปกรณ์ไฟฟ้า
เพอริมเจอร์ ทั้งเครื่องไม้ โลหะ
มีให้เลือกหลายแบบ
ตลาดบางช้าง อ.บางช้าง จ.พระนครศรีอยุธยา

หจก.ภาพดีอู่ฮงฮาทิเอ็กเพรส

บริการถ่ายภาพด่วน 1 นาที
ทั้งสีและขาวดำ วิดีโอ นอกสถานที่
พร้อมสื่อครุฑปริศนาและชุดข้าราชการ
บริการพิเศษ ล้างภาพสี
และติดกรอบกระจก
ถ่ายเอกสาร เคลือบบัตร
โทร. (035) 251124

ร้านเทียวหลี่

จำหน่ายปลีก - ส่ง
เปียร์ - ไช้ดา เครื่องดื่ม
ของชำ น้ำดื่มวังน้ำเย็น
น้ำแข็ง ในราคาเยา
ตลาดท่าเรือ
พระนครศรีอยุธยา
โทร. 341024

ธนาคารนครหลวงไทย

สาขาท่าเรือ - อโยธยา
บริการเพื่อปวงชน
เปี่ยมล้นด้วยน้ำใจ
โทร. 341019

อนินันท์นาการ

จาก
หจก. โรงพิมพ์สระบุรี
โทร. (036) 211961

พรณรงค์เกสซ์

ข.1/42 อ.เสนา
จ.พระนครศรีอยุธยา
จำหน่ายยาแผนปัจจุบัน
บรรจุน้ำจืด
และสุราต่างประเทศ

ร้านมะรุม

จำหน่าย
สื่อกระสอบจากอเมริกา
และเครื่องประดับวัยรุ่น
เสื้อผ้าธนาคารกรุงศรีอยุธยา

ดีคำไม้

วงกบ

(เจียบหมง)
อำเภอท่าเรือ
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
โทร. 341240

ร้านศรีบ๊อง

จำหน่าย
เครื่องเขียน แบบเรียน
อุปกรณ์การศึกษา
ตลาดโพธิ์ทอง
อ่างทอง
โทร. (035) 691113

อนินันท์นาการ

จาก
ร้านกาแฟกนกโอสถ
ตลาดโพธิ์ทอง
จังหวัดอ่างทอง

แผนแม่บทนครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา กับความเป็นไปได้

ในบรรดาประเทศที่กำลังพัฒนา นั้น ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่อุดมไปด้วยทรัพยากรทางธรรมชาติและทรัพยากรทางวัฒนธรรม โบราณสถานนั้นเป็นส่วนหนึ่งของทรัพยากรทางวัฒนธรรมที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวควบคู่ไปกับทรัพยากรทางธรรมชาติเช่น ชายหาดหรือหุบเขา และความมหัศจรรย์ทางธรรมชาติอื่น ๆ

ประเทศไทยมีโบราณสถานที่ทรงคุณค่าทางความงามมีเรื่องราวทางประวัติศาสตร์มากมายหลายแห่ง ซึ่งในแต่ละแห่งก็มีความน่าสนใจและเชิญชวนให้ชมแตกต่างกันไป ซึ่งไม่เฉพาะแต่คนไทยเท่านั้นที่ชื่นชมแม้แต่ชาวต่างประเทศก็มีความสนใจด้วยเช่นกัน ทุกประเทศทั่วโลกต่างถือว่าโบราณสถานเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการเพิ่มคุณค่าของแผ่นดิน และเป็นรากฐานความเจริญทางประวัติศาสตร์ของชาติ ดังนั้นเราจึงน่าจะหาช่องทางช่วยกันดูแลทรัพยากรสินเหล่านี้อย่างเต็มที่ ควบคู่ไปกับการศึกษาเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรโบราณเหล่านั้น

โบราณสถานพระนครศรีอยุธยา ได้ผ่านเหตุการณ์ต่าง ๆ มายาวนาน จนกระทั่งเมื่อทางราชการได้ตั้งกรมศิลปากร ขึ้นมาดูแลรักษาประกาศขึ้นทะเบียนโบราณสถานเพื่อรักษาไว้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ แต่การขุดแต่งและบูรณะโบราณสถานก็มีปัญหาและอุปสรรคตลอดมาทั้งในเรื่องของระดับนโยบายของรัฐบาลในยุคต่าง ๆ ตัวบุคลากร หรือแม้กระทั่งประชาชนในพื้นที่ที่ไม่ให้ความสำคัญ จนในที่สุดเพื่อเป็นการแก้ปัญหาในการที่อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยายังไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์

ในการอนุรักษ์โบราณสถานและพื้นที่ให้เป็นสถานที่ทางประวัติศาสตร์แห่งชาติ และโน้มน้าวให้ผู้มาเที่ยวชมศึกษาหาความรู้ ความเพลิดเพลินและน่ายินดีสู่ประชาชนในท้องถิ่นได้

กรมศิลปากรจึงได้ศึกษาปัญหา และกำหนดแนวทางในการจัดทำ แผนแม่บทอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาและบริเวณใกล้เคียงขึ้นมา โดยได้มีการศึกษาปัญหาความต้องการและประโยชน์ที่จะได้รับตอบแทนกลับคืนมา ทั้งในเชิงการศึกษา สังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม

เนื่องจากพระนครศรีอยุธยาเป็นเมืองประวัติศาสตร์ที่มีความสำคัญที่สุดเมืองหนึ่งในประวัติศาสตร์ชาติไทย ดังนั้นจุดยืนที่เราจะต้องรักษาไว้ก็คือ การอนุรักษ์โบราณสถานที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของเมืองและการรื้อฟื้นบรรยากาศที่สำคัญในอดีตให้เกิดขึ้น รวมทั้งการจัดประเพณีหรือพิธีกรรมที่สำคัญภายในท้องถิ่นขึ้นมา

ในขณะเดียวกันการใช้พื้นที่อุทยานฯ

การดูแลรักษาโบราณสถาน และการให้บริการแก่ประชาชนจะลุล่วงไปด้วยดี ยังผลประโยชน์ต่อการศึกษา เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องมีการบริหารงานที่เหมาะสม สถานที่และบุคลากรที่เหมาะสมในปริมาณที่สมดุลกับงาน มิฉะนั้นจะไม่อาจคงไว้ซึ่งนครประวัติศาสตร์ หรือเมืองประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาได้เลย

ดังนั้นการบริหารงานอุทยานฯ จึงเป็นสิ่งที่หน่วยราชการจะต้องสนใจและพิจารณาจากจุดยืนที่ภาครัฐบาลและเอกชนจะต้องร่วมมือกันอนุรักษ์และพัฒนา นครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาให้เอื้ออำนวยประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ เราจะต้องแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่บั่นทอนความสำคัญของเมือง ไม่ว่าจะเป็นการบูรณะโบราณสถาน ลักษณะการใช้ที่ดินในปัจจุบัน ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ความปลอดภัย และอื่น ๆ อีกหลายประการ

ในการดำเนินการบูรณะและพัฒนาอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา อาจมีราษฎรบางส่วนตั้งบ้านเรือนอยู่บนโบราณสถาน หรือในตำแหน่งซึ่งบั่นทอนความเป็นนครประวัติศาสตร์ และจำเป็นอย่างยิ่งที่การบูรณะนั้นจะต้องย้ายถอนบ้านเรือนราษฎรออกจากบริเวณที่ตั้งโบราณสถาน ในกรณีเช่นนี้ ราษฎรเหล่านั้นก็น่าจะได้รับค่าชดเชย และสร้างบ้านพักอาศัยขึ้นทดแทนให้เขาเหล่านั้นด้วย

ดังนั้นการสร้างสรรค์อนาคตของเมืองพระนครศรีอยุธยา ให้เป็นไปในแนวทางที่เหมาะสมอันจะยังประโยชน์แก่ส่วนร่วมนั้น จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย เพื่อให้ความเป็นนครประวัติศาสตร์มรดกโลกแห่งมนุษยชาติ จะได้ดำรงอยู่สืบต่อไป นำความภาคภูมิใจมาสู่ประชาชนชาวไทยและชาวโลก

กองบรรณาธิการ

โรงพยาบาลราชธานี
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
“อบอุ่นดั่งบ้าน บริการดั่งญาติในราชธานี”

เริ่มแล้ว....ศูนย์การค้าครบวงจร แห่งเดียวที่ใหญ่ที่สุดในเมืองอ่างทอง
 พื้นที่โครงการอยู่ในย่านชุมชน การคมนาคมสะดวก สบาย ติดกับสถานีขนส่ง
 บ.บ.ส.อ่างทองอยู่ระหว่างทางหลวงแผ่นดินสายอ่างทอง-สุพรรณบุรี และ อ่างทอง-สิงห์บุรี
 ภายในศูนย์การค้าประกอบด้วย ห้างสรรพสินค้า ซูเปอร์มาร์เก็ตขนาดใหญ่
 พื้นที่และอาคารพาณิชย์ที่รองรับการขยายตลาดกลางสินค้าการเกษตรที่ยิ่งใหญ่แห่งหนึ่ง
 ในที่ราบลุ่มแห่งแม่น้ำเจ้าพระยา

ภาพถ่ายจากสถานที่จำลอง

เปิดจองแล้วสนใจติดต่อ
 บริษัท กลุ่มสุพรรณธุรกิจ จำกัด
 โทร 611111 611714-5

